Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1234/2007,

annettu 22 päivänä lokakuuta 2007,

maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus)

(EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston asetus (EY) N:o 247/2008, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2008	L 76	1	19.3.2008
►M2	Neuvoston asetus (EY) N:o 248/2008, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2008	L 76	6	19.3.2008
►M3	Neuvoston asetus (EY) N:o 361/2008, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2008	L 121	1	7.5.2008
►M4	Neuvoston asetus (EY) N:o 470/2008, annettu 26 päivänä toukokuuta 2008	L 140	1	30.5.2008
►M5	Komission asetus (EY) N:o 510/2008, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2008	L 149	61	7.6.2008
►M6	Neuvoston asetus (EY) N:o 13/2009, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008	L 5	1	9.1.2009
►M7	Neuvoston asetus (EY) N:o 72/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009	L 30	1	31.1.2009
►M8	Komission asetus (EY) N:o 183/2009, annettu 6 päivänä maaliskuuta 2009	L 63	9	7.3.2009
►M9	Komission asetus (EY) N:o 435/2009, annettu 26 päivänä toukokuuta 2009	L 128	12	27.5.2009
►M10	Neuvoston asetus (EY) N:o 491/2009, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009	L 154	1	17.6.2009
►M11	Neuvoston asetus (EY) N:o 1047/2009, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009	L 290	1	6.11.2009
►M12	Neuvoston asetus (EY) N:o 1140/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009	L 312	4	27.11.2009
►M13	Komission asetus (EU) N:o 513/2010, annettu 15 päivänä kesäkuuta 2010	L 150	40	16.6.2010
►M14	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1234/2010, annettu 15 päivänä joulukuuta 2010	L 346	11	30.12.2010
►M15	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 121/2012, annettu 15 päivänä helmikuuta 2012	L 44	1	16.2.2012
►M16	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 261/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012	L 94	38	30.3.2012
►M17	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1028/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012	L 316	41	14.11.2012
►M18	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 52/2013, annettu 22 päivänä tammikuuta 2013	L 20	44	23.1.2013

►**M19**	Neuvoston asetus (EU) N:o 517/2013, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013	L 158	1	10.6.2013

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

►**A1**	Kroatian liittymissopimus (2012)	L 112	21	24.4.2012

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 230, 2.9.2009, s. 6 (72/2009)
►**C2** Oikaisu, EUVL L 220, 21.8.2010, s. 76 (72/2009)
►**C3** Oikaisu, EUVL L 269, 13.10.2010, s. 27 (13/2009)
►**C4** Oikaisu, EUVL L 276, 21.10.2011, s. 63 (361/2008)
►**C5** Oikaisu, EUVL L 313, 26.11.2011, s. 47 (491/2009)

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1234/2007,

annettu 22 päivänä lokakuuta 2007,

maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus)

▼B

SISÄLLYSLUETTELO

I OSA **JOHDANTOSÄÄNNÖKSET** . . . . . .

II OSA **SISÄMARKKINAT** . . . . . .

I OSASTO **MARKKINAINTERVENTIOT** . . . . . .

I LUKU ***Julkiset interventiot ja yksityinen varastointi*** . . . . . .

I jakso **Yleiset säännökset** . . . . . .

II jakso **Julkiset inverventiot** . . . . . .

I alajakso **Yleiset säännökset** . . . . . .

II alajakso **Ostojen aloittaminen** . . . . . .

III alajakso **Interventiohinta** . . . . . .

IV alajakso **Interventiomyynti** . . . . . .

III jakso **Yksityinen varastointi** . . . . . .

I alajakso **Pakollinen tuki** . . . . . .

II alajakso **Vapaaehtoinen tuki** . . . . . .

IV jakso **Yhteiset säännökset** . . . . . .

II LUKU ***Erityiset interventiotoimenpiteet*** . . . . . .

I jakso **Poikkeukselliset markkinatukitoimenpiteet** . . . .

II jakso **Vilja- ja riisialojen toimenpiteet** . . . . . .

III jakso **Sokerialan toimenpiteet** . . . . . .

IV jakso **Tarjonnan mukauttaminen** . . . . . .

III LUKU ***Tuotannon rajoittamista koskevat järjestelmät*** . . . . . .

I jakso **Yleiset säännökset** . . . . . .

II jakso **Sokeri** . . . . . .

I alajakso **Kiintiön myöntäminen ja hallinnointi** . . . . .

II alajakso **Kiintiön ylittäminen** . . . . . .

III jakso **Maito** . . . . . .

I alajakso **Yleiset säännökset** . . . . . .

II alajakso **Kiintiön myöntäminen ja hallinnointi** . . . . .

III alajakso **Kiintiön ylittäminen** . . . . . .

III a jakso **Perunatärkkelyskiintiöt** . . . . . .

IV jakso **Sokeri-, maito- ja perunatärkkelyskiintiöitä koskevat menettelysäännöt** . . . . . .

IV a jakso **Viinialan tuotantokyky** . . . . . .

I alajakso **Laittomat istutukset** . . . . . .

II alajakso **Istutusoikeuksien siirtymäjärjestely** . . . . . .

III alajakso **Raivausjärjestelmä** . . . . . .

IV LUKU ***Tukijärjestelmät*** . . . . . .

▼B

I jakso **Jalostustuki** . . . . . .

I alajakso **Kuivattu rehu** . . . . . .

II alajakso **Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava ja hamppu** . . . . . .

III alajakso **Perunatärkkelys** . . . . . .

II jakso **Tuotantotuki** . . . . . .

III jakso **Tuet maito- ja maitotuotealalla** . . . . . .

III a jakso **Tuet humala-alalla** . . . . . .

IV jakso **Tuet oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla** . . . . . .

IV a jakso **Hedelmä- ja vihannesalan tuet** . . . . . .

I alajakso **Tuottajaryhmät** . . . . . .

II alajakso **Toimintarahastot ja -ohjelmat** . . . . . .

II a alajakso **Kouluhedelmäjärjestelmä** . . . . . .

III alajakso **Menettelysäännökset** . . . . . .

IV b jakso **Viinialan tukiohjelmat** . . . . . .

I alajakso **Johdantosäännökset** . . . . . .

II alajakso **Tukiohjelmien toimittaminen ja sisältö** . . .

III alajakso **Erityiset tukitoimenpiteet** . . . . . .

IV alajakso **Menettelysäännökset** . . . . . .

V jakso **Yhteisön tupakkarahasto** . . . . . .

VI jakso **Mehiläishoitoalaa koskevat erityissäännökset**

VII jakso **Tuet silkkiäistoukka-alalla** . . . . . .

II OSASTO **KAUPAN PITÄMISTÄ JA TUOTANTOA KOSKEVAT SÄÄNNÖT** . . . . . .

I LUKU ***Kaupan pitämistä ja tuotantoa koskevat säännöt*** . . . . . .

I jakso **Kaupan pitämistä koskevat säännöt** . . . . . .

I a jakso **Viinialan alkuperänimitykset, maantieteelliset merkinnät ja perinteiset merkinnät** . . . . . .

I alajakso **Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät** . . . . . .

II alajakso **Perinteiset merkinnät** . . . . . .

I b jakso **Merkinnät ja esittely viinialalla** . . . . . .

II jakso **Tuotantoedellytykset** . . . . . .

II a jakso **Viinialan tuotantosäännöt** . . . . . .

I alajakso **Rypälelajikkeet** . . . . . .

II alajakso **Viininvalmistusmenetelmät ja rajoitukset**

III jakso **Menettelysäännöt** . . . . . .

II LUKU ***Tuottajaorganisaatiot, toimialakohtaiset organisaatiot ja toimijaorganisaatiot*** . . . . . .

▼B

I jakso **Yleiset periaatteet** . . . . . .

I a jakso **Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita sekä tuottajaryhmiä koskevat säännöt** . . . . . .

I alajakso **Tuottajaorganisaatioiden perussäännöt ja hyväksyntä** . . . . . .

II alajakso **Tuottajaorganisaatioiden liitto ja tuottajaryhmät** . . . . . .

III alajakso **Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen koskemaan talousalueen tuottajia** . . . . . .

IV alajakso **Hedelmä- ja vihannesalan toimialakohtaiset organisaatiot** . . . . . .

I b jakso **Tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt viinialalla** . . .

II jakso **Tupakka-alan toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt** . . . . . .

II a jakso **Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt** . . . . . .

III jakso **Menettelysäännöt** . . . . . .

III OSA **KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA** . . . . . .

I LUKU ***Yleiset säännökset*** . . . . . .

II LUKU ***Tuonti*** . . . . . .

I jakso **Tuontitodistukset** . . . . . .

II jakso **Tuontitullit ja maksut** . . . . . .

III jakso **Tuontikiintiön hallinnointi** . . . . . .

IV jakso **Eräitä tuotteita koskevat erityissäännökset** . . .

I alajakso **Tuontia koskevat erityissäännökset vilja- ja riisialalla** . . . . . .

II alajakso **Sokerin tuontietuusjärjestelyt** . . . . . .

III alajakso **Hampun tuontia koskevat erityissäännökset** . . . . . .

IV alajakso **Humalan tuontia koskevat erityissäännökset** . . . . . .

V alajakso **Viinin tuontia koskevat erityissäännökset**

V jakso **Suojatoimenpiteet ja sisäinen jalostus** . . . . . .

III LUKU ***Vienti*** . . . . . .

I jakso **Vientitodistukset** . . . . . .

II jakso **Vientituet** . . . . . .

III jakso **Vientikiintiön hallinnointi maito- ja maitotuotealalla** . . . . . .

IV jakso **Erityistuontikohtelu kolmansissa maissa** . . . . . .

V jakso **Eläviä kasveja koskevat erityissäännökset** . . . . .

VI jakso **Ulkoinen jalostus** . . . . . .

IV OSA **KILPAILUSÄÄNNÖT** . . . . . .

▼B

I LUKU *Yrityksiin sovellettavat säännöt* . . . . . .

II LUKU *Valtiontukisäännöt* . . . . . .

V OSA **YKSITTÄISIÄ ALOJA KOSKEVAT ERITYISET SÄÄNNÖKSET** . . . . . .

VI OSA **YLEISET SÄÄNNÖKSET** . . . . . .

VII OSA **TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET** . . . . . .

I LUKU *Täytäntöönpanosäännökset* . . . . . .

II LUKU *Siirtymä- ja loppusäännökset* . . . . . .

LIITE I **LUETTELO 1 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUISTA TUOTTEISTA** . . . . . .

I osa: **Vilja** . . . . . .

II osa: **Riisi** . . . . . .

III osa: **Sokeri** . . . . . .

IV osa: **Kuivattu rehu** . . . . . .

V osa: **Siemenet** . . . . . .

VI osa: **Humala** . . . . . .

VII osa: **Oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit** . . . . . .

VIII osa: **Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava ja hamppu** . . . . . .

IX osa: **Hedelmät ja vihannekset** . . . . . .

X osa: **Hedelmä- ja vihannesjalosteet** . . . . . .

XI osa: **Banaanit** . . . . . .

XII osa: **Viini** . . . . . .

XIII osa: **Elävät puut ja muut elävät kasvit, sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet, leikkokukat ja leikkovihreä** . . . . . .

XIV osa: **Raakatupakka** . . . . . .

XV osa: **Naudanliha** . . . . . .

XVI osa: **Maito ja maitotuotteet** . . . . . .

XVII osa: **Sianliha** . . . . . .

XVIII osa: **Lampaan- ja vuohenliha** . . . . . .

XIX osa: **Munat** . . . . . .

XX osa: **Siipikarjanliha** . . . . . .

XXI osa: **Muut tuotteet** . . . . . .

LIITE II **LUETTELO 1 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUISTA TUOTTEISTA** . . . . . .

I osa: **Maatalousperäinen etyylialkoholi** . . . . . .

II osa: **Mehiläistuotteet** . . . . . .

III osa: **Silkkiäistoukat** . . . . . .

LIITE III **2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT** . . . .

I osa: **Riisialan määritelmät** . . . . . .

II osa: **Sokerialan määritelmät** . . . . . .

III osa: **Humala-alan määritelmät** . . . . . .

III a osa: **Viinialalla sovellettavat määritelmä** . . . . . .

IV osa: **Naudanliha-alan määritelmät** . . . . . .

V osa: **Maito- ja maitotuotealan määritelmät** . . . . . .

▼B

VI osa: **Muna-alan määritelmät** . . . . . .

VII osa: **Siipikarjanliha-alan määritelmät** . . . . . .

VIII osa: **Mehiläishoitoalan määritelmät** . . . . . .

LIITE IV **RIISIN JA SOKERIN VAKIOLAATU** . . . . . .

A. **Paddy- eli raakariisin vakiolaatu** . . . . . .

B. **Sokerin vakiolaadut** . . . . . .

LIITE V **42 ARTIKLASSA ARTIKLASSA TARKOITETUT YHTEISÖN RUHOJEN LUOKITTELUASTEIKOT** . . . . . .

A. **Yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikko** . . . . . .

B. **Yhteisön sianruhojen luokitusasteikko** . . . . . .

C. **Yhteisön lampaanruhojen luokitusasteikko** . . . . . .

LIITE VI **KANSALLISET JA ALUEELLISET KIINTIÖT markkinointivuodesta 2010/2011 alkaen** . . . . . .

LIITE VII **58 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT ISOGLUKOOSIN TÄYDENTÄVÄT KIINTIÖT** . . . . . .

LIITE VII a **59 ARTIKLAN 2 KOHDAN TOISEN ALAKOHDAN MUKAISESTI VAHVISTETTAVAN PROSENTTIOSUUDEN LASKEMINEN** . . . . . .

LIITE VII b **59 ARTIKLAN 2 KOHDAN TOISEN ALAKOHDAN MUKAISESTI YRITYKSIIN SOVELLETTAVAN PROSENTTIOSUUDEN LASKEMINEN** . . . . . .

LIITE VII c **52 A ARTIKLAN 1 KOHDAN MUKAISESTI VAHVISTETTAVAN KERTOIMEN LASKEMINEN** . . . . . .

LIITE VIII **SOKERI- TAI ISOGLUKOOSIKIINTIÖIDEN SIIRTOA 60 ARTIKLAN MUKAISESTI KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT** . . . . .

LIITE IX **KANSALLISET KIINTIÖT JA RAKENNEUUDISTUSVARANNON MÄÄRÄT** . . . . . .

LIITE X **70 ARTIKLASSA TARKOITETTU VIITERASVAPITOISUUS** . . . . . .

LIITE X a **ASETUKSEN 84 *A* ARTIKLASSA TARKOITETUT PERUNATÄRKKELYSKIINTIÖT MARKKINOINTIVUOTTA KOHTI** . . . . . .

LIITE X b **TUKIOHJELMIEN MÄÄRÄRAHAT (103 N ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT)** . . . . . .

LIITE X c **MÄÄRÄRAHAT MAATALOUDEN KEHITTÄMISEEN (190 A ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT)** . . . . . .

LIITE X d **RAIVAUSPALKKIOJÄRJESTELMÄN MÄÄRÄRAHAT** . . . . . .

LIITE X e **ALAT, JOIDEN JÄSENVALTIOT VOIVAT KATSOA OLEVAN RAIVAUSJÄRJESTELMÄÄN KELPAAMATTOMIA (85 U ARTIKLAN 1, 2 JA 5 KOHDASSA TARKOITETUT)** . . . . . .

LIITE XI . . . . . .

A.I **94 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pitkien pellavakuitujen taatun enimmäismäärän jako jäsenvaltioiden kesken** . . . . . .

A.II **94 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetun lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen taatun enimmäismäärän jako jäsenvaltioiden kesken markkinointivuonna 2008/2009** . . . . . .

A.III **94 a artiklassa tarkoitetut tukikelpoiset alueet** . . . . . .

B. **89 artiklassa tarkoitetun taatun enimmäismäärän jako jäsenvaltioiden kesken** . . . . . .

▼B

LIITE XI a **ENINTÄÄN 12 KUUKAUDEN IKÄISISTÄ NAUTAELÄIMISTÄ PERÄISIN OLEVAN LIHAN KAUPAN PITÄMINEN 113 B ARTIKLAN MUKAISESTI** . . . . . .

I. **Määritelmä** . . . . . .

II. **Enintään 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten luokittelu teurastamossa** . . . . . .

III. **Myyntinimikkeet** . . . . . .

IV. **Päällysmerkinnän pakolliset tiedot** . . . . . .

V. **Päällysmerkinnän vapaaehtoiset tiedot** . . . . . .

VI. **Rekisteröinti** . . . . . .

VII. **Viralliset tarkastukset** . . . . . .

VIII. **Kolmansista maista tuotu liha** . . . . . .

IX. **Seuraamukset** . . . . . .

LIITE XI b **RYPÄLETUOTTEIDEN LUOKAT** . . . . . .

1. **Viini** . . . . . .

2. **Käymistilassa oleva uusi viini** . . . . . .

3. **Väkevä viini** . . . . . .

4. **Kuohuviini** . . . . . .

5. **Laatukuohuviini** . . . . . .

6. **Maustettu laatukuohuviini** . . . . . .

7. **Hiilihapotettu kuohuviini** . . . . . .

8. **Helmeilevä viini** . . . . . .

9. **Hiilihapotettu helmeilevä viini** . . . . . .

10. **Rypäleen puristemehu** . . . . . .

11. **Osittain käynyt rypäleen puristemehu** . . . . . .

12. **Kuivuneista rypäleistä saatu osittain käynyt rypäleen puristemehu** . . . . . .

13. **Tiivistetty rypäleen puristemehu** . . . . . .

14. **Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu** . . . . . .

15. **Kuivatuista rypäleistä valmistetut viinit** . . . . . .

16. **Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini** . . . . . .

17. **Viinietikka** . . . . . .

Liitteen XI b lisäys Viininviljelyvyöhykkeet . . . . . .

LIITE XII **114 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MAIDON JA MAITOTUOTTEIDEN MÄÄRITELMÄT JA NIMITYKSET** . . . . . .

LIITE XIII **114 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTU IHMISRAVINNOKSI TARKOITETUN MAIDON KAUPAN PITÄMINEN** . . . . . .

LIITE XIV **116 ARTIKLASSA TARKOITETTU MUNA- JA SIIPIKARJA-ALOJEN TUOTTEIDEN KAUPAN PITÄMISTÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET**

A. ***Gallus gallus* -lajien munien kaupan pitämistä koskevat vaatimukset** . . . . . .

B. **Siipikarjanlihan kaupan pitämistä koskevat vaatimukset** . . . . . .

C. **Siitosmunien ja siipikarjan poikasten tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset**

▼B

LIITE XV **115 ARTIKLASSA TARKOITETUT LEVITETTÄVIIN RASVOIHIN SOVELLETTAVAT VAATIMUKSET** . . . . . .

Liitteen XV lisäys . . . . . .

LIITE XV a **VÄKEVÖIMINEN SEKÄ HAPPAMUUDEN LISÄÄMINEN JA VÄHENTÄMINEN ERÄILLÄ VIININVILJELYVYÖHYKKEILLÄ** . . . . . .

A. **Väkevöimisen rajoitukset** . . . . . .

B. **Väkevöimiskäsittelyt** . . . . . .

C. **Happamuuden lisääminen ja vähentäminen** . . . . . .

D. **Käsittelyt** . . . . . .

LIITE XV b **RAJOITUKSET** . . . . . .

A. **Yleistä** . . . . . .

B. **Tuoreet rypäleet, rypäleen puristemehu ja viinirypälemehu** . . . . . .

C. **Viinien sekoittaminen** . . . . . .

D. **Sivutuotteet** . . . . . .

LIITE XVI **118 ARTIKLASSA TARKOITETUT OLIIVIÖLJYJEN JA OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJYJEN KUVAUKSET JA MÄÄRITELMÄT** . . . . . .

LIITE XVI a **TÄYDELLINEN LUETTELO SÄÄNNÖISTÄ, JOTKA VOIDAAN 125 F JA 125 L ARTIKLAN NOJALLA LAAJENTAA KOSKEMAAN TUOTTAJAORGANISAATIOIHIN KUULUMATTOMIA TUOTTAJIA** . . . . .

LIITE XVII **137 JA 139 ARTIKLASSA TARKOITETUT RIISIN TUONTITULLIT**

LIITE XVIII **138 ARTIKLASSA TARKOITETUT BASMATI-RIISIN LAJIKKEET**

LIITE XIX **153 ARTIKLAN 3 KOHDASSA JA 154 ARTIKLAN 1 KOHDAN b ALAKOHDASSA SEKÄ LIITTEESSÄ III OLEVAN II OSAN 12 KOHDASSA TARKOITETUT VALTIOT** . . . . . .

LIITE XX **VILJA-, RIISI-, SOKERI-, MAITO- JA MUNA-ALAN TAVARALUETTELO 23 ARTIKLAN a ALAKOHDAN ii ALAKOHDASSA SÄÄDETTYÄ TARKOITUSTA JA III OSAN III LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN** . . . . . .

I osa: **Vilja** . . . . . .

II osa: **Riisi** . . . . . .

III osa: **Sokeri** . . . . . .

IV osa: **Maito** . . . . . .

V osa: **Munat** . . . . . .

LIITE XXI **LUETTELO TIETYISTÄ SOKERIA SISÄLTÄVISTÄ TAVAROISTA III OSAN III LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN** . . . . . .

LIITE XXII **202 ARTIKLASSA TARKOITETUT VASTAAVUUSTAULUKOT** . . . . .

▼B

I OSA

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavien alojen tuotteita, joista säädetään tarkemmin liitteessä I, koskeva yhteinen markkinajärjestely:

a) vilja, liitteessä I oleva I osa;

b) riisi, liitteessä I oleva II osa;

c) sokeri, liitteessä I oleva III osa;

d) kuivattu rehu, liitteessä I oleva IV osa;

e) siemenet, liitteessä I oleva V osa;

f) humala, liitteessä I oleva VI osa;

g) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit, liitteessä I oleva VII osa;

h) pellava ja hamppu, liitteessä I oleva VIII osa;

i) hedelmät ja vihannekset, liitteessä I oleva IX osa;

j) hedelmä- ja vihannesjalosteet, liitteessä I oleva X osa;

k) banaanit, liitteessä I oleva XI osa;

l) viini, liitteessä I oleva XII osa;

m) elävät kasvit ja kukkaviljelytuotteet, liitteessä I oleva XIII osa, jäljempänä ”elävien kasvien ala”;

n) raakatupakka, liitteessä I oleva XIV osa;

o) naudanliha, liitteessä I oleva XV osa;

p) maito ja maitotuotteet, liitteessä I oleva XVI osa;

q) sianliha, liitteessä I oleva XVII osa;

r) lampaan- ja vuohenliha, liitteessä I oleva XVIII osa;

s) munat, liitteessä I oleva XIX osa;

t) siipikarjanliha, liitteessä I oleva XX osa;

u) muut tuotteet, liitteessä I oleva XXI osa.

▼M10

_____

▼B

3. Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavilla aloilla toteutettavat erityistoimenpiteet, jotka luetellaan ja jotka voidaan tarvittaessa määritellä tarkemmin liitteessä II:

▼B

a) maatalousperäinen etyylialkoholi, liitteessä II oleva I osa, jäljempänä ’maatalousperäinen etyylialkoholiala’;

b) mehiläistuotteet, liitteessä II oleva II osa, jäljempänä ’mehiläishoitoala’;

c) silkkiäistoukat, liitteessä II oleva III osa.

▼M3

4. CN-koodiin 0701 kuuluvien tuoreiden tai jäähdytettyjen perunoiden osalta sovelletaan IV osan II lukua.

▼B

2 artikla

Määritelmät

1. Tätä asetusta sovellettaessa noudatetaan liitteessä III vahvistettuja tiettyjä aloja koskevia määritelmiä.

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ’viljelijällä’ asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 määriteltyä viljelijää;

b) ’maksajavirastolla’ jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1290/2005 mukaisesti nimeämää elintä tai nimeämiä elimiä;

c) ’interventiohinnalla’ hintaa, jolla tuotteet on ostettava julkiseen interventioon.

3 artikla

Markkinointivuodet

Vahvistetaan seuraavat markkinointivuodet:

a) tietyn vuoden 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta banaanialalla;

b) 1 päivästä huhtikuuta seuraavan vuoden 31 päivään maaliskuuta:

   i) kuivarehualalla,

   ii) silkkiäistoukka-alalla;

c) 1 päivästä heinäkuuta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta:

   i) vilja-alalla,

   ii) siemenalalla,

   iii) oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla,

   iv) pellava- ja hamppualalla,

   v) maito ja maitotuotealalla;

▼M10

c a) 1 päivästä elokuuta seuraavan vuoden 31 päivään heinäkuuta viinialalla;

▼B

d) 1 päivästä syyskuuta seuraavan vuoden 31 päivään elokuuta riisialalla;

e) 1 päivästä lokakuuta seuraavan vuoden 30 päivään syyskuuta sokerialalla.

▼M3

Komissio vahvistaa tarvittaessa hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotteiden markkinointivuodet.

▼B

4 artikla

Komission toimivalta

Kun toimivaltaa on siirretty komissiolle, se toimii 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

5 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio voi antaa 2 artiklan soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

Komissio voi muuttaa liitteessä III olevassa I osassa vahvistettuja riisin määritelmiä ja mainitussa liitteessä olevan II osan 12 kohdassa vahvistettua AKT-maista/Intiasta peräisin olevan sokerin määritelmää.

Komissio voi myös vahvistaa riisin muuntokurssit jalostuksen eri vaiheissa, jalostuskustannukset ja sivutuotteiden arvon.

II OSA

SISÄMARKKINAT

I OSASTO

MARKKINAINTERVENTIOT

I LUKU

Julkiset interventiot ja yksityinen varastointi

I jakso

Yleiset säännökset

6 artikla

Soveltamisala

1. Tässä luvussa vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan tarvittaessa julkisiin interventio-ostoihin ja yksityiseen varastointiin myönnettäviin tukiin seuraavilla aloilla:

a) vilja;

b) riisi;

▼B

c) sokeri;

d) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit;

e) naudanliha;

f) maito ja maitotuotteet;

g) sianliha;

h) lampaan- ja vuohenliha.

2. Tässä luvussa tarkoitetaan:

a) ’viljalla’ yhteisössä korjattua viljaa;

b) ’maidolla’ yhteisössä tuotettua lehmänmaitoa;

▼M3

_____

▼B

d) ’kermalla’ suoraan ja yksinomaan maidosta saatua kermaa.

7 artikla

Yhteisön alkuperä

Julkisia interventio-ostoja voidaan soveltaa ainoastaan yhteisöstä peräisin oleviin tuotteisiin ja tukea niiden yksityiseen varastointiin voidaan myöntää ainoastaan tällaisille tuotteille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 2 kohdan soveltamista.

8 artikla

Viitehinnat

1. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tuotteille, joihin sovelletaan interventiotoimenpiteitä, vahvistetaan seuraavat viitehinnat:

▼M7

a) vilja-alalla 101,31 euroa tonnilta;

▼B

b) paddy- eli raakariisin osalta 150 euroa tonnilta vakiolaadulle sellaisena kuin se määritellään liitteessä IV olevassa A kohdassa;

c) sokerialalla:

i) valkoinen sokeri:

— 541,5 euroa tonnilta markkinointivuonna 2008/2009,

— 404,4 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2009/2010 alkaen;

ii) raakasokeri:

— 448,8 euroa tonnilta markkinointivuonna 2008/2009,

— 335,2 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2009/2010 alkaen.

▼B

Edellä i ja ii alakohdassa säädettyjä viitehintoja sovelletaan vakiolaatuiseen, sellaisena kuin se määritellään liitteessä IV olevassa B kohdassa, pakkaamattomaan sokeriin, vapaasti tehtaalla;

d) naudanliha-alalla 2 224 euroa tonnilta urospuolisten nautojen laatuluokkaan R3 kuuluville ruhoille 42 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon mukaisesti;

e) maito- ja maitotuotealalla:

i) 246,39 euroa 100 kilogrammalta voita;

▼M3

ii) 169,80 euroa 100 kilogrammalta rasvatonta maitojauhetta;

▼B

f) sianliha-alalla 1 509,39 euroa tonnilta sikojen vakiolaatuisille ruhoille, jotka on määritelty painon ja vähärasvaisen lihan osuuden perusteella 42 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn yhteisön sianruhojen luokitteluasteikon mukaisesti seuraavasti:

i) ruhot, joiden paino on vähintään 60 kilogrammaa, mutta alle 120 kilogrammaa: luokka E liitteessä V olevan B kohdan II kohdan mukaisesti;

ii) ruhot, joiden paino on vähintään 120, mutta enintään 180 kilogrammaa: luokka R liitteessä V olevan B kohdan II kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt viljan ja riisin viitehinnat koskevat purkamatonta varastoon toimitettua tuotetta tukkuportaassa. Nämä viitehinnat koskevat kaikkia 41 artiklan mukaisesti nimettyjä yhteisön interventiokeskuksia.

3. Neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen muuttaa tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja viitehintoja tuotannon ja markkinoiden kehityksen perusteella.

9 artikla

Sokerimarkkinoiden hintaselvitykset

Komissio ottaa käyttöön sokerimarkkinoilla esiintyviä hintoja koskevan tietojärjestelmän, johon kuuluu sokerimarkkinoiden hintatasojen julkaisemista koskeva järjestelmä.

Järjestelmän perustana ovat valkoista sokeria tuottavien yritysten tai muiden sokerikauppaan osallistuvien toimijoiden toimittamat tiedot. Näitä tietoja käsitellään luottamuksellisina.

▼B

Komissio varmistaa, että julkaistavista tiedoista ei voida tunnistaa yksittäisten yritysten tai toimijoiden hintoja.

II jakso

Julkiset interventiot

I alajakso

Yleiset säännökset

10 artikla

Julkiseen interventioon hyväksytyt tuotteet

1. Julkista interventiota sovelletaan seuraaviin tuotteisiin tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komissio 43 artiklan mukaisesti määrittämien lisävaatimusten ja -edellytysten mukaisesti:

a) tavallinen vehnä, durumvehnä, ohra, maissi ja durra;

b) paddy- eli raakariisi;

c) valkoinen sokeri tai raakasokeri edellyttäen, että kyseinen sokeri on tuotettu kiintiössä ja valmistettu yhteisössä korjatusta sokerijuurikkaasta tai -ruo'osta;

d) tuore tai jäähdytetty naudanliha, joka kuuluu CN-koodeihin 0201 10 00 ja 0201 20 20–0201 20 50;

e) yhteisön hyväksymässä yrityksessä suoraan ja yksinomaan pastöroidusta kermasta tuotettu voi, jonka voirasvapitoisuus on vähintään 82 painoprosenttia ja vesipitoisuus enintään 16 painoprosenttia;

▼M3

f) ensiluokkainen rasvaton maitojauhe, joka on tehty sumutusmenetelmällä maidosta yhteisössä hyväksytyssä yrityksessä ja jonka valkuaisainepitoisuus on vähintään 34,0 painoprosenttia rasvattomasta kuiva-aineesta.

▼M7

_____

II alajakso

Ostojen aloittaminen

11 artikla

Julkiset interventiojaksot

Julkinen interventio on mahdollista seuraavasti:

a) viljalle 1 päivästä marraskuuta 31 päivään toukokuuta;

b) raakariisille 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään heinäkuuta;

c) sokerille markkinointivuosien 2008/2009 ja 2009/2010 ajan;

d) naudanlihalle aina koko markkinointivuoden ajan;

▼M7

e) voille ja rasvattomalle maitojauheelle 1 päivästä maaliskuuta 31 päivään elokuuta.

12 artikla

Julkisen intervention avaaminen

1. Edellä 11 artiklassa tarkoitettujen jaksojen aikana julkinen interventio

a) on avoinna tavalliselle vehnälle,

b) on avoinna durumvehnälle, ohralle, maissille, durralle, raakariisille, sokerille, voille ja rasvattomalle maitojauheelle 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin intervention enimmäismääriin asti,

c) avataan naudanlihalle komission toimesta ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta, jos 42 artiklan 1 kohdassa säädetyn yhteisön ruhojen luokitteluasteikon perusteella noteerattu naudanlihan keskimääräinen markkinahinta jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella on edustavan ajanjakson ajan alle 1 560 euroa tonnilta.

2. Komissio keskeyttää 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun naudanlihan julkisen intervention ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta, jos kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset eivät edustavan ajanjakson aikana enää täyty.

13 artikla

Intervention enimmäismäärät

1. Julkisia interventio-ostoja tehdään enintään

a) durumvehnän, ohran, maissin, durran ja raakariisin osalta 0 tonnia 11 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla asianomaisilla jaksoilla;

b) sokerin osalta 600 000 tonnia valkoisena sokerina ilmaistuna kunakin markkinointivuonna;

c) voin osalta 30 000 tonnia kullakin 11 artiklan e alakohdassa tarkoitetulla jaksolla;

d) rasvattoman maitojauheen osalta 109 000 tonnia kullakin 11 artiklan e alakohdassa tarkoitetulla jaksolla.

2. Markkinointivuoden aikana tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti varastoituun sokeriin ei saa soveltaa mitään muita 32, 52 tai 63 artiklassa säädettyjä varastointitoimenpiteitä.

▼M7

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio voi päättää mainitun kohdan a, c ja d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta julkisen intervention jatkamisesta mainitussa kohdassa säädettyjen määrien ylittymisen jälkeen, jos markkinatilanne ja erityisesti markkinahintojen kehitys niin edellyttää.

III alajakso

Interventiohinnat

18 artikla

Interventiohinnat

1. Interventiohinnan on:

a) tavallisen vehnän osalta vastattava viitehintaa kolmen miljoonan tonnin tarjotun enimmäismäärän puitteissa 11 artiklan a alakohdan mukaisena interventiojaksona,

b) voin osalta oltava 90 prosenttia viitehinnasta 13 artiklan 1 kohdan c alakohdan puitteissa tarjottujen määrien osalta,

c) rasvattoman maitojauheen osalta vastattava viitehintaa 13 artiklan 1 kohdan d alakohdan puitteissa tarjottujen määrien osalta.

2. Komissio vahvistaa tarjouskilpailumenettelyjä noudattaen seuraavien tuotteiden interventiohinnat ja interventiomäärät:

a) tavallinen vehnä niiden määrien osalta, jotka ylittävät kolmen miljoonan tonnin tarjotun enimmäismäärän 11 artiklan a alakohdan mukaisena interventiojaksona,

b) durumvehnä, ohra, maissi, durra ja raakariisi 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

c) naudanliha,

d) voi niiden tarjottujen määrien osalta, jotka ylittävät 13 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen määrän, 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja

e) rasvaton maitojauhe niiden tarjottujen määrien osalta, jotka ylittävät 13 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisen määrän, 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Erityisissä olosuhteissa tarjouskilpailumenettelyt voidaan rajoittaa johonkin jäsenvaltioon tai jonkin jäsenvaltion jollekin alueelle tai interventiohinnat ja interventiomäärät voidaan vahvistaa jollekin jäsenvaltiolle tai jonkin jäsenvaltion jollekin alueelle tilastoitujen keskimääräisten markkinahintojen perusteella.

▼M7

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisten tarjouskilpailumenettelyjen mukaisesti vahvistettu enimmäisostohinta saa olla:

a) viljan ja raakariisin osalta enintään yhtä suuri kuin vastaavat viitehinnat;

b) naudanlihan osalta enintään jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella tilastoitu keskimääräinen markkinahinta, johon lisätään komission puolueettomin perustein vahvistama määrä;

c) voin osalta enintään 90 prosenttia viitehinnasta;

d) rasvattoman maitojauheen osalta enintään yhtä suuri kuin viitehinta.

4. Edellä 1–3 kohdassa:

a) tarkoitettujen interventiohintojen on viljan osalta oltava riippumattomia laadullisista syistä johtuvista hinnankorotuksista tai -alennuksista

b) tarkoitettuja interventiohintoja on raakariisin osalta korotettava tai laskettava vastaavasti, jos maksajavirastolle tarjottujen tuotteiden laatu eroaa liitteessä IV olevassa A kohdassa määritellystä vakiolaadusta. Lisäksi komissio voi vahvistaa interventiohinnan korotuksia ja alennuksia, jotta varmistetaan tuotannon suuntaaminen tiettyihin lajikkeisiin.

5. Sokerin interventiohinnan on oltava 80 prosenttia sitä markkinointivuotta seuraavaksi markkinointivuodeksi vahvistetusta viitehinnasta, jona tarjous jätetään. Jos maksajavirastolle tarjotun sokerin laatu kuitenkin eroaa liitteessä IV olevassa B kohdassa määritellystä vakiolaadusta, jolle viitehinta on vahvistettu, interventiohintaa korotetaan tai alennetaan vastaavasti.

▼B

IV alajakso

Interventiomyynti

25 artikla

Yleiset periaatteet

Julkisessa interventiossa ostetut tuotteet on myytävä siten, että vältetään markkinahäiriöt ja varmistetaan tuotteiden tasapuolinen saanti ja ostajien tasapuolinen kohtelu sekä noudattaen perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvia sitoumuksia.

26 artikla

Sokerin myynti

Maksajavirastot saavat myydä julkisessa interventiossa ostetun sokerin vain hinnalla, joka on korkeampi kuin siksi markkinointivuodeksi vahvistettu viitehinta, jona myynti tapahtuu.

Komissio voi kuitenkin päättää, että maksajavirastot:

▼B

a) saavat myydä sokeria ensimmäisessä kohdassa tarkoitetulla viitehinnalla tai sitä alemmalla hinnalla, jos sokeri on tarkoitettu

i) käytettäväksi rehuna, tai

▼M3

ii) vietäväksi joko jalostamattomana tai jalostettuna perustamissopimuksen liitteessä I tai tämän asetuksen liitteessä XX olevassa III osassa luetelluiksi tuotteiksi, tai;

iii) 62 artiklassa tarkoitettuun teolliseen käyttöön.

▼B

b) luovuttavat hallussaan olevan jalostamattoman sokerin yhteisön sisämarkkinoilla ihmisravintona käytettäväksi hyväntekeväisyysjärjestöille, jotka kyseinen jäsenvaltio on tunnustanut tai tapauksissa, joissa jokin jäsenvaltio ei ole tunnustanut yhtään tällaista järjestöä, jotka komissio on tunnustanut, kulloistakin viitehintaa alemmalla hinnalla tai ilmaiseksi jaettavaksi osana yksittäisiä hätäapuoperaatioita.

▼M15

27 artikla

Jakelu yhteisön vähävaraisimmille henkilöille

1. Interventiovarastoissa olevia tuotteita on annettava tiettyjen nimettyjen järjestöjen saataville, jotta elintarvikkeita voidaan jakaa yhteisön vähävaraisimmille henkilöille vuosittaisen suunnitelman mukaisesti.

Jakelu on hoidettava

a) ilmaiseksi, tai

b) hintaan, joka ei missään tapauksessa ole nimetyille järjestöille toimen toteuttamisesta aiheutuneiden kustannusten oikeuttamaa tasoa korkeampi.

2. Tuote voidaan hankkia yhteisön markkinoilta, kun

a) sitä ei tilapäisesti ole saatavissa yhteisön interventiovarastoista 1 kohdassa tarkoitetun vuosittaisen suunnitelman täytäntöönpanon aikana niin paljon, että suunnitelma voidaan panna täytäntöön yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, ja edellyttäen, että kustannukset pysyvät yhteisön talousarviossa tähän tarkoitukseen varattujen kustannusten rajoissa, tai

b) suunnitelman täytäntöönpano edellyttäisi muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuotetta tarvitaan, interventiossa olevien tuotteiden siirtoa jäsenvaltiosta toiseen pieninä määrinä.

3. Kyseisten jäsenvaltioiden on nimettävä 1 kohdassa tarkoitetut järjestöt ja ilmoitettava komissiolle joka vuosi hyvissä ajoin, haluavatko ne soveltaa tätä järjestelmää.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tuotteet luovutetaan ilmaiseksi nimetyille järjestöille. Niiden kirjanpitoarvon on vastattava interventiohintaa, jota on tarvittaessa tarkistettu laatuerot huomioon ottavilla kertoimilla.

▼M15

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti luovutetut tuotteet rahoitetaan maataloustukirahaston soveltuvan budjettikohdan määrärahoista Euroopan yhteisöjen talousarviosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 190 artiklan soveltamista. On mahdollista myös säätää, että tästä rahoituksesta katetaan tuotteiden kuljetuskustannukset interventiokeskuksista sekä hallinnolliset kustannukset, jotka aiheutuvat nimetyille järjestöille tässä artiklassa säädetyn järjestelmän täytäntöönpanosta, lukuun ottamatta 1 ja 2 kohdan soveltamisesta avunsaajalle aiheutuvia kustannuksia.

▼B

III jakso

Yksityinen varastointi

I alajakso

Pakollinen tuki

28 artikla

Tukikelpoiset tuotteet

Seuraavien tuotteiden yksityiseen varastointiin on myönnettävä tukea tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 43 artiklan mukaisesti hyväksymien lisävaatimusten ja -edellytysten mukaisesti:

▼M3

a) seuraavien osalta:

i) yhteisössä hyväksytyssä yrityksessä kermasta tai maidosta tuotetulle suolattomalle voille, jonka rasvapitoisuus on vähintään 82 painoprosenttia, johon käytetyn maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus on enintään 2 painoprosenttia ja jonka vesipitoisuus on enintään 16 painoprosenttia,

ii) yhteisössä hyväksytyssä yrityksessä kermasta tai maidosta tuotetulle suolatulle voille, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 painoprosenttia, johon käytetyn maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus on enintään 2 painoprosenttia, jonka vesipitoisuus on enintään 16 painoprosenttia ja jonka suolapitoisuus on enintään 2 painoprosenttia.

▼M7

_____

▼M3

29 artikla

Voita koskevat edellytykset ja tuen taso

Komissio vahvistaa voita koskevan tuen määrän ottaen huomioon varastointikustannukset sekä tuoreen ja varastoidun voin ennakoidun hintakehityksen.

Jos varastoja purettaessa markkinat ovat varastoinnin aikana kehittyneet epäedulliseen suuntaan, joka ei ollut ennakoitavissa, tuen määrää voidaan lisätä.

▼M7

_____

▼B

II alajakso

Vapaaehtoinen tuki

31 artikla

Tukikelpoiset tuotteet

1. Seuraavien tuotteiden yksityiseen varastointiin voidaan myöntää tukea tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 43 artiklan mukaisesti hyväksymien lisävaatimusten ja -edellytysten mukaisesti:

a) valkoinen sokeri;

b) oliiviöljy;

c) jäljempänä 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetulla yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikolla luokiteltujen täysikasvuisten nautaeläinten tuore tai jäähdytetty liha, joka varastoidaan ruhoina, puoliruhoina, saman ruhon neljänneksinä, etuneljänneksinä tai takaneljänneksinä;

▼M3

_____

▼M7

_____

▼B

f) sianliha,

g) lampaan- ja vuohenliha.

Komissio voi muuttaa ensimmäisen kohdan c alakohdassa säädettyjen tuotteiden luetteloa markkinatilanteen sitä vaatiessa.

▼M3

2. Komissio vahvistaa 1 kohdassa säädetyn yksityisen varastoinnin tuen ennakolta tai tarjouskilpailumenettelyllä.

▼M7

_____

▼B

32 artikla

Valkoista sokeria koskevat myöntämisedellytykset

1. Jos edustavana ajanjaksona todettu valkoisen sokerin yhteisön keskihinta on alhaisempi kuin viitehinta ja markkinoiden tilanne huomioon ottaen todennäköisesti pysyy mainitulla tasolla, komissio voi päättää myöntää tukea valkoisen sokerin yksityistä varastointia varten yrityksille, joille on myönnetty sokerikiintiö.

2. Markkinointivuoden aikana 1 kohdan mukaisesti varastoituun sokeriin ei saa soveltaa muita 13, 52 tai 63 artiklan mukaisia varastointitoimenpiteitä.

▼B

33 artikla

Oliiviöljyä koskevat myöntämisedellytykset

Komissio voi päättää sallia, että riittävät takeet tarjoavat, jäsenvaltioiden hyväksymät elimet tekevät varastointisopimuksia kaupan pitämästään oliiviöljystä, jos yhteisön joidenkin alueiden markkinoilla esiintyy vakavia häiriöitä muun muassa silloin, kun edustavana ajanjaksona noteerattu markkinoiden keskihinta on alhaisempi kuin

a) 1 779 euroa tonnilta ekstra-neitsytoliiviöljyn osalta, tai

b) 1 710 euroa tonnilta neitsytoliiviöljyn osalta, tai

c) 1 524 euroa tonnilta sellaisen oliivilamppuöljyn osalta, jonka vapaiden happojen aste on 2; määrästä vähennetään 36,70 euroa tonnilta kutakin vapaiden happojen lisäastetta kohden.

34 artikla

Naudanliha-alan tuotteita koskevat myöntämisedellytykset

Kun 42 artiklan 1 kohdassa säädetyn yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon perusteella noteerattu yhteisön markkinoiden keskihinta on alle 103 prosenttia viitehinnasta ja tulee todennäköisesti pysymään tällä tasolla, komissio voi päättää myöntää tukea yksityistä varastointia varten.

▼M3

———

▼M7

———

▼B

37 artikla

Sianlihaa koskevat myöntämisedellytykset

Kun sianruhojen yhteisön markkinoiden keskihinta, joka on vahvistettu kussakin jäsenvaltiossa yhteisön edustavilla markkinoilla noteerattujen ja kunkin jäsenvaltion sikakarjan suhteellista merkitystä ilmaisevilla kertoimilla painotettujen hintojen perusteella, on alle 103 prosenttia viitehinnasta ja tulee todennäköisesti pysymään tällä tasolla, komissio voi päättää myöntää tukea yksityistä varastointia varten.

38 artikla

Lampaan- ja vuohenlihaa koskevat myöntämisedellytykset

Komissio voi päättää myöntää tukea yksityistä varastointia varten, kun lampaan- ja vuohenlihan markkinatilanne osoittautuu erityisen vaikeaksi yhdellä tai useammalla seuraavista hinnanmäärittelyalueista:

a) Iso-Britannia,

b) Pohjois-Irlanti,

c) jokainen jäsenvaltio erikseen, Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta.

▼B

IV jakso

Yhteiset säännökset

39 artikla

Varastointia koskevat säännöt

1. Maksajavirastot eivät saa varastoida ostamiaan tuotteita sen jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, jonka lainkäyttövaltaan ne kuuluvat, jollei komissio ole antanut siihen ennakolta lupaa.

Tätä artiklaa sovellettaessa Belgian ja Luxemburgin alueita pidetään yhtenä jäsenvaltiona.

2. Lupa on myönnettävä, jos varastointi on välttämätöntä, ottaen huomioon seuraavat seikat:

a) varastointimahdollisuudet ja -vaatimukset jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan maksajavirasto kuuluu, ja muissa jäsenvaltioissa;

b) kaikki varastoinnista aiheutuvat lisäkustannukset jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan maksajavirasto kuuluu, ja kuljetuksesta aiheutuvat lisäkustannukset.

3. Lupa varastointiin kolmannessa maassa myönnetään vain, jos varastointi toisessa jäsenvaltiossa aiheuttaa 2 kohdassa säädetyt perusteet huomioon ottaen huomattavia vaikeuksia.

4. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot todetaan kaikkien jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen.

5. Mitään tulleja ja mitään yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti myönnettäviä tai kannettavia määriä ei sovelleta tuotteisiin, jotka

a) kuljetetaan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetyn luvan perusteella, tai

b) siirretään yhdeltä maksajavirastolta toiselle.

6. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimiva maksajavirasto on vastuussa niistä tuotteista, jotka varastoidaan sen jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, jonka lainkäyttövaltaan se kuuluu.

7. Jos maksajaviraston hallussaan pitämiä tuotteita, jotka ovat sen jäsenvaltion ulkopuolella, jonka lainkäyttövaltaan maksajavirasto kuuluu, ei tuoda takaisin tämän jäsenvaltion alueelle, tuotteet on myytävä varastointipaikkakunnalle vahvistetuin tai vahvistettavin hinnoin ja ehdoin.

40 artikla

Tarjouskilpailumenettelyä koskevat säännöt

Tarjouskilpailun on taattava kaikille asianosaisille yhtäläinen osallistumismahdollisuus.

Tarjouksia valittaessa etusijalle asetetaan yhteisölle edullisemmat tarjoukset. Sopimus voidaan aina jättää tekemättä.

▼B

41 artikla

Interventiokeskukset

1. Komissio nimeää vilja- ja riisialojen interventiokeskukset ja määrittää niihin sovellettavat edellytykset.

Vilja-alan tuotteiden osalta komissio voi nimetä kullekin viljalajille oman interventiokeskuksen.

2. Interventiokeskusten luetteloa laatiessaan komissio ottaa huomioon erityisesti seuraavat seikat:

a) keskusten sijainti kyseisten tuotteiden ylijäämäalueilla;

b) riittävien tilojen ja teknisten laitteistojen saatavuus;

c) suotuisa tilanne kuljetusvälineiden suhteen.

42 artikla

Ruhojen luokittelu

1. Yhteisön ruhojen luokitteluasteikkoja sovelletaan liitteessä V vahvistettujen sääntöjen mukaisesti seuraavilla aloilla:

a) täysikasvuisten nautaeläinten ruhoista saatu naudanliha;

b) muiden sikojen kuin siitossikojen ruhoista saatu sianliha.

Lampaan- ja vuohenliha-alalla jäsenvaltiot voivat soveltaa yhteisön lampaanruhojen luokitteluasteikkoa liitteessä V olevan C kohdan sääntöjen mukaisesti.

2. Täysikasvuisten nautaeläinten ja lampaiden ruhojen luokittelua koskevat paikan päällä tapahtuvat tarkastukset suorittaa yhteisön puolesta komission tarkastuskomitea, joka koostuu komission asiantuntijoista ja jäsenvaltioiden nimeämistä asiantuntijoista. Komitea antaa komissiolle ja jäsenvaltioille kertomuksen tehdyistä tarkastuksista.

Yhteisö vastaa tehdyistä tarkastuksista johtuvista kustannuksista.

43 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Rajoittamatta tämän luvun säännöksillä komissiolle annettujen erityisten toimivaltuuksien soveltamista komissio hyväksyy sen luvun täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka voivat liittyä erityisesti seuraaviin seikkoihin:

▼M7

a) vaatimukset ja edellytykset, jotka 10 artiklassa tarkoitettujen julkiseen interventioon ostettavien tai 28 ja 31 artiklassa tarkoitettujen yksityisen varastoinnin tukea saavien tuotteiden on täytettävä erityisesti laadun, laaturyhmien, laatuluokkien, luokkien, määrien,

▼M7

pakkausten ja merkintöjen, enimmäisiän, säilytyksen, vaiheen, johon tuotteiden interventiohinta liittyy, ja yksityisen varastoinnin keston osalta;

aa) 13 artiklan 1 kohdassa ja 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen enimmäismäärien ja määrällisten rajoitusten noudattaminen; tässä yhteydessä täytäntöönpanosäännöissä voidaan valtuuttaa komissio lopettamaan tiettyyn hintaan tapahtuvat ostot, hyväksymään jakokertoimet ja tavallisen vehnän osalta siirtymään 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tarjouskilpailumenettelyyn ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta;

▼B

b) liitteessä IV olevaan B osan muutokset;

c) tarvittaessa sovellettavien hinnankorotusten ja -alennusten asteikko;

d) maksajavirastojen toteuttamassa julkiseen interventioon haltuunotossa ja yksityisen varastoinnin tukea myönnettäessä noudatettavat menettelyt ja edellytykset, erityisesti:

i) sopimusten tekeminen ja niiden sisältö;

ii) yksityisen varastoinnin kesto ja edellytykset, joita on noudatettava sopimuksissa mainittuja aikoja pidennettäessä tai lyhennettäessä;

iii) edellytykset, joiden mukaisesti voidaan päättää yksityisen varastointisopimuksen kattamien tuotteiden saattamisesta uudelleen markkinoille tai niiden myynnistä;

iv) jäsenvaltio, jossa yksityistä varastointia koskeva pyyntö voidaan esittää;

e) 17 artiklassa ja 37 artiklassa tarkoitettujen edustavien markkinoiden luettelon hyväksyminen;

f) säännöt, jotka koskevat julkisessa interventiossa ostettujen tuotteiden myyntiedellytyksiä, erityisesti myyntihintaa, tuotteiden varastosta poistamisen edellytyksiä ja tarvittaessa varastosta poistettujen tuotteiden myöhempää käyttöä tai määräpaikkaa, tehtäviä tarkastuksia ja mahdollisesti sovellettavaa vakuusjärjestelmää;

g) 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vuosittaisen suunnitelman laatiminen;

h) edellytykset, joita sovelletaan 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa hankinnoissa yhteisön markkinoilta;

i) 39 artiklassa tarkoitettuja lupia koskevat säännöt mukaan lukien, kun se on ehdottoman välttämätöntä, kaupassa noudatettavia sääntöjä koskevat poikkeukset;

j) tarjouskilpailua käytettäessä noudatettaviin menettelyihin liittyvät säännöt;

k) 41 artiklassa tarkoitettujen interventiokeskusten nimeämistä koskevat säännöt;

l) edellytykset, jotka niiden varastojen on täytettävä, joihin tuotteita saa varastoida;

▼B

m) 42 artiklan 1 kohdassa säädetyt yhteisön ruhojen luokitteluasteikot erityisesti seuraavilta osin:

i) määritelmät;

ii) täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluun liittyvät ruhojen tarjontamuodot hintaselvitystä varten;

iii) niiden toimenpiteiden osalta, jotka teurastamoiden on toteutettava liitteessä V olevan A kohdan III kohdan mukaisesti:

— niitä teurastamoja koskevat direktiivin 88/409/ETY 5 artiklassa tarkoitetut poikkeukset, jotka haluavat rajoittaa tuotantonsa paikallisille markkinoille,

— poikkeukset, joita voidaan myöntää pyynnöstä jäsenvaltioiden teurastamoille, joissa teurastetaan vähän nautaeläimiä;

iv) luvan antaminen jäsenvaltioille olla soveltamatta sianruhojen luokitteluasteikkoa ja käyttää painon ja vähärasvaisen lihan osuuden lisäksi muita arviointiperusteita;

v) säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden suorittamia tiettyjen tuotteiden hintaselvityksiä.

II LUKU

Erityiset interventiotoimenpiteet

I jakso

Poikkeukselliset markkinatukitoimenpiteet

44 artikla

Eläintaudit

1. Komissio voi toteuttaa poikkeuksellisia markkinatukitoimenpiteitä eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitetuista toimenpiteistä mahdollisesti aiheutuvien yhteisön sisäisen ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan rajoitusten huomioon ottamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä voidaan toteuttaa seuraavilla aloilla:

a) naudanliha;

b) maito ja maitotuotteet;

c) sianliha;

d) lampaan- ja vuohenliha;

e) munat;

f) siipikarjanliha.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt toimenpiteet on toteutettava kyseisen yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä.

▼B

Ne voidaan toteuttaa vain, jos kyseinen yksi tai useampi jäsenvaltio on toteuttanut pikaisesti terveys- ja eläinlääkintätoimenpiteitä taudin pysäyttämistä varten, ja ne voidaan toteuttaa ainoastaan niin laajoina ja niin pitkän aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen asianomaisten markkinoiden tukemiseksi.

45 artikla

Kuluttajien luottamuksen menettäminen

Komissio voi toteuttaa siipikarjanliha- ja muna-aloilla poikkeuksellisia markkinatukitoimenpiteitä ottaakseen huomioon vakavat markkinahäiriöt, jotka liittyvät suoraan kansanterveyden tai eläinten terveyden riskeistä johtuvaan kuluttajien luottamuksen menettämiseen.

Nämä toimenpiteet toteutetaan kyseisen yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä.

46 artikla

Rahoitus

1. Yhteisö osallistuu 44 ja 45 artiklassa tarkoitettujen poikkeuksellisten toimenpiteiden rahoitukseen osuudella, joka on 50 prosenttia jäsenvaltioille aiheutuvista menoista.

Suu- ja sorkkataudin torjumiseksi naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla yhteisö osallistuu rahoitukseen kuitenkin osuudella, joka on 60 prosenttia tällaisista menoista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tuottajat osallistuvat jäsenvaltioille aiheutuviin menoihin, siitä ei seuraa kilpailun vääristymistä eri jäsenvaltioiden tuottajien kesken.

▼M7

_____

▼B

II jakso

Vilja- ja riisialojen toimenpiteet

47 artikla

Erityiset markkinatoimenpiteet vilja-alalla

1. Markkinatilanteen vaatiessa komissio voi toteuttaa erityisiä interventiotoimenpiteitä vilja-alalla. Tällaisia interventiotoimenpiteitä voidaan hyväksyä erityisesti, jos yhdellä tai useammalla yhteisön alueella markkinahinnat laskevat tai uhkaavat laskea suhteessa interventiohintaan.

2. Komissio päättää erityisten interventiotoimenpiteiden laadusta ja soveltamisesta sekä näiden toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden myyntiin saattamisen edellytyksistä ja siinä noudatettavista menettelyistä tai muuta käyttöä koskevista edellytyksistä.

▼B

48 artikla

Erityiset markkinatoimenpiteet riisialalla

1. Komissio voi toteuttaa erityistoimenpiteitä

a) estääkseen tämän osan I luvun II jaksossa säädetyn riisialan julkisen intervention laajamittaisen soveltamisen tietyillä yhteisön alueilla;

b) korvatakseen luonnonkatastrofeista johtuvan paddy- eli raakariisin puutteen.

2. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

III jakso

Sokerialan toimenpiteet

49 artikla

Sokerijuurikkaan vähimmäishinta

1. Kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishinta on:

a) 27,83 euroa tonnilta markkinointivuonna 2008/2009;

b) 26,29 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2009/2010 alkaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua vähimmäishintaa sovelletaan liitteessä IV olevassa B kohdassa määriteltyyn vakiolaatuiseen sokerijuurikkaaseen.

3. Kiintiösokerin valmistukseen tarkoitettuja, sokerin valmistukseen soveltuvia kiintiösokerijuurikkaita ostavien sokeriyritysten on maksettava vähintään vähimmäishinta, jota mukautetaan korottamalla tai alentamalla hintaa, jos juurikkaat poikkeavat vakiolaadusta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja korotuksia ja alennuksia sovelletaan komission vahvistamien täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.

4. Niiden sokerijuurikasmäärien osalta, jotka vastaavat teollisuudelle tarkoitetun sokerin tai ylijäämäsokerin määriä, joihin sovelletaan 64 artiklassa säädettyä ylijäämämaksua, asianomaisen sokeriyrityksen on mukautettava ostohintaa siten, että se on vähintään yhtä suuri kuin kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishinta.

50 artikla

Toimialakohtaiset sopimukset

1. Toimialakohtaisten sopimusten ja toimitussopimusten on oltava 3 kohdan ja komission vahvistamien ostoehtojen mukaisia erityisesti sokerijuurikkaan osto-, toimitus-, haltuunotto- ja maksuehtojen osalta.

2. Sokerijuurikkaan ja -ruo'on ostoehtoihin sovelletaan näiden raaka-aineiden yhteisön viljelijöiden ja yhteisön sokeriyritysten välisiä toimialakohtaisia sopimuksia.

▼B

3. Toimitussopimuksessa on tehtävä ero sen mukaan, tulevatko sokerijuurikkaasta valmistettavat sokerimäärät olemaan:

a) kiintiösokeria;

b) kiintiön ulkopuolista sokeria.

4. Kunkin sokeriyrityksen on toimitettava jäsenvaltiolle, jossa se tuottaa sokeria, seuraavat tiedot:

a) edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut sokerijuurikasmäärät, joista ne ovat tehneet toimitussopimukset ennen kylvöä, sekä sopimuksen perustana oleva sokeripitoisuus;

b) vastaava arvioitu saanto.

Jäsenvaltiot voivat vaatia lisätietoja.

▼M3

5. Sokeriyritysten, jotka eivät ole allekirjoittaneet ennen kylvöä toimitussopimuksia kiintiöjuurikkaan vähimmäishintaan sokerikiintiötään vastaavasta juurikasmäärästä, jota on tapauksen mukaan mukautettu 52 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistetulla ennalta ehkäisevällä markkinoiltapoiston kertoimella, on maksettava kaikesta sokeriksi jalostamastaan sokerijuurikkaasta ainakin kiintiöjuurikkaan vähimmäishinta.

6. Toimialakohtaisissa sopimuksissa voidaan asianomaisen jäsenvaltion luvalla poiketa 3, 4 ja 5 kohdasta.

▼B

7. Jos toimialakohtaisia sopimuksia ei ole, kyseisen jäsenvaltion on toteutettava asianomaisten osapuolten etujen suojaamiseksi tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen mukaisesti.

51 artikla

Tuotantomaksu

1. Sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottaville yrityksille myönnetyistä 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappikiintiöistä peritään tuotantomaksu.

2. Tuotantomaksu on 12 euroa tonnilta kiintiösokeria ja -inuliinisiirappia. Isoglukoosin tuotantomaksu on 50 prosenttia sokeriin sovellettavasta tuotantomaksusta.

3. Jäsenvaltion on perittävä 1 kohdan mukaisesti maksettu tuotantomaksu kokonaisuudessaan alueelleen sijoittautuneilta yrityksiltä suhteessa niiden asianomaisen markkinointivuoden kiintiöön.

Yritysten on suoritettava maksut ennen asianomaisen markkinointivuoden helmikuun loppua.

4. Yhteisön sokeri- ja inuliinisiirappiyritykset voivat vaatia, että sokerijuurikkaan tai sokeriruo'on viljelijät tai juurisikurin toimittajat vastaavat enintään 50 prosentista asianomaisesta tuotantomaksusta.

▼M3

52 artikla

Sokerin poistaminen markkinoilta

1. Jotta markkinoiden rakenteellinen tasapaino säilyisi viitehintaa lähellä olevalla hintatasolla, komissio voi päättää poistaa markkinoilta tietyn markkinointivuoden osalta kiintiöiden mukaisesti tuotetut sokeri- tai isoglukoosimäärät, jotka ylittävät tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketun enimmäismäärän, ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat yhteisön sitoumukset.

2. Edellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu markkinoiltapoiston enimmäismäärä lasketaan kullekin yritykselle, jolla on kiintiö, kertomalla sen kiintiö kertoimella, jonka komissio vahvistaa odotettavissa olevan markkinakehityksen perusteella viimeistään edellisen markkinointivuoden 16 päivänä maaliskuuta. Markkinointivuoden 2008/2009 osalta kyseistä kerrointa sovelletaan viimeistään 15 päivänä maaliskuuta 2008 myönnettyyn, asetuksen (EY) N:o 320/2006 mukaisesti alennettuun kiintiöön.

Ajantasaistetun markkinakehityksen perusteella komissio voi päättää viimeistään kyseisen markkinointivuoden 31 päivänä lokakuuta joko mukauttaa kerrointa tai, jos päätöstä ei ole tehty tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, vahvistaa kertoimen.

3. Kunkin yrityksen, jolle on myönnetty kiintiö, on varastoitava omalla kustannuksellaan seuraavan markkinointivuoden alkuun saakka kiintiön mukaisesti tuotetut sokerimäärät, jotka ylittävät 2 kohdan mukaisesti lasketun enimmäismäärän. Jonakin markkinointivuonna markkinoilta poistettuja sokeri- tai isoglukoosimääriä pidetään ensimmäisinä seuraavan markkinointivuoden kiintiössä tuotettavina määrinä.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, komissio voi sokerialan odotettavissa olevan markkinakehityksen huomioon ottaen päättää, että kuluvana ja/tai seuraavana markkinointivuonna markkinoilta poistettua sokeria tai isoglukoosia pidetään kokonaan tai osittain

a) ylijäämäsokerina tai -isoglukoosina, jota voidaan käyttää teollisuudelle tarkoitettuna sokerina tai isoglukoosina; tai

b) väliaikaisena kiintiötuotantona, josta osa voidaan varata vientiä varten noudattaen perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvia yhteisön sitoumuksia.

4. Jos sokeritarjonta yhteisössä on riittämätöntä, komissio voi päättää, että tietty määrä markkinoilta poistettua sokeria voidaan myydä yhteisön markkinoilla ennen markkinoiltapoistamisjakson päättymistä.

5. Jos markkinoilta poistettua sokeria pidetään seuraavan markkinointivuoden ensimmäisenä sokerintuotantona, sokerijuurikkaan viljelijöille maksetaan kyseisen markkinointivuoden vähimmäishinta.

Jos markkinoilta poistettu sokeri voidaan käyttää teollisuudelle tarkoitettuna sokerina tai se viedään tämän artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, sokerijuurikkaan vähimmäishintaa koskevia 49 artiklan vaatimuksia ei sovelleta.

Jos markkinoilta poistettu sokeri myydään yhteisön markkinoilla ennen markkinoiltapoistamisjakson päättymistä 4 kohdan mukaisesti, sokerijuurikkaan viljelijöille maksetaan kuluvan markkinointivuoden vähimmäishinta.

▼M3

52 a artikla

Sokerin poistaminen markkinoilta markkinointivuosina 2008/2009 ja 2009/2010

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 52 artiklan 2 kohdassa säädetään, niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden kansallista kiintiötä on alennettu asetuksen (EY) N:o 320/2006 3 artiklan ja 4 a artiklan 4 kohdan mukaisen kiintiöstä luopumisen vuoksi, komissio vahvistaa kertoimen markkinointivuosien 2008/2009 ja 2009/2010 osalta soveltamalla tämän asetuksen liitettä VII c.

2. Yritykseen, joka asetuksen (EY) N:o 320/2006 3 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti luopuu seuraavasta markkinointivuodesta alkaen yritykselle myönnetystä kokonaiskiintiöstä, ei yrityksen pyynnöstä sovelleta tämän asetuksen 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kertoimia. Pyyntö on esitettävä ennen sen markkinointivuoden päättymistä, johon markkinoiltapoistoa sovelletaan.

▼B

53 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio voi hyväksyä antaa tämän jakson täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti:

a) perusteet, joita sokeriyrityksiin sovelletaan myönnettäessä sokerijuurikkaan myyjille juurikasmäärät, joista on tehtävä ennen kylvöä toimitussopimukset 50 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

b) 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun markkinoilta poistetun kiintiösokerin prosenttiosuuden;

c) edellytykset, jotka liittyvät vähimmäishinnan maksamiseen silloin, kun markkinoilta poistettu sokeri myydään yhteisön markkinoilla 52 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

IV jakso

Tarjonnan mukauttaminen

54 artikla

Toimenpiteet, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin

Jotta rohkaistaisiin ammattialajärjestöjä ja ammattialojen yhteisiä järjestöjä toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, lukuun ottamatta markkinoilta poistamiseen liittyviä toimia, komissio voi toteuttaa seuraavat elävien kasvien, naudanlihan, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan, munien ja siipikarjanlihan aloja koskevat toimenpiteet:

a) toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan laatua;

b) toimenpiteet, joilla pyritään edistämään tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen parempaa järjestelyä;

c) toimenpiteet, joilla pyritään helpottamaan markkinahintojen kehityksen seurantaa;

▼B

d) toimenpiteet, joilla pyritään käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella mahdollistamaan lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen.

III LUKU

Tuotannon rajoittamista koskevat järjestelmät

I jakso

Yleiset säännökset

▼M10

55 artikla

Kiintiöjärjestelmät ja tuotantokyky

▼M7

1. Kiintiöjärjestelmä koskee seuraavia tuotteita:

a) 65 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetut maito ja muut maitotuotteet;

b) sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi;

c) perunatärkkelys, jolle voidaan myöntää yhteisön tukea.

2. Jos tuottaja ylittää tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa kiintiöjärjestelmissä sovellettavan kiintiön eikä käytä sokerin ylijäämiä 61 artiklassa säädetyllä tavalla, näistä määristä peritään ylijäämämaksu, jollei II ja III jaksossa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu.

▼M10

2 a. Viinialalla tuotantokykyä koskevia sääntöjä sovelletaan laittomien istutusten, siirtymäjärjestelmän mukaisten istutusoikeuksien ja raivausjärjestelmän osalta IV a jakson säännösten mukaisesti.

▼B

II jakso

Sokeri

I alajakso

Kiintiön myöntäminen ja hallinnointi

56 artikla

Kiintiön myöntäminen

1. Liitteessä VI vahvistetaan sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuotantokiintiöt kansallisella tai alueellisella tasolla.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä kiintiö kullekin alueelleen sijoittautuneelle sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavalle yritykselle, joka on hyväksytty 57 artiklan mukaisesti.

▼B

Kunkin yrityksen kiintiö on yhtä suuri kuin sille markkinointivuodeksi 2007/2008 asetuksen (EY) N:o 318/2006 mukaisesti myönnetty kiintiö.

3. Jos kiintiö myönnetään sokeriyritykselle, jolla on useampia kuin yksi tuotantoyksikkö, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet, jotka ne katsovat tarpeellisiksi sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelijöiden etujen huomioon ottamiseksi.

57 artikla

Hyväksytyt yritykset

1. Jäsenvaltion on pyynnöstä myönnettävä hyväksyntä sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavalle yritykselle tai näitä tuotteita joksikin 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sisältyväksi tuotteeksi jalostavalle yritykselle, jos yritys täyttää seuraavat edellytykset:

a) se todistaa, että sillä on ammattimainen tuotantokapasiteetti;

b) se lupautuu toimittamaan tarvittavat tiedot ja hyväksyy tähän asetukseen liittyvät tarkastukset;

c) sen hyväksyntää ei ole keskeytetty eikä peruutettu.

2. Hyväksytyn yrityksen on toimitettava seuraavat tiedot sille jäsenvaltiolle, jonka alueella sokerijuurikas tai -ruoko korjataan tai jossa puhdistaminen tapahtuu:

a) sokerijuurikkaan tai -ruo'on määrät, joista on tehty toimitussopimus, sekä arvioitu sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja sokerin vastaava saanto hehtaaria kohden;

b) tiedot, jotka koskevat sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja raakasokerin suunniteltuja ja tosiasiallisia toimituksia sekä sokerintuotantoa ja sokerivarastoja;

c) myydyn valkoisen sokerin määrät sekä vastaavat hinnat ja ehdot.

58 artikla

Isoglukoosin lisä- ja täydentävä kiintiö

1. Markkinointivuonna 2008/2009 edellisen markkinointivuoden kiintiöön lisätään isoglukoosin lisäkiintiö, jonka suuruus on 100 000 tonnia. Tämä lisäys ei koske Bulgariaa ja Romaniaa.

Markkinointivuonna 2008/2009 edellisen markkinointivuoden kiintiöön lisätään isoglukoosin lisäkiintiö, jonka suuruus on Bulgarian osalta 11 045 tonnia ja Romanian osalta 1 966 tonnia.

Jäsenvaltion on myönnettävä yrityksille lisäkiintiöt suhteessa isoglukoosikiintiöihin, jotka niille on myönnetty 56 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Italia, Liettua ja Ruotsi voivat pyynnöstä myöntää alueelleen sijoittautuneelle yritykselle täydentävän isoglukoosikiintiön markkinointivuosina 2008/2009 ja 2009/2010. Täydentävien kiintiöiden enimmäismäärät jäsenvaltiota kohden vahvistetaan liitteessä VII.

▼B

3. Yrityksille 2 kohdan mukaisesti myönnetyistä kiintiöistä on perittävä 730 euron kertamaksu. Se peritään myönnettyä täydentävän kiintiön tonnia kohden.

▼M3

59 artikla

Kiintiöiden hallinnointi

1. Komissio mukauttaa liitteessä VI vahvistettuja kiintiöitä markkinointivuoden 2008/2009 osalta viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2008, markkinointivuoden 2009/2010 osalta viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2009 ja markkinointivuoden 2010/2011 osalta viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2010. Mukautuksissa on otettava huomioon tämän artiklan 2 kohdan ja tämän asetuksen 58 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 320/2006 3 artiklan ja 4 a artiklan 4 kohdan soveltamisen tulokset.

2. Jotta vältetään markkinoiden epätasapaino markkinointivuodesta 2010/2011 alkaen, komissio päättää asetuksessa (EY) N:o 320/2006 säädetyn rakenneuudistusjärjestelmän tulokset huomioon ottaen viimeistään 28 päivään helmikuuta 2010 mennessä yhteisen prosenttiosuuden, jolla on tarpeen alentaa olemassa olevia sokeri- ja isoglukoosikiintiöitä jäsenvaltiota tai aluetta kohden. Jäsenvaltioiden on mukautettava kunkin yrityksen kiintiötä tämän mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, komissio vahvistaa niitä jäsenvaltioita, joiden kansallista kiintiötä on alennettu asetuksen (EY) N:o 320/2006 3 artiklan ja 4 a artiklan 4 kohdan mukaisen kiintiöstä luopumisen vuoksi, koskevan prosenttiosuuden soveltamalla tämän asetuksen liitettä VII a. Näiden jäsenvaltioiden on mukautettava kunkin alueelleen sijoittautuneen yrityksen, jolle on myönnetty kiintiö, prosenttiosuutta tämän asetuksen liitteen VII b mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa ei sovelleta perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin syrjäisimpiin alueisiin.

60 artikla

Kansallisen kiintiön uudelleen jakaminen ja kiintiöiden alentaminen

1. Jäsenvaltio voi alentaa alueelleen sijoittautuneelle yritykselle myönnettyä sokeri- tai isoglukoosikiintiötä enintään 10 prosentilla markkinointivuoden 2008/2009 ja sen jälkeisten markkinointivuosien osalta kunnioittaen samalla yritysten vapautta osallistua asetuksella (EY) N:o 320/2006 perustettuihin mekanismeihin. Tällöin jäsenvaltioiden on sovellettava puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat siirtää kiintiöitä yritysten välillä liitteessä VIII vahvistettuja sääntöjä noudattaen sekä ottaen huomioon kunkin osapuolen ja erityisesti sokerijuurikkaan tai sokeriruo'on viljelijöiden edut.

3. Kyseisen jäsenvaltion on myönnettävä 1 ja 2 kohdan mukaisesti alennetut määrät yhdelle tai useammalle alueelleen sijoittautuneelle yritykselle riippumatta siitä, onko niillä kiintiö.

▼M3

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 3 kohdassa säädetään, sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 320/2006 4 a artiklaa jäsenvaltioiden on

▼M3

mukautettava kyseiselle yritykselle myönnettyä sokerikiintiötä soveltamalla mainitun artiklan 4 kohdan mukaisesti määritettyä alennusta tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetun prosenttiosuuden rajoissa.

▼B

II alajakso

Kiintiön ylittäminen

61 artikla

Soveltamisala

Sokeri, isoglukoosi tai inuliinisiirappi, jota tuotetaan jonakin markkinointivuonna 56 artiklassa tarkoitetun kiintiön ulkopuolella, voidaan:

a) käyttää 62 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen tuotteiden tuotantoon;

b) siirtää seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon 63 artiklan mukaisesti;

c) käyttää syrjäisimpien alueiden erityistä hankintajärjestelmää varten neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 ([1]) II osaston mukaisesti; tai

d) viedä komission vahvistaman määrällisen rajoituksen puitteissa ja perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten sitoumuksia noudattaen.

Muihin määriin sovelletaan 64 artiklassa tarkoitettua ylijäämämaksua.

62 artikla

Teollisuudelle tarkoitettu sokeri

1. Teollisuudelle tarkoitettu sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi on varattava jonkin 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen tuotantoon silloin kun:

a) siitä on tehty ennen markkinointivuoden loppua toimitussopimus sellaisen tuottajan ja käyttäjän välillä, joille molemmille on myönnetty hyväksyntä 57 artiklan mukaisesti; sekä

b) se on toimitettu käyttäjälle viimeistään 30 päivänä marraskuuta seuraavana markkinointivuonna.

2. Komissio laatii luettelon tuotteista, joiden tuotannossa käytetään teollisuudelle tarkoitettua sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia.

Luettelo sisältää muun muassa seuraavat tuotteet:

a) bioetanoli, alkoholi, rommi, elävä hiiva sekä levitteiksi tarkoitettujen ja ”Rinse appelstroopiksi” jalostettavien siirappien määrät;

b) tietyt teollisuustuotteet, jotka eivät sisällä sokeria mutta joiden valmistuksessa käytetään sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia;

c) tietyt kemian- tai lääketeollisuuden tuotteet, jotka sisältävät sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia.

([1]) EUVL L 42, 14.2.2006, s. 1.

▼B

63 artikla

Ylijäämäsokerin siirtäminen

1. Kukin yritys voi päättää siirtää sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappikiintiönsä ylittävän tuotantonsa kokonaan tai osittain siten, että se luetaan seuraavan markkinointivuoden tuotantoon. Tätä koskeva päätös on peruuttamaton, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tehneiden yritysten on:

a) ilmoitettava kyseiselle jäsenvaltiolle ennen tämän jäsenvaltion määrittelemää päivämäärää:

— siirrettävän sokeriuo'on määrät kuluvan markkinointivuoden 1 päivän helmikuuta ja 30 päivän kesäkuuta välisenä aikana,

— siirrettävän sokerin tai inuliinisiirapin muut määrät kuluvan markkinointivuoden 1 päivän helmikuuta ja 15 päivän huhtikuuta välisenä aikana;

b) sitouduttava varastoimaan siirrettävät määrät omalla kustannuksellaan kuluvan markkinointivuoden loppuun asti.

3. Jos yrityksen lopullinen tuotanto on kyseisenä markkinointivuonna pienempi kuin 1 kohdan mukaisen päätöksen tekohetkellä tehty arvio, siirrettyä määrää voidaan mukauttaa taannehtivasti viimeistään 31 päivänä lokakuuta seuraavana markkinointivuonna.

4. Siirrettyjä määriä pidetään ensimmäisinä seuraavan markkinointivuoden kiintiössä tuotettavina määrinä.

5. Markkinointivuoden aikana tämän artiklan mukaisesti varastoituun sokeriin ei saa soveltaa muita 13, 32 tai 52 artiklassa säädettyjä varastointitoimenpiteitä.

64 artikla

Ylijäämämaksu

1. Ylijäämämaksu peritään seuraavien tuotteiden määristä:

a) minä tahansa markkinointivuonna tuotettu ylijäämäsokeri, -isoglukoosi ja -inuliinisiirappi lukuun ottamatta seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon siirrettyjä ja 63 artiklan mukaisesti varastoituja määriä tai 61 artiklan c ja d alakohdassa tarkoitettuja määriä;

b) teollisuudelle tarkoitettu sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi, josta ei ole komission vahvistamaan määräpäivään mennessä toimitettu selvitystä, jonka mukaan se on valmistettu joksikin 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi tuotteeksi;

▼M3

c) sokeri ja isoglukoosi, jotka on poistettu markkinoilta 52 ja 52 a artiklan mukaisesti ja joiden osalta 52 artiklan 3 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia ei ole täytetty.

▼B

2. Komissio vahvistaa ylijäämämaksun riittävän korkealle tasolle, jotta estetään 1 kohdassa tarkoitettujen määrien kasaantuminen.

3. Jäsenvaltion on perittävä 1 kohdassa tarkoitettu ylijäämämaksu alueelleen sijoittautuneilta yrityksiltä niiden 1 kohdassa tarkoitettujen tuotantomäärien mukaan, jotka on todettu näiden yritysten osalta kyseisenä markkinointivuonna.

▼B

III jakso

Maito

I alajakso

Yleiset säännökset

65 artikla

Määritelmät

Tässä jaksossa tarkoitetaan:

a) ’maidolla’ yhdestä tai useammasta lehmästä lypsettyä tuotetta;

b) ’muilla maitotuotteilla’ muita maitotuotteita kuin maitoa, erityisesti rasvatonta maitoa, kermaa, voita, jogurttia ja juustoa; nämä muunnetaan tarvittaessa maitoekvivalentiksi soveltamalla niihin komission vahvistamia kertoimia;

c) ’tuottajalla’ viljelijää, jonka tila sijaitsee jonkin jäsenvaltion maantieteellisellä alueella ja joka tuottaa ja pitää kaupan maitoa tai joka valmistautuu harjoittamaan tällaista toimintaa hyvin pian;

d) ’tilalla’ asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklassa määriteltyä tilaa;

e) ’ostajalla’ yritystä tai ryhmittymää, joka ostaa maitoa tuottajalta:

— kerätäkseen, pakatakseen, varastoidakseen, jäähdyttääkseen tai jalostaakseen maitoa, myös toimeksiantona,

— myydäkseen maidon yhdelle tai useammalle maitoa tai muita maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle.

Ostajana pidetään kuitenkin samalla maantieteellisellä alueella sijaitsevien ostajien ryhmittymää, joka tekee jäsentensä lukuun ylijäämämaksun suorittamisen kannalta tarpeellisia hallinnollisia ja kirjanpidollisia toimia. Tämän alakohdan ensimmäistä virkettä sovellettaessa Kreikkaa pidetään yhtenä maantieteellisenä alueena, ja se voi pitää julkista elintä ostajaryhmittymänä;

f) ’toimituksella’ kaikkia tuottajan suorittamia maidon, ei kuitenkaan muiden maitotuotteiden, toimituksia ostajalle riippumatta siitä, hoitaako kuljetuksen tuottaja, ostaja, nämä tuotteet käsittelevä tai jalostava yritys taikka jokin kolmas osapuoli;

g) ’suoramyynnillä’ tuottajan suorittamaa maidon myyntiä tai siirtoa suoraan kuluttajalle sekä tuottajan suorittamaa muiden maitotuotteiden myyntiä tai siirtoa. Komissio voi f alakohdassa esitettyä toimituksen määritelmää noudattaen mukauttaa suoramyynnin määritelmää erityisesti sen varmistamiseksi, ettei mikään kaupan pidettävä maito- tai muu maitotuotemäärä jää kiintiöjärjestelmän ulkopuolelle;

h) ’kaupan pitämisellä’ maidon toimittamista taikka maidon tai muiden maitotuotteiden suoramyyntiä;

i) ’tilakohtaisella kiintiöllä’ tuottajan kiintiötä kunkin kahdentoista kuukauden jakson 1 päivänä huhtikuuta;

▼B

j) ’kansallisella kiintiöllä’ kullekin jäsenvaltiolle vahvistettua 66 artiklassa tarkoitettua kiintiötä;

k) ’käytettävissä olevalla kiintiöllä’ tuottajien 31 päivänä maaliskuuta käytettävissä olevaa kiintiötä sen kahdentoista kuukauden jakson aikana, jolle ylijäämämaksu on laskettu, ottaen huomioon kaikki kyseisen kahdentoista kuukauden jakson aikana tehdyt, tässä asetuksessa säädetyt siirrot, myynnit, muuntamiset ja väliaikaiset uudelleenjaot.

II alajakso

Kiintiön myöntäminen ja hallinnointi

66 artikla

Kansalliset kiintiöt

1. Seitsemän 1 päivänä huhtikuuta 2008 alkavan peräkkäisen kahdentoista kuukauden jakson, jäljempänä ”kahdentoista kuukauden jakso”], aikana kaupan pidettävien maidon ja muiden maitotuotteiden kansalliset tuotantokiintiöt vahvistetaan liitteessä X olevassa 1 kohdassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut kiintiöt jaetaan tuottajien kesken 67 artiklan mukaisesti tekemällä ero toimitusten ja suoramyynnin välillä. Kansallisen kiintiön ylittäminen määritellään kansallisella tasolla kussakin jäsenvaltiossa tämän jakson mukaisesti eriteltynä toimitusten ja suoramyynnin osalta.

3. Liitteessä X olevassa 1 kohdassa esitetyt kansalliset kiintiöt vahvistetaan, jollei markkinoiden yleistilanteen vuoksi mahdollisesti tehtävästä tarkistuksesta ja tietyissä jäsenvaltioissa vallitsevista erityisolosuhteista muuta johdu.

4. Bulgariaa ja Romaniaa varten perustetaan erityinen rakenneuudistusvaranto liitteessä X olevassa 2 kohdassa esitetyn mukaisesti. Tämä varanto vapautetaan 1 päivästä huhtikuuta 2009 alkaen siinä määrin kuin maidon ja maitotuotteiden tilalla tapahtuva kulutus on kussakin näistä maista laskenut vuodesta 2002.

Komissio päättää varannon vapauttamisesta ja sen jakamisesta toimitusten ja suoramyynnin kiintiöön niiden kertomusten pohjalta, jotka Bulgaria ja Romania toimittavat komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008. Tässä kertomuksessa on esitettävä yksityiskohtaisesti tosiasiallisen rakenneuudistusprosessin tulokset ja suuntaukset kummankin maan maitoalalla ja erityisesti siirtyminen tilalla tapahtuvaan kulutukseen suunnatusta tuotannosta markkinoille suuntautuvaan tuotantoon.

▼A1

4a. Kroatiaa varten perustetaan erityinen rakenneuudistusvaranto liitteessä IX olevassa 2 kohdassa esitetyn mukaisesti. Varanto vapautetaan ensimmäisen liittymisen jälkeisen kiintiövuoden 1 päivästä huhtikuuta siinä määrin kuin maidon ja maitotuotteiden tilalla tapahtuva kulutus Kroatiassa on vähentynyt kaudella 2008–2012.

▼A1

Komissio päättää varannon vapauttamisesta ja sen jakamisesta toimitusten ja suoramyynnin kiintiöön 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ja arvioituaan raporttia, joka Kroatian on määrä toimittaa 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä. Raportissa on esitettävä yksityiskohtaisesti tosiasiallisen rakenneuudistusprosessin tulokset ja suuntaukset Kroatian maitoalalla ja erityisesti siirtyminen tilalla tapahtuvaan kulutukseen tarkoitetusta tuotannosta markkinoille suuntautuvaan tuotantoon.

▼B

5. Bulgarian, Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Romanian, Slovenian ja Slovakian kansalliseen kiintiöön on sisällyttävä kaikki maito tai maitomäärää vastaavat tuotteet, jotka on toimitettu ostajalle tai myyty suoraan, riippumatta siitä, onko ne tuotettu tai pidetty kaupan mainituissa maissa sovellettavan siirtymätoimenpiteen puitteissa.

67 artikla

Tilakohtaiset kiintiöt

1. Tuottajien tilakohtaisen kiintiön tai tilakohtaisten kiintiöiden on 1 päivänä huhtikuuta 2008 vastattava heidän 31 päivän maaliskuuta 2008 mukaista tilakohtaista viitemääräänsä tai tilakohtaisia viitemääriään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 päivänä huhtikuuta 2008 tapahtuneita kiintiöiden siirtoja, myyntejä ja muuntamisia.

2. Tuottajalla voi olla käytössään yksi tai kaksi tilakohtaista kiintiötä, joista toinen on toimituksia ja toinen suoramyyntiä varten. Ainoastaan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi muuntaa tuottajan kiintiöiden välistä jakoa tuottajan perustellusta pyynnöstä.

3. Jos tuottajalla on kaksi kiintiötä, tuottajan mahdollinen ylijäämämaksu lasketaan erikseen kummankin kiintiön osalta.

4. Komissio voi korottaa 66 artiklassa tarkoitetun Suomen kansallisen kiintiön toimituksia koskevan osuuden enintään 200 000 tonniin korvauksena suomalaisille SLOM-tuottajille. Tämä yhteisön lainsäädännön mukaisesti jaettava varanto on käytettävä yksinomaan sellaisten tuottajien hyväksi, joiden kohdalla Euroopan unioniin liittyminen on vaikuttanut haitallisesti oikeuteen aloittaa tuotanto uudelleen.

5. Jäljempänä 71 artiklassa säädetyn kansallisen varannon täydentämiseksi mahdollisesti tehdyt vähennykset huomioon ottaen tilakohtaisia kiintiöitä mukautetaan tarvittaessa kunkin kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson osalta, jotta tilakohtaisten toimituskiintiöiden summa ja tilakohtaisten suoramyyntikiintiöiden summa ei missään jäsenvaltiossa ylitä 69 artiklan mukaisesti mukautettua vastaavaa kansallista kiintiötä.

68 artikla

Kansallisessa varannossa olevien kiintiöiden jako

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä säännöt, joiden mukaisesti 71 artiklassa säädetyssä kansallisessa varannossa olevat määrät voidaan jakaa tuottajille joko kokonaisuudessaan tai osittain komissiolle ilmoitettavien objektiivisten perusteiden mukaisesti.

▼B

69 artikla

Kiintiöiden hallinnointi

1. Komissio mukauttaa kansallisten kiintiöiden jakoa toimitusten ja suoramyynnin kesken kunkin jäsenvaltion ja kunkin jakson osalta ennen kyseisen jakson päättymistä ottaen huomioon tuottajien esittämät pyynnöt tilakohtaisten toimitus- ja suoramyyntikiintiöiden muuntamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain ennen komission 192 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistamia päivämääriä ja sääntöjä noudattaen tiedot, joita tarvitaan:

a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun mukautuksen tekemiseksi;

b) kunkin jäsenvaltion maksaman ylijäämämaksun laskemiseksi.

70 artikla

Rasvapitoisuus

1. Kullekin tuottajalle on vahvistettava viiterasvapitoisuus, jota sovelletaan tälle tuottajalle myönnettyyn tilakohtaiseen toimituskiintiöön.

2. Tuottajille 31 päivänä maaliskuuta 2008 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen kiintiöiden osalta 1 kohdassa tarkoitettu viiterasvapitoisuus on sama kuin kyseiseen kiintiöön mainittuna päivänä sovellettu viiterasvapitoisuus.

3. Viiterasvapitoisuutta muutetaan 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen muuntamisten yhteydessä ja hankittaessa, siirrettäessä tai väliaikaisesti siirrettäessä kiintiöitä noudattaen niitä sääntöjä, jotka komissio hyväksyy.

4. Rasvapitoisuus, jota sovelletaan uusiin tuottajiin, joiden tilakohtainen toimituskiintiö on myönnetty kokonaisuudessaan kansallisesta varannosta vahvistetaan komission hyväksymien sääntöjen mukaisesti.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tilakohtaista viiterasvapitoisuutta mukautetaan tarvittaessa tämän asetuksen tullessa voimaan ja sen jälkeen aina tarvittaessa kunkin kahdentoista kuukauden jakson alussa, jotta kunkin jäsenvaltion tilakohtaisten edustavien rasvapitoisuuksien painotettu keskiarvo ei ylitä yli 0,1 grammalla kiloa kohden liitteessä X vahvistettua viiterasvapitoisuutta.

Romanian osalta liitteessä X vahvistettua viiterasvapitoisuutta tarkastellaan uudelleen koko vuoden 2004 lukujen perusteella ja komissio mukauttaa sitä tarvittaessa.

71 artikla

Kansallinen varanto

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava kansallinen varanto liitteessä IX vahvistetuille kansallisille kiintiöille erityisesti 68 artiklassa säädettyjä jakoja varten. Kansallista varantoa täydennetään tarvittaessa ottamalla takaisin 72 artiklassa säädetyt määrät, peruuttamalla osa 76 artiklassa säädetyistä siirroista tai tekemällä kaikista tilakohtaisista kiintiöistä tasavähennyksiä. Kyseisten kiintiöiden alkuperäinen käyttötarkoitus (toimitukset tai suoramyynti) säilyy.

▼B

2. Mahdolliset jäsenvaltiolle myönnetyt lisäkiintiöt sisällytetään ilman eri toimenpiteitä kansalliseen varantoon ja jaetaan toimituksiin ja suoramyyntiin ennakoitavissa olevien tarpeiden mukaisesti.

3. Kansallisessa varannossa olevilla kiintiöillä ei ole viiterasvapitoisuutta.

72 artikla

Toiminnan harjoittamatta jättäminen

1. Kun tilakohtaisia kiintiöitä hallussaan pitävä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei enää täytä jonkin kahdentoista kuukauden jakson aikana 65 artiklan c alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, vastaavat määrät on siirrettävä kansalliseen varantoon viimeistään seuraavan kalenterivuoden 1 päivänä huhtikuuta, jollei kyseinen henkilö ryhdy uudelleen 65 artiklan c alakohdan mukaiseksi tuottajaksi ennen mainittua päivää.

Jos tällainen henkilö ryhtyy uudelleen tuottajaksi viimeistään määrien poistamista seuraavan toisen kahdentoista kuukauden jakson lopussa, häneltä otettu tilakohtainen kiintiö palautetaan kyseiselle henkilölle kokonaan tai osittain viimeistään hakupäivää seuraavana 1 päivänä huhtikuuta.

2. Jos tuottajat eivät pidä kaupan vähintään ►M7 85:tä prosenttia ◄ tilakohtaisesta kiintiöstään vähintään yhden kahdentoista kuukauden jakson aikana, jäsenvaltiot voivat päättää, onko käyttämätön kiintiö siirrettävä kokonaan tai osittain kansalliseen varantoon ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa edellytykset, joiden mukaisesti kiintiö jaetaan uudelleen kyseisille tuottajille, jos nämä jatkavat kaupan pitämistä.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta ylivoimaisen esteen tapauksissa eikä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotka vaikuttavat tilapäisesti kyseisten tuottajien tuotantokapasiteettiin ja jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten tunnustamia.

73 artikla

Väliaikaiset siirrot

1. Jäsenvaltioiden on kunkin kahdentoista kuukauden jakson loppuun mennessä sallittava, että tuottajat siirtävät kyseisen jakson aikana väliaikaisesti osan tilakohtaisista kiintiöistä, jotka ovat niiden käytettävissä mutta joita ne eivät aio käyttää.

Jäsenvaltiot voivat säännellä siirtoja tuottajaluokkien tai maidontuotantorakenteiden perusteella, rajoittaa ne koskemaan ainoastaan ostajia tai rajoittaa ne alueiden sisäisiksi, sallia 72 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa koko kiintiön siirtämisen ja määrittää, missä määrin siirtäjä voi uusia siirtoja.

2. Kukin jäsenvaltio voi päättää olla panematta 1 kohtaa täytäntöön toisen tai molempien seuraavien tekijöiden perusteella:

a) tarve helpottaa rakenteellisia muutoksia ja mukautuksia;

▼B

b) pakottava hallinnollinen tarve.

74 artikla

Kiintiöiden siirrot maa-alueen mukana

1. Tilakohtaiset kiintiöt siirtyvät tilan mukana sen haltuunsa ottavalle tuottajalle, kun tila myydään, vuokrataan tai se siirtyy perintönä, ennakkoperintönä tai muuna siirtona, jolla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, noudattaen yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka jäsenvaltio määrittelee ottaen huomioon maidontuotantoon käytettävän pinta-alan tai muut objektiiviset perusteet ja tarvittaessa osapuolten välisen sopimuksen. Se osa kiintiöstä, jota tarvittaessa ei siirretä tilan mukana, lisätään kansalliseen varantoon.

2. Jos kiintiöt on siirretty tai siirretään 1 kohdan mukaisesti maanvuokrauksella tai muuna siirtona, jolla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, jäsenvaltiot voivat päättää objektiivisin perustein ja sen varmistamiseksi, että kiintiöt jaetaan yksinomaan tuottajille, ettei kiintiötä siirretä tilan mukana.

3. Kun maa-alue siirretään viranomaisille ja/tai kun julkinen etu niin vaatii tai kun siirto tapahtuu muista kuin maatalouteen perustuvista syistä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan tarvittavat toimenpiteet osapuolten oikeutettujen etujen turvaamiseksi ja ennen kaikkea siitä, että tällaisesta maa-alueesta luopuvat tuottajat voivat halutessaan jatkaa maidontuotantoa.

4. Jos maanvuokraussopimus päättyy ilman, että sen jatkaminen on mahdollista vastaavilla ehdoilla, tai tilanteissa, joilla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, ja jos osapuolet eivät pääse keskenään sopimukseen, kyseiset tilakohtaiset kiintiöt siirretään osittain tai kokonaan määrät haltuunsa ottavalle tuottajalle noudattaen säännöksiä, jotka jäsenvaltio antaa osapuolten oikeutetut edut huomioon ottaen.

75 artikla

Erityiset siirtotoimenpiteet

1. Jotta maidontuotannon rakenneuudistus onnistuisi tai ympäristöä voitaisiin parantaa, jäsenvaltiot voivat noudattaen yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ne vahvistavat ottaen huomioon osapuolten oikeutetut edut:

a) myöntää tuottajille, jotka sitoutuvat lopettamaan pysyvästi maidontuotantonsa kokonaan tai osittain, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä maksettavan korvauksen ja siirtää näin vapautuneet tilakohtaiset kiintiöt kansalliseen varantoon;

b) määritellä objektiivisin perustein edellytykset, joilla toimivaltainen viranomainen tai sen nimeämä elin voi myöntää tuottajille maksua vastaan kahdentoista kuukauden jakson alussa tilakohtaiset kiintiöt, jotka ovat vapautuneet lopullisesti muilta tuottajilta edellisen kahdentoista kuukauden jakson päättyessä edellä mainitun maksun suuruista, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä suoritettua korvausta vastaan;

▼B

c) keskittää ja valvoa kiintiöiden siirtoja, joiden mukana ei siirry maa-alueita;

d) säätää, että tuottajalle myönnetään kyseinen tilakohtainen kiintiö silloin, kun maa-alue on siirretty ympäristön parantamiseksi, jos maa-alueesta luopuva tuottaja haluaa jatkaa maidontuotantoa;

e) määritellä objektiivisin perustein alueet tai keräilyalueet, joilla sallitaan kiintiöiden lopulliset siirrot ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä maidontuotannon rakenteen parantamiseksi;

f) sallia tuottajan toimivaltaiselle viranomaiselle tai sen nimeämälle elimelle osoittamasta hakemuksesta kiintiöiden lopullisen siirron ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä ja päinvastoin maidontuotannon rakenteen parantamiseksi tilalla tai tuotannon laajaperäistämisen edistämiseksi.

2. Edellä oleva 1 kohta voidaan panna täytäntöön kansallisella tasolla, sopivalla alueellisella tasolla tai erityisillä keräilyalueilla.

76 artikla

Kiintiöistä tehtävä vähennys

1. Jäsenvaltiot voivat 74 ja 75 artiklassa tarkoitettujen siirtojen yhteydessä vähentää objektiivisin perustein osan tilakohtaisista kiintiöistä kansalliseen varantoon.

2. Jos kiintiöt on siirretty tai siirretään 74 ja 75 artiklan mukaisesti sitä vastaavan maa-alueen mukana tai ilman sitä maanvuokrauksella tai muuna siirtona, jolla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, jäsenvaltiot voivat päättää objektiivisin perustein ja sen varmistamiseksi, että kiintiöt jaetaan yksinomaan tuottajille, palautuuko siirretty kiintiö kokonaan tai osittain kansalliseen varantoon ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu.

77 artikla

Tuki kiintiöiden hankkimiseen

Mikään viranomainen ei saa myöntää kiintiöiden hankintaan suoraan liittyvää taloudellista tukea kiintiöiden myyntiin, siirtoon tai jakamiseen tämän jakson mukaisesti.

III alajakso

Kiintiön ylittäminen

78 artikla

Ylijäämämaksu

1. Ylijäämämaksu, joka peritään kansallisen kiintiön ulkopuolella kaupan pidettävästä maidosta ja muista maitotuotteista, vahvistetaan II alajakson mukaisesti.

▼B

Maksun määrä 100 kilogrammaa maitoa kohden on 27,83 euroa.

▼M7

Kuitenkin 1 päivänä huhtikuuta 2009 ja 1 päivänä huhtikuuta 2010 alkavien kahdentoista kuukauden jaksojen osalta maidon ylijäämämaksuksi, joka peritään, jos toimitetun maidon määrä on enemmän kuin 106 prosenttia 1 päivänä huhtikuuta 2008 alkaneen kahdentoista kuukauden jakson aikana sovellettavasta kansallisesta toimituskiintiöstä, vahvistetaan 150 prosenttia toisessa alakohdassa tarkoitetusta maksusta.

▼M12

1 a. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, 1 päivänä huhtikuuta 2009 ja 1 päivänä huhtikuuta 2010 alkavien kahdentoista kuukauden jaksojen aikana on toimitusten osalta perittävä ylijäämämaksu maidosta, jota pidetään kaupan II alajakson mukaisesti vahvistetun kansallisen kiintiön ulkopuolella, kun kiintiöstä on ensin vähennetty 75 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti 30 päivästä marraskuuta 2009 alkaen kansalliseen varantoon vapautetut ja siellä kyseisen kahdentoista kuukauden jakson 31 päivään maaliskuuta asti pidetyt toimitusten tilakohtaiset kiintiöt.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on maksettava yhteisölle erikseen toimitusten ja suoramyynnin osalta määritellyn kansallisen kiintiön ylityksestä johtuva ylijäämämaksu. Niiden on maksettava siitä 99 prosenttia maataloustukirahastolle kyseistä kahdentoista kuukauden jaksoa seuraavan 16 päivän lokakuuta ja 30 päivän marraskuuta välisenä aikana.

▼M12

2 a. Jäsenvaltion on käytettävä 1 a kohdan soveltamisen tuloksena saatavan ylijäämämaksun määrän ja 1 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisen tuloksena saatavan määrän välinen erotus maitoalan rakenneuudistustoimenpiteiden rahoittamiseen.

▼B

3. Jos 1 kohdassa säädettyä ylijäämämaksua ei ole maksettu määräpäivään mennessä, komissio vähentää maatalousrahastojen komiteaa kuultuaan maksamatta jäänyttä ylijäämämaksua vastaavan määrän asetuksen (EY) N:o 1290/2005 14 artiklassa ja 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista kuukausittaisista maksuista. Ennen kuin komissio tekee päätöksensä se ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle, jonka on ilmoitettava kantansa viikon kuluessa. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2040/2000 ([1]) 14 artiklaa ei sovelleta.

4. Komissio päättää yksityiskohtaisista tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevista järjestelyistä.

79 artikla

Tuottajien maksuosuus ylijäämämaksusta

Ylijäämämaksu jaetaan kokonaisuudessaan 80 ja 83 artiklan mukaisesti niiden tuottajien kesken, jotka ovat osaltaan aiheuttaneet 66 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kansallisten kiintiöiden kulloisenkin ylityksen.

([1]) EYVL L 244, 29.9.2000, s. 27.

▼B

Tuottajien on maksettava jäsenvaltiolle 69, 70 ja 80 artiklan mukaisesti laskettu maksuosuutensa ylijäämämaksusta pelkästään sillä perusteella, että ne ovat ylittäneet käytettävissä olevat kiintiönsä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 80 artiklan 3 kohdan ja 83 artiklan 1 kohdan soveltamista.

▼M12

Kahdentoista kuukauden jaksojen aikana, jotka alkavat 1 päivänä huhtikuuta 2009 ja 1 päivänä huhtikuuta 2010, toimituksia koskeva ylijäämämaksu on jaettava kokonaisuudessaan 80 ja 83 artiklan mukaisesti niiden tuottajien kesken, jotka ovat osaltaan aiheuttaneet 78 artiklan 1 a kohtaa sovellettaessa vahvistetun kansallisen kiintiön ylityksen.

▼B

80 artikla

Toimituksia koskeva ylijäämämaksu

1. Ylijäämämaksun lopullista tilittämistä varten kunkin tuottajan toimittamia määriä korotetaan tai alennetaan kertoimia käyttäen ja noudattaen komission vahvistamia ehtoja todellisen rasvapitoisuuden ja viiterasvapitoisuuden mahdollisen eron huomioon ottamiseksi.

▼M7

Kansallisella tasolla ylijäämämaksu lasketaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tarkistetun toimitusten kokonaismäärän perusteella.

_____

▼B

3. Kunkin tuottajan ylijäämämaksua koskeva maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä sen jälkeen, kun kansallisen toimituskiintiön käyttämätön osa on jaettu uudelleen tai jätetty jakamatta, joko suhteessa kunkin tuottajan tilakohtaisiin kiintiöihin tai jäsenvaltioiden vahvistamin objektiivisin perustein:

a) joko kansallisella tasolla sen määrän perusteella, jolla kunkin tuottajan kiintiö on ylittynyt;

b) tai ensin ostajakohtaisesti ja tämän jälkeen tarvittaessa kansallisella tasolla.

▼M7

Kun sovelletaan 78 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa, jäsenvaltioiden on vahvistettaessa kunkin tuottajan maksuosuutta maksun määrästä, joka on maksettava mainitussa alakohdassa tarkoitetun korkeamman määrän soveltamisen vuoksi, varmistettava, että tämän osuuden maksavat vastuussa olevat tuottajat toisiinsa suhteutetuin maksuosuuksin kyseisen jäsenvaltion vahvistamien objektiivisten perusteiden mukaisesti.

▼B

81 artikla

Ostajien tehtävät

1. Ostajat vastaavat ylijäämämaksua koskevan tuottajien maksuosuuden perimisestä kyseisiltä tuottajilta ja maksavat jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ennen komission vahvistamaa määräaikaa ja

▼B

sen vahvistamaa menettelyä noudattaen maksuosuudet, jotka vähennetään ylityksen aiheuttaneille tuottajille maksetusta maidon hinnasta tai jotka peritään muulla asianmukaisella tavalla.

2. Jos yksi ostaja korvaa yhden tai useamman muun ostajan joko kokonaan tai osittain, meneillään olevan kahdentoista kuukauden jakson loppuajan osalta otetaan huomioon tuottajien käytettävissä olevat tilakohtaiset kiintiöt sen jälkeen, kun niistä on vähennetty jo toimitetut määrät ja niiden rasvapitoisuus on otettu huomioon. Tätä kohtaa sovelletaan myös silloin, kun tuottaja siirtyy yhdeltä ostajalta toiselle.

3. Jos tuottajan toimittamat määrät ylittävät viitekauden aikana kyseisen tuottajan käytettävissä olevan kiintiön, asianomainen jäsenvaltio voi päättää, että ostaja vähentää osan maidon hinnasta kaikkien sellaisten kyseisen tuottajan toimitusten osalta, jotka ylittävät kiintiön, ennakkona tuottajan maksuosuudesta jäsenvaltion vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltio voi vahvistaa erityisjärjestelyjä, jotta ostajat pystyisivät vähentämään tämän ennakon, jos tuottajat toimittavat useille ostajille.

82 artikla

Hyväksyntä

Ostajan asema edellyttää ennakkohyväksyntää, jonka jäsenvaltio myöntää komission vahvistamien perusteiden mukaisesti.

Komissio vahvistaa edellytykset, jotka tuottajien on täytettävä, ja tiedot, jotka näiden on toimitettava suoramyynnin yhteydessä.

83 artikla

Suoramyyntiä koskeva ylijäämämaksu

1. Suoramyynnin yhteydessä kunkin tuottajan ylijäämämaksua koskeva maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä sopivalla alueellisella tai kansallisella tasolla sen jälkeen, kun suoramyyntiin varatun kansallisen kiintiön käyttämätön osa on jaettu uudelleen tai jätetty jakamatta.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava myytyjen tai luovutettujen maitotuotteiden valmistukseen myydyn, luovutetun tai käytetyn maidon kokonaismäärästä maksettavaa ylijäämämaksua koskevan tuottajien maksuosuuden laskentaperusta komission vahvistamien perusteiden mukaisesti.

3. Rasvapitoisuuden tarkistamista ei oteta huomioon ylijäämämaksun lopullisen tilitystä suoritettaessa.

4. Komissio määrittää, miten ja milloin ylijäämämaksu on maksettava jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle.

▼B

84 artikla

Liikaa maksetut tai maksamattomat määrät

1. Kun ylijäämämaksu on maksettava ja tuottajilta peritty maksuosuus on suurempi kuin kyseinen maksu toimitusten ja suoramyynnin yhteydessä, jäsenvaltio voi:

a) käyttää ylijäämän kokonaan tai osittain 75 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamiseen ja/tai

b) jakaa sen kokonaan tai osittain tuottajille, jotka

— kuuluvat etuoikeutettuihin luokkiin, jotka jäsenvaltio on ottanut käyttöön komission vahvistamien objektiivisten perusteiden ja määräaikojen mukaisesti, tai

— ovat joutuneet poikkeukselliseen tilanteeseen, joka aiheutuu kansallisesta säännöksestä, joka ei liity tässä luvussa säädettyyn maitoa ja muita maitotuotteita koskevaan kiintiöjärjestelmään.

2. Jos on todettu, ettei ylijäämämaksua ole tarpeen maksaa, ostajien tai jäsenvaltion mahdollisesti perimät ennakot on palautettava viimeistään seuraavan kahdentoista kuukauden jakson päättyessä.

3. Jos ostaja ei ole noudattanut velvoitetta periä tuottajien maksuosuutta ylijäämämaksusta 81 artiklan mukaisesti, jäsenvaltio voi periä maksamattomat määrät suoraan tuottajalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta seuraamuksia, joita se voi soveltaa sääntöjä rikkoneeseen ostajaan.

4. Jos tuottaja tai ostaja ei noudata maksuja koskevaa määräaikaa, jäsenvaltiolle on maksettava komission vahvistama viivästyskorko.

▼M7

III a jakso

Perunatärkkelyskiintiöt

84 a artikla

Perunatärkkelyskiintiöt

1. Perunatärkkelystä tuottaville jäsenvaltioille jaetaan kiintiöt markkinointivuodeksi, jona kiintiöjärjestelmää sovelletaan 204 artiklan 5 kohdan ja liitteen X a mukaisesti.

2. Kunkin liitteessä X a tarkoitetun tuottajajäsenvaltion on jaettava kiintiönsä perunatärkkelyksen valmistajien kesken käytettäväksi asianomaisina markkinointivuosina kullekin valmistajalle markkinointivuonna 2007/2008 jaettujen osakiintiöiden perusteella.

3. Perunatärkkelyksen tuotantoyritys ei saa tehdä perunantuottajien kanssa viljelysopimuksia perunamäärästä, joka tuottaisi 2 kohdassa tarkoitettua kiintiötä suuremman määrän tärkkelystä.

4. Kaikki 2 kohdassa tarkoitetun kiintiön ylittävä tuotettu perunatärkkelys viedään sellaisenaan yhteisöstä ennen kyseisen markkinointivuoden loppua seuraavaa 1 päivää tammikuuta. Sen viennille ei makseta tukea.

▼M7

5. Sen estämättä, mitä 4 kohdassa säädetään, perunatärkkelyksen tuotantoyritys voi markkinointivuoden aikana käyttää kyseisen markkinointivuoden kiintiönsä lisäksi enintään 5 prosenttia seuraavan markkinointivuoden kiintiöstään. Siinä tapauksessa seuraavan markkinointivuoden kiintiötä vähennetään vastaavasti.

6. Tämän jakson säännöksiä ei sovelleta sellaisen perunatärkkelyksen tuotantoon, jonka tuotantoyritykseen ei sovelleta tämän artiklan 2 kohtaa ja joka ostaa perunoita, joista tuottajat eivät saa viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19. tammikuuta 2009 annetun asetuksen (EY) N:o 73/2009 ([1]) 77 artiklassa säädettyä tukea.

▼M10

IV jakso

Sokeri-, maito- ja perunatärkkelyskiintiöitä koskevat menettelysäännöt

▼B

85 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

►M10 Komissio hyväksyy I–III a soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin voivat erityisesti kuulua: ◄

a) lisätiedot, jotka 57 artiklassa tarkoitettujen hyväksyttyjen yritysten on toimitettava, sekä hallinnollisia seuraamuksia ja yritysten hyväksynnän keskeyttämistä ja peruuttamista koskevat perusteet;

b) 58 artiklassa tarkoitettujen määrien ja 64 artiklassa tarkoitetun ylijäämämaksun vahvistaminen ja tiedoksi antaminen;

c) poikkeukset 63 artiklassa säädetyistä vaatimuksista;

▼M7

d) III a jakson osalta fuusiot, omistajanvaihdokset ja perunatärkkelyksen valmistajien toiminnan aloittaminen ja lopettaminen.

▼M10

IV a jakso

Viinialan tuotantokyky

I alajakso

Laittomat istutukset

85 a artikla

31 päivän elokuuta 1998 jälkeen laittomasti istutetut alat

1. Tuottajien on tarpeen mukaan raivattava omalla kustannuksellaan alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen.

([1]) Ks. tämän virallisen lehden sivu 16.

▼M10

2. Siihen asti, kun 1 kohdassa tarkoitettu raivaus on suoritettu, mainitussa kohdassa tarkoitetuilta alueilta saadut rypäleet ja rypäleistä saadut tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen ainoastaan tislausta varten, jonka kustannuksista tuottaja yksinään vastaa. Tislauksesta peräisin olevista tuotteista ei kuitenkaan saa valmistaa alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 80 tilavuusprosenttia.

3. Jäsenvaltioiden on määrättävä tuottajille, jotka eivät ole noudattaneet kyseistä raivausvelvoitetta, seuraamuksia noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden aiemmin määräämiä seuraamuksia.

4. Jäljempänä 85 g artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättyminen 31 päivänä joulukuuta 2015 ei vaikuta tässä artiklassa säädettyihin velvoitteisiin.

85 b artikla

Ennen 1 päivää syyskuuta 1998 laittomasti istutettujen alojen pakollinen säännönmukaistaminen

1. Tuottajien on tarpeen mukaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 säännönmukaistettava alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa ennen 1 päivää syyskuuta 1998, ja suoritettava siitä maksu.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta aloihin, jotka on säännönmukaistettu asetuksen (EY) N:o 1493/1999 2 artiklan 3 kohdan perusteella, tämän kuitenkaan vaikuttamatta tilien tarkastamista koskeviin menettelyihin.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun maksun suuruuden määrittää jäsenvaltio. Sen on oltava vähintään yhtä suuri kuin vastaavan istutusoikeuden keskimääräinen arvo asianomaisella alueella kaksinkertaisena.

3. Siihen asti, kun 1 kohdassa tarkoitettu sääntöjenmukaistaminen on tehty, mainitussa kohdassa tarkoitetuilta alueilta saadut rypäleet ja rypäleistä saadut tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen ainoastaan tislausta varten, jonka kustannuksista tuottaja yksinään vastaa. Tuotteista ei saa valmistaa alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 80 tilavuusprosenttia.

4. Tuottajan on raivattava omalla kustannuksellaan 1 kohdassa tarkoitetut laittomat alat, joita ei ole säännönmukaistettu kyseisen kohdan mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä.

Jäsenvaltioiden on määrättävä tuottajille, jotka eivät noudata kyseistä raivausvelvoitetta, seuraamuksia noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella.

Siihen asti, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu raivaus on suoritettu, 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

5. Jäljempänä 85 g artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättyminen 31 päivänä joulukuuta 2015 ei vaikuta 3 ja 4 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin.

85 c artikla

Liikkeeseen luovuttamattomien ja tislattujen tuotteiden valvonta

1. Edellä olevien 85 a artiklan 2 kohdan ja 85 b artiklan 3 ja 4 kohdan osalta jäsenvaltioiden on pyydettävä todiste siitä, ettei kyseisiä tuotteita ole luovutettu liikkeeseen tai, jos kyseiset tuotteet tislataan, tislaussopimusten esittämistä.

▼M10

2. Jäsenvaltioiden on tarkistettava, että tuotteita ei ole luovutettu liikkeeseen tai että ne on tislattu, kuten 1 kohdassa tarkoitetaan. Jos edellytyksiä ei ole noudatettu, niiden on määrättävä seuraamuksia.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tislausvelvoitteen alaiset alat ja vastaavat alkoholimäärät.

85 d artikla

Liitännäistoimenpiteet

Edellä 85 b artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin aloihin niin kauan kuin niitä ei ole säännönmukaistettu ja 85 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin aloihin ei saa soveltaa mitään kansallisia eikä yhteisön tukitoimenpiteitä.

85 e artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy tämän alajakson täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti:

a) jäsenvaltioiden ilmoituksiin liittyviä vaatimuksia, ja myös liitteessä X b tarkoitettujen talousarviomäärärahojen mahdollista alentamista, jos edellytyksiä ei ole noudatettu;

b) tietoja seuraamuksista, joita jäsenvaltiot määräävät, jos 85 a, 85 b ja 85 c artiklassa säädettyjä velvollisuuksia ei noudateta.

II alajakso

Istutusoikeuksien siirtymäjärjestely

85 f artikla

Kesto

Tätä alajaksoa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015.

85 g artikla

Viiniköynnösten siirtymävaiheen istutuskielto

1. Edellä olevan 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavien rypälelajikkeiden istutus kielletään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 120 a artiklan 1–6 kohdan ja erityisesti 4 kohdan soveltamista.

2. Myös 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavien rypälelajikkeiden varttaminen muihin kuin kyseisessä artiklassa tarkoitettuihin rypälelajikkeisiin kielletään.

3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, kyseisissä kohdissa tarkoitetut istutukset ja varttamiset sallitaan, jos ne liittyvät:

a) 85 h artiklassa säädettyyn uuden viljelmän istutusoikeuteen;

b) 85 i artiklassa säädettyyn uudelleenistutusoikeuteen;

c) 85 j ja 85 k artiklassa säädettyyn varannosta myönnettävään istutusoikeuteen.

▼M10

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut istutusoikeudet myönnetään hehtaareina.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää pitää 1 kohdassa tarkoitetun kiellon voimassa alueellaan tai osissa aluettaan enintään 31 päivään joulukuuta 2018 saakka. Tällöin asianomaisessa jäsenvaltiossa sovelletaan vastaavasti tässä alajaksossa ja erityisesti tässä artiklassa säädettyjä istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä koskevia sääntöjä.

85 h artikla

Uusien viljelmien istutusoikeudet

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää uusien viljelmien istutusoikeuksia tuottajille sellaisten alueiden osalta:

a) jotka on tarkoitettu uusille viljelmille, kun kyseessä on yleisen edun vuoksi toteutettavaa maanjakoa tai pakkolunastusta koskevat toimenpiteet, jotka hyväksytään voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;

b) jotka on tarkoitettu kokeellisiin tarkoituksiin;

c) jotka on tarkoitettu emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatukseen; tai

d) joista saatavat viini tai viinituotteet on tarkoitettu yksinomaan viininviljelijän talouden omaan kulutukseen.

2. Uusien viljelmien istutusoikeudet on käytettävä:

a) sen tuottajan toimesta, jolle ne on myönnetty;

b) ennen niiden myöntämisvuotta seuraavan toisen viinivuoden päättymistä;

c) niihin tarkoituksiin, joihin ne on myönnetty.

85 i artikla

Uudelleenistutusoikeudet

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka ovat raivanneet viiniköynnöstä kasvavan alan.

Raivatut alat, joista on myönnetty raivauspalkkiota III alajakson mukaisesti, eivät kuitenkaan luo uudelleenistutusoikeuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka sitoutuvat raivaamaan viiniköynnöstä kasvavan alan. Tällöin sitoumuksenalainen ala on raivattava kolmen vuoden kuluessa siitä, kun uudet viiniköynnökset, joihin on myönnetty uudelleenistutusoikeudet, on istutettu.

3. Myönnettyjen uudelleenistutusoikeuksien on vastattava raivatun alan todellista satotasoa.

4. Uudelleenistutusoikeudet on käytettävä tilalla, jolle ne on myönnetty. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää, että uudelleenistutusoikeuksia saa käyttää ainoastaan raivatuilla alueilla.

▼M10

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että uudelleenistutusoikeus voidaan siirtää kokonaan tai osittain toiselle tilalle samassa jäsenvaltiossa seuraavissa tapauksissa:

a) osa kyseisestä tilasta siirretään tälle toiselle tilalle;

b) toisen tilan alat on tarkoitettu:

i) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien tuotantoon; tai

ii) viiniköynnösten perusrunkojen emokasvien kasvatukseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen poikkeuksien soveltaminen ei johda tuotantokyvyn yleiseen kasvuun niiden alueella varsinkaan silloin, kun siirtäminen tapahtuu kastelemattomilta aloilta kastelluille aloille.

6. Edellä olevaa 1–5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin uudelleenistutusoikeuksien kaltaisiin oikeuksiin, jotka on saatu aiemman yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla.

7. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti myönnetyt uudelleenistutusoikeudet on käytettävä siinä säädetyissä määräajoissa.

85 j artikla

Istutusoikeuksien kansallinen ja alueellinen varanto

1. Jäsenvaltioiden on tuotantokyvyn hallinnoinnin parantamiseksi luotava istutusoikeuksien kansallinen tai alueellinen varanto.

2. Jäsenvaltiot, jotka ovat luoneet istutusoikeuksien kansallisen tai alueellisen varannon asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti, voivat säilyttää varantonsa niin kauan kuin ne soveltavat istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä tämän alajakson mukaisesti.

3. Seuraavat istutusoikeudet on siirrettävä kansalliseen tai alueelliseen varantoon, jos niitä ei käytetä säädetyssä määräajassa:

a) uusien viljelmien istutusoikeudet;

b) uudelleenistutusoikeudet;

c) varannosta myönnetyt istutusoikeudet.

4. Tuottajat voivat siirtää uudelleenistutusoikeuksia kansalliseen tai alueelliseen varantoon. Jäsenvaltioiden on määriteltävä siirron edellytykset ja siitä kansallisista varoista mahdollisesti maksettava korvaus ottaen huomion asianomaisten oikeutetut edut.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta varantojärjestelmää, jos ne voivat osoittaa alueellaan jo olevan tehokas vaihtoehtoinen järjestelmä istutusoikeuksien hallinnoimiseksi. Vaihtoehtoinen järjestelmä saa tarvittaessa poiketa tämän alajakson asiaa koskevista säännöksistä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös jäsenvaltioihin, jotka lopettavat asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti perustetun kansallisen tai alueellisen varannon toiminnan.

▼M10

85 k artikla

Istutusoikeuksien myöntäminen varannosta

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää varannosta oikeuksia

a) maksutta alle 40-vuotiaille tuottajille, joilla on riittävä ammattitaito ja pätevyys ja jotka ovat perustamassa ensimmäistä tilaansa maatalousyrittäjänä;

b) kansallisiin tai tapauksen mukaan alueellisiin varoihin suoritettavaa maksua vastaan tuottajille, jotka aikovat käyttää oikeudet sellaisten viinitilojen istuttamiseen, joiden tuotteilla on taatut markkinat.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä vahvistamisperusteet ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun maksun määrälle, joka voi vaihdella kyseessä olevan viinitilan aiotun lopputuotteen mukaan ja sen mukaan, paljonko on jäljellä siirtymäkautta, jonka aikana sovelletaan 85 g artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä uusien viljelmien istutuskieltoa.

2. Kun varannosta myönnettyjä istutusoikeuksia käytetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) sijainti sekä käytettävät lajikkeet ja viljelymenetelmät ovat sellaisia, että niillä voidaan taata tuotannon mukautuvan markkinoiden vaatimuksiin;

b) sadot vastaavat alueen keskiarvoa erityisesti silloin, kun kastelemattomilta aloilta peräisin olevat istutusoikeudet käytetään kastelluilla aloilla.

3. Varannosta myönnetyt istutusoikeudet, joita ei ole käytetty ennen niiden myöntämisvuotta seuraavan toisen viinivuoden päättymistä, menetetään ja ne siirretään takaisin varantoon.

4. Varannossa olevat istutusoikeudet, joita ei ole myönnetty ennen niiden varantoon siirtämisvuotta seuraavan viidennen viinivuoden päättymistä, raukeavat.

5. Jos jäsenvaltiossa on alueellisia varantoja, se voi antaa sääntöjä, joissa sallitaan istutusoikeuksien siirto alueellisten varantojen välillä. Jos jäsenvaltiossa on sekä alueellisia että kansallisia varantoja, se voi myös sallia kyseisten varantojen väliset siirrot.

Siirroissa voidaan soveltaa vähennyskerrointa.

85 l artikla

De minimis -sääntö

Tätä alajaksoa ei sovelleta jäsenvaltioissa, joissa ei ole sovellettu yhteisön istutusoikeuksien järjestelyä 31 päivään joulukuuta 2007 mennessä.

85 m artikla

Tiukemmat kansalliset säännöt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa uusien viljelmien istutusoikeuksien tai uudelleenistutusoikeuksien myöntämisen osalta tiukempia kansallisia sääntöjä. Jäsenvaltiot saavat vaatia, että hakemuksia ja niihin sisällytettäviä tietoja on täydennettävä muilla tuotantokyvyn kehityksen seurantaan tarvittavilla tiedoilla.

▼M10

85 n artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy tämän alajakson täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti:

a) säännöksiä liiallisten hallinnollisten maksujen välttämiseksi tämän alajakson säännösten soveltamisessa;

b) 85 i artiklan 2 kohdassa tarkoitettua viiniköynnösten samanaikaista esiintymistä;

c) 85 k artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vähennyskertoimen soveltamista.

III alajakso

Raivausjärjestelmä

85 o artikla

Kesto

Tämän alajakson säännöksiä sovelletaan viinivuoden 2010/2011 loppuun.

85 p artikla

Soveltamisala ja määritelmä

Tässä alajaksossa vahvistetaan edellytykset, jotka koskevat viininviljelijöille viiniköynnösten raivaamisesta myönnettävää palkkiota, jäljempänä ”raivauspalkkio”.

85 q artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

Raivauspalkkio voidaan myöntää ainoastaan, jos asianomainen ala on seuraavien edellytysten mukainen:

a) se ei ole saanut viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä vastaaviin toimenpiteisiin myönnettävää yhteisön tai kansallista tukea kymmeneen raivauspyyntöä edeltävään viinivuoteen;

b) se ei ole saanut missään muussa yhteisessä markkinajärjestelyssä myönnettävää yhteisön tukea viiteen raivauspyyntöä edeltävään viinivuoteen;

c) sitä hoidetaan;

d) se on vähintään 0,1 hehtaarin suuruinen. Jos jäsenvaltio niin päättää, tämä vähimmäiskoko voi kuitenkin olla 0,3 hehtaaria kyseisen jäsenvaltion joidenkin sellaisten hallinnollisten alueiden osalta, joilla viinitilan viiniköynnöstä kasvavan alan keskikoko on suurempi kuin yksi hehtaari;

e) sille ei ole istutettu viiniköynnöksiä yhteisön tai kansallisen lainsäädännön vastaisesti;

f) sille on istutettu 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavia rypälelajikkeita.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen kohdan e alakohdassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 1493/1999 2 artiklan 3 kohdan ja tämän asetuksen 85 b artiklan 1 kohdan mukaisesti säännönmukaistetuille aloille voidaan myöntää raivauspalkkio.

▼M10

85 r artikla

Raivauspalkkion määrä

1. Komissio vahvistaa myönnettävien raivauspalkkioiden asteikot.

2. Jäsenvaltiot vahvistavat raivauspalkkion määrän 1 kohdassa tarkoitettuja asteikkoja noudattaen ja asianomaisen tilan aiemman tuotoksen perusteella.

85 s artikla

Menettely ja talousarvio

1. Tuottajien on jätettävä raivauspalkkiohakemus jäsenvaltion viranomaisille vuosittain viimeistään 15 päivänä syyskuuta. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa 15 päivää syyskuuta aiemman päivämäärän edellyttäen, että se on myöhempi kuin 30 päivä kesäkuuta ja että ne ottavat tarvittaessa asianmukaisesti huomioon 85 u artiklassa säädettyjen poikkeusten soveltamisen.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä vastaanotetuille hakemuksille hallinnollisia tarkastuksia, käsiteltävä tukikelpoiset hakemukset ja ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 15 päivänä lokakuuta hakemusten kattama kokonaisala ja määrät alueiden ja satoluokkien mukaan eriteltyinä.

3. Raivausjärjestelmän vuotuiset enimmäismäärärahat esitetään liitteessä X d.

4. Jos jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittama kokonaismäärä ylittää käytettävissä olevat talousarviovarat, komissio vahvistaa ilmoitetuille määrille vuosittain viimeistään 15 päivänä marraskuuta hyväksymisprosentin ottaen tarpeen mukaan huomioon 85 u artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamisen.

5. Jäsenvaltioiden on vuosittain viimeistään 1 päivänä helmikuuta hyväksyttävä hakemukset, jotka koskevat

a) haettuja aloja kokonaisuudessaan, jos komissio ei ole vahvistanut 4 kohdassa tarkoitettua prosenttimäärää; tai

b) aloja sellaisina kuin ne ovat 4 kohdassa tarkoitetun prosenttimäärän soveltamisen jälkeen, puolueettomin ja syrjimättömin perustein ja seuraavien prioriteettien mukaisesti:

   i) jäsenvaltioiden on asetettava ensimmäiselle sijalle hakijat, joiden raivauspalkkiohakemus koskee koko heidän viinitilaansa;

   ii) jäsenvaltioiden on asetettava toiselle sijalle hakijat, jotka ovat vähintään 55 vuoden ikäisiä, tai vanhempia, jos jäsenvaltiot niin säätävät.

85 t artikla

Täydentävät ehdot

Jos viljelijän todetaan milloin tahansa kolmen vuoden kuluessa raivauspalkkion suorittamisesta jättäneen noudattamatta tilallaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 3–7 artiklassa tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta viljelijästä

▼M10

suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena, tukea alennetaan tai se peruutetaan osittain tai kokonaan noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja viljelijä on tapauksen mukaan velvoitettava maksamaan se takaisin kyseisissä säännöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

85 u artikla

Poikkeukset

1. Jäsenvaltio voi hylätä 85 s artiklan 1 kohdassa tarkoitetut hakemukset, jos raivatun alan yhteenlaskettu osuus sen alueella on 8 prosenttia liitteessä X e tarkoitetusta viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

Jäsenvaltio voi päättää hylätä 85 s artiklan 1 kohdassa tarkoitetut lisähakemukset alueella, jonka raivatun alan yhteenlaskettu osuus on 10 prosenttia sen viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

2. Komissio voi päättää lopettaa raivausjärjestelmän soveltamisen jäsenvaltiossa, jos vireillä olevat hakemukset huomioon ottaen raivauksen jatkaminen johtaisi siihen, että raivatun alan yhteenlaskettu osuus ylittäisi 15 prosenttia jäsenvaltion liitteessä X e tarkoitetusta viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

3. Komissio voi päättää lopettaa raivausjärjestelmän soveltamisen jäsenvaltiossa tiettynä vuonna, jos vireillä olevat hakemukset huomioon ottaen raivauksen jatkaminen johtaisi siihen, että raivatun alan osuus ylittäisi kyseisenä järjestelmän toimintavuonna kuusi prosenttia jäsenvaltion liitteessä X e tarkoitetusta viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

4. Jäsenvaltiot voivat katsoa, että vuoristoalueilla tai jyrkkärinteisillä alueilla kasvavat viiniköynnökset eivät ole tukikelpoisia raivausjärjestelmässä komission vahvistamin edellytyksin.

5. Jäsenvaltio voi katsoa, että tietyt alueet eivät ole tukikelpoisia raivausjärjestelmässä, jos järjestelmän soveltaminen olisi ristiriidassa ympäristönäkökohtien kanssa. Tällä tavalla tukeen kelpaamattomiksi katsottujen alojen osuus liitteessä X e tarkoitetusta viiniköynnöstä kasvavasta kokonaisalasta saa olla enintään 3 prosenttia.

6. Kreikka voi katsoa, että Egeanmeren saarten ja Kreikkaan kuuluvien Joonianmeren saarten, lukuun ottamatta Kreetaa ja Euboiaa, viiniviljelmät eivät ole tukikelpoisia raivausjärjestelmässä.

7. Tässä alajaksossa esitettyä raivausjärjestelmää ei sovelleta Azoreihin, Madeiraan eikä Kanariansaariin.

8. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tukeen kelpaamattomien alojen tai tukeen kelpaamattomiksi 4–7 kohdan mukaisesti katsottujen alojen tuottajille etusija muissa tässä asetuksessa viinialan osalta säädetyissä tukitoimenpiteissä, erityisesti tapauksen mukaan tukiohjelmien ja maaseudun kehittämistoimenpiteiden mukaisesti toteutettavassa rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevassa toimenpiteessä.

▼M10

85 v artikla

De minimis -sääntö

Tätä alajaksoa ei sovelleta jäsenvaltioissa, joiden viinintuotanto on enintään 50 000 hehtolitraa viinivuodessa. Tuotanto lasketaan viiden edeltävän viinivuoden keskituotoksesta.

85 w artikla

Täydentävä kansallinen tuki

Jäsenvaltiot voivat myöntää myönnetyn raivauspalkkion lisäksi täydentävää kansallista raivaustukea, jonka suuruus on enintään 75 prosenttia sovellettavasta raivauspalkkiosta.

85 x artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy tämän alajakson täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti:

a) tietoja 85 q artiklassa tarkoitetuista tukikelpoisuusedellytyksistä, erityisesti todistetta siitä, että alueita hoidettiin asianmukaisesti vuosina 2006 ja 2007;

b) 85 r artiklassa tarkoitettuja palkkioluokkia ja -määriä;

c) 85 u artiklassa tarkoitettujen poikkeusten perusteita;

d) jäsenvaltioiden raportointivelvoitteita raivausjärjestelmän täytäntöönpanon osalta, mukaan luettuina seuraamukset raportoinnin viivästyessä ja tiedot, joita jäsenvaltiot antavat tuottajille järjestelmän käyttömahdollisuudesta;

e) raportointivelvoitteita täydentävän kansallisen tuen osalta;

f) maksumääräaikoja.

▼B

IV LUKU

Tukijärjestelmät

I jakso

Jalostustuki

▼M7

———

▼M1

II alajakso

Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava ja hamppu

▼B

91 artikla

Tukikelpoisuus

1. ►M7 Pitkien pellavakuitujen tuotantoon tarkoitettujen pellavanvarsien sekä lyhyiden pellavakuitujen tuotantoon tarkoitettujen pellavanvarsien ja kuiduntuotantoon tarkoitettujen hampunvarsien jalostustukea myönnetään hyväksytyille ensimmäisen asteen jalostajille markkinointivuosina 2009/2010–2011/2012 sen kuitumäärän mukaan, joka on tosiasiallisesti saatu niistä varsista, joista viljelijän kanssa on tehty myyntisopimus. ◄

Jos niiden varsien omistusoikeus säilyy viljelijöillä, jotka nämä sopimuksesta antavat hyväksytyn ensimmäisen jalostajan jalostettaviksi, ja jos viljelijät osoittavat saattaneensa saadut kuidut markkinoille, tuki myönnetään kuitenkin viljelijöille.

Jos hyväksytty ensimmäinen jalostaja ja viljelijä ovat yksi ja sama henkilö, myyntisopimus korvataan asianosaisen sitoumuksella suorittaa jalostus itse.

▼M1

2. Tämän alajakson soveltamiseksi ’hyväksytyllä ensimmäisellä jalostajalla’ tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmittymää – riippumatta siitä, mikä on ryhmittymän tai sen jäsenten oikeudellinen asema kansallisessa lainsäädännössä – jonka sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt, jonka alueella sen pellava- tai hamppukuituja tuottavat laitokset sijaitsevat.

▼B

92 artikla

Tuen määrä

▼M1

1. Edellä 91 artiklassa säädetyn jalostustuen määräksi vahvistetaan

a) pitkien pellavakuitujen osalta

— 160 euroa tonnilta markkinointivuodeksi 2008/2009,

▼M7

— 200 euroa tonnilta markkinointivuodeksi 2009/2010; sekä

— 160 euroa tonnilta markkinointivuosiksi 2010/2011 ja 2011/2012;

b) 90 euroa tonnilta markkinointivuosiksi 2009/2010, 2010/2011 ja 2011/2012 lyhyiltä pellavakuiduilta ja hamppukuiduilta, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden pitoisuus on enintään 7,5 prosenttia.

▼M1

Jäsenvaltio voi kuitenkin perinteiset markkinamahdollisuudet huomioon ottaen päättää myöntää tukea myös

a) lyhyille pellavakuiduille, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden osuus on 7,5–15 prosenttia;

b) hamppukuiduille, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden osuus on 7,5–25 prosenttia.

▼M1

Näissä tapauksissa jäsenvaltio myöntää tuen määrälle, joka enimmillään vastaa tuotettua määrää, jossa epäpuhtauksien ja päistäreiden suhteellinen osuus on 7,5 prosenttia.

▼B

2. Tukea saavien kuitujen määrää rajoitetaan niiden pinta-alojen perusteella, joista on tehty 91 artiklassa tarkoitettu sopimus tai sitoumus.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut rajat siten, että noudatetaan 94 artiklassa tarkoitettuja taattuja kansallisia määriä.

93 artikla

Ennakkokorvaus

Hyväksytyn ensimmäisen jalostajan hakemuksesta 91 artiklassa tarkoitetusta tuesta maksetaan ennakkoa saatujen kuitujen määrien mukaan.

94 artikla

Taattu määrä

▼M7

1. Tukikelpoisten pitkien pellavakuitujen taattu enimmäismäärä vahvistetaan 80 878 tonniksi markkinointivuotta kohti markkinointivuosina 2009/2010–2011/2012. Kyseinen määrä on jaettava tiettyjen jäsenvaltioiden kesken kansallisina taattuina määrinä liitteessä XI olevan A.I kohdan mukaisesti.

1a. Tukikelpoisten lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen taatuksi enimmäismääräksi vahvistetaan 147 265 tonnia markkinointivuotta kohti markkinointivuosina 2009/2010–2011/2012. Kyseinen määrä on jaettava tiettyjen jäsenvaltioiden kesken kansallisina taattuina määrinä liitteessä XI olevan A.II kohdan mukaisesti.

▼B

2. Kun jäsenvaltiossa saadut kuidut ovat peräisin toisessa jäsenvaltiossa tuotetuista varsista, kyseiset kuitumäärät kirjataan sen jäsenvaltion taattuun kansalliseen määrään, jossa varret on korjattu. Tuen maksaa jäsenvaltio, jonka taattuun kansalliseen määrään kirjaaminen on tehty.

▼M1

3. Kukin jäsenvaltio voi siirtää osan 1 kohdassa tarkoitetusta taatusta kansallisesta määrästään 1 a kohdassa tarkoitettuun taattuun kansalliseen määrään tai päinvastoin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa siirroissa tonni pitkiä pellavakuituja vastaa 2,2:ta tonnia lyhyitä pellavakuituja ja hamppukuituja.

Jalostustukea myönnetään enintään 1 ja 1 a kohdassa tarkoitetuille määrille, joita on mukautettu tämän kohdan kahden ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

▼M1

94 a artikla

Lisätuki

Hyväksytylle ensimmäiselle jalostajalle myönnetään markkinointivuoden 2008/2009 aikana lisätukea niiden liitteessä XI olevassa A.III kohdassa määritetyillä tuotantoalueilla I ja II sijaitsevien pellavapinta-alojen osalta,

a) joiden tuotannosta on tehty 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu varsia koskeva myynti-/ostosopimus tai -sitoumus, ja

b) joista maksetaan pitkien kuitujen jalostustukea.

Lisätuen määrä on tuotantoalueella I sijaitsevien pinta-alojen osalta 120 euroa hehtaarilta ja tuotantoalueella II sijaitsevien pinta-alojen osalta 50 euroa hehtaarilta.

▼B

95 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio hyväksyy tämän alajakson täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka voivat erityisesti sisältää sääntöjä, jotka koskevat:

a) edellä 91 artiklassa tarkoitettujen ensimmäisten jalostajien hyväksynnän edellytyksiä;

b) edellytyksiä, joita hyväksyttyjen ensimmäisten jalostajien on noudatettava 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen myyntisopimusten ja sitoumusten osalta;

c) vaatimuksia, joita viljelijöiden on noudatettava 91 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa;

d) ominaisuuksia, jotka pitkillä pellavakuiduilla on oltava;

e) edellytyksiä tuen ja ennakon myöntämiselle ja erityisesti varsien jalostamisesta esitettävää selvitystä;

f) edellytyksiä, joita on noudatettava vahvistettaessa 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut rajat.

▼M7

III Alajakso

Perunatärkkelys

95 a artikla

Perunatärkkelyspalkkio

1. Perunatärkkelyksen valmistajille maksetaan markkinointivuosina 2009/2010, 2010/2011 ja 2011/2012 palkkio, jonka suuruus on 22,25 euroa tuotettua tärkkelystonnia kohden, 84 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäiskiintiötä vastaavaan perunatärkkelysmäärään saakka edellyttäen, että kyseiset valmistajat ovat maksaneet perunantuottajille vähimmäishinnan koko perunamäärästä, joka tarvitaan kyseistä enimmäiskiintiötä vastaavan tärkkelysmäärän tuottamiseen.

2. Perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden vähimmäishinnaksi vahvistetaan kyseisiksi markkinointivuosiksi 178,31 euroa tonnilta.

Kyseistä hintaa sovelletaan siihen tehtaalle toimitettuun perunamäärään, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistukseen.

Vähimmäishintaa mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan.

▼M7

3. Komissio hyväksyy tämän alajakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

▼B

II jakso

Tuotantotuki

▼M7

_____

▼B

97 artikla

Tuotantotuki sokerialalla

1. Liitteessä I olevan III osan b–e kohdassa luetelluille sokerialan tuotteille voidaan myöntää tuotantotukea, jos 62 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen ei ole saatavilla ylijäämäsokeria tai tuontisokeria taikka ylijäämäisoglukoosia tai ylijäämäinuliinisiirappia maailmanmarkkinahintaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuotantotuki vahvistetaan ottaen huomioon erityisesti tuontisokerin käytöstä alalle aiheutuvat kustannukset siinä tapauksessa, että sokeri olisi hankittava maailmanmarkkinoilta, sekä yhteisön markkinoilla saatavilla olevan ylijäämäsokerin hinta tai viitehinta, jos ylijäämäsokeria ei ole.

98 artikla

Myöntämisen edellytykset

Komissio vahvistaa tässä jaksossa tarkoitettujen tuotantotukien myöntämisen edellytykset sekä tuotantotukien määrän ja 97 artiklassa säädetyn sokerin tuotantotuen osalta tukikelpoiset tuotemäärät.

III jakso

Tuet maito- ja maitotuotealalla

▼M7

99 artikla

Tuki eläinten rehuksi tarkoitetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle

1. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, komissio voi määrittelemiensä edellytysten ja tuotevaatimusten mukaisesti päättää myöntää tukea eläinten rehuksi tarkoitetulle yhteisössä tuotetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle. Tuki voidaan vahvistaa ennakolta tai tarjouskilpailumenettelyjä noudattaen.

▼M7

Tässä artiklassa kirnupiimä ja kirnupiimäjauhe rinnastetaan rasvattomaan maitoon ja rasvattomaan maitojauheeseen.

2. Komissio vahvistaa tuen määrät ottaen huomioon rasvattomalle maitojauheelle 8 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa vahvistetun viitehinnan sekä rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen markkinatilanteen kehityksen.

100 artikla

Tuki kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle

1. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, komissio voi päättää myöntää tukea yhteisössä tuotetulle, kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle komission myöhemmin määrittelemien, tällaista maitoa ja siitä valmistettuja kaseiinia ja kaseinaatteja koskevien edellytysten ja tuotevaatimusten mukaisesti. Tuki voidaan vahvistaa ennakolta tai tarjouskilpailumenettelyjä noudattaen.

2. Komissio vahvistaa tuen ottaen huomioon rasvattoman maitojauheen markkinatilanteen kehityksen sekä rasvattomalle maitojauheelle 8 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa vahvistetun viitehinnan.

Tuki voi vaihdella sen mukaan, onko rasvaton maito jalostettu kaseiiniksi tai kaseinaateiksi sekä näiden tuotteiden laadun mukaan.

▼B

102 artikla

Tuki maitotuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille

1. Komission myöhemmin määrittelemille tietyille jalostetuille maitotuotteille, jotka kuuluvat CN-koodeihin 0401, 0403, 0404 90 ja 0406 tai CN-koodiin 2202 90, myönnetään yhteisön tukea komission määrittelemien edellytysten mukaisesti.

▼M7

2. Jäsenvaltiot voivat yhteisön tuen lisäksi myöntää kansallista tukea 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille. Jäsenvaltiot voivat rahoittaa kansallisen tukensa maitoalalla kerätyillä maksuilla tai maitoalan muunlaisen osallistumisen avulla.

▼M3

3. Yhteisön tuki on 18,15 euroa/100 kg kaikkien maitojen osalta.

Muille tukikelpoisille maitotuotteille myönnettävän tuen määrät vahvistetaan ottaen huomioon kyseisen tuotteen maitopitoisuus.

▼B

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea myönnetään enintään 0,25 litralta maitoekvivalenttia oppilasta kohti päivässä.

▼M7

III a jakso

Tuet humala-alalla

102 a artikla

Tuet tuottajaorganisaatioille

1. Yhteisö rahoittaa 122 artiklan mukaisesti tunnustetuille humala-alan tuottajaorganisaatioille maksettavan tuen kyseisessä artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden rahoittamiseksi.

2. Saksan osalta tuottajaorganisaatioille maksettavan yhteisön vuotuisen rahoituksen määrä on 2 277 000 euroa.

3. Komissio hyväksyy tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

▼B

IV jakso

Tuet oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla

103 artikla

Tuet toimijaorganisaatioille

▼M7

1. Yhteisö rahoittaa 125 artiklassa tarkoitettujen toimijaorganisaatioiden kolmivuotisia toimintaohjelmia yhdellä tai useammalla seuraavista aloista:

▼B

a) oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan markkinoiden seuranta ja hallinnointi;

b) oliivinviljelyn ympäristövaikutusten parantaminen;

c) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantaminen;

d) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien jäljitettävyysjärjestelmä sekä laadun varmentaminen ja suojaaminen, erityisesti loppukuluttajille myytävien oliiviöljyjen laadun tarkkailu kansallisten viranomaisten valvonnassa;

e) toimijaorganisaatioiden toteuttamia oliiviöljyn laadun parantamiseen tähtääviä toimia koskevien tietojen levittäminen.

▼M7

1a. Toimintaohjelmille maksettavan yhteisön vuotuisen rahoituksen määrät ovat seuraavat:

a) Kreikka: 11 098 000 euroa,

b) Ranska: 576 000 euroa, ja

c) Italia: 35 991 000 euroa.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille toimintaohjelmille myönnettävä yhteisön rahoitusosuuden enimmäismäärä on samansuuruinen kuin jäsenvaltioiden määristä pidättämä osuus. Rahoitusta voidaan myöntää tukikelpoisiin kustannuksiin seuraavien enimmäismäärien rajoissa:

a) 100 prosenttia 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla aloilla toteutettavien toimien osalta;

▼B

b) 100 prosenttia käyttöomaisuuteen liittyvien investointien ja 75 prosenttia 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla alalla toteutettavien muiden toimien osalta;

c) 75 prosenttia sellaisten toimintaohjelmien osalta, joita toteuttavat hyväksytyt toimijaorganisaatiot vähintään kahdesta tuottajajäsenvaltiosta ainakin kolmessa kolmannessa maassa tai ei-tuottajajäsenvaltiossa 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitetuilla aloilla, ja 50 prosenttia muiden näillä aloilla toteutettavien toimien osalta.

Jäsenvaltio myöntää lisärahoitusta, jonka määrä voi olla enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka eivät saa yhteisön rahoitusta.

Komissio vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti menettelyt, joita sovelletaan jäsenvaltioiden suorittamaan toimintaohjelmien hyväksymiseen ja tällaisten ohjelmien tukikelpoisten toimien lajit.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellytykset yhteisön rahoituksen myöntämiseksi täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten erityissäännösten soveltamista, joita komissio voi antaa 194 artiklan mukaisesti. Tässä tarkoituksessa niiden on tarkastettava toimintaohjelmat ja toteutettava valvontasuunnitelma, joka sisältää riskianalyysiin perustuvan otoksen, joka koskee vähintään 30:tä prosenttia tuottajaorganisaatioista vuodessa ja kaikkia muita toimijaorganisaatioita, jotka saavat yhteisön rahoitusta tämän artiklan nojalla.

▼M3

IV a jakso

Hedelmä- ja vihannesalan tuet

I alajakso

Tuottajaryhmät

103 a artikla

Tuki tuottajaryhmille

1. Siirtymäkaudella, joka on myönnetty 125 e artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat myöntää tuottajaorganisaatioksi hyväksymistä varten muodostetuille hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmille:

a) tukea kannustaakseen niiden muodostamista ja helpottaakseen niiden hallinnoimista;

b) tukea joko suoraan tai luottolaitosten välityksellä tarkoituksena kattaa osa hyväksymisen saamiseksi tarvittavista investoinneista, jotka on esitetty 125 e artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetussa hyväksymissuunnitelmassa.

2. Yhteisö korvaa 1 kohdassa tarkoitetun tuen sellaisten komission myöhemmin antamien sääntöjen mukaisesti, jotka koskevat tällaisten toimenpiteiden rahoitusta, muun muassa kynnyksiä ja enimmäismääriä sekä yhteisön rahoitusosuutta.

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuki määritetään kunkin tuottajaryhmän osalta sen kaupan pidetyn tuotannon arvon perusteella ja se on tasoltaan:

a) 10 prosenttia ensimmäisen markkinointivuoden osalta, 10 prosenttia toisen markkinointivuoden osalta, 8 prosenttia kolmannen markkinointivuoden osalta, 6 prosenttia neljännen markkinointivuoden osalta ja 4 prosenttia viidennen markkinointivuoden osalta, kaupan pidetyn tuotannon arvosta niissä jäsenvaltioissa, jotka liittyivät Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen; ja

▼M3

b) ensimmäisenä vuonna 5 prosenttia, toisena vuonna 5 prosenttia, kolmantena vuonna 4 prosenttia, neljäntenä vuonna 3 prosenttia ja viidentenä vuonna 2 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla yhteisön syrjäisimmillä alueilla tai Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 18 päivänä syyskuuta 2006 annetun asetuksen (EY) N:o 1405/2006 ([1]) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla Egeanmeren pienillä saarilla.

Näitä tasoja voidaan alentaa suhteessa kynnyksen ylittävän kaupan pidetyn tuotannon arvoon. Tuottajaryhmälle maksettavalle tuelle voidaan minä tahansa vuotena asettaa yläraja.

II alajakso

Toimintarahastot ja -ohjelmat

103 b artikla

Toimintarahastot

1. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatiot voivat perustaa toimintarahaston. Toimintarahastoa rahoitetaan:

a) jäsenten tai itse tuottajaorganisaation maksuosuuksilla;

b) yhteisön taloudellisella tuella, jota voidaan myöntää tuottajaorganisaatioille.

2. Toimintarahastosta rahoitetaan ainoastaan jäsenvaltioiden 103 g artiklan mukaisesti hyväksymiä toimintaohjelmia.

103 c artikla

Toimintaohjelmat

1. Hedelmä- ja vihannesalan toimintaohjelmilla on oltava vähintään kaksi 122 artiklan c alakohdassa tarkoitetuista tai seuraavista tavoitteista:

a) tuotannonsuunnittelu;

b) tuotteen laadun parantaminen;

c) tuotteen kaupallisen arvon lisääminen;

d) tuotteiden menekin edistäminen riippumatta siitä, ovatko kyseessä tuoretuotteet vai jalosteet;

e) ympäristötoimenpiteet ja ympäristöystävälliset tuotantomenetelmät, myös luonnonmukainen maatalous;

f) kriisinehkäisy ja -hallinta.

2. Kriisinehkäisyllä ja -hallinnalla on pyrittävä välttämään hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla esiintyvät kriisit ja ratkaisemaan ne seuraavin toimenpitein:

a) markkinoiltapoisto;

b) hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai niiden korjaamatta jättäminen;

c) menekinedistäminen ja tiedotus;

d) koulutustoimenpiteet;

([1]) EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1.

▼M3

e) satovakuutus;

▼C4

f) keskinäisten rahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen.

▼M3

Enintään kolmannes toimintaohjelman menoista saa liittyä kriisinehkäisy- ja -hallintatoimenpiteisiin, kolmannessa alakohdassa tarkoitettu pääoman takaisinmaksu ja korko mukaan lukien.

Kriisinehkäisy- ja -hallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi tuottajaorganisaatiot voivat ottaa lainoja kaupallisin ehdoin. Tässä tapauksessa pääoman takaisinmaksu ja lainoista perittävä korko voivat muodostaa osan toimintaohjelmasta, ja sille voidaan siten myöntää 103 d artiklan mukaista yhteisön taloudellista tukea. Kriisinehkäisyn ja -hallinnan erityistoimet on rahoitettava joko tällaisin lainoin tai suoraan mutta ei molempia käyttäen.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että

a) toimintaohjelmien on sisällettävä vähintään kaksi ympäristötointa; tai

b) toimintaohjelmien menoista vähintään 10 prosentilla on katettava ympäristötoimia.

Ympäristötoimien on oltava Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ([1]) 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa maatalouden ympäristötuille asetettujen vaatimusten mukaisia.

Kun vähintään 80 prosenttia tuottajaorganisaation kaikista tuottajajäsenistä on sitoutunut yhteen tai useampaan samanlaiseen edellä mainitussa säännöksessä tarkoitettuun maatalouden ympäristösitoumukseen, on kukin näistä sitoumuksista laskettava ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuksi ympäristötoimeksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille ympäristötoimille myönnettävällä tuella on katettava toimesta aiheutuvia lisäkustannuksia ja tulon menetyksiä.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovelletaan Bulgariassa ja Romaniassa vasta 1 päivästä tammikuuta 2011.

5. Ympäristöpaineita lisäävät investoinnit ovat sallittuja vain, jos on otettu käyttöön tehokkaat järjestelyt ympäristön suojaamiseksi näiltä paineilta.

103 d artikla

Yhteisön taloudellinen tuki

1. Yhteisön taloudellisen tuen määrä on yhtä suuri kuin 103 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tosiasiallisesti suoritettujen maksuosuuksien määrä, mutta kuitenkin enintään 50 prosenttia tosiasiallisesti aiheutuneista menoista.

2. Yhteisön taloudellinen tuki voi olla enintään 4,1 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

([1]) EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 146/2008 (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 1).

▼M3

Prosenttiosuutta voidaan kuitenkin korottaa 4,6 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 4,1 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin.

3. Tuottajaorganisaation pyynnöstä 1 kohdassa säädetty prosenttiosuus on 60 prosenttia, kun kyse on toimintaohjelmasta tai sen osasta, joka täyttää vähintään yhden seuraavista edellytyksistä:

a) sen esittää useampi yhteisön tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa eri jäsenvaltioissa ylikansallista toimintaa;

b) sen esittää yksi tai useampi tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa toimialakohtaisesti toteutettavia toimia;

c) se koskee yksinomaan erityistä tukea maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 ([1]) soveltamisalaan 31 päivään joulukuuta 2008 saakka ja 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä 28 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ([2]) soveltamisalaan kuuluvalle, luonnonmukaisten tuotteiden tuotannolle;

d) sen esittää tuottajaorganisaatio jossakin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen Euroopan unioniin liittyneessä jäsenvaltiossa ja se koskee enintään vuoden 2013 loppuun kestäviä toimenpiteitä;

e) se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka esittää hyväksytty tuottajaorganisaatio, joka on sulautunut toiseen hyväksyttyyn tuottajaorganisaatioon;

f) se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka hyväksytty tuottajaorganisaatioiden liitto esittää;

g) sen esittää tuottajaorganisaatio jäsenvaltiossa, jossa tuottajaorganisaatiot pitävät kaupan alle 20:tä prosenttia hedelmien ja vihannesten tuotannosta;

h) sen esittää tuottajaorganisaatio jollakin yhteisön syrjäisimmistä alueista;

i) se kattaa ainoastaan erityistuen toimille, joiden tarkoituksena on edistää hedelmien ja vihannesten kulutusta oppilaitoksissa olevien lasten keskuudessa.

4. Edellä 1 kohdassa säädetty prosenttiosuus on 100 prosenttia, kun on kyse markkinoilta poistettavista hedelmistä ja vihanneksista, joiden osuus voi olla enintään 5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon määrästä ja jotka poistetaan markkinoilta:

a) ilmaisjakeluna jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysorganisaatioille tai -säätiöille niiden toimintaan sellaisten henkilöiden hyväksi, joita kansallisessa lainsäädännössä pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti elämiseen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia;

([1]) EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 123/2008 (EUVL L 38, 13.2.2008, s. 3).
([2]) EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

▼M3

b) ilmaisjakeluna rangaistuslaitoksille, kouluille, oppilaitoksille ja lasten lomaleireille sekä jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille, jotka toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näin jaetut määrät ovat niiden tavallisesti ostamien määrien lisänä.

103 e artikla

Kansallinen taloudellinen tuki

1. Kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joilla tuottajien järjestäytymisaste hedelmä- ja vihannessektorilla on erityisen alhainen, jäsenvaltiot voivat komission luvalla asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä maksaa tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan enintään 80 prosenttia 103 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista maksuosuuksista. Tämä tuki lisätään toimintarahastoon. Yhteisö voi asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä korvata ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tuen, kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joiden hedelmä- ja vihannestuotannon arvosta alle 15 prosenttia pidetään kaupan tuottajaorganisaatioiden kautta ja joiden hedelmä- ja vihannestuotanto edustaa vähintään 15 prosenttia niiden maatalouden kokonaistuotannosta.

▼M7

_____

▼M3

103 f artikla

Toimintaohjelmien kansallinen säännöstö ja kansallinen strategia

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallinen säännöstö 103 c artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja ympäristötoimia koskevien yleisedellytysten laatimiseksi. Säännöstössä on edellytettävä erityisesti, että tällaisten toimien on täytettävä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 asianomaiset vaatimukset, myös sen 5 artiklassa säädetyt täydentävyyttä, johdonmukaisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevat vaatimukset.

Jäsenvaltion on toimitettava kansallista säännöstöään koskeva ehdotuksensa komissiolle, joka voi vaatia siihen muutoksia kolmen kuukauden kuluessa, jos se katsoo, ettei ehdotus mahdollista niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka on asetettu perustamissopimuksen 174 artiklassa ja kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa ([1]). Myös toimintaohjelmista rahoitettavien yksittäisten tilojen investointien on oltava mainittujen tavoitteiden mukaisia.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla toteutettaville kestäville toimintaohjelmille kansallinen strategia. Strategiaan on sisällyttävä seuraavat osatekijät:

a) tilanneanalyysi vahvuuksien ja heikkouksien osalta sekä kehitysmahdollisuuksista;

b) perusteet valituille ensisijaisille toimille;

c) toimintaohjelmien tavoitteet sekä välineet ja suoritusindikaattorit;

d) toimintaohjelmien arviointi;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1600/2002/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2002, kuudennesta ympäristöä koskevasta toimintaohjelmasta (EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1).

▼M3

e) tuottajaorganisaatioiden raportointivelvollisuudet.

Kansallisen strategian on sisällettävä myös 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen säännöstö.

3. Jäsenvaltioihin, joissa ei ole hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita, ei sovelleta 1 ja 2 kohtaa.

103 g artikla

Toimintaohjelmien hyväksyminen

1. Toimintaohjelman luonnos on esitettävä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joiden on hyväksyttävä tai hylättävä se tai vaadittava sen muuttamista tämän alajakson säännösten mukaiseksi.

2. Tuottajaorganisaatioiden on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi arvio kunkin vuoden toimintarahaston suuruudesta ja esitettävä tälle asianmukaiset perusteet, jotka pohjautuvat toimintaohjelmaa koskeviin arvioihin, kuluvan vuoden ja mahdollisesti edellisten vuosien menoihin sekä tarvittaessa arvioihin tulevan vuoden tuotantomääristä.

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava tuottajaorganisaatiolle tai tuottajaorganisaatioiden liitolle yhteisön taloudellisen tuen arvioitu määrä 103 d artiklassa vahvistettuja enimmäismääriä noudattaen.

4. Yhteisön taloudellinen tuki maksetaan toimintaohjelmasta katetuista toimista aiheutuneiden menojen perusteella. Samoista toimista voidaan maksaa ennakkoa takauksen tai vakuuden asettamista vastaan.

5. Jotta tuottajaorganisaatio voisi saada yhteisön taloudellisen tuen loppuosan, sen on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi edellisen vuoden lopullisten menojen määrä tarvittavin asiakirjanäytöin.

6. Toimintaohjelman sekä tuottajien ja tuottajaorganisaatioiden ja toisaalta yhteisön sille antaman rahoituksen on kestettävä vähintään kolme ja enintään viisi vuotta.

▼M6

II a alajakso

Kouluhedelmäjärjestelmä

103 g a artikla

Tuki hedelmä- ja vihannestuotteiden, hedelmä- ja vihannesjalostetuotteiden sekä banaanituotteiden toimittamiseen lapsille

1. Yhteisön tukea myönnetään komission myöhemmin määrittelemien edellytysten mukaisesti kouluvuodesta 2009–2010 alkaen

▼C3

a) hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanialan tuotteiden toimittamiseen lapsille kouluihin, mukaan lukien päiväkodit, muut esiasteen opetusta antavat laitokset sekä alemman ja ylemmän perusasteen oppilaitokset, ja

▼M6

b) eräisiin asiaan liittyviin logistiikka-, jakelu-, laitteisto-, viestintä-, seuranta- ja arviointikustannuksiin.

▼M6

2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua järjestelmään, on laadittava ennakolta sen täytäntöönpanoa varten kansallisen tai alueellisen tason strategia, johon sisältyy erityisesti niiden järjestelmän talousarvio, mukaan lukien yhteisön rahoitusosuus ja kansallinen rahoitusosuus, kesto, kohderyhmä, tukikelpoiset tuotteet ja asianomaisten sidosryhmien osallistuminen. Niiden on myös säädettävä liitännäistoimenpiteistä, jotka ovat tarpeen järjestelmän tehokkuuden kannalta.

3. Jäsenvaltioiden on strategiaansa laatiessaan laadittava luettelo hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanialan tuotteista, jotka voivat saada tukea niiden järjestelmästä. Luetteloon ei saa kuitenkaan sisällyttää tuotteita, jotka on jätetty ulkopuolelle komission 103 h artiklan f kohdan nojalla toteuttamalla toimenpiteellä. Niiden on valittava tuotteensa objektiivisten kriteerien perusteella, joihin voivat kuulua kausiluonteisuus, tuotteiden saatavuus tai ympäristönäkökohdat. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle yhteisön alkuperää olevat tuotteet.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) se saa olla enintään 90 miljoonaa euroa kouluvuotta kohden;

b) se saa olla enintään 50 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista toimituskustannuksista ja muista asiaan liittyvistä kustannuksista tai enintään 75 prosenttia tällaisista kustannuksista Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ([1]) 5 artiklan 1 kohdan mukaisilla lähentymistavoitteen perusteella tukikelpoisilla alueilla tai perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla;

c) se ei saa kattaa muita kustannuksia kuin 1 kohdassa tarkoitetut toimituskustannukset ja muut asiaan liittyvät kustannukset.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteisön tuki jaetaan kullekin jäsenvaltiolle objektiivisten kriteerien perusteella, jotka perustuvat 6–10-vuotiaiden lasten osuuteen jäsenvaltiossa. Järjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot saavat kuitenkin kukin vähintään 175 000 euroa yhteisön tukea. Järjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden on haettava yhteisön tukea vuosittain strategiansa perusteella. Komissio päättää jäsenvaltioiden hakemusten perusteella tuen lopullisesta jakautumisesta käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen rajoissa.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteisön tukea ei saa käyttää korvaamaan olemassa olevien kansallisten kouluhedelmäjärjestelmien tai muiden, hedelmiä sisältävien koulujakelujärjestelmien rahoitusta. Jos jäsenvaltiolla kuitenkin on jo järjestelmä, joka olisi tämän artiklan nojalla oikeutettu yhteisön tukeen, ja se aikoo laajentaa tai tehostaa sitä, myös järjestelmän kohderyhmän, keston tai tukikelpoisten tuotteiden osalta, yhteisön tukea voidaan myöntää edellyttäen, että 4 kohdan b alakohdan mukaisia rajoja noudatetaan yhteisön tuen koko kansallisesta rahoitusosuudesta muodostaman osuuden osalta. Tässä tapauksessa jäsenvaltion on ilmoitettava strategiassaan, miten se aikoo laajentaa tai tehostaa järjestelmäänsä.

7. Yhteisön tuen lisäksi jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteiden toimittamiseen ja asiaan liittyviin kustannuksiin. Nämä kustannukset voidaan kattaa myös yksityisen sektorin rahoitusosuuksilla. Jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea myös 2 kohdassa tarkoitettujen liitännäistoimenpiteiden rahoittamiseen.

([1]) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.;

▼M6

8. Yhteisön kouluhedelmäjärjestelmä ei saa rajoittaa yhteisön lainsäädännön mukaisten erillisten kansallisten kouluhedelmäjärjestelmien soveltamista.

9. Yhteisö voi asetuksen (EY) N:o 1290/2005 5 artiklan mukaisesti rahoittaa myös tiedotus-, seuranta- ja arviointitoimenpiteitä, jotka liittyvät kouluhedelmäjärjestelmään, mukaan luettuina toimet, joilla pyritään lisäämään yleistä tietoisuutta siitä, sekä asiaan liittyviä verkottumistoimenpiteitä.

III alajakso

Menettelysäännökset

▼M3

103 h artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio vahvistaa tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti:

a) säännöt, jotka koskevat 103 a artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoitusta, myös kynnyksiä ja enimmäismääriä sekä yhteisön rahoitusosuutta tuen osalta;

b) edellä 103 e artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden korvaamisessa noudatettavat osuudet ja säännöt;

c) säännöt, joita sovelletaan yksittäisten tilojen investointeihin;

d) edellä 103 g artiklassa tarkoitettujen ilmoitusten ja tiedoksiantojen määräajat:

e) säännöt, jotka koskevat 103 g artiklassa tarkoitettua yhteisön taloudellisen avun maksamista osissa.

▼M6

f) säännöt, jotka koskevat 103 g a artiklassa tarkoitettua kouluhedelmäjärjestelmää, mukaan luettuina sellaisten tuotteiden tai ainesosien luettelo, jotka olisi jätettävä kouluhedelmäjärjestelmän ulkopuolelle, tuen lopullinen jakautuminen jäsenvaltioiden kesken, varainhoito ja budjettihallinto sekä asiaan liittyvät kustannukset, jäsenvaltioiden strategiat, liitännäistoimenpiteet, tiedotus, seuranta ja arviointi sekä verkottumistoimenpiteet.

▼M10

IV b jakso

Viinialan tukiohjelmat

I alajakso

Johdantosäännökset

103 i artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat sitä, miten yhteisön varoja myönnetään jäsenvaltioille, ja sitä, miten jäsenvaltioiden on käytettävä kyseisiä varoja kansallisissa tukiohjelmissa, jäljempänä ’tukiohjelmat’, viinialan erityisten tukitoimenpiteiden rahoittamiseksi.

▼M10

103 j artikla

Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus

1. Tukiohjelmien on oltava yhteisön lainsäädännön mukaisia ja johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja painopisteiden kanssa.

2. Jäsenvaltiot ovat vastuussa tukiohjelmista, ja niiden on varmistettava, että tukiohjelmat ovat sisäisesti johdonmukaisia ja että ne laaditaan ja pannaan täytäntöön puolueettomasti ottaen huomioon asianomaisten tuottajien taloudellinen tilanne ja tarve välttää tuottajien perusteetonta eriarvoista kohtelua.

Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että tarvittavista tarkastuksista ja seuraamuksista säädetään ja että ne suoritetaan, jollei tukiohjelmia ole noudatettu.

3. Tukea ei myönnetä

a) tutkimushankkeisiin tai toimenpiteisiin tutkimushankkeiden tukemiseksi;

b) toimenpiteisiin, jotka sisältyvät asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisiin jäsenvaltioiden maaseudun kehittämisohjelmiin.

II alajakso

Tukiohjelmien toimittaminen ja sisältö

103 k artikla

Tukiohjelmien toimittaminen

1. Kunkin liitteessä X b tarkoitetun tuottajajäsenvaltion on toimitettava komissiolle ehdotus viisivuotiseksi tukiohjelmaksi, joka sisältää tämän jakson mukaisia toimenpiteitä.

Asetuksen (EY) N:o 479/2008 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti toimitettujen tukiohjelmien soveltamista jatketaan tämän asetuksen mukaisesti.

Tukiohjelmien tukitoimenpiteet on laadittava jäsenvaltion sopivimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla. Tukiohjelmasta on ennen sen komissiolle jättämistä järjestettävä kuuleminen toimivaltaisten viranomaisten ja asianmukaisen alueellisen tason organisaatioiden kanssa.

Kukin jäsenvaltio voi toimittaa yhden tukiohjelmaehdotuksen, joka voi olla mukautettu alueellisten erityispiirteiden mukaan.

▼A1

Tätä kohtaa ei sovelleta Kroatiaan varainhoitovuonna 2013. Kroatian on toimitettava komissiolle ehdotus viisivuotiseksi tukiohjelmaksi ohjelmakautta 2014–2018 varten.

▼M10

2. Tukiohjelmaa voi soveltaa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun se on toimitettu komissiolle.

▼M10

Jos toimitettu ohjelma ei ole tässä jaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen, komissio ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Tällöin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkistettu tukiohjelma. Tarkistettua tukiohjelmaa voi soveltaa kahden kuukauden kuluttua sen tiedoksi antamisesta, ellei se ole vieläkin yhteensopimaton, missä tapauksessa sovelletaan tätä alakohtaa.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioiden toimittamien tukiohjelmien muutoksiin.

4. Jäljempänä olevaa 103 l artiklaa ei sovelleta, jos jäsenvaltion ainoa tukiohjelmatoimenpide käsittää 103 o artiklassa tarkoitetun tilatukijärjestelmään tehtävän tukioikeuksien siirron. Tällaisessa tapauksessa 188 a artiklan 5 kohtaa sovelletaan vain sen vuoden osalta, jona varainsiirto tapahtuu, eikä 188 a artiklan 6 kohtaa sovelleta.

103 l artikla

Tukiohjelmien sisältö

Tukiohjelmiin on sisällyttävä seuraavaa:

a) ehdotettujen toimenpiteiden yksityiskohtainen kuvaus ja määrälliset tavoitteet;

b) kuulemisten tulokset;

c) arvio ohjelman teknisistä, taloudellisista, ympäristöllisistä ja sosiaalisista vaikutuksista;

d) toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu;

e) yleinen rahoitusselvitys, josta ilmenevät käytettävät määrärahat ja määrärahojen alustava jakosuunnitelma toimenpiteiden välillä liitteessä X b esitettyjen enimmäismäärien rajoissa;

f) seurannassa ja arvioinnissa käytettävät perusteet ja määrälliset indikaattorit sekä tukiohjelman asianmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi toteutettavat toimet; ja

g) tukiohjelman täytäntöönpanosta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja laitokset.

103 m artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet

1. Tukiohjelmiin sisältyy yksi tai useampia seuraavista toimenpiteistä:

a) 103 o artiklan mukainen tilatukijärjestelmän tuki;

b) 103 p artiklan mukainen menekinedistäminen;

c) viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen 103 q artiklan mukaisesti;

d) rypäleiden korjaaminen raakana 103 r artiklan mukaisesti;

e) sijoitusrahastot 103 s artiklan mukaisesti;

f) satovakuutus 103 t artiklan mukaisesti;

g) 103 u artiklan mukaiset investoinnit;

h) 103 v artiklan mukainen sivutuotteiden tislaus;

i) 103 w artiklan mukainen viinin tislaaminen alkoholijuomaksi;

▼M10

j) 103 x artiklan mukainen erityinen tislaustoimenpide;

k) 103 y artiklan mukainen tiivistetyn rypäleen puristemehun käyttö.

2. Tukiohjelmiin ei saa sisältyä muita kuin 103 o – 103 y artiklassa lueteltuja toimenpiteitä.

103 n artikla

Tukiohjelmia koskevat yleissäännöt

1. Liitteessä X b esitetään käytettävissä olevien yhteisön varojen jakautuminen ja talousarviorajat.

▼M17

1 a. Jäsenvaltiot voivat viimeistään 1 päivänä elokuuta 2013 päättää vähentää vuodesta 2015 alkaen liitteessä X b tarkoitettua tukiohjelmiin käytössä olevaa määrää korottaakseen asetuksen (EY) N:o 73/2009 40 artiklassa tarkoitettuja suorien tukien kansallisia enimmäismääriä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vähennyksen seurauksena saatu määrä jää lopullisesti asetuksen (EY) N:o 73/2009 40 artiklassa tarkoitettuihin suorien tukien kansallisiin enimmäismääriin eikä ole enää käytettävissä 103 p–103 y artiklassa lueteltuihin toimenpiteisiin.

▼M10

2. Yhteisön tukea voidaan myöntää ainoastaan 103 k artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tukiohjelman jättämisen jälkeen aiheutuneisiin tukikelpoisiin menoihin.

3. Jäsenvaltiot eivät saa osallistua yhteisön tukiohjelmissa rahoittamien toimenpiteiden kustannuksiin.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 103 p, 103 t ja 103 u artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin valtiontukea koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti.

Valtiontukea koskevissa yhteisön säännöissä vahvistettua tuen enimmäismäärää sovelletaan julkisen rahoituksen kokonaismäärään, johon sisältyy sekä yhteisön että kansallinen rahoitus.

III alajakso

Erityiset tukitoimenpiteet

▼M17

103 o artikla

Tilatukijärjestelmä ja tuki viininviljelijöille

1. Jäsenvaltiot voivat viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2012 päättää myöntää viininviljelijöille tukea vuodeksi 2014 asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 1 luvussa tarkoitettuja tukioikeuksia myöntämällä.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tuen määrä on suurempi kuin vuodeksi 2013 säädetyn tuen määrä, asianomaisen jäsenvaltion on käytettävä erotus asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 1 luvussa tarkoitettujen tukioikeuksien myöntämiseen viininviljelijöille mainitun asetuksen liitteessä IX olevan C kohdan mukaisesti.

▼M17

2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat myöntää 1 kohdassa tarkoitettua tukea, on sisällytettävä tämä tuki tukiohjelmiinsa 103 k artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuki vuodeksi 2014

a) jää tilatukijärjestelmään eikä ole enää käytettävissä 103 k artiklan 3 kohdan mukaisesti toimenpiteisiin, jotka on lueteltu 103 p–103 y artiklassa;

b) vähentää vastaavassa suhteessa 103 p–103 y artiklassa luetelluille toimenpiteille käytettävissä olevia määrärahoja tukiohjelmissa.

▼M10

103 p artikla

Menekinedistäminen kolmansien maiden markkinoilla

1. Tämän artiklan mukainen tuki kattaa kolmansissa maissa toteutettavat yhteisön viinejä koskevat tiedotus- ja menekinedistämistoimet, joilla parannetaan yhteisön viinien kilpailukykyä kyseisissä maissa.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetut toimet koskevat viinejä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai joihin on merkitty rypälelajike.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin voi kuulua ainoastaan

a) PR-toimintaa ja menekinedistämistä tai mainontaa, jossa korostetaan erityisesti yhteisön tuotteiden hyviä ominaisuuksia, etenkin laatua, turvallisuutta tai ympäristöystävällisyyttä;

b) osallistumista kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin, messuihin tai näyttelyihin;

c) tiedotuskampanjoita erityisesti yhteisön alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja luonnonmukaisen tuotannon järjestelmistä;

d) laajempien markkinointimahdollisuuksien kannalta tarpeellisia uusia markkinoita koskevia tutkimuksia;

e) tiedotus- ja menekinedistämistoimien tulosten arviointitutkimuksia.

4. Yhteisön rahoitusosuus on menekinedistämistoimissa enintään 50 prosenttia tukikelpoisista menoista.

103 q artikla

Viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen

1. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvien toimenpiteiden tarkoituksena on parantaa viinintuottajien kilpailukykyä.

2. Viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä tuetaan tämän artiklan mukaisesti vain, jos jäsenvaltiot toimittavat tuotantopotentiaaliaan koskevan selvityksen 185 a artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen myönnettävä tuki voi kattaa ainoastaan yhden tai useamman seuraavista toimista:

a) uusiin lajikkeisiin siirtyminen, joka voi tapahtua myös uudelleen varttamalla;

b) viinitilojen uudelleensijoittaminen;

c) viinitilan hoitotekniikoiden parantaminen.

Tukea ei voida myöntää tavanomaiseen uudistamiseen yli-ikäisillä viinitiloilla.

4. Tuki viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen voidaan myöntää ainoastaan seuraavilla tavoilla:

▼M10

a) tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaaminen;

b) rakenneuudistuksesta ja uusiin lajikkeisiin siirtymisestä aiheutuviin kustannuksiin osallistuminen.

5. Kun kyseessä on 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaaminen, korvaus voi olla enintään 100 prosenttia asianomaisista menetyksistä, ja se voidaan myöntää jommallakummalla seuraavista tavoista:

a) sen estämättä, mitä istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä koskevassa II osan I osaston III luvun IV a jakson II alajaksossa säädetään, vanhojen ja uusien viiniköynnösten samanaikaiselle esiintymiselle myönnetty lupa, joka voi olla voimassa enintään kolme vuotta kestävän vahvistetun kauden, voi olla voimassa enintään istutusoikeuksia koskevan siirtymäjärjestelyn päättymiseen saakka;

b) taloudellinen korvaus.

6. Yhteisön rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen todellisista kustannuksista voi olla enintään 50 prosenttia. Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ([1]) mukaisiksi lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla yhteisön rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen kustannuksista voi olla enintään 75 prosenttia.

103 r artikla

Rypäleiden korjaaminen raakana

1. Tämän artiklan soveltamiseksi rypäleiden raakana korjaamisella tarkoitetaan raakojen rypäleterttujen hävittämistä tai poistamista kokonaan siten, että kyseiseltä alalta ei tule lainkaan satoa.

2. Rypäleiden raakana korjaamiseen myönnettävällä tuella pyritään palauttamaan tarjonnan ja kysynnän tasapaino yhteisön viinimarkkinoilla markkinakriisien ehkäisemiseksi.

3. Tuki rypäleiden raakana korjaamiseen voidaan myöntää kiinteämääräisenä hehtaaritukena, jonka asianomainen jäsenvaltio määrittää.

Tuki voi olla enintään 50 prosenttia rypäleterttujen hävittämisestä tai poistamisesta aiheutuvien suorien kustannusten ja tulonmenetysten summasta.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on otettava käyttöön puolueettomiin perusteisiin perustuva järjestelmä varmistaakseen, ettei rypäleiden raakana korjaaminen johda siihen, että yksittäisen viinintuottajan saama korvaus ylittää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut enimmäismäärät.

103 s artikla

Sijoitusrahastot

1. Sijoitusrahastojen perustamiseen tarkoitetulla tuella autetaan tuottajia, jotka haluavat ottaa vakuutuksen markkinaheilahteluja vastaan.

2. Sijoitusrahastojen perustamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää väliaikaisena ja alenevana tukena rahaston hallintokustannusten kattamiseksi.

([1]) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

▼M10

103 t artikla

Satovakuutus

1. Satovakuutukseen myönnettävällä tuella suojataan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaiseläimet vaikuttavat niihin.

2. Satovakuutusta varten voidaan myöntää tukea yhteisön taloudellisena tukena, joka saa olla enintään:

a) 80 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisten sääolojen aiheuttamien menetysten varalta;

b) 50 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut seuraavien varalta:

   i) a alakohdassa tarkoitetut menetykset ja muut epäsuotuisten sääolojen aiheuttamat menetykset;

   ii) eläinten, kasvitautien tai tuholaisten aiheuttamat menetykset.

3. Tukea voidaan myöntää satovakuutusta varten vain, jos asianomaiset vakuutuskorvaukset eivät korvaa tuottajalle yli sataa prosenttia tulonmenetyksistä ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja on mahdollisesti saanut muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tukijärjestelmistä.

4. Satovakuutukseen myönnettävä tuki ei saa vääristää vakuutusmarkkinoiden kilpailua.

103 u artikla

Investoinnit

1. Tukea voidaan antaa sellaisille aineellisille tai aineettomille investoinneille viininvalmistuslaitteisiin, viininvalmistamojen infrastruktuuriin ja viinin kaupan pitämiseen, jotka parantavat yrityksen yleistä suorituskykyä ja koskevat yhtä tai useampaa seuraavista:

a) liitteessä XI b tarkoitettujen tuotteiden tuotanto tai kaupan pitäminen;

b) liitteessä XI b tarkoitettuihin tuotteisiin liittyvä uusien tuotteiden, prosessien tai teknologioiden kehittely.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu enimmäistuki rajoitetaan koskemaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY ([1]) tarkoitettuja mikro- ja pienyrityksiä ja keskisuuria yrityksiä. Kokorajoitusta ei sovelleta enimmäistuen osalta Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, Ranskan merentakaisten departementtien ja asetuksessa (EY) N:o 1405/2006 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten alueilla. Enimmäistuki-intensiteetti puolitetaan, kun on kyse suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevan I osaston 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

([1]) EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼M10

Tukea ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi myönnettävää valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa.

3. Tukikelpoisiksi menoiksi ei lasketa asetuksen (EY) N:o 1698/2005 71 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja menoja.

4. Yhteisön rahoitusosuuteen tukikelpoisista investointikustannuksista sovelletaan seuraavia tuen enimmäismääriä:

a) 50 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisiksi lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla;

b) 40 prosenttia muilla kuin lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla;

c) 75 prosenttia asetuksen (EY) N:o 247/2006 mukaisiksi syrjäisimmiksi alueiksi luokitelluilla alueilla;

d) 65 prosenttia asetuksessa (EY) N:o 1405/2006 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten alueilla.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 1698/2005 72 artiklaa.

103 v artikla

Sivutuotteiden tislaustuki

1. Tukea voidaan myöntää viiniyttämisen sivutuotteiden vapaaehtoiseen tai pakolliseen tislaukseen, joka on suoritettu liitteessä XV b olevassa D kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Myönnettävän tuen määrä vahvistetaan tuotetun alkoholin tilavuusprosenttia ja hehtolitraa kohti. Tukea ei makseta tislattavissa sivutuotteissa olevalle alkoholimäärälle, joka ylittää 10 prosenttia tuotetun viinin sisältämästä alkoholimäärästä.

2. Tuen enimmäismäärät perustuvat keräys- ja käsittelykustannuksiin, ja komissio vahvistaa ne.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

103 w artikla

Viinin tislaaminen alkoholijuomaksi

1. Tukea voidaan myöntää hehtaarikohtaisena tukena 31 päivään heinäkuuta 2012 saakka tuottajille, joiden tuottama viini tislataan alkoholijuomaksi.

2. Ennen tuen myöntämistä on esitettävä asiaankuuluvat viinin tislausta koskevat sopimukset sekä todisteet tislaukseen toimittamisesta.

▼M10

103 x artikla

Erityinen tislaustoimenpide

1. Tukea voidaan myöntää 31 päivään heinäkuuta 2012 saakka vapaaehtoista tai pakollista tislaustoimenpidettä varten jäsenvaltioiden päätöksestä perustelluissa kriisitapauksissa ylijäämien vähentämiseksi tai poistamiseksi ja samalla saatavuuden jatkuvuuden turvaamiseksi sadosta toiseen.

2. Komissio vahvistaa tuen enimmäismäärät.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

4. Erityistä tislaustoimenpidettä varten käytettävien määrärahojen osuus ei saa ylittää seuraavia prosenttisosuuksia liitteessä X b vahvistetuista käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista jäsenvaltiota kohti kyseisenä talousarviovuonna:

— 20 prosenttia vuonna 2009,

— 15 prosenttia vuonna 2010,

— 10 prosenttia vuonna 2011,

— 5 prosenttia vuonna 2012.

5. Jäsenvaltiot voivat lisätä erityistä tislaustoimenpidettä varten käytettävissä olevia määrärahoja 4 kohdan mukaisten vuosittaisten enimmäismäärien yli antamalla käyttöön kansallisia määrärahoja seuraavissa rajoissa (ilmaistuna prosentteina 4 kohdassa esitetystä vastaavasta vuosittaisesta ylärajasta):

— 5 prosenttia viinivuonna 2010,

— 10 prosenttia viinivuonna 2011,

— 15 prosenttia viinivuonna 2012.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kansallisten määrärahojen lisäyksestä, ja sille on saatava komission hyväksyntä ennen kuin kyseiset varat ovat käytettävissä.

103 y artikla

Tiivistetyn rypäleen puristemehun käyttäminen

1. Tukea voidaan myöntää 31 päivään heinäkuuta 2012 viinintuottajille, jotka käyttävät tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua lisätäkseen tuotteiden luonnollista alkoholipitoisuutta liitteessä XV a säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Myönnettävän tuen määrä vahvistetaan potentiaalisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosenttia ja väkevöimiseen käytettyä puristettua rypälemehuhehtolitraa kohti.

3. Komissio vahvistaa tälle toimenpiteelle eri viininviljelyvyöhykkeillä myönnettävän tuen enimmäismäärät.

▼M10

103 z artikla

Täydentävät ehdot

Jos viljelijän todetaan milloin tahansa kolmen vuoden aikana rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevassa tukiohjelmassa maksettujen tukien suorittamisesta tai milloin tahansa yhden vuoden aikana rypäleiden raakana korjaamista koskevassa tukiohjelmassa maksettujen tukien suorittamisesta jättäneen noudattamatta tilallaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 3–7 artiklassa tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia tai hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta viljelijästä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena, tukea alennetaan tai se peruutetaan osittain tai kokonaan noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja viljelijä on tapauksen mukaan velvoitettava maksamaan se takaisin kyseisissä säännöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

IV alajakso

Menettelysäännökset

103 z a artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy tämän jakson täytäntöönpanoa varten tarvittavat toimenpiteet.

Nämä toimenpiteet voivat koskea erityisesti:

a) tukiohjelmien esitysmuotoa;

b) tukiohjelmien muuttamista sen jälkeen, kun ne ovat tulleet sovellettaviksi;

c) 103 p – 103 y artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä;

d) edellytyksiä, jotka koskevat yhteisön varoista tulevan tuen julkaisemista ja siitä tiedottamista.

▼B

V jakso

Yhteisön tupakkarahasto

104 artikla

Tupakkarahasto

1. Perustetaan yhteisön tupakkarahasto, jäljempänä ”rahasto”, josta rahoitetaan toimenpiteitä seuraavilla aloilla:

a) kaikissa muodoissa tapahtuvan tupakankulutuksen haittavaikutuksia koskevan tietämyksen parantaminen erityisesti tiedotus- ja valistustoimien avulla, tiedonkeruun parantaminen tupakankulutuksen suuntausten selvittämiseksi ja tupakointia yhteisössä koskevien epidemiologisten tutkimusten tekemiseksi sekä tupakoinnin ehkäisemistä koskeva tutkimus;

▼B

b) erityistoimenpiteet, joilla autetaan tupakanviljelijöitä suuntaamaan tuotantonsa muihin kasvilajeihin tai muuhun työpaikkoja luovaan taloudelliseen toimintaan, sekä tutkimukset, jotka koskevat tupakanviljelijöiden mahdollisuuksia tähän.

2. Rahasto rahoitetaan:

a) pidättämällä asetuksen (ETY) N:o 2075/92, sellaisena kuin sitä sovelletaan vuoden 2005 satoon asti, I osastossa säädetystä palkkiosta kaksi prosenttia satovuonna 2002 ja kolme prosenttia satovuosina 2003, 2004 ja 2005 kaikkien 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden rahoittamiseksi;

▼M4

b) kalenterivuosina 2006–2009 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 110 m artiklan mukaisesti.

▼B

3. Komissio hyväksyy tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

VI jakso

Mehiläishoitoalaa koskevat erityissäännökset

105 artikla

Soveltamisala

1. Jäsenvaltiot voivat mehiläistuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien yleisten edellytysten parantamiseksi laatia kolmen vuoden ajan sovellettavan kansallisen ohjelman, jäljempänä 'mehiläishoito-ohjelma'.

▼M7

2. Jäsenvaltiot voivat maksaa kansallisia erityistukia, joita myönnetään rakenteellisten tai luonnonolojen vuoksi epäedullisessa asemassa olevien mehiläistarhojen suojelemiseksi tai talouskehitysohjelmien osana, tuotantoon tai kaupan pitämiseen myönnettäviä tukia lukuun ottamatta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä tuista komissiolle samalla kun ne toimittavat sille mehiläishoito-ohjelmansa 109 artiklan mukaisesti.

▼B

106 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet

Seuraavat toimenpiteet voivat sisältyä mehiläishoito-ohjelmaan:

a) mehiläishoitajille ja mehiläishoitajien ryhmittymille annettava teknninen apu;

b) varroapunkin torjunta;

c) siirtohoidon järkeistäminen;

d) hunajan fysikaalis-kemiallisia ominaisuuksia määrittäviä laboratorioita koskevat tukitoimenpiteet;

e) tukitoimenpiteet yhteisön mehiläiskantojen lisäämiseksi;

▼B

f) yhteistoiminta mehiläishoitoalaa ja mehiläistuotteita koskevan soveltavan tutkimuksen ohjelmien toteuttamiseen erikoistuneiden tahojen kanssa.

Maaseuturahastosta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ([1]) mukaisesti rahoitetut toimenpiteet eivät kuulu mehiläishoito-ohjelmien piiriin.

107 artikla

Tutkimus mehiläishoitoalan tuotannon ja kaupan pitämisen rakenteesta

Voidakseen päästä osallisiksi 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta osarahoituksesta jäsenvaltioiden on suoritettava tutkimus mehiläishoitoalan rakenteesta alueellaan sekä tuotannon että kaupan pitämisen osalta.

108 artikla

Rahoitus

1. Yhteisö osallistuu mehiläishoito-ohjelmien rahoitukseen 50 prosenttiin asti niistä jäsenvaltioille aiheutuvista menoista.

2. Jäsenvaltioiden on suoritettava mehiläishoito-ohjelmien osana toteutettuihin toimiin liittyvät menot kunakin vuonna 15 päivään lokakuuta mennessä.

109 artikla

Kuuleminen

Mehiläishoito-ohjelma on laadittava läheisessä yhteistyössä mehiläishoitoalan edustavien järjestöjen ja osuuskuntien kanssa. Se on toimitettava komissiolle hyväksyttäväksi.

110 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt tämän jakson soveltamisesta.

VII jakso

Tuet silkkiäistoukka-alalla

111 artikla

Silkkiäistoukkien kasvattajille myönnettävä tuki

1. Tukea myönnetään yhteisössä kasvatetuille CN-koodiin ex 0106 90 00 kuuluville silkkiäistoukille ja CN-koodiin ex 0511 99 85 kuuluville silkkiäismunille.

2. Tukea myönnetään silkkiäistoukkien kasvattajille käytettyä silkkiäismunalaatikkoa kohden edellyttäen, että laatikot sisältävät myöhemmin määritettävän vähimmäismäärän silkkiäismunia ja että toukkien kasvatus on suoritettu asianmukaisesti loppuun.

([1]) EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

▼B

3. Tuki yhtä käytettyä silkkiäismunalaatikkoa kohden on 133,26 euroa.

112 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio hyväksyy tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti 111 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vähimmäismäärää.

II OSASTO

KAUPAN PITÄMISTÄ JA TUOTANTOA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

▼M10

I LUKU

Kaupan pitämistä ja tuotantoa koskevat säännöt

I jakso

Kaupan pitämistä koskevat säännöt

▼B

113 artikla

Kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

▼M3

1. Komissio voi säätää seuraavien alojen yhden tai useamman tuotteen kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista:

a) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit liitteessä I olevan VII osan a kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta;

b) hedelmät ja vihannekset;

c) hedelmä- ja vihannesjalosteet;

d) banaani;

e) elävät kasvit.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset:

a) vahvistetaan ottaen huomioon erityisesti:

i) kyseisten tuotteiden erityispiirteet;

ii) tarve varmistaa edellytykset näiden tuotteiden sujuvalle myynnille markkinoilla;

▼M3

iii) kuluttajien tarve saada riittäviä ja avoimia tuotetietoja, sisältäen erityisesti hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotteiden osalta tuotteen alkuperämaan, luokan ja tarpeen mukaan lajikkeen (tai kaupallisen tyypin);

▼B

iv) liitteessä I olevan VII osan a kohdassa tarkoitettujen oliiviöljyjen osalta muutokset menetelmissä, joita käytetään näiden tuotteiden fysikaalisten, kemiallisten ja aistinvaraisten ominaisuuksien määrittämiseen;

▼M3

v) hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostejalan osalta YK:n Euroopan talouskomission (YK/ECE) hyväksymät standardisuositukset;

b) voivat koskea erityisesti tuotteen laatua, luokittelua, painoa, kokoluokittelua, pakkaamista, käärimistä, varastointia, kuljetusta, tarjontamuotoa, kaupan pitämistä, alkuperää ja pakkausmerkintöjä.

▼B

3. Jollei komissio toisin säädä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja perusteiden mukaisesti, tuotteita, joiden kaupan pitämistä koskevat vaatimukset on vahvistettu, voidaan pitää yhteisössä kaupan ainoastaan tällaisia vaatimuksia noudattaen.

Jäsenvaltioiden on tarkastettava, ovatko nämä tuotteet mainittujen vaatimusten mukaiset, ja sovellettava tarvittaessa seuraamuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten erityissäännösten soveltamista, joita komissio voi hyväksyä 194 artiklan mukaisesti.

▼M3

113 a artikla

Hedelmä- ja vihannesalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevat lisävaatimukset

1. Hedelmä- ja vihannesalan tuotteita, jotka on tarkoitettu myytäviksi tuoreena kuluttajalle, voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos ne ovat terveitä, puhtaita ja laadultaan kauppakelpoisia ja jos alkuperämaa on ilmoitettu.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa ja 113 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia sovelletaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa, myös tuonnissa ja viennissä, ellei komissio säädä toisin.

3. Sellaisten hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostejalan tuotteiden haltija, joita hyväksytyt kaupan pitämisen vaatimukset koskevat, ei saa pitää niitä esillä myyntitarkoituksessa, saattaa myyntiin tai myydä, toimittaa tai pitää kaupan niitä jollakin muulla tavoin yhteisössä, elleivät ne ole mainittujen vaatimusten mukaisia, ja hän vastaa siitä, että näitä vaatimuksia noudatetaan.

4. Sen lisäksi, mitä 113 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, ja rajoittamatta niiden erityissäännösten soveltamista, joita komissio voi vahvistaa 194 artiklan mukaisesti erityisesti vaatimustenmukaisuustarkastusten soveltamisesta jäsenvaltioissa yhdenmukaisesti, jäsenvaltioiden on hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta tarkastettava valikoivasti riskianalyysin pohjalta, ovatko kyseiset tuotteet niitä koskevien kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia. Nämä tarkastukset on kohdistettava tuotantoalueilta lähtöä edeltävään tuotteiden pakkaus- tai lastausvaiheeseen. Kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden osalta tarkastukset on tehtävä ennen luovutusta vapaaseen liikkeeseen.

113 b artikla

Enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevan lihan pitäminen kaupan

1. Enintään 12 kuukauden ikäisistä 1 päivänä heinäkuuta 2008 tai sen jälkeen teurastetuista nautaeläimistä peräisin olevaan lihaan, riippumatta siitä, onko se tuotettu yhteisössä vai tuotu kolmansista maista, sovelletaan liitteessä XI a vahvistettuja edellytyksiä ja erityisesti sen

▼M3

III kohdassa vahvistettuja käytettäviä myyntinimikkeitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 42 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 42 artiklan 2 kohdan sekä liitteessä V olevan A kohdan säännösten soveltamista.

Enintään 12 kuukauden ikäisistä ennen 1 päivää heinäkuuta 2008 teurastetuista eläimistä peräisin olevaa lihaa voidaan kuitenkin pitää edelleen kaupan täyttämättä liitteessä XI a vahvistettuja edellytyksiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei sovelleta nautaeläimistä peräisin olevaan lihaan, jota koskeva suojattu alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun asetuksen (EY) N:o 510/2006 ([1]) mukaisesti ennen 29 päivää kesäkuuta 2007.

▼M10

113 c artikla

Kaupan pitämistä koskevat säännöt viinin yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi

1. Viinin ja myös rypäleiden, rypäleen puristemehujen ja viinien, yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi tuottajajäsenvaltiot voivat erityisesti 123 artiklan 3 kohdassa ja 125 o artiklassa tarkoitettujen toimialakohtaisten organisaatioiden tekemiä päätöksiä täytäntöön panemalla vahvistaa kaupan pitämistä koskevia sääntöjä tarjonnan sääntelemiseksi.

Näiden sääntöjen tulee olla tavoitteeseen nähden oikeasuhtaisia eivätkä ne saa

a) liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen tuotteen ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;

b) sallia hintojen edes ohjeellista vahvistamista tai suosittamista;

c) jäädyttää liian suurta osuutta vuosikerrasta, joka muutoin olisi saatavilla;

d) antaa mahdollisuutta kieltäytyä antamasta kansallisia ja yhteisön todistuksia, joita tarvitaan viinien liikkeeseen luovuttamiseen ja kaupan pitämiseen, jos kaupan pitämisessä noudatetaan edellä mainittuja sääntöjä.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetut säännöt on saatettava toimijoiden tietoisuuteen julkaisemalla ne kokonaisuudessaan asianomaisen jäsenvaltion virallisessa julkaisussa.

3. Jäljempänä olevan 125 o artiklan 3 kohdassa tarkoitettua raportointivelvoitetta sovelletaan myös jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti tekemiin päätöksiin tai toteuttamiin toimiin.

113 d artikla

Viinin kaupan pitämistä koskevat erityissäännökset

1. Liitteessä XI b vahvistettuja rypäletuotteiden luokkien nimityksiä saa käyttää yhteisössä ainoastaan sellaisen tuotteen kaupan pitämisessä, joka on mainitussa liitteessä vahvistettujen edellytysten mukainen.

([1]) EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

▼M10

Sen estämättä, mitä 118 y artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että ilmaisua ”viini” käytetään, jos

a) se on hedelmän nimeen liitettynä yhdysnimikkeen muodossa muiden hedelmien kuin rypäleiden käymisestä saatujen tuotteiden pitämisessä kaupan; tai

b) se on osa yhdysnimeä.

Liitteessä XI b esitettyjä viiniluokkia vastaavien tuotteiden kanssa ei saa aiheutua sekaannusta.

2. Komissio voi muuttaa liitteessä XI b lueteltuja rypäletuotteiden luokkia 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Jäljempänä olevan 120 a artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista saatua viiniä, joka ei ole minkään liitteessä XI b vahvistettujen luokkien mukaista, saa käyttää ainoastaan viinintuottajan oman talouden kulutukseen, viinietikan valmistukseen tai tislaukseen, lukuun ottamatta pullotettuja viinejä, jotka voidaan todistaa pullotetuiksi ennen 1 päivää syyskuuta 1971.

▼B

114 artikla

Maidon ja maitotuotteiden kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

1. Ihmisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita voidaan pitää kaupan maitona ja maitotuotteina ainoastaan, jos ne vastaavat liitteessä XII säädettyjä määritelmiä ja nimityksiä.

2. CN-koodiin 0401 kuuluvaa ihmisravinnoksi tarkoitettua maitoa voidaan pitää yhteisössä kaupan ainoastaan liitteen XIII ja erityisesti sen I kohdassa esitettyjen määritelmien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön lainsäädännössä säädettyjä poikkeuksia ja kansanterveyden suojelemiseen tähtäävien toimenpiteiden toteuttamista.

115 artikla

Rasvojen kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

Liitteessä XV säädettyjä vaatimuksia on sovellettava seuraaviin ihmisravinnoksi tarkoitettuihin tuotteisiin, joiden rasvapitoisuus on vähintään 10 painoprosenttia mutta alle 90 painoprosenttia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 114 artiklan 1 kohdan säännösten tai eläinlääkintä- ja elintarvikealalla annettujen säännösten, joiden tarkoituksena on taata tuotteiden hygienia- ja terveysvaatimusten noudattaminen ja ihmisten ja eläinten terveyden suojelu, soveltamista:

a) CN-koodeihin 0405 ja ex 2106 kuuluvat maitorasvat;

b) CN-koodiin ex 1517 kuuluvat rasvat;

c) kasvi- ja/tai eläintuotteista koostuvat CN-koodiin ex 1517 ja ex 2106 kuuluvat rasvat.

Rasvapitoisuuden, lisättyä suolaa lukuun ottamatta, on oltava vähintään kaksi kolmasosaa kuiva-aineesta.

Näitä vaatimuksia sovelletaan kuitenkin vain tuotteisiin, jotka säilyttävät kiinteän koostumuksensa 20 ^{o}C:n lämpötilassa ja jotka soveltuvat levitteiksi.

▼B

116 artikla

Muna- ja siipikarjanliha-alojen tuotteiden kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

Muna- ja siipikarjanliha-alojen tuotteet on pidettävä kaupan liitteessä IV esitettyjen säännösten mukaisesti.

117 artikla

Humalan varmentaminen

1. Yhteisössä korjattuihin tai valmistettuihin humala-alan tuotteisiin on sovellettava varmentamismenettelyä.

2. Varmennustodistus voidaan antaa ainoastaan tuotteille, joiden laatu vastaa määrätylle kaupan pitämisen vaiheelle asetettuja vähimmäisvaatimuksia. Humalajauheelle, lupuliinipitoiselle humalajauheelle, humalauutteelle ja humalatuotteiden seoksille voidaan antaa varmennustodistus ainoastaan, jos näiden tuotteiden alfahappopitoisuus ei ole pienempi kuin sen humalan alfahappopitoisuus, josta ne on valmistettu.

3. Varmennustodistuksessa on ilmoitettava vähintään:

a) humalan tuotantopaikka tai -paikat;

b) sadonkorjuuvuosi tai -vuodet;

c) lajike tai lajikkeet.

4. Humala-alan tuotteita voidaan pitää kaupan tai viedä ainoastaan, jos niille on annettu 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu varmennustodistus.

Jos on kyse humala-alan tuontituotteista, 158 artiklan 2 kohdassa säädettyä todistusta pidetään varmennustodistusta vastaavana.

5. Komissio voi toteuttaa 4 kohdasta poikkeavia toimenpiteitä:

a) tiettyjen kolmansien maiden kaupan vaatimusten täyttämiseksi; tai

b) tiettyjen erityiskäyttöön tarkoitettujen tuotteiden osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä:

a) ei saa vaikuttaa varmennustodistuksen saaneiden tuotteiden tavanomaiseen kaupan pitämiseen;

b) on varmistettava, että vältetään kaikenlaiset näitä tuotteita koskevat epäselvyydet.

118 artikla

Oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

1. Liitteessä XV esitettyjen oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvausten ja määritelmien käyttö on pakollista yhteisössä toteutettavassa kyseisten tuotteiden kaupan pitämisessä ja, sikäli kuin se on kansainvälisten pakottavien sääntöjen mukaista, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa.

▼B

2. Vähittäismyyntivaiheessa voidaan pitää kaupan ainoastaan liitteessä XV olevan 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 3 ja 6 kohdassa tarkoitettuja öljyjä.

▼M10

I a jakso

Viinialan alkuperänimitykset, maantieteelliset merkinnät ja perinteiset merkinnät

118 a artikla

Soveltamisala

1. Tässä jaksossa vahvistettuja, alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja perinteisiä merkintöjä koskevia sääntöjä sovelletaan liitteessä XI b olevassa 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen perustana on

a) seuraavien tahojen oikeutettujen etujen suojelu:

   i) kuluttajat ja

   ii) tuottajat;

b) kyseisten tuotteiden yhteisten markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen; ja

c) laatutuotteiden tuotannon edistäminen niin, että sallitaan kansalliset laatupoliittiset toimenpiteet.

I alajakso

Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät

118 b artikla

Määritelmät

1. Tässä alajaksossa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ’alkuperänimityksellä’ tarkoitetaan alueen, tietyn paikan tai poikkeustapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 118 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:

   i) sen laatu ja ominaisuudet johtuvat olennaisesti tai yksinomaan tietystä maantieteellisestä ympäristöstä luontoineen ja inhimillisine tekijöineen;

   ii) sen tuotannossa käytetyt rypäleet tulevat yksinomaisesti kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;

   iii) sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja

   iv) se on saatu *Vitis vinifera* -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista;

b) ’maantieteellisellä merkinnällä’ tarkoitetaan alueen, tietyn paikan tai poikkeustapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 118

▼M10

a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:

i) sen erityinen laatu, maine tai muut ominaisuudet johtuvat kyseisestä maantieteellisestä alkuperästä;

ii) vähintään 85 prosenttia sen tuotannossa käytetyistä rypäleistä tulee yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;

iii) sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja

iv) se on saatu *Vitis vinifera* -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista tai mainitun lajin ja muiden *Vitis*-suvun lajien välisestä risteytyksestä.

2. Tiettyjä perinteisesti käytettyjä nimiä pidetään alkuperänimityksinä, jos ne

a) kuvaavat viiniä;

b) viittaavat maantieteelliseen nimeen;

c) ovat 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohdan vaatimusten mukaisia; ja

d) käyvät läpi menettelyn, jossa myönnetään tässä alajaksossa vahvistettu alkuperänimitysten tai maantieteellisen merkintöjen suoja.

3. Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät, mukaan luettuina kolmansissa maissa sijaitseviin maantieteellisiin alueisiin liittyvät nimitykset ja merkinnät, voidaan suojata yhteisössä tässä alajaksossa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

118 c artikla

Suojahakemusten sisältö

1. Hakemuksen, joilla haetaan nimelle suojaa alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, on sisällettävä tekninen asiakirja, jossa on

a) suojattava nimi;

b) hakijan nimi ja osoite;

c) 2 kohdassa tarkoitettu eritelmä; ja

d) yhtenäinen asiakirja, jossa esitetään yhteenveto 2 kohdassa tarkoitetusta eritelmästä.

2. Eritelmän tarkoituksena on antaa asianomaisille osapuolille mahdollisuus tarkistaa alkuperänimitykseen tai maantieteelliseen merkintään liittyvät tuotantoedellytykset.

Siinä on oltava vähintään

a) suojattava nimi;

b) viinin (viinien) kuvaus:

i) viineistä, joilla on alkuperänimitys, niiden tärkeimmät analyyttiset ja aistinvaraiset ominaisuudet;

ii) viineistä, joilla on maantieteellinen merkintä, niiden tärkeimmät analyyttiset ominaisuudet sekä arviointi tai ilmoitus niiden aistinvaraisista ominaisuuksista;

c) viinin (viinien) valmistuksessa mahdollisesti käytettävät erityiset viininvalmistusmenetelmät ja viinin (viinien) valmistusta koskevat rajoitukset;

▼M10

d) asianomaisen maantieteellisen alueen rajaus;

e) enimmäistuotos hehtaaria kohden;

f) maininta rypälelajikkeesta tai -lajikkeista, joista viini(t) on saatu;

g) tiedot 118 b artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tai tarvittaessa 118 b artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetusta yhteydestä;

h) yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut vaatimukset tai, jos jäsenvaltiot niin säätävät, suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää hallinnoivan organisaation vahvistamat vaatimukset, ottaen huomioon, että vaatimusten on oltava puolueettomia ja syrjimättömiä sekä yhteisön lainsäädännön mukaisia;

i) eritelmää koskevien säännösten noudattamisen tarkastamisesta huolehtivien viranomaisten tai laitosten nimi ja osoite ja niiden erityistehtävät.

118 d artikla

Suojan hakeminen kolmannessa maassa sijaitsevalle maantieteelliselle alueelle

1. Jos suojaa hakemus koskee kolmannessa maassa sijaitsevaa maantieteellistä aluetta, sen on sisällettävä 118 c artiklassa säädetyt tiedot sekä todiste siitä, että kyseinen nimitys on suojattu alkuperämaassaan.

2. Hakemus on toimitettava komissiolle siten, että hakija toimittaa sen suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä.

3. Suojaa koskeva hakemus on tehtävä jollakin yhteisön virallisista kielistä tai sen mukana on oltava virallinen käännös johonkin kyseisistä virallisista kielistä.

118 e artikla

Hakijat

1. Alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa voivat hakea tuottajaryhmittymät tai poikkeustapauksissa yksittäiset tuottajat. Muut osapuolet, joita asia koskee, voivat olla osallisina hakemuksessa.

2. Tuottaja voi jättää hakemuksen ainoastaan tuottamansa viinin suojaamiseksi.

3. Jos nimi tarkoittaa jotakin rajat ylittävää maantieteellistä aluetta tai rajat ylittävään maantieteelliseen alueeseen liittyvää perinteistä nimeä, voidaan jättää yhteinen hakemus.

118 f artikla

Alustava kansallinen menettely

1. Edellä olevan 118 b artiklan mukaisiin hakemuksiin, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa yhteisöstä peräisin oleville viineille, sovelletaan tämän artiklan mukaista alustavaa kansallista menettelyä.

2. Suojaa koskeva hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jonka alueelta alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on peräisin.

▼M10

3. Jäsenvaltion on tutkittava suojaa koskeva hakemus sen tarkistamiseksi, onko se tässä alajaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen.

Jäsenvaltion on toteutettava kansallinen menettely hakemuksen julkaisemiseksi asianmukaisesti ja vahvistettava julkaisemista seuraava, vähintään kahden kuukauden pituinen ajanjakso, jonka aikana kaikki luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla jäsenvaltiolle asianmukaisesti perustellun lausuman.

4. Jos jäsenvaltio katsoo, että alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä ei ole asiaankuuluvien vaatimusten mukainen taikka että se on yhteensopimaton yhteisön lainsäädännön kanssa yleisesti, sen on hylättävä hakemus.

5. Jos jäsenvaltio katsoo asiaankuuluvien vaatimusten täyttyvän,

a) sen on julkaistava yhtenäinen asiakirja ja eritelmä ainakin internetissä; ja

b) toimitettava komissiolle suojaa koskeva hakemus, joka sisältää seuraavat tiedot:

   i) hakijan nimi ja osoite;

   ii) 118 c artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja;

   iii) jäsenvaltion ilmoitus siitä, että se katsoo hakijan jättämän hakemuksen olevan edellytysten mukainen; ja

   iv) viittaus a alakohdassa tarkoitettuun julkaisemiseen.

Nämä tiedot on toimitettava jollakin yhteisön virallisista kielistä tai niiden mukana on oltava virallinen käännös johonkin kyseisistä virallisista kielistä.

6. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset 1 päivään elokuuta 2009 mennessä.

7. Jos jäsenvaltiolla ei ole maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä, se voi ainoastaan väliaikaisesti myöntää tämän alajakson mukaisesti nimelle kansallisen tason suojan, joka tulee voimaan päivästä, jona hakemus jätetään komissiolle. Väliaikainen kansallinen suoja lakkaa sinä päivänä, jona tehdään päätös tämän alajakson mukaisesta rekisteröinnistä tai hakemuksen hylkäämisestä.

118 g artikla

Komission suorittama hakemuksen tutkiminen

1. Komissio julkaisee suojattua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevan hakemuksen viimeisen jättöpäivän.

2. Komissio tutkii, ovatko 118 f artiklan 5 kohdassa tarkoitetut suojaa koskevat hakemukset tämän alajakson edellytysten mukaiset.

3. Jos komissio katsoo, että tämän alajakson edellytykset täyttyvät, se julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 118 c artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun yhtenäisen asiakirjan ja 118 f artiklan 5 kohdassa tarkoitetun viittauksen eritelmän julkaisemiseen.

▼M10

Muussa tapauksessa komissio päättää hylätä hakemuksen 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

118 h artikla

Vastaväitemenettely

Kahden kuukauden kuluessa 118 g artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä julkaisupäivästä kaikki jäsenvaltiot, kolmannet maat sekä luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka asuvat muussa jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet muuhun jäsenvaltioon kuin suojahakemuksen jättänyt jäsenvaltio taikka jotka asuvat kolmannessa maassa tai ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla komissiolle tässä alajaksossa säädettyihin tukikelpoisuusedellytyksiin liittyvän, asianmukaisesti perustellun lausuman.

Kolmannessa maassa asuvien luonnollisten henkilöiden ja kolmanteen maahan sijoittautuneiden oikeushenkilöiden on toimitettava lausuma komissiolle joko suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä ensimmäisessä kohdassa asetetussa kahden kuukauden määräajassa.

118 i artikla

Suojapäätös

Komissio päättää käytettävissään olevien tietojen perusteella 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen joko myöntää suojan alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle, joka on tämän alajakson edellytysten ja yhteisön lainsäädännön mukainen, tai hylätä hakemuksen, joka ei ole mainittujen edellytysten mukainen.

118 j artikla

Homonyymit

1. Tämän viinialaa koskevan asetuksen mukaisesti jo rekisteröidyn nimityksen kanssa kokonaan tai osittain homonyymisen nimen, jonka osalta hakemus on jätetty, rekisteröinnissä on otettava asianmukaisesti huomioon paikalliset ja perinteiset käytännöt sekä sekaannusten riski.

Homonyymistä nimitystä, joka saa kuluttajan virheellisesti uskomaan, että tuotteet ovat peräisin joltain muulta alueelta, ei saa rekisteröidä, vaikka nimi olisikin oikea sen alueen tai paikan osalta, mistä kyseiset tuotteet ovat peräisin.

Rekisteröidyn homonyymisen nimen käyttö on sallittua edellyttäen, että myöhemmin rekisteröidyn homonyymisen nimen ja jo rekisteröidyn nimen välillä on käytännössä riittävä ero, ottaen huomioon tarve varmistaa kyseisten tuottajien tasavertainen kohtelu ja se, ettei kuluttajaa johdeta harhaan.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin, jos nimi, jonka osalta hakemus on jätetty, on kokonaan tai osittain homonyyminen jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla sellaisenaan suojatun maantieteellisen merkinnän kanssa.

Jäsenvaltiot eivät saa rekisteröidä muita kuin samanlaisia maantieteellisiä merkintöjä suojattavaksi omassa maantieteellisiä merkintöjä koskevassa lainsäädännössään, jos alkuperänimitys tai maantieteellinen

▼M10

merkintä on suojattu yhteisössä alkuperämerkintöjä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevan yhteisön lainsäädännön nojalla.

3. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden merkitsemisessä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä, jos se sisältää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän tai koostuu tällaisesta nimityksestä tai merkinnästä, jollei komission täytäntöönpanotoimenpiteistä muuta johdu.

4. Edellä olevan 118 b artiklan soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja ei rajoita suojattuja maantieteellisiä merkintöjä, joita sovelletaan tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta 15 päivänä tammikuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 110/2008 ([1]) tarkoitettuihin alkoholijuomiin, ja päinvastoin.

118 k artikla

Suojan epäämisperusteet

1. Nimiä, joista on tullut yleisnimiä, ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä.

Tässä alajaksossa ilmaisulla ’nimi, josta on tullut yleisnimi’, tarkoitetaan viinin nimeä, josta on yhteisössä tullut viinin yleinen nimi, vaikka se viittaakin paikkaan tai alueeseen, jossa kyseistä tuotetta alun perin tuotettiin tai pidettiin kaupan.

Sen määrittämiseksi, onko nimestä tullut yleisnimi, on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät ja erityisesti:

a) tilanne yhteisössä ja erityisesti alueilla, joilla tuotetta käytetään;

b) asiaa koskeva yhteisön tai kansallinen lainsäädäntö.

2. Nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos suoja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi.

118 l artikla

Suhde tavaramerkkeihin

1. Jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on suojattu tämän asetuksen mukaisesti, jotakin 118 m artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tapausta vastaavan ja johonkin liitteessä XI b lueteltuun luokkaan kuuluvaa tuotetta koskevan tavaramerkin rekisteröintihakemus on hylättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty sen päivän jälkeen, jona alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa koskeva hakemus toimitettiin komissiolle, ja alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä suojataan.

Ensimmäisen alakohdan vastaisesti rekisteröidyt tavaramerkit on mitätöitävä.

([1]) EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16.

▼M10

2. Tavaramerkin, jonka käyttö vastaa jotakin 118 m artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tapausta ja jota koskeva rekisteröintihakemus on tehty tai joka on rekisteröity tai jota koskeva oikeus on saatu asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti yhteisön alueella tapahtuneella käytöllä ennen alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamista koskevan hakemuksen jättämistä komissiolle, käyttöä voidaan jatkaa ja se voidaan uusia alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamisesta huolimatta, jos jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 89/104/ETY ([1]) tai yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 40/94 ([2]) säädettyjä tavaramerkin mitättömyys- tai menettämisperusteita ei ole olemassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 118 k artiklan 2 kohdan soveltamista.

Tällöin alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän käyttö on sallittua samanaikaisesti asianomaisen tavaramerkin kanssa.

118 m artikla

Suoja

1. Suojattuja alkuperänimityksiä ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä saa käyttää kuka tahansa asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotettua viiniä kaupan pitävä toimija.

2. Suojatut alkuperänimitykset ja suojatut maantieteelliset merkinnät sekä kyseisiä suojattuja nimiä käyttävät, asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotetut viinit on suojattu

a) suoralta tai välilliseltä suojatun nimen kaupalliselta käytöltä

   i) vastaavissa tuotteissa, jotka eivät ole suojattua nimeä koskevan eritelmän mukaisia; tai

   ii) jos nimen käytöllä hyödynnetään alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän mainetta;

b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteen tai palvelun oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten ”laatu”, ”tyyppi”, ”menetelmä”, ”tuotettu kuten”, ”jäljitelmä”, ”makuinen”, ”kaltainen” tai muu samankaltainen ilmaisu;

c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä, jotka koskevat tuotteen lähtöpaikkaa, alkuperää, tuotteen luonnetta tai olennaisia ominaisuuksia, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai asianomaista viinituotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;

d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

3. Suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä ei saa tulla yhteisössä 118 k artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yleisnimiä.

([1]) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1.
([2]) EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1.

▼M10

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen 2 kohdassa tarkoitettu lainvastainen käyttö.

▼A1

5. Poiketen siitä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, Kroatia saa saattaa markkinoille Kroatiassa tai viedä kolmansiin maihin ”Mlado vino portugizac” -nimityksellä varustettuja viinejä kunnes liittymispäivänä jäljellä olevat varastot on käytetty loppuun. Kroatian on perustettava tietokonepohjainen tietokanta, jossa on tiedot liittymispäivänä olemassa olevista varastoista, ja varmistettava, että nämä varastot tarkastetaan ja ilmoitetaan komissiolle.

▼M10

118 n artikla

Rekisteri

Komissio perustaa viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköisen rekisterin, joka on yleisölle avoin, sekä ylläpitää kyseistä rekisteriä.

118 o artikla

Toimivaltaisen valvontaviranomaisen nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tässä luvussa säädettyjen velvoitteiden valvonnasta rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ([1]) 4 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltion on varmistettava, että tätä alajaksoa noudattavilla toimijoilla on oikeus kuulua valvontajärjestelmän piiriin.

3. Jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen tai tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset. Komissio julkaisee niiden nimet ja osoitteet ja ajantasaistaa nämä tiedot säännöllisesti.

118 p artikla

Eritelmien noudattamisen tarkastaminen

1. Yhteisössä sijaitsevaan alueeseen liittyvien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen osalta eritelmien noudattamisen tarkastamisesta vuosittain huolehtii viinin tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen

a) 118 o artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen tai tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset; tai

b) yksi tai useampi asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artiklan toisen kohdan 5 alakohdassa tarkoitettu valvontaelin, joka toimii tuotteita sertifioivana laitoksena kyseisen asetuksen 5 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

([1]) EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

▼M10

Tarkastuskustannuksista vastaa tarkastuksen kohteena oleva toimija.

2. Kolmannessa maassa sijaitsevaan alueeseen liittyvien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen osalta eritelmien noudattamisen tarkastamisesta vuosittain huolehtii viinin tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen

a) yksi tai useampi kolmannen maan nimeämä viranomainen; tai

b) yksi tai useampi sertifioiva laitos.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sertifioivien elinten on noudatettava eurooppalaista standardia EN 45011 tai ISO/IEC Guide 65 (Tuotteita sertifioivat laitokset. Yleiset vaatimukset) ja oltava 1 päivästä toukokuuta 2010 niiden mukaisesti hyväksyttyjä.

4. Jos 1 kohdan a alakohdassa sekä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu viranomainen tai tarkoitetut viranomaiset ovat päättäneet tarkastaa eritelmien noudattamisen, niiden on annettava riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuudesta ja niillä on oltava käytettävissään tehtäviensä hoitamiseen tarvittava asiantunteva henkilöstö ja voimavarat.

118 q artikla

Eritelmän muutokset

1. Edellä olevan 118 e artiklan edellytykset täyttävä hakija voi pyytää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmän muutoksen hyväksymistä erityisesti tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella tai 118 c artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen alueen rajauksen tarkistamiseksi. Pyynnössä on kuvattava ja perusteltava muutokset, joita pyyntö koskee.

2. Jos ehdotetusta muutoksesta seuraa yksi tai useampi muutos 118 c artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun yhtenäiseen asiakirjaan, muutoshakemukseen sovelletaan soveltuvin osin 118 f – 118 i artiklaa. Jos ehdotetut muutokset kuitenkin ovat vähäisiä, komissio päättää 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hakemuksen hyväksymisestä noudattamatta 118 g artiklan 2 kohdassa ja 118 h artiklassa säädettyä menettelyä, ja jos muutos hyväksytään, komissio julkaisee 118 g artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot.

3. Jos ehdotetusta muutoksesta ei seuraa mitään muutosta yhtenäiseen asiakirjaan, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) jos maantieteellinen alue sijaitsee tietyssä jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio ilmaisee muutosta koskevan kantansa ja puoltaessaan muutosta julkaisee muutetun eritelmän ja ilmoittaa komissiolle hyväksytyistä muutoksista ja niiden perusteista;

b) jos maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa, komissio päättää, hyväksytäänkö ehdotettu muutos.

▼M10

118 r artikla

Peruuttaminen

Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion, kolmannen maan, luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jonka oikeutettua etua asia koskee, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä päättää 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen peruuttaa alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojan, jos asianomaisen eritelmän edellytysten täyttymistä ei enää voida taata.

Edellä olevaa 118 f – 118 i artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

118 s artikla

Nykyiset suojatut viinien nimitykset

1. Viinien nimitykset, jotka on suojattu asetuksen (EY) N:o 1493/1999 51 ja 54 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta 29 päivänä huhtikuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 753/2002 ([1]) 28 artiklan mukaisesti, ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti ilman eri toimenpiteitä. Komissio kirjaa ne tämän asetuksen 118 n artiklassa säädettyyn rekisteriin.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettujen olemassa olevien suojattujen viinien nimitysten osalta komissiolle seuraavat tiedot:

a) 118 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tekniset asiakirjat;

b) kansalliset päätökset hyväksymisestä.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetut viinien nimitykset, joista ei toimiteta 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä, menettävät tämän asetuksen mukaisen suojan. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet asianomaisten nimitysten poistamiseksi 118 n artiklassa säädetystä rekisteristä.

4. Edellä olevaa 118 r artiklaa ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettuihin olemassa oleviin suojattuihin viinien nimityksiin.

Komissio voi omasta aloitteestaan 31 päivään joulukuuta 2014 saakka päättää 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen peruuttaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun olemassa olevan suojatun viinin nimityksen suojan, jos se ei ole 118 b artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen.

▼A1

5. Kroatian osalta 14 päivänä huhtikuuta 2011 virallisen lehden numerossa EUVL C 116 julkaistut viinien nimitykset ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti edellyttäen, että vastaväitteiden esittämistä koskevan menettelyn tulos on myönteinen. Komissio kirjaa ne 118 n artiklassa säädettyyn rekisteriin.

Sovelletaan tämän artiklan 2–4 kohtaa seuraavin edellytyksin: Edellä 3 kohdassa tarkoitettu määräaika on yksi vuosi Kroatian liittymispäivästä. Edellä 4 kohdassa tarkoitettu määräaika on neljä vuotta Kroatian liittymispäivästä.

([1]) EYVL L 118, 4.5.2002, s. 1.

▼M10

118 t artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat periä maksun kulujensa kattamiseksi, tämän alajakson mukaisista suojahakemusten tutkimisesta, vastaväitteistä sekä muuttamista ja peruuttamista koskevista pyynnöistä aiheutuneet kulut mukaan luettuina.

II alajakso

Perinteiset merkinnät

118 u artikla

Määritelmät

1. ’Perinteinen merkintä’ tarkoittaa jäsenvaltioissa 118 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista perinteisesti käytettyä merkintää osoittamaan

a) että tuotteella on yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä;

b) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotanto- tai vanhentamismenetelmää taikka viinin laatua, väriä, paikkaa tai kyseiseen viiniin liittyvää historiallista tapahtumaa.

2. Perinteisten merkintöjen tunnustamisesta, määrittelemisestä ja suojaamisesta vastaa komissio.

118 v artikla

Suoja

1. Suojattua perinteistä merkintää voidaan käyttää tuotteesta, joka on tuotettu 118 u artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määritelmän mukaisesti.

Perinteiset merkinnät suojataan lainvastaiselta käytöltä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastainen käyttö.

2. Perinteisistä merkinnöistä ei saa tulla yhteisössä yleisnimiä.

I b jakso

Merkinnät ja esittely viinialalla

118 w artikla

Määritelmä

Tässä jaksossa tarkoitetaan

a) ilmaisulla ’merkintä’ tuotteeseen liittyvää mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa kyseistä tuotetta seuraavaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;

▼M10

b) ilmaisulla ’esittely’ tietoja, jotka annetaan kuluttajille kyseisen tuotteen pakkauksessa, mukaan lukien pullojen muoto ja tyyppi.

118 x artikla

Horisontaalisten sääntöjen sovellettavuus

Direktiiviä 89/104/ETY, elintarvike-erän tunnistamismerkinnöistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/396/ETY ([1]), myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/13/EY ([2]) sekä valmiiksi pakattujen tuotteiden nimellismääristä 5 päivänä syyskuuta 2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/45/EY ([3]) sovelletaan niiden soveltamisaloihin kuuluvien tuotteiden merkintöihin ja esittelyyn, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

118 y artikla

Pakolliset merkinnät

1. Liitteessä XI b olevassa 1–11, 13, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, joita pidetään kaupan yhteisössä tai jotka on tarkoitettu vientiin, merkinnöissä ja esittelyssä on oltava seuraavat pakolliset tiedot:

a) rypäletuotteen luokka liitteen XI b mukaisesti;

b) viineissä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä:

   i) ilmaisu ”suojattu alkuperänimitys” tai ”suojattu maantieteellinen merkintä”; ja

   ii) suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi;

c) todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina;

d) viinin lähtöisyysmerkintä;

e) maininta pullottajasta tai, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai maustettu laatukuohuviini, valmistajan tai myyjän nimi;

f) maininta tuojasta, jos kyseessä on tuontiviini; ja

g) maininta sokeripitoisuudesta, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai maustettu laatukuohuviini.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, rypäletuotteen luokka voidaan jättää mainitsematta viineissä, joissa on suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, ilmaisu ”suojattu alkuperänimitys” tai ”suojattu maantieteellinen merkintä” voidaan jättää pois seuraavissa tapauksissa:

a) merkinnässä on 118 u artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä;

([1]) EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21.
([2]) EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.
([3]) EUVL L 247, 21.9.2007, s. 17.

▼M10

b) merkinnässä on suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi silloin kun kyseessä ovat komission määrittelemät poikkeukselliset olosuhteet.

118 z artikla

Vapaaehtoiset merkinnät

1. Edellä 118 y artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnöissä ja esittelyssä voi olla seuraavat vapaaehtoiset tiedot:

a) satovuosi;

b) yhden tai useamman rypälelajikkeen nimi;

c) sokeripitoisuus, kun on kyse muista kuin 118 y artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista viineistä;

d) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperämerkinnällä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, 118 u artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut perinteiset merkinnät;

e) suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää kuvaava yhteisön tunnus;

f) eräisiin tuotantomenetelmiin viittaavat ilmaisut;

g) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän perustana olevaa aluetta pienemmän tai suuremman maantieteellisen yksikön nimi, joka on muu kuin suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi.

2. Kun kyseessä ovat viinit, joilla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää, 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen käytön osalta sovelletaan seuraavaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 118 j artiklan 3 kohdan soveltamista:

a) jäsenvaltion on otettava käyttöön lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joilla varmistetaan asianomaisten tietojen todenperäisyyden takaavat sertifiointi-, hyväksymis- ja valvontamenettelyt;

b) jäsenvaltio voi syrjimättömin ja puolueettomin perustein ja rehellisen kilpailun asianmukaisesti huomioon ottaen laatia alueellaan tuotetuista rypälelajikkeista saadun viinin osalta luetteloita luokittelun ulkopuolelle jäävistä rypälelajikkeista, erityisesti jos:

   i) kuluttajille on vaarana aiheutua sekaannusta viinin todellisesta alkuperästä ottaen huomioon, että tietty rypälelajike on jonkin nykyisen suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän erottamaton osa;

   ii) asiaankuuluvat tarkastukset eivät olisi kustannustehokkaita sen takia, että tietty rypälelajike edustaa vain pientä osaa jäsenvaltion viinitilojen tuotannosta;

c) eri jäsenvaltioista peräisin olevien viinien sekoitusten merkinnöissä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä tai rypälelajikkeiden nimiä, elleivät jäsenvaltiot toisin sovi ja varmista, että asianmukaiset sertifiointi-, hyväksymis- ja valvontamenettelyt ovat toteutettavissa.

▼M10

118 z a artikla

Kielet

1. Edellä 118 y ja 118 z artiklassa tarkoitetut pakolliset ja vapaaehtoiset merkinnät, jotka ilmaistaan sanoina, on tehtävä yhdellä tai useammalla yhteisön virallisella kielellä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi tai 118 u artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä on merkittävä sillä virallisella kielellä tai niillä virallisilla kielillä, johon tai joihin suojaa sovelletaan.

Jos kyseessä ovat suojatut alkuperänimitykset tai suojatut maantieteelliset merkinnät tai kansalliset erityisnimikkeet, joissa käytetään muuta kuin latinalaista aakkostoa, nimi voidaan merkitä myös yhdellä tai useammalla yhteisön virallisella kielellä.

118 z b artikla

Soveltamisen valvonta

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 118 y artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, jota ei ole merkitty tämän jakson mukaisesti, ei saateta markkinoille tai että se poistetaan markkinoilta.

▼B

II jakso

Tuotantoedellytykset

▼M7

119 artikla

Kaseiinin ja kaseinaattien käyttö juuston valmistuksessa

Jos tukea maksetaan 100 artiklan mukaisesti, komissio voi edellyttää kaseiinien ja kaseinaattien käyttöön juuston valmistuksessa ennakkolupaa, joka myönnetään vain, jos tällainen käyttö on tuotteiden valmistamisen välttämätön edellytys.

▼B

120 artikla

Maatalousperäisen etyylialkoholin tuotantomenetelmä

Komissio voi vahvistaa perustamissopimuksen liitteessä I luetellusta tietystä maataloustuotteesta saatavan maatalousperäisen etyylialkoholin tuotantomenetelmän ja ominaisuudet.

▼M10

II a jakso

Viinialan tuotantosäännöt

I alajakso

Rypälelajikkeet

120 a artikla

Rypälelajikkeiden luokittelu

1. Liitteessä XI b luetellut, yhteisössä tuotettavat tuotteet on valmistettava 2 kohdan mukaisesti luokiteltavista rypälelajikkeista.

2. Jäsenvaltioiden on luokiteltava rypälelajikkeet, joita niiden alueella saa istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten, jollei 3 kohdasta muuta johdu.

Jäsenvaltiot voivat luokitella ainoastaan rypälelajikkeet, jotka ovat seuraavien edellytysten mukaisia:

a) lajike kuuluu *Vitis vinifera* -lajiin tai on peräisin *Vitis vinifera* -lajin ja muiden *Vitis*-suvun lajien välisestä risteytyksestä;

b) lajike ei kuulu seuraaviin lajikkeisiin: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton ja Herbemont.

Jos jokin rypälelajike poistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta luokittelusta, kyseisen lajikkeen raivaus on suoritettava 15 vuoden kuluessa luokittelusta poistamisesta.

3. Jäsenvaltioille, joiden viinintuotanto on enintään 50 000 hehtolitraa viinivuodessa laskettuna viiden edeltävän viinivuoden keskituotoksesta, myönnetään vapautus 2 kohdassa tarkoitetusta luokitteluvelvoitteesta.

Myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa saa kuitenkin istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten ainoastaan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisia rypälelajikkeita.

4. Edellä olevan 2 kohdan ensimmäisestä ja toisesta alakohdasta sekä 3 kohdan toisesta alakohdasta poiketen seuraavien rypälelajikkeiden istutus, uudelleenistutus ja varttaminen on sallittua tieteellisiin ja kokeellisiin tarkoituksiin:

a) luokittelemattomat rypälelajikkeet 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta;

b) muut kuin 2 kohdan a ja b alakohdan mukaiset rypälelajikkeet 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta.

5. Alat, joille on istutettu 2, 3 tai 4 kohdan vastaisesti viinintuotantoon tarkoitettuja rypälelajikkeita, on raivattava.

Tällaisia aloja ei ole kuitenkaan pakko raivata, jos kyseinen tuotanto on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan oman talouden käyttöön.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuottajat noudattavat 2–5 kohdan säännöksiä.

▼M10

II alajakso

Viininvalmistusmenetelmät ja rajoitukset

120 b artikla

Soveltamisala

Tämä alajakso koskee sallittuja viininvalmistusmenetelmiä ja rajoituksia, joita sovelletaan viinialan tuotteiden tuotannossa ja kaupan pitämisessä, sekä menettelyä, jota noudattaen kyseisistä menetelmistä ja rajoituksista päätetään.

120 c artikla

Viininvalmistusmenetelmät ja rajoitukset

1. Viinialan tuotteita yhteisössä tuotettaessa ja säilytettäessä saa käyttää vain yhteisön lainsäädännössä sallittuja viininvalmistusmenetelmiä, joista on säädetty liitteessä XV a tai joista päätetään 120 d ja 120 e artiklan mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta

a) viinirypälemehuun ja tiivistettyyn viinirypälemehuun;

b) viinirypälemehun valmistukseen tarkoitettuun rypäleen puristemehuun ja tiivistettyyn rypäleen puristemehuun.

2. Viininvalmistusmenetelmiä saa käyttää ainoastaan kyseisten tuotteiden asianmukaiseen valmistukseen, säilytykseen tai jälkikäsittelyyn.

3. Viinialan tuotteet on tuotettava yhteisössä noudattaen liitteessä XV b vahvistettuja rajoituksia.

4. Yhteisössä ei saa pitää kaupan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, jotka on valmistettu viininvalmistusmenetelmällä, joka ei ole sallittu yhteisössä tai tapauksen mukaan kansallisella tasolla, tai jotka ovat liitteessä XV b vahvistettujen rajoitusten vastaisia.

120 d artikla

Jäsenvaltion päättämät tiukemmat säännöt

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa joidenkin viininvalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käytön ja säätää tiukemmista rajoituksista yhteisön lainsäädännössä sallituille, alueellaan tuotetuille viineille vahvistaakseen suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien sekä kuohuviinien ja väkevien viinien olennaisten ominaisuuksien säilymistä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä rajoitukset ja kiellot komissiolle, joka antaa ne tiedoksi muille jäsenvaltioille.

▼M10

120 e artikla

Viininvalmistusmenetelmien ja rajoitusten salliminen

1. Komissio päättää viinialan tuotteiden tuotantoon ja säilyttämiseen liittyvien viininvalmistusmenetelmien ja rajoitusten sallimisesta 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, liitteessä XV a siihen kuuluvien tuotteiden osalta vahvistettuja väkevöimistä, happamuuden lisäämistä ja happamuuden vähentämistä koskevia viininvalmistusmenetelmiä sekä liitteessä XV b lueteltuja rajoituksia lukuun ottamatta.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole sallittuja, koekäytön komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistamin edellytyksin.

120 f artikla

Sallimisen perusteet

Kun komissio sallii viininvalmistusmenetelmän 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, se

a) ottaa huomioon Kansainvälisen viinijärjestön (OIV) suosittelemat ja julkaisemat viininvalmistusmenetelmät ja sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole vielä sallittuja, koekäytön tulokset;

b) ottaa huomioon ihmisten terveyden suojelemisen;

c) ottaa huomioon mahdolliset riskit siitä, että kuluttajia johdetaan harhaan odotusten ja käsitysten suhteen, sekä tällaisten riskien poistamiseen käytettävien tiedotusmenetelmien saatavuuden ja käytettävyyden;

d) varmistaa, että viinin luonnolliset ja olennaiset ominaisuudet säilyvät eikä asianomaisen tuotteen koostumus muutu merkittävästi;

e) varmistaa, että ympäristöstä huolehtimisen osalta noudatetaan hyväksyttävää vähimmäistasoa;

f) noudattaa liitteissä XV a ja XV b vahvistettuja viininvalmistusmenetelmiä ja rajoituksia koskevia yleisiä sääntöjä.

120 g artikla

Määritysmenetelmät

Viinialan tuotteiden koostumuksen määrittämiseksi käytettävät menetelmät ja säännöt, joiden perusteella voidaan todeta, onko tuotteita käsitelty sallittujen viininvalmistusmenetelmien vastaisesti, ovat OIV:n suosittelemat ja julkaisemat määritysmenetelmät ja säännöt.

Jos OIV ei ole suositellut ja julkaissut mitään menetelmiä tai sääntöjä, komissio vahvistaa menetelmät ja säännöt 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Ennen sääntöjen vahvistamista käytetään asianomaisen jäsenvaltion sallimia menetelmiä ja sääntöjä.

▼B

III jakso

Menettelysäännöt

121 artikla

Vaatimusten, täytäntöönpanosääntöjen ja poikkeusten vahvistaminen

Komissio vahvistaa tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka voivat koskea seuraavia:

▼M3

a) edellä 113 ja 113 a artiklassa tarkoitetut kaupan pitämistä koskevat vaatimukset, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat:

i) vaatimusten soveltamisesta tehtäviä poikkeuksia tai vapautuksia;

ii) vaatimuksiin liittyviä merkintöjä sekä kaupan pitämistä ja pakkausmerkintöjä;

iii) vaatimusten soveltamista yhteisöön tuotuihin tai yhteisöstä vietyihin tuotteisiin;

iv) 113 a artiklan 1 kohdan osalta sen määrittelemistä, millainen on terve, puhdas ja laadultaan kauppakelpoinen tuote.

▼B

b) niiden määritelmien ja nimitysten osalta, joita voidaan 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttää maidon ja maitotuotteiden kaupan pitämisessä:

i) luettelon laatiminen liitteessä XII olevan III kohdan 1 alakohdassa tarkoitetuista tuotteista ja tarvittaessa sen täydentäminen jäsenvaltioiden toimittamien luetteloiden perusteella;

ii) liitteessä XII olevan II kohdan 2 alakohdan toisen alakohdan a alakohdassa esitetyistä nimityksistä laaditun luettelon täydentäminen tarvittaessa;

c) edellä 115 artiklassa tarkoitettujen levitettävien rasvojen vaatimusten osalta:

i) luettelo liitteessä XV olevan I kohdan 2 alakohdan kolmannen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien luetteloiden perusteella;

ii) edellä 115 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden koostumuksen ja tuotanto-ominaisuuksien valvontaan tarvittavat analyysimenetelmät;

iii) yksityiskohtaiset säännöt näytteiden ottamisesta;

iv) yksityiskohtaiset säännöt 115 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden markkinoita koskevien tilastotietojen saannista;

d) liitteessä XIV olevassa A osassa esitettyjen, munien kaupan pitämistä koskevien säännösten osalta:

i) määritelmät;

ii) munien keruutiheys, toimittaminen, säilyttäminen ja käsittely;

iii) laatuvaatimukset, erityisesti kuoren ulkonäkö, valkuaisen ja keltuaisen koostumus sekä ilmatilan korkeus;

iv) painoluokitus poikkeuksineen;

▼B

v) munien merkitseminen ja pakkauksissa olevat merkinnät sekä poikkeukset ja pakkaamojen osalta sovellettavat säännöt;

vi) kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa;

vii) tuotantotavat;

e) liitteessä XIV olevassa B osassa esitettyjen, siipikarjanlihan kaupan pitämistä koskevien säännösten osalta:

i) määritelmät;

ii) luettelo siipikarjanruhoista, kyseisten ruhojen osista ja muista eläimenosista, mukaan lukien hanhenmaksa, joihin sovelletaan liitteessä XIV olevaa B osaa;

iii) liitteessä XIV olevan B osan III kohdan 1 kohdassa tarkoitetut luokitteluperusteet;

iv) säännöt, jotka koskevat lopulliselle kuluttajalle tarkoitettua siipikarjanlihaa seuraavissa kaupallisissa asiakirjoissa, merkinnöissä, esillepanossa ja mainonnassa esitettäviä lisämerkintöjä sekä direktiivin 2000/13/EY 3 artiklan 1 kohdan 1 kohdassa tarkoitettu myyntinimike;

v) vapaaehtoiset merkinnät, jotka koskevat käytettyä jäähdytysmenetelmää ja tuotantotyyppiä;

vi) poikkeukset, joita voidaan soveltaa, kun on kyseessä toimitus leikkaamoon tai jalostuslaitokseen;

vii) säännöt, joita sovelletaan prosentteina ilmaistavan veden imeytymisen osalta tuoreiden, jäädytettyjen ja pakastettujen ruhojen ja palojen valmistuksessa sekä tältä osin tehtävät merkinnät;

f) liitteessä XIV olevassa C osassa esitettyjen, siitosmunien ja siipikarjan poikasten tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien säännösten osalta:

i) määritelmät;

ii) siitosmunia tai siipikarjan poikasia tuottavien tai kaupan pitävien laitosten rekisteröiminen;

iii) siitosmuniin tehtävät merkinnät, mukaan lukien kolmansista maista tuotavat tai kolmansiin maihin vietävät munat, sekä pakkauksiin tehtävät merkinnät, samoin kuin kolmansista maista peräisin olevien poikasten osalta sovellettavat säännöt;

iv) rekisterit, joita hautomojen on pidettävä;

v) haudontalaitteesta poistettujen haudottujen munien mahdollinen käyttö muuhun tarkoitukseen kuin ihmisravinnoksi;

vi) hautomojen ja muiden laitosten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille toimittamat tiedot;

vii) mukana seuraavat asiakirjat;

g) edellä 117 artiklassa tarkoitettujen humala-alan tuotteiden laadulliset vähimmäisominaisuudet;

h) käytettävät analyysimenetelmät tarvittaessa;

▼B

i) edellä 119 artiklassa tarkoitettujen kaseiinin ja kaseinaattien käytön osalta:

i) edellytykset, joiden mukaan jäsenvaltiot myöntävät luvat sekä sekoituksen enimmäisprosenttiosuudet objektiivisten perusteiden mukaisesti ottaen huomioon tekniseltä kannalta välttämättömät seikat;

ii) velvollisuudet, joita i alakohdan mukaisesti luvan saaneiden yritysten on noudatettava;

▼M3

j) niiden edellytysten osalta, joita on 113 b artiklan mukaisesti käytettävä enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevan lihan kaupan pitämisessä:

i) käytännöt liitteessä XI a olevassa II kohdassa määritellyn luokan kirjaintunnuksen ilmoittamiseksi siltä osin kuin on kyse käytettävien kirjainten sijainnista ja koosta;

ii) liitteessä XI a olevassa VIII kohdassa tarkoitettu lihan tuonti kolmansista maista siltä osin kuin on kyse tämän asetuksen noudattamisen varmistamismenetelmästä;

▼M10

k) säännöt, jotka koskevat I a jakson I alajaksossa tarkoitettuja alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä, ja erityisesti kyseisessä alajaksossa säädettyjen sääntöjen soveltamista koskevat poikkeukset

i) alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän vireillä olevien suojahakemusten osalta;

ii) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tiettyjen viinien tuotannon osalta sellaisella maantieteellisellä alueella, joka sijaitsee sen maantieteellisen alueen läheisyydessä, jolta rypäleet ovat peräisin;

iii) suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen tiettyjen viinien perinteisten tuotantotapojen osalta;

l) säännöt, jotka koskevat I a jakson II alajaksossa tarkoitettuja perinteisiä merkintöjä erityisesti seuraavien osalta:

i) suojan myöntämismenettely;

ii) erityinen suojan taso;

m) säännöt, jotka koskevat I b jaksossa tarkoitettuja merkintöjä ja esittelyä ja erityisesti

i) kyseisen tuotteen lähtöisyysmerkintää;

ii) 118 z artiklassa lueteltujen vapaaehtoisten merkintöjen käyttöedellytyksiä;

iii) päällysmerkinnässä olevaan satovuotta ja rypälelajiketta koskevaan mainintaan liittyviä 118 z artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvaatimuksia;

iv) uusia poikkeuksia niiden poikkeuksien lisäksi, joita tarkoitetaan 118 y artiklan 2 kohdassa, jonka mukaan rypäletuotteen luokka voidaan jättää mainitsematta;

v) tuotteen esittelyyn liittyvää suojaa koskevia sääntöjä.

▼M3

Komissio voi muuttaa liitteessä XI a olevassa III(2) kohdassa esitetyn taulukon B osaa.

▼M10

Komissio hyväksyy II a jakson II alajaksossa sekä liitteissä XV a ja XV b olevien viininvalmistusmenetelmiä ja rajoituksia koskevien säännösten täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jollei mainituissa liitteissä toisin säädetä.

Kolmannessa kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä voivat olla erityisesti:

a) säännökset, joiden mukaan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteessä IV lueteltuja yhteisön viininvalmistusmenetelmiä pidetään sallittuina viininvalmistusmenetelminä;

b) kuohuviinien, laatukuohuviinien ja maustettujen laatukuohuviinien sallitut valmistusmenetelmät ja rajoitukset, mukaan lukien väkevöiminen, happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen;

c) väkevien viinien sallitut valmistusmenetelmät ja rajoitukset;

d) rypäleen puristemehun ja viinin sekoittamista ja leikkaamista koskevat säännökset liitteessä XV b olevan C kohdan edellytysten mukaisesti;

e) viininvalmistusmenetelmissä käytettyjen aineiden puhtaus- ja tunnistetiedot, jollei niistä ole yhteisön sääntöjä;

f) sallittujen viininvalmistusmenetelmien toteuttamista koskevat hallinnolliset säännöt;

g) tuotteiden, jotka eivät ole 120 c artiklan mukaisia, hallussapitoa, liikkuvuutta ja käyttöä koskevat edellytykset, mahdolliset kyseisen artiklan vaatimuksia koskevat poikkeukset sekä perusteet, joiden tarkoituksena on estää yksittäisissä tapauksissa liiallinen ankaruus;

h) edellytykset, joilla jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten tuotteiden hallussapidon, liikkuvuuden ja käytön, jotka eivät ole II a jakson II alajakson muiden säännösten kuin 120 c artiklan mukaisia tai kyseisen alajakson täytäntöönpanosäännösten mukaisia.

▼B

II LUKU

Tuottajaorganisaatiot, toimialakohtaiset organisaatiot ja toimijaorganisaatiot

I jakso

Yleiset periaatteet

122 artikla

Tuottajaorganisaatiot

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tuottajaorganisaatiot, jotka

▼M3

a) muodostuvat seuraavien alojen tuottajista:

▼M3

i) humala;

ii) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit;

iii) hedelmät ja vihannekset niiden tuottajien osalta, jotka viljelevät yhtä tai useampaa kyseisen alan tuotetta ja/tai tällaisia yksinomaan jalostukseen tarkoitettuja tuotteita;

▼M16

iii a) maito ja maitotuotteet;

▼M3

iv) silkkiäistoukka;

▼B

b) on perustettu tuottajien aloitteesta;

▼M3

c) pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä, tai hedelmä- ja vihannesalan ollessa kyseessä, on sisällyttävä erityisesti yksi tai useampi seuraavista tavoitteista:

i) varmistaa tuotannon suunnittelu ja sen mukauttaminen kysyntää vastaavaksi, erityisesti määrän ja laadun osalta;

ii) jäsentensä tuottamien tuotteiden tarjonnan keskittäminen ja markkinoille saattaminen;

iii) tuotantokustannusten optimoiminen ja tuottajahintojen vakauttaminen.

▼M7

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös 1 artiklassa tarkoitettujen alojen tuottajien muodostamia tuottajaorganisaatioita, ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen alojen lisäksi, mainitun kohdan b ja c alakohdassa säädetyin edellytyksin.

▼M10

Jäsenvaltiot voivat viinialalla hyväksyä ensimmäisen kohdan b ja c alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä vastaavin edellytyksin tuottajaorganisaatiot, jotka soveltavat perussääntöä, jossa määrätään, että niiden jäsenten on erityisesti:

a) sovellettava tuottajaorganisaation vahvistamia sääntöjä, jotka liittyvät tuotantoilmoitusvelvoitteeseen, tuotantoon, kaupan pitämiseen ja ympäristönsuojeluun;

b) toimitettava tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämät tiedot, jotka koskevat erityisesti viljelyaloja ja markkinakehitystä;

c) vastattava seuraamuksista, kun perussäännön mukaisia velvoitteita jätetään noudattamatta.

Viinialalla voidaan erityisesti pyrkiä seuraaviin ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin:

a) edistämään ja antamaan ympäristöä säästävien viljelymenetelmien ja tuotantotekniikoiden toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;

b) edistämään aloitteita, jotka koskevat viininvalmistuksen sivutuotteiden käsittelyä ja jätehuoltomenetelmiä erityisesti veden, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi;

c) tutkimaan kestäviä tuotantomenetelmiä ja markkinakehitystä;

d) edistämään II osan I osaston IV luvun IV b jaksossa tarkoitettujen tukiohjelmien saavuttamista.

▼B

123 artikla

Toimialakohtaiset organisaatiot

►M3 1. ◄ Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä toimialakohtaiset organisaatiot,

a) joihin kuuluu edustajia taloudellisten toimien aloilta, jotka liittyvät seuraavien alojen tuotteiden tuotantoon, kauppaan ja/tai jalostukseen:

   i) oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala;

   ii) tupakka-ala;

b) jotka on perustettu kokonaan tai osittain niihin kuuluvien organisaatioiden tai yhteenliittymien aloitteesta;

c) jotka pyrkivät tiettyyn tavoitteeseen, esimerkiksi:

   i) keskittämään ja sovittamaan yhteen jäsenten tuotteiden tarjontaa ja kaupan pitämistä;

   ii) mukauttamaan tuotantoa ja jalostusta markkinoiden vaatimuksiin ja parantamaan tuotetta;

   iii) edistämään tuotannon ja jalostuksen järkeistämistä ja koneistamista;

   iv) toteuttamaan tutkimuksia kestävistä tuotantomenetelmistä ja markkinoiden kehityksestä.

▼M3

———————

2. Silloin kun 1 kohdassa tarkoitetut toimialakohtaiset organisaatiot harjoittavat toimintaansa usean jäsenvaltion alueella, hyväksynnän myöntää komissio ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta.

3. ►M10 Sen lisäksi, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on hedelmä- ja vihannesalalla velvollisuus ja viinialalla mahdollisuus hyväksyä myös toimialakohtaiset organisaatiot:

a) joihin kuuluu edustajia taloudellisen toiminnan aloilta, jotka liittyvät johdantolauseessa tarkoitettujen alojen tuotteiden tuotantoon, kauppaan tai jalostukseen;

b) jotka on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta; ◄

c) ►M10 jotka harjoittavat kuluttajien edun huomioon ottaen ja viinialalla kansanterveyden ja kuluttajien edun huomioon ottaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näiden seikkojen huomioon ottamista muilla aloilla, yhdellä tai useammalla yhteisön alueella vähintään yhtä, ja kun kyseessä on hedelmä- ja vihannesala, vähintään kahta seuraavista toimista: ◄

   i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen;

▼M10

   ii) hedelmä- ja vihannesalan sekä viinialan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;

▼M3

   iii) yhteisön sääntelyn kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen;

▼M10

iv) tuotettuihin hedelmiin ja vihanneksiin sekä viinialan tuotantoon liittyvän potentiaalin enempi hyödyntäminen;

▼M3

v) tiedottaminen ja tutkimukset tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden vaatimuksiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;

vi) keinojen etsiminen kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseksi ja tuotteiden laadun varmistamiseksi sekä maaperän ja vesien suojelemiseksi;

▼M10

vii) sellaisten menetelmien ja keinojen kehittäminen, joilla parannetaan tuotteiden laatua kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa ja viinialalla myös kaikissa viiniyttämisen vaiheissa;

viii) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalin hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja edistäminen;

▼M3

ix) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöystävällisten tuotantotapojen edistäminen;

▼M10

x) liitteessä XVI a olevassa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien sääntöjen vahvistaminen yhteisön tai kansallisia sääntöjä tiukempina hedelmä- ja vihannesalalla;

xi) viinialalla:

— tiedon antaminen suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien erityisominaisuuksista;

— kohtuullisen ja vastuullisen viininkulutuksen edistäminen ja terveydelle vaarallisen käytön haitoista tiedottaminen;

— viinin menekinedistämiskampanjoiden toteuttaminen erityisesti kolmansissa maissa.

▼M16

4. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös toimialakohtaiset organisaatiot, jotka

a) ovat muodollisesti pyytäneet hyväksyntää ja joihin kuuluu edustajia taloudellisen toiminnan aloilta, jotka liittyvät raakamaidon tuotantoon ja vähintään yhteen seuraavista toimitusketjun vaiheista: maito- ja maitotuotealan tuotteiden jalostus tai kauppa, mukaan luettuna jakelu;

b) on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;

c) harjoittavat tällaisten toimialakohtaisten järjestöjen jäsenten ja kuluttajien edut huomioon ottaen yhdellä tai useammalla unionin alueella yhtä tai useampaa seuraavista toiminnoista:

i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen muun muassa julkistamalla aiemmin tehtyjen raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten mukaisia hintoja,

▼M16

määriä ja näiden sopimusten kestoa koskevia tilastotietoja sekä toteuttamalla selvityksiä markkinoiden tulevasta kehityksestä alueellisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla;

ii) maito- ja maitotuotealan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;

iii) maidon ja maitotuotteiden kulutuksen edistäminen sekä niitä koskeva tiedotus sisä- ja ulkomarkkinoilla;

iv) potentiaalisten vientimarkkinoiden tutkiminen;

v) raakamaidon myymistä ostajille ja/tai jalostettujen tuotteiden toimittamista jakelijoille ja vähittäismyyjille koskevien, unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen ottaen huomioon oikeudenmukaisten kilpailuedellytysten toteutuminen ja markkinoiden vääristymisen välttäminen;

vi) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettuja tuotteita suosivaksi, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;

vii) maitotuotealan tuotantopotentiaalin säilyttäminen ja kehittäminen muun muassa edistämällä innovointia ja tukemalla sovellettua tutkimusta ja kehittämistä koskevia ohjelmia, jotta voidaan käyttää hyväksi maidon ja maitotuotteiden kaikkia mahdollisuuksia ja erityisesti kehittää lisäarvoa tuovia, kuluttajien kannalta houkuttelevampia tuotteita;

viii) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden käytön rajoittamiseksi, muiden tuotantopanosten hallinnan parantamiseksi sekä elintarvikkeiden turvallisuuden ja eläinten terveyden parantamiseksi;

ix) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;

x) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalin hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimityksellä, laatumerkinnällä ja maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotannon suojaaminen ja edistäminen; ja

xi) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöä säästävien tuotantotapojen edistäminen.

▼B

124 artikla

Tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat yhteiset säännökset

▼M7

1. Edellä 122 artiklaa ja 123 artiklan 1 kohtaa sovelletaan rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön nojalla ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti antamaa tuottajaorganisaatioiden tai toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyntää millä tahansa 1 artiklassa tarkoitetulla alalla, lukuun ottamatta 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa ja 123 artiklan 1 kohdassa mainittuja aloja.

▼B

2. Asetusten (EY) N:o 865/2004, (EY) N:o 1952/2005 ja (EY) N:o 1544/2006 mukaisesti hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita pidetään tämän asetuksen 122 artiklan mukaisina hyväksyttyinä tuottajaorganisaatioina.

▼B

Asetusten (ETY) N:o 2077/92 ja (EY) N:o 865/2004 mukaisesti hyväksyttyjä toimialakohtaisia organisaatioita pidetään tämän asetuksen 123 artiklan mukaisina hyväksyttyinä toimialakohtaisina organisaatioina.

125 artikla

Toimijaorganisaatiot

Tässä asetuksessa toimijaorganisaatioihin katsotaan kuuluvan hyväksytyt tuottajaorganisaatiot, hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot sekä oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan muiden toimijoiden hyväksytyt organisaatiot ja niiden yhteenliittymät.

▼M3

I a jakso

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita sekä tuottajaryhmiä koskevat säännöt

I alajakso

Tuottajaorganisaatioiden perussäännöt ja hyväksyntä

125 a artikla

Tuottajaorganisaatioiden perussäännöt

1. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaation perussäännöissä on määrättävä, että sen jäsentuottajien on erityisesti:

a) sovellettava tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä, jotka liittyvät tuotantoilmoitusvelvoitteeseen, tuotantoon, kaupan pitämiseen ja ympäristönsuojeluun;

b) kuuluttava minkä tahansa 122 artiklan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun, tietyn tilan tietyn tuotteen osalta vain yhteen tuottajaorganisaatioon;

c) myytävä tuottajaorganisaation välityksellä koko kyseinen tuotantonsa;

d) toimitettava tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämät tiedot, jotka koskevat erityisesti viljelyaloja, satoja, tuotoksia ja suoramyyntiä;

e) suoritettava säännöissä määrätyt maksut 103 b artiklassa säädettyjen toimintarahastojen perustamiseksi ja kartuttamiseksi.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdan c alakohdassa säädetään, tuottajajäsenet voivat tuottajaorganisaation luvalla ja tuottajaorganisaation vahvistamin edellytyksin:

a) myydä enintään tietyn osuuden tuotannostaan ja/tai tuotteistaan suoraan tilalla ja/tai tilan ulkopuolella kuluttajille näiden omiin tarpeisiin; jäsenvaltio vahvistaa tämän osuuden, jonka on oltava vähintään 10 prosenttia;

▼M3

b) pitää kaupan itse tai oman organisaation osoittaman toisen tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, joiden määrä on oman tuottajaorganisaation kaupan pidettävän tuotannon määrään nähden vähäinen;

c) pitää kaupan itse tai oman organisaationsa osoittaman toisen tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, jotka ominaispiirteidensä vuoksi eivät ensisijaisesti kuulu tuottajajäsenen oman tuottajaorganisaation kaupallisen toiminnan piiriin.

3. Tuottajaorganisaation perussäännöissä on lisäksi määrättävä:

a) menettelyistä, joilla 1 kohdassa tarkoitetut säännöt määritellään, annetaan ja muutetaan;

b) tuottajaorganisaation rahoittamiseen tarvittavien maksujen perimisestä jäseniltä;

c) säännöistä, jotka varmistavat, että tuottajajäsenet voivat demokraattisella tavalla valvoa organisaatiota ja päätöksentekoa;

d) seuraamuksista, kun tuottajaorganisaation perussääntöjen mukaisia velvoitteita, erityisesti maksujen suorittamista, jätetään noudattamatta tai tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä rikotaan;

e) säännöistä, jotka liittyvät uusien jäsenten hyväksymiseen ja erityisesti jäsenyyden vähimmäiskestoon;

f) tuottajaorganisaation toiminnan kannalta välttämättömistä kirjanpito- ja budjettisäännöistä.

4. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden katsotaan toimivan taloudellisissa asioissa jäsentensä nimissä ja näiden puolesta.

125 b artikla

Hyväksyntä

1. Jäsenvaltion on hyväksyttävä hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiksi kaikki oikeussubjektit tai oikeussubjektin tarkoin määritellyt osat, jotka hakevat tällaista hyväksymistä, jos:

a) niiden tavoitteena on käyttää ympäristöystävällisiä viljelymenetelmiä, tuotantotekniikoita ja jätehuoltomenetelmiä erityisesti veden, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi, ja jos ne täyttävät 122 ja 125 a artiklassa säädetyt vaatimukset ja esittävät tästä asianmukaisen selvityksen;

b) niillä on vähimmäismäärä jäseniä ja niiden kaupan pidetyn tuotannon määrä tai arvo täyttää jäsenvaltion asettamat vähimmäisvaatimukset, ja ne esittävät tästä asianmukaisen selvityksen;

c) on olemassa riittävä selvitys siitä, että ne voivat toteuttaa toimintaansa asianmukaisesti niin keston, tehokkuuden kuin tarjonnan keskittämisen suhteen, mitä varten jäsenvaltiot voivat päättää, minkä 122 artiklan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuista tuotteista tai tuoteryhmistä olisi kuuluttava tuottajaorganisaation piiriin;

d) todella antavat jäsentuottajilleen ympäristöystävällisten viljelymenetelmien toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;

▼M3

e) ne asettavat tosiasiallisesti tuottajajäsenten käyttöön tarpeen mukaan teknisiä apuvälineitä tuotteiden keräämiseksi, varastoimiseksi, pakkaamiseksi ja kaupan pitämiseksi;

f) ne varmistavat toimintansa asianmukaisen kaupallisen ja kirjanpidollisen hallinnoinnin; ja

g) niillä ei ole määräävää markkina-asemaa tietyillä markkinoilla, ellei perustamissopimuksen 33 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin pyrkiminen sitä edellytä.

2. Jäsenvaltioiden on

a) päätettävä tuottajaorganisaation hyväksymisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine selvityksineen on tehty;

b) tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistuakseen, että tuottajaorganisaatiot ovat tämän luvun edellytysten mukaisia, määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista seuraamuksista, jos tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta tai niiden noudattamisessa ilmenee epäsäännönmukaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta;

c) ilmoitettava komissiolle vuosittain hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

II alajakso

Tuottajaorganisaatioiden liitto ja tuottajaryhmät

125 c artikla

Tuottajaorganisaatioiden liitto hedelmä- ja vihannesalalla

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden liitto perustetaan hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden aloitteesta ja se voi suorittaa mitä tahansa tässä asetuksessa tarkoitettuja tuottajaorganisaation tehtäviä. Tätä varten jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä tuottajaorganisaatioiden liiton, jos:

a) jäsenvaltio katsoo, että liitto kykenee tehokkaasti suorittamaan kyseiset tehtävät; ja

b) yhteenliittymällä ei ole määräävää markkina-asemaa tietyillä markkinoilla, elleivät perustamissopimuksen 33 artiklassa tarkoitetut tavoitteet sitä edellytä.

Sovelletaan 125 a artiklan 4 kohdan säännöksiä tarvittavin muutoksin.

125 d artikla

Ulkoistaminen

Jäsenvaltiot voivat sallia hedelmä- ja vihannesalan hyväksytyn tuottajaorganisaation tai kyseisen alan hyväksytyn tuottajaorganisaatioiden liiton ulkoistavan minkä tahansa toimintonsa, myös tytäryrityksilleen, edellyttäen, että se antaa jäsenvaltiolle riittävän selvityksen siitä, että tämä menettely on asianmukainen keino saavuttaa asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton tavoitteet.

▼M3

125 e artikla

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmät

1. Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneissä jäsenvaltioissa, perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla yhteisön syrjäisimmillä alueilla tai asetuksen (EY) N:o 1405/2006 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla pienillä Egeanmeren saarilla voidaan sellaisten viljelijöiden aloitteesta, jotka viljelevät yhtä tai useampaa hedelmä- ja vihannesalan tuotetta ja/tai tällaisia yksinomaan jalostukseen tarkoitettuja tuotteita, muodostaa tuottajaryhmiä, jotka ovat oikeussubjekteja tai oikeussubjektin tarkoin määriteltyjä osia, tuottajaorganisaatioksi hyväksymistä varten.

Tällaisille tuottajaryhmille voidaan myöntää siirtymäkausi 122 artiklan mukaisten tuottajaorganisaation hyväksymisedellytysten täyttämiseksi.

Kyseisten tuottajaryhmien on esitettävä jäsenvaltiolle tätä tarkoitusta varten porrastettu hyväksymistä koskeva suunnitelma, jonka hyväksyminen käynnistää toisessa alakohdassa tarkoitetun siirtymäkauden ja vastaa esihyväksymistä. Siirtymäkausi saa kestää enintään viisi vuotta.

2. Jäsenvaltion on ennen hyväksymistä koskevan suunnitelman hyväksymistä ilmoitettava komissiolle aikomuksistaan ja niiden todennäköisistä taloudellisista seurauksista.

III alajakso

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen koskemaan talousalueen tuottajia

125 f artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

1. Jos tietyllä talousalueella toimivan hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaation katsotaan olevan kyseisellä talousalueella edustava jonkin tuotteen tuotannon ja tuottajien osalta, asianomainen jäsenvaltio voi tuottajaorganisaation pyynnöstä velvoittaa talousalueelle sijoittautuneet mutta tuottajaorganisaatioon kuulumattomat tuottajat noudattamaan seuraavia sääntöjä:

a) edellä 125 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut säännöt;

b) edellä 103 c artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon edellyttämät säännöt.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan sillä edellytyksellä, että:

a) kyseisiä sääntöjä on sovellettu vähintään yhden markkinointivuoden ajan;

b) kyseiset säännöt ovat liitteessä XVI a olevassa tyhjentävässä luettelossa;

c) kyseiset säännöt saatetaan sitoviksi enintään kolmeksi markkinointivuodeksi.

Toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytystä ei kuitenkaan sovelleta, jos asianomaiset säännöt ovat sääntöjä, jotka luetellaan liitteen XVI a 1, 3 ja 5 kohdassa. Tällöin sääntöjen soveltamisalan laajentamista ei voida soveltaa yhtä markkinointivuotta pidempään.

▼M3

2. Tässä alajaksossa ’talousalueella’ tarkoitetaan maantieteellistä aluetta, joka muodostuu vierekkäisistä tai läheisistä tuotantoalueista, joilla on samanlaiset tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvät edellytykset.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi luettelo talousalueista.

Komissio hyväksyy luettelon yhden kuukauden kuluessa kyseisestä tiedoksi antamisesta tai, kuultuaan kyseistä jäsenvaltiota, päättää muutoksista, joita tämän on tehtävä luetteloon. Komissio julkaisee hyväksytyn luettelon asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

3. Tuottajaorganisaatiota pidetään edustavana 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, jos siihen kuuluu vähintään 50 prosenttia sen talousalueen tuottajista, jolla se toimii, ja jos se kattaa vähintään 60 prosenttia kyseisen talousalueen tuotannon määrästä. Prosenttimääriä laskettaessa ei oteta huomioon 31 päivään joulukuuta 2008 saakka asetuksen (ETY) N:o 2092/91 soveltamisalaan kuuluvia ja 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamisalaan kuuluvia luonnonmukaisten tuotteiden tuottajia tai tuotantoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista.

4. Määrätyn talousalueen kaikille tuottajille sitoviksi saatetut säännöt

a) eivät saa aiheuttaa vahinkoa asianomaisen jäsenvaltion ja yhteisön muille tuottajille;

b) eivät ole sovellettavissa ennen markkinointivuoden alkua allekirjoitetun sopimuksen perusteella jalostettaviksi toimitettuihin tuotteisiin, ellei niitä erityisesti tarkoiteta sopimuksessa, lukuun ottamatta 125 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tuotantoilmoitusvelvoitetta koskevia sääntöjä;

c) eivät saa olla ristiriidassa yhteisön ja kansallisten sääntöjen kanssa.

5. Asetuksen (ETY) N:o 2092/1991 soveltamisalaan 31 päivään joulukuuta 2008 saakka kuuluvien ja asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamisalaan 1 päivästä tammikuuta 2009 kuuluvien luonnonmukaisten tuotteiden tuottajia ei voida velvoittaa noudattamaan sääntöjä, jollei tällaiselle toimenpiteelle ole antanut suostumustaan vähintään 50 prosenttia näistä tuottajista sillä talousalueella, jolla tuottajaorganisaatio toimii ja jolla se kattaa vähintään 60 prosenttia kyseisen talousalueen tällaisesta tuotannosta.

125 g artikla

Tiedoksiantaminen

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi säännöt, jotka ne ovat tehneet sitoviksi tietyn talousalueen kaikille tuottajille 125 f artiklan 1 kohdan mukaisesti. Komissio julkaisee kyseiset säännöt asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

125 h artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentamisen kumoaminen

Komissio päättää, että jäsenvaltion on kumottava 125 f artiklan 1 kohdan mukaisesti päättämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen, jos se toteaa:

a) että kyseinen laajentaminen koskemaan muita tuottajia estää kilpailun merkittävällä osalla sisämarkkinoita tai että se haittaa kaupan

▼M3

vapautta tai että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteet vaarantuvat;

b) että sääntöihin, joiden soveltamisalaa on laajennettu koskemaan muita tuottajia, sovelletaan perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa. Komission kyseisten sääntöjen osalta tekemää päätöstä sovelletaan vasta toteamispäivästä alkaen;

c) tarkastuksissa, että tämän alajakson säännöksiä ei ole noudatettu.

125 i artikla

Muiden kuin jäsentuottajien maksuosuudet

Edellä 125 f artiklan 1 kohtaa sovellettaessa asianomainen jäsenvaltio voi päättää selvitystä tarkasteltuaan, että tuottajaorganisaatioon kuulumattomilla tuottajilla on velvollisuus suorittaa tuottajaorganisaatiolle tuottajajäsenten maksuosuus siltä osin kuin maksuilla katetaan:

a) edellä 125 f artiklan 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän soveltamisesta aiheutuvia hallintokustannuksia;

b) tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton vastuulleen ottamista, koko talousalueen tuottajia hyödyttävistä tutkimuksista, markkinatutkimuksista ja myynninedistämistoimista aiheutuvat kustannukset.

125 j artikla

Tuottajaorganisaatioiden liittoja koskevien sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

Tässä alajaksossa kaikkia viittauksia tuottajaorganisaatioihin on pidettävä viittauksina myös hyväksyttyihin tuottajaorganisaatioiden liittoihin.

IV alajakso

Hedelmä- ja vihannesalan toimialakohtaiset organisaatiot

125 k artikla

Hyväksyntä ja hyväksynnän peruutus

1. Jos jäsenvaltion rakenteiden kannalta on perusteltua, jäsenvaltio voi hyväksyä hedelmä- ja vihannesalan toimialakohtaisiksi organisaatioiksi kaikki oikeussubjektit, jotka ovat sijoittautuneet asianomaisen jäsenvaltion alueelle ja jotka hakevat asianmukaisesti hyväksyntää, jos ne:

a) harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla alueella asianomaisessa jäsenvaltiossa;

b) edustavat merkittävää osaa kyseisen seudun tai kyseisten seutujen hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotannosta, kaupasta ja/tai jalostuksesta, ja silloin kun ne toimivat useammalla alueella, jos ne voivat osoittaa olevansa kullakin alueella riittävän edustavia kunkin niihin kuuluvan ammattialan osalta;

c) toteuttavat vähintään kahta 123 artiklan 3 kohdan c alakohdassa mainituista toimista;

▼M3

d) ne eivät itse suorita hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen liittyviä toimia;

e) eivät ole sitoutuneet mihinkään 176 a artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista.

2. Jäsenvaltioiden on ennen hyväksymistä annettava komissiolle tiedoksi toimialakohtaiset organisaatiot, jotka ovat esittäneet hyväksymistä koskevan hakemuksen, johon on liitetty kaikki näiden organisaatioiden edustavuuteen ja niiden harjoittamiin toimintoihin liittyvät tiedot sekä muut arviointia varten tarvittavat tiedot.

Komissio voi esittää hyväksymistä koskevan vastalauseensa kahden kuukauden kuluessa sille tehdyn ilmoituksen tekemisestä.

3. Jäsenvaltioiden on

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoineen on jätetty;

b) tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että toimialakohtaiset järjestöt ovat hyväksymisedellytysten mukaisia, määrättävä näihin järjestöihin sovellettavista seuraamuksista, jos tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta tai niiden noudattamisessa ilmenee epäsäännönmukaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta;

c) peruutettava hyväksyminen, jos

   i) tässä alajaksossa säädetyt vaatimukset ja hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty;

   ii) toimialakohtainen organisaatio sitoutuu johonkin 176 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen, päätökseen ja yhdenmukaistettuun menettelytapaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön perusteella määrättävien muiden seuraamusten soveltamista;

   iii) toimialakohtainen organisaatio ei noudata 176 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tiedonantovelvoitetta;

d) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

4. Komissio vahvistaa edellytykset ja aikataulun, joita jäsenvaltioiden on noudatettava antaessaan komissiolle kertomuksia toimialakohtaisten organisaatioiden toiminnasta.

Komissio voi tarkastusten perusteella pyytää jäsenvaltiota peruuttamaan hyväksynnän.

5. Hyväksyntä antaa oikeuden harjoittaa 123 artiklan 3 kohdan c alakohdassa lueteltuja toimia, jollei tässä asetuksessa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu.

6. Komissio julkistaa asianmukaiseksi katsomallaan tavalla hyväksytyistä toimialakohtaisista organisaatioista luettelon, jossa mainitaan myös talousalue tai alue, jolla ne toimivat, sekä niiden toteuttamat 125 l artiklassa tarkoitetut toimet. Myös hyväksynnän peruuttamiset julkistetaan.

125 l artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

1. Jos jäsenvaltion yhdellä tai useammalla alueella toimiva toimialakohtainen organisaatio katsotaan jonkin tuotteen tuotannon, kaupan tai

▼M3

jalostuksen osalta edustavaksi, kyseinen jäsenvaltio voi tämän toimialakohtaisen organisaation pyynnöstä velvoittaa siihen kuulumattomat, kyseisellä yhdellä tai useammalla alueella toimivat yksittäiset tuottajat tai ryhmittymät noudattamaan tietyllä ajanjaksolla joitakin sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joista on sovittu kyseisessä organisaatiossa.

2. Toimialakohtaista organisaatiosta pidetään 1 kohdan mukaisesti edustavana, jos se kattaa vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen jäsenvaltion jonkin alueen tai joidenkin alueiden asianomaisten tuotteiden tuotannosta, kaupasta tai jalostuksesta. Jos sääntöjen soveltamisalan laajentamista koskeva hakemus kattaa useampia alueita, toimialakohtaisen järjestön on osoitettava olevansa kullakin asianomaisista alueista riittävän edustava kunkin siihen kuuluvan ammattialan osalta.

3. Säännöt, joiden soveltamisalan laajentamista voidaan hakea,

a) niillä on oltava jokin seuraavista tavoitteista:

   i) tuotantoon liittyvät tiedot ja markkinatiedot;

   ii) tuotantoa koskevat säännöt, jotka ovat yhteisön ja kansallisessa sääntelyssä vahvistettuja tiukemmat;

   iii) yhteisön sääntelyn kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen;

   iv) kaupan pitämistä koskevat säännöt;

   v) ympäristönsuojelua koskevat säännöt;

   vi) tuotannon edistämistä ja arvoa koskevat toimet;

   vii) luonnonmukaisen maatalouden, alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaamista koskevat toimet;

b) niitä on täytynyt soveltaa vähintään yhden markkinointivuoden ajan;

c) ovat saatettavissa sitoviksi ainoastaan enintään kolmeksi markkinointivuodeksi;

d) eivät saa aiheuttaa vahinkoa asianomaisen jäsenvaltion ja yhteisön muille tuottajille.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua edellytystä ei kuitenkaan sovelleta, jos kyseessä olevat säännöt ovat sääntöjä, jotka luetellaan liitteessä XVI a olevassa 1, 3 ja 5 kohdassa. Tällöin sääntöjen soveltamisalan laajentamista ei voida soveltaa yhtä markkinointivuotta pidempään.

4. Edellä olevan 3 kohdan a alakohdan ii, iv ja v alakohdassa tarkoitetut säännöt eivät saa poiketa liitteessä XVI a esitetyistä säännöistä. Tuotteisiin, jotka on tuotettu 1 kohdassa tarkoitetun alueen tai tarkoitettujen alueiden ulkopuolella, ei sovelleta 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja sääntöjä.

125 m artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentamisen tiedoksiantaminen ja kumoaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi säännöt, jotka ne ovat saattaneet sitoviksi tietyn alueen tai tiettyjen alueiden

▼M3

kaikille toimijoille 125 l artiklan 1 kohdan mukaisesti. Komissio julkaisee kyseiset säännöt asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

2. Ennen sääntöjen julkaisemista komissio tiedottaa 195 artiklalla perustetulle komitealle kaikista toimialakohtaisten sopimusten soveltamisalan laajentamista koskevista tiedonannoista.

3. Komissio päättää, että jäsenvaltion on kumottava päättämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen 125 h artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.

125 n artikla

Muiden kuin jäsenten maksuosuudet

Sikäli kuin yhtä tai useampaa tuotetta koskevien sääntöjen soveltamisalaa laajennetaan ja yhdestä tai useammasta 125 l artiklan 3 kohdan a alakohdassa mainitusta hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation harjoittamasta toiminnasta aiheutuu yleistä taloudellista hyötyä taloudellisille toimijoille, joiden toiminta liittyy kyseiseen tuotteeseen tai kyseisiin tuotteisiin, hyväksynnän antanut jäsenvaltio voi päättää, että toimialakohtaiseen organisaatioon kuulumattomilla yksittäisillä toimijoilla tai ryhmittymillä, jotka hyötyvät tästä toiminnasta, on velvollisuus suorittaa organisaatiolle sen jäsenten maksamaa osuutta joko kokonaan tai osittain vastaava määrä siltä osin kuin tällaiset maksut on tarkoitettu kattamaan kyseisistä toimista suoraan aiheutuneita kustannuksia.

▼M10

I b jakso

Tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt viinialalla

125 o artikla

Hyväksyminen

1. Jäsenvaltio voi hyväksyä tuottajaorganisaation tai toimialakohtaisen organisaation, joka on tehnyt asianomaiselle jäsenvaltiolle hyväksymishakemuksen, jossa on todisteet siitä, että

a) kun kyseessä on tuottajaorganisaatio:

i) se on 122 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen;

ii) sillä on asianomaisen jäsenvaltion vahvistama vähimmäismäärä jäseniä;

iii) se tuottaa asianomaisen jäsenvaltion vahvistaman vähimmäismäärän kaupan pidettäviä tuotteita alueella, jolla se toimii;

iv) se pystyy toteuttamaan toimintansa asianmukaisesti keston, tehokkuuden ja tarjonnan keskittämisen suhteen;

v) se toimii tehokkaasti antaakseen jäsentuottajilleen ympäristöystävällisten viljelymenetelmien toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;

b) kun kyseessä on toimialakohtainen organisaatio:

i) se on 123 artiklan 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen;

▼M10

ii) se toteuttaa toimintaansa yhdellä tai useammalla asianomaisella alueella;

iii) se edustaa merkittävää osaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotannosta tai kaupasta;

iv) se ei osallistu viinialan tuotteiden tuotantoon, jalostukseen eikä kaupan pitämiseen.

2. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita pidetään tämän artiklan mukaisesti hyväksyttyinä tuottajaorganisaatioina.

Edellä 123 kohdan 3 kohdassa ja tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa esitetyt valintaperusteet täyttäviä organisaatioita, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet, pidetään kyseisten säännösten mukaisina toimialakohtaisina organisaatioina.

3. Edellä olevaa 125 b artiklan 2 kohtaa ja 125 k artiklan 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin viinialan tuottajaorganisaatioihin ja toimialakohtaisiin organisaatioihin. Kuitenkin

a) 125 b artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 125 k artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetut määräajat ovat neljä kuukautta;

b) 125 b artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 125 k artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetut hyväksymistä koskevat hakemukset on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

c) 125 b artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 125 k artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut vuotuiset tiedonannot on tehtävä vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä.

▼B

II jakso

Tupakka-alan toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt

126 artikla

Organisaatioon kuulumattomien toimijoiden maksamat jäsenmaksut

1. Jos yhdestä tai useammasta 2 kohdassa tarkoitetusta hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation harjoittamasta toiminnasta aiheutuu yleistä taloudellista hyötyä taloudellisille toimijoille, joiden toiminta liittyy yhteen tai useampaan kyseessä olevaan tuotteeseen, hyväksynnän antanut jäsenvaltio tai, jos komissio on antanut hyväksynnän, komissioilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta, voi päättää, että organisaatioon kuulumattomien yksittäisten toimijoiden tai ryhmien, jotka eivät ole organisaation jäseniä mutta jotka hyötyvät tästä toiminnasta, on maksettava organisaatiolle jäsenmaksuja vastaava määrä kokonaan tai osittain, siltä osin kuin tällaisten jäsenmaksujen on tarkoitus kattaa kyseisestä toiminnasta suoraan aiheutuneet kulut, hallinnollisia kustannuksia lukuun ottamatta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimintojen on liityttävä johonkin seuraavista tavoitteista:

a) tutkimus tuotteiden arvon lisäämiseksi erityisesti uusien kansanterveyttä vaarantamattomien käyttötapojen avulla;

b) tupakanlehtien tai paalatun tupakan laadun parantamiseen tähtäävät tutkimukset;

▼B

c) kasvinsuojeluaineiden käytön rajoittamisen mahdollistavia sekä maaperän ja ympäristön säilymisen turvaavia viljelymenetelmiä koskeva tutkimus.

3. Kyseessä olevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle päätöksistä, jotka ne aikovat tehdä 1 kohdan mukaisesti. Näitä päätöksiä ei saa soveltaa ennen kuin on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona asiasta ilmoitettiin komissiolle. Tämän kolmen kuukauden aikana kuluessa komissio voi vaatia päätösehdotuksen hylkäämistä kokonaan tai osittain, jos yleinen taloudellinen etu, johon asiassa on vedottu, ei vaikuta perustellulta.

4. Kun komission tämän luvun säännösten mukaisesti hyväksymän toimialakohtaisen organisaation toteuttamat toimet edistävät yleistä taloudellista etua, komissio toimittaa päätösluonnoksensa jäsenvaltioille, joiden on esitettävä huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa.

▼M16

II a jakso

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt

126 a artikla

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiksi kaikki oikeussubjektit tai oikeussubjektien tarkoin määritellyt osat, jotka hakevat tällaista hyväksymistä, jos

a) ne täyttävät 122 artiklan ensimmäisen kohdan b ja c alakohdassa säädetyt vaatimukset;

b) niillä on vähimmäismäärä jäseniä ja/tai niiden kaupan pidetyn tuotannon määrä täyttää asianomaisen jäsenvaltion asettamat vähimmäisvaatimukset alueella, jolla ne toimivat;

c) on olemassa riittävä selvitys siitä, että ne voivat toteuttaa toimintaansa asianmukaisesti niin keston, tehokkuuden kuin tarjonnan keskittämisen suhteen;

d) niiden säännöt ovat tämän kohdan a, b ja c alakohdan mukaiset.

2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä hakemuksesta maito- ja maitotuotealan hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden liiton, jos asianomainen jäsenvaltio katsoo, että liitto pystyy käytännössä hoitamaan minkä hyvänsä hyväksytyn tuottajaorganisaation tehtävistä ja täyttää 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on katsottava 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii a alakohdan nojalla hyväksytyiksi tuottajaorganisaatioiksi.

▼M16

Tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka eivät täytä tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, voivat jatkaa toimintaansa kansallisen lainsäädännön mukaisesti 3 päivään lokakuuta 2012 saakka.

4. Jäsenvaltioiden on

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä tuottajaorganisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty; hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

b) suoritettava säännöllisin, itse määritteleminsä väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että hyväksytyt tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden liitot noudattavat tämän luvun säännöksiä;

c) määrättävä näihin organisaatioihin ja liittoihin sovellettavista itse vahvistamistaan seuraamuksista, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos ilmenee tässä luvussa säädettyjä toimenpiteitä koskevia sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksynnän peruuttamisesta;

d) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

126 b artikla

Maito- ja maitotuotealan toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä maito- ja maitotuotealan toimialakohtaiset organisaatiot, jos tällaiset organisaatiot

a) täyttävät 123 artiklan 4 kohdassa säädetyt vaatimukset;

b) harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla asianomaisella alueella;

c) muodostavat merkittävän osan 123 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta taloudellisesta toiminnasta;

d) eivät itse harjoita maito- ja maitotuotealan tuotteiden tuotantoa, jalostusta tai kauppaa.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että toimialakohtaiset organisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on katsottava 123 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyiksi toimialakohtaisiksi organisaatioiksi.

3. Jos jäsenvaltiot käyttävät mahdollisuutta hyväksyä toimialakohtainen organisaatio 1 ja/tai 2 kohdan mukaisesti, niiden on

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä toimialakohtaiselle organisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty; hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

▼M16

b) suoritettava itse määritteleminsä väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot täyttävät niiden hyväksymiseen liittyvät edellytykset;

c) määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista itse vahvistamistaan seuraamuksista, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos ilmenee tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä koskevia sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksynnän peruuttamisesta;

d) peruutettava hyväksyminen, jos

i) tässä artiklassa säädetyt vaatimukset ja hyväksymisedellytykset eivät enää täyty;

ii) toimialakohtainen organisaatio sitoutuu johonkin 177 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön perusteella määrättävien muiden seuraamusten soveltamista;

iii) toimialakohtainen organisaatio ei noudata 177 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoittamisvelvollisuutta;

e) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

126 c artikla

Sopimusneuvottelut maito- ja maitotuotealalla

1. Edellä olevan 122 artiklan mukaisesti hyväksytty maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatio voi neuvotella tuottajajäsentensä puolesta raakamaidon toimittamista tuottajalta raakamaidon jalostajalle tai 185 f artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle kerääjälle koskevan sopimuksen, joka kattaa jäsenten koko yhteistuotannon tai osan siitä.

2. Tuottajaorganisaatio voi käydä neuvotteluja

a) riippumatta siitä, siirretäänkö raakamaidon omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle vai ei;

b) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama kaikkien vaiko pelkästään joidenkin tuottajajäsenten yhteistuotannolle;

c) jos tietyn tuottajaorganisaation osalta

i) tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon määrä on enintään 3,5 prosenttia unionin kokonaistuotannosta; ja

ii) tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon tietyssä jäsenvaltiossa tuotettu määrä on enintään 33 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta; ja

iii) tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon tietyssä jäsenvaltiossa toimitettu määrä on enintään 33 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta;

d) jos asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun sellaisen tuottajaorganisaation jäseniä, joka niin ikään neuvottelee tällaisia sopimuksia niiden puolesta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää poikkeuksia

▼M16

tästä edellytyksestä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa tuottajilla on kaksi toisistaan erillistä tuotantoyksikköä eri maantieteellisillä alueilla;

e) jos raakamaitoa ei koske tuottajan osuuskuntajäsenyydestä aiheutuva velvoite toimittaa maitoa osuuskunnan säännöissä vahvistettujen ehtojen mukaisesti tai näillä säännöillä vahvistettujen tai niistä johdettujen sääntöjen ja päätösten mukaisesti; ja

f) jos tuottajaorganisaatio ilmoittaa tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon määrän sen jäsenvaltion tai niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jossa tai joissa se toimii.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa säädetään, tuottajaorganisaatio voi käydä 1 kohdan nojalla neuvotteluja, jos neuvottelujen kohteena oleva kyseisen tuottajaorganisaation tuottaman raakamaidon määrä, joka tuotetaan tai toimitetaan jäsenvaltiossa, jonka vuotuinen raakamaidon kokonaistuotanto on alle 500 000 tonnia, on enintään 45 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös tuottajaorganisaatioiden liittoja.

5. Edellä olevan 2 kohdan c alakohdan ja 3 kohdan soveltamiseksi komissio julkaisee tarkoituksenmukaisiksi katsominsa tavoin ja viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja käyttäen raakamaidon tuotantomäärät unionissa ja jäsenvaltioissa.

6. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa säädetään ja vaikka siinä asetetut kynnykset eivät ylity, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kilpailuviranomainen voi yksittäisessä tapauksessa päättää, että tuottajaorganisaation olisi joko alettava neuvotella uudelleen tai ei olisi neuvoteltava lainkaan, jos se katsoo sen olevan välttämätöntä kilpailun ylläpitämiseksi tai kyseisen viranomaisen alueella toimiville raakamaitoa jalostaville pk-yrityksille aiheutuvan vakavan haitan välttämiseksi.

Kun kyse on useamman kuin yhden jäsenvaltion kattavista neuvotteluista, komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen soveltamatta 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Muissa tapauksissa päätöksen tekee sen jäsenvaltion kansallinen kilpailuviranomainen, jota neuvottelut koskevat.

Tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

7. Tässä artiklassa

a) ’kansallisella kilpailuviranomaisella’ tarkoitetaan perustamissopimuksen 101 ja 102 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 ([1]) 5 artiklassa tarkoitettua viranomaista;

([1]) EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1. Toimituksellinen huomautus: Asetuksen (EY) N:o 1/2003 nimi on tarkistettu siten, että siinä otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen mukainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleennumerointi; alun perin nimessä oli viittaus perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaan.

▼M16

b) ’pk-yrityksellä’ tarkoitetaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komissiossa suosituksessa 2003/361/EY ([1]) tarkoitettuja mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä.

8. Jäsenvaltioiden, joissa käydään tämän artiklan mukaisia neuvotteluja, on ilmoitettava komissiolle 2 kohdan f alakohdan ja 6 kohdan soveltamisesta.

126 d artikla

Suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntely

1. Edellä olevan 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksytyn tuottajaorganisaation, 123 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation tai asetuksen (EY) N:o 510/2006 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimijoiden ryhmittymän pyynnöstä jäsenvaltiot voivat vahvistaa rajoitetuksi ajaksi sitovia sääntöjä, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 510/2006 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisella suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntelyä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen on noudatettava 4 kohdassa säädettyjä ehtoja, ja ne edellyttävät asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen alueen osapuolten etukäteissopimusta. Tällaisen sopimuksen osapuolina on oltava vähintään kaksi kolmasosaa maidontuottajista tai heidän edustajistaan, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa 1 kohdassa tarkoitetun juuston tuotantoon käytetystä raakamaidosta, ja aiheellisissa tapauksissa vähintään kaksi kolmasosaa tuon juuston tuottajista, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa kyseisen juuston tuotannosta asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla maantieteellisellä alueella.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ja kun kyse on suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetusta juustosta, kyseisen juuston tuote-eritelmässä esitetyn raakamaidon maantieteellisen alkuperäalueen on oltava sama kuin kyseiseen juustoon liittyvä asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu maantieteellinen alue.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut säännöt:

a) kattavat ainoastaan asianomaisen tuotteen tarjonnan sääntelyn, ja niiden tavoitteena on kyseisen juuston tarjonnan mukauttaminen kysyntään;

b) vaikuttavat ainoastaan asianomaiseen tuotteeseen;

c) voivat olla sitovia enintään kolmen vuoden ajan, ja ne voidaan uusia tämän kauden jälkeen uuden 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön perusteella;

d) eivät saa vaikuttaa haitallisesti sellaisten tuotteiden kauppaan, jotka eivät kuulu 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen soveltamisalaan;

e) eivät saa liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen juuston ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;

f) eivät saa sallia hintojen vahvistamista silloinkaan, kun hinnat vahvistetaan ohjeellisesti tai suosituksena;

([1]) EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼M16

g) eivät saa johtaa siihen, että asianomaisesta tuotteesta ei ole käytettävissä suurta osaa, joka muussa tapauksessa olisi käytettävissä;

h) eivät saa aiheuttaa syrjintää, estää uusia toimijoita pääsemästä markkinoille tai heikentää pientuottajien asemaa;

i) vaikuttavat osaltaan asianomaisen tuotteen laadun ylläpitämiseen ja/tai kehittämiseen;

j) eivät saa rajoittaa 126 c artiklan soveltamista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut säännöt on julkaistava asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

6. Jäsenvaltioiden on suoritettava tarkastuksia varmistaakseen, että 4 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatetaan, ja jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat todenneet, että näitä ehtoja ei ole noudatettu, jäsenvaltioiden on kumottava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt.

7. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle hyväksymistään 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tiedon tällaisia sääntöjä koskevista ilmoituksista.

8. Komissio voi milloin tahansa antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla asetetaan vaatimukseksi, että jäsenvaltio kumoaa kyseisen jäsenvaltion 1 kohdan mukaisesti hyväksymät säännöt, jos komissio toteaa, että kyseiset säännöt eivät ole 4 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisia tai että ne haittaavat tai vääristävät kilpailua huomattavalla osalla sisämarkkinoita tai vaarantavat vapaakaupan taikka Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamisen. Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan soveltamatta 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

126 e artikla

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskeva komission toimivalta

1. Sen varmistamiseksi, että maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen tavoitteet ja vastuut määritellään selkeästi ja edistetään näiden organisaatioiden toimien tehokkuutta aiheuttamatta tarpeetonta rasitusta, komissiolle siirretään valta antaa 196 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään

a) ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden ja ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksymistä koskevista ehdoista;

b) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten antaman hallinnollisen avun määrittämistä koskevista säännöistä ja sen ehdoista ylikansallisen yhteistyön tapauksessa;

c) lisäsäännöistä, jotka koskevat 126 c artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen piiriin kuuluvan raakamaidon määrän laskentaa.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka ovat tarpeen:

a) tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen sekä toimialakohtaisten organisaatioiden 126 a ja 126 b artiklassa vahvistettujen hyväksymisedellytysten panemiseksi täytäntöön;

▼M16

b) 126 c artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen antamiseksi;

c) jäsenvaltioiden komissiolle 126 a artiklan 4 kohdan d alakohdan, 126 b artiklan 3 kohdan e alakohdan, 126 c artiklan 8 kohdan ja 126 d artiklan 7 kohdan mukaisesti tekemien ilmoitusten antamiseksi;

d) hallinnolliseen apuun liittyvissä menettelyissä ylikansallisen yhteistyön tapauksessa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

III jakso

Menettelysäännöt

127 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio antaa tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti yksittäisten alojen tuottajaorganisaatioiden, toimialakohtaisten organisaatioiden ja toimijaorganisaatioiden hyväksynnän edellytyksiä ja -menettelyjä, mukaan luettuina:

a) erityistavoitteet, joihin tällaisten organisaatioiden on pyrittävä;

b) tällaisten organisaatioiden perussäännöt;

c) tällaisten organisaatioiden toiminta;

d) poikkeukset 122, 123 ja 125 artiklassa säädetyistä vaatimuksista;

▼M3

da) tapauksen mukaan säännöt, jotka koskevat kansainvälisiä tuottajaorganisaatioita ja kansainvälisiä tuottajaorganisaatioiden liittoja, mukaan luettuina asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten antama hallinnollinen apu ylikansallisessa yhteistyössä;

▼B

e) toimialakohtaiseksi organisaation hyväksynnästä mahdollisesti aiheutuvat vaikutukset.

III OSA

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

1 LUKU

Yleiset säännökset

128 artikla

Yleiset periaatteet

Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

a) vaikutukseltaan tulleja vastaavien maksujen kantaminen;

▼B

b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

129 artikla

Yhdistetty nimikkeistö

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tariffiluokitteluun sovelletaan tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2658/2007 ([1]) säädetyn yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja sen soveltamista koskevia erityissääntöjä. ►M10 Tämän asetuksen soveltamisen pohjalta saatu tullinimikkeistö, mukaan lukien tarvittaessa liitteissä III ja XI b olevat määritelmät, liitetään yhteiseen tullitariffiin. ◄

II LUKU

Tuonti

I jakso

Tuontitodistukset

130 artikla

Tuontitodistukset

1. Komissio voi edellyttää seuraavien alojen yhden tai useamman tuotteen yhteisöön tuontia varten tuontitodistuksen esittämistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan tuontitodistukset:

a) vilja;

b) riisi;

c) sokeri;

d) siemenet;

e) oliivit ja syötäväksi tarkoitetut oliivit CN-koodeihin 1509, 1510 00, 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 ja 1522 00 39 kuuluvien tuotteiden osalta;

f) pellava ja hamppu, kun kyse on hampusta;

▼M3

fa) hedelmät ja vihannekset;

fb) hedelmä- ja vihannesjalosteet;

▼B

g) banaanit;

▼M10

g a) viini;

▼B

h) elävät kasvit;

i) naudanliha;

([1]) EYVL L 256, 7.9.1987, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 733/2007 (EUVL L 169, 29.6.2007, s. 1).

▼B

j) maito ja maitotuotteet;

k) sianliha;

l) lampaan- ja vuohenliha;

m) munat;

n) siipikarjanliha;

o) maatalousperäinen etyylialkoholi.

2. Komissio ottaa 1 kohtaa soveltaessaan huomioon tuontitodistusten tarpeen kyseessä olevien markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti kyseisten tuotteiden tuonnin seurannan kannalta.

131 artikla

Todistusten myöntäminen

Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuontitodistukset kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä, jollei neuvoston asetuksessa tai muussa neuvoston säädöksessä toisin säädetä ja rajoittamatta tämän luvun soveltamiseksi toteutettuja toimenpiteitä.

132 artikla

Voimassaolo

Tuontitodistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä.

133 artikla

Vakuus

1. Jollei komissio toisin säädä, todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuus, jolla taataan, että tuotteet tuodaan todistuksen voimassaoloaikana.

2. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus pidätetään kokonaan tai osittain, jos tuonti ei toteudu todistuksen voimassaoloaikana tai se toteutuu vain osittain.

▼M10

133 a artikla

Erityisvakuus viinialalla

1. CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 30 kuuluvien viinirypälemehujen ja rypäleen puristemehujen, joiden osalta yhteisen tullitariffin maksujen soveltaminen riippuu tuotteen tuontihinnasta, tuontihinnan oikeellisuus tarkistetaan joko jokaisen lähetyksen tarkastuksen perusteella tai käyttämällä komission kyseisten tuotteiden alkuperämaassa todettujen hintanoteerausten perusteella laskemaa kiinteää tuontiarvoa.

Jos kyseisen lähetyksen ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin mahdollisesti sovellettava kiinteä tuontiarvo korotettuna komission vahvistamalla marginaalilla, joka ei saa ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, vaaditaan kiinteän tuontiarvon perusteella määrätyn tuontitullin suuruisen vakuuden antamista.

Jos kyseisen tavaralähetyksen tulohintaa ei ilmoiteta, yhteisen tullitariffin soveltaminen riippuu kiinteästä tuontiarvosta tai asiaa koskevien

▼M10

tullilainsäädännön säännösten soveltamisesta komission vahvistamin edellytyksin.

2. Jos liitteessä XV b olevassa B.5 tai C kohdassa tarkoitettuja neuvoston poikkeuksia sovelletaan tuotuihin tuotteisiin, tuojien on annettava näiden tuotteiden osalta määrätyille tulliviranomaisille vakuus vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä. Vakuus vapautetaan, kun tuoja esittää sen jäsenvaltion, jossa vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen on tapahtunut, tulliviranomaisille tyydyttävät todisteet siitä, että rypäleen puristemehuista on valmistettu viinirypälemehua, niitä on käytetty viinialaan kuulumattomissa tuotteissa tai, jos ne on viiniytetty, ne on varustettu asianmukaisin päällysmerkinnöin.

▼B

134 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio hyväksyy tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan luettuina todistusten voimassaoloajat ja vakuuden suuruus.

II jakso

Tuontitullit ja maksut

135 artikla

Tuontitullit

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tuontitulleja.

136 artikla

Viljojen tuontitullien laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 135 artiklassa säädetään, CN-koodiin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002 00 00, 1005 10 90, 1005 90 00 ja 1007 00 90 (kylvämiseen tarkoitettua hybridiä lukuun ottamatta) kuuluvien tuotteiden tuontitulli on sama kuin näiden tuotteiden tuontihetkellä voimassa oleva interventiohinta 55 prosentilla korotettuna ja kyseiseen lähetykseen sovellettavalla cif-tuontihinnalla vähennettynä. Tämä tulli ei kuitenkaan voi olla korkeampi kuin yhdistetyn nimikkeistön pohjalta määritelty sopimustulli.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuontimaksun laskemista varten edustavat cif-tuontihinnat vahvistetaan säännöllisesti mainitussa kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

137 artikla

Esikuoritun riisin tuontitullien laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 135 artiklassa säädetään, komissio vahvistaa ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta CN-koodiin 1006 20 kuuluvan esikuoritun riisin tuontitullin kymmenen päivän kuluessa kyseessä olevan viitejakson päättymisestä liitteessä XVII olevan 1 kohdan mukaisesti.

▼B

Komissio vahvistaa ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta uuden sovellettavan tullin, jos mainitun liitteen mukaisesti tehdyt laskelmat osoittavat, että tullia on tarpeen muuttaa. Aiemmin vahvistettua tullia sovelletaan uuden sovellettavan tullin vahvistamiseen asti.

2. Liitteessä XVII olevassa 1 kohdassa tarkoitetun tuonnin laskemiseksi on otettava huomioon määrät, joille CN-koodiin 1006 20 kuuluvan esikuoritun riisin tuontitodistuksia myönnettiin vastaavalla viitejaksolla, lukuun ottamatta 138 artiklassa tarkoitetun Basmati-riisin tuontitodistuksia.

3. Vuosittainen viitemäärä on 449 678 tonnia. Osittainen viitemäärä vastaa kunakin markkinointivuonna puolta vuosittaisesta viitemäärästä.

138 artikla

Esikuoritun Basmati-riisin tuontitullien laskeminen

Sen estämättä, mitä 135 artiklassa säädetään, CN-koodeihin 1006 20 17 ja 1006 20 98 kuuluviin liitteessä XVIII lueteltuihin esikuoritun Basmati-riisin lajikkeisiin voidaan komission vahvistamin edellytyksin soveltaa tuontitullia, joka on nolla.

139 artikla

Hiotun riisin tuontitullien laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 135 artiklassa säädetään, komissio vahvistaa ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta CN-koodiin 1006 30 kuuluvan osittain tai kokonaan hiotun riisin tuontitullin kymmenen päivän kuluessa kyseessä olevan viitejakson päättymisestä liitteessä XVII olevan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio vahvistaa ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta uuden sovellettavan tullin, jos kyseisen liitteen mukaisesti tehdyt laskelmat osoittavat, että tullia on tarpeen muuttaa. Aiemmin vahvistettua tullia sovelletaan uuden sovellettavan tullin vahvistamiseen asti.

2. Liitteessä XVII olevassa 2 kohdassa tarkoitetun tuonnin laskemiseksi on otettava huomioon määrät, joille CN-koodiin 1006 30 kuuluvan osittain tai kokonaan hiotun riisin tuontitodistuksia myönnettiin vastaavalla viitejaksolla.

140 artikla

Rikkoutuneiden riisinjyvien tuontitullien laskeminen

Sen estämättä, mitä 135 artiklassa säädetään, CN-koodiin 1006 40 00 kuuluvien rikkoutuneiden riisinjyvien tuontitulli on 65 euroa tonnilta.

▼M3

140 a artikla

Tulohintajärjestelmä hedelmä- ja vihannesalalla sekä hedelmä- ja vihannesjalostealalla

1. Siinä määrin kuin yhteisen tullitariffin tulleja sovelletaan tuodun erän tulohinnan mukaan, kyseisen hinnan todenperäisyys tarkastetaan komission kunkin alkuperän ja kunkin tuotteen osalta kyseisten tuotteiden jäsenvaltioiden edustavilla tuontimarkkinoilla tai tarvittaessa muilla

▼M3

markkinoilla todettujen hintanoteerausten painotetun keskiarvon perusteella laskeman kiinteän tuontiarvon avulla.

Komissio voi kuitenkin antaa erityissäännöksiä pääosin jalostettaviksi tarkoitettujen tuontituotteiden tulohinnan tarkastamiseksi.

2. Jos kyseisen erän ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin kiinteä tuontiarvo, johon on lisätty komission vahvistama marginaali ja joka ei voi ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, vaaditaan tuontitullien suuruinen kiinteän arvon perusteella määritetty vakuus.

3. Jos kyseisen erän tulohintaa ei ole ilmoitettu tulliselvityksessä, sovelletaan yhteisen tullitariffin tullia, joka riippuu kiinteästä tuontiarvosta, tai tullilainsäädännön asiaan kuuluvia säännöksiä komission myöhemmin määrittelemien edellytysten mukaisesti.

▼B

141 artikla

Lisätuontitullit

▼M3

1. ►M10 Yhden tai useamman 135–140 a artiklassa säädetyn tullimaksun alaisen vilja-, riisi-, sokeri-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna-, siipikarja- ja banaanialan sekä viinirypälemehu- ja rypäleen puristemehualan tuotteen tuonnissa on sovellettava lisätuontitullia kyseisestä tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhteisön markkinoilla, jos: ◄

▼B

a) tuontihinta alittaa tason, jonka yhteisö on ilmoittanut WTO:lle (”käynnistyshinta”);

b) tuonnin määrä ylittää minä tahansa vuonna tietyn tason (”käynnistysmäärä”).

Käynnistysmäärä perustuu markkinoille pääsyn mahdollisuuksiin, jotka määritellään tapauksen mukaan tuonnin prosenttiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta kotimaisesta kulutuksesta.

2. Lisätuontitulleja ei määrätä, jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuun tavoitteeseen nähden.

3. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi tuontihinnat määritellään tarkasteltavana olevan lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen osalta maailmanmarkkinoilla tai yhteisön tuontimarkkinoilla todettujen edustavien hintojen perusteella.

▼B

142 artikla

Tuontitullien soveltamisen keskeyttäminen sokerialalla

Jotta varmistetaan 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistamiseksi tarvittava saatavuus, komissio voi keskeyttää tuontitullien soveltamisen kokonaan tai osittain seuraavien tuotteiden tiettyjen määrien osalta:

a) CN-koodiin 1701 kuuluva sokeri;

b) CN-koodeihin 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ja 1702 90 30 kuuluva isoglukoosi.

143 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio hyväksyy tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt täsmentäen erityisesti:

a) edellä olevan 136 artiklan osalta:

   i) korkealaatuista tavallista vehnää koskevat vähimmäisvaatimukset;

   ii) huomioon otettavat hintanoteeraukset;

   iii) tarvittaessa mahdollisuuden antaa toimijoille tietyissä tapauksissa mahdollisuus saada sovellettavan tullin suuruus tietoonsa ennen kyseessä olevien lähetysten saapumista;

b) edellä 141 artiklan osalta tuotteet, joihin lisätuontitulleja sovelletaan, sekä muut tarvittavat edellytykset mainitun artiklan 1 kohdan soveltamisen varmistamiseksi.

III jakso

Tuontikiintiön hallinnointi

144 artikla

Tariffikiintiöt

1. Komissio avaa 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnissa sovellettavat, perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta neuvoston säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt ja hallinnoi niitä hyväksymiensä yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Tariffikiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä, niiden yhdistelmää tai jotain muuta asianmukaista menetelmää välttäen kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa syrjintää:

a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (”ensin tullutta palvellaan ensin” -periaate);

b) menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä (”samanaikaisen tarkastelun menetelmä”);

c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä (”perinteiset/uudet toimijat” -menetelmä).

▼B

3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava riittävästi huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino.

145 artikla

Tariffikiintiöiden avaaminen

Komissio säätää vuosittaisista tariffikiintiöistä, jotka jaetaan tarvittaessa sopivalla tavalla vuoden ajalle, ja päättää käytettävästä hallinnointimenetelmästä.

146 artikla

Erityissäännöt

1. CN-koodeihin 0202 20 30, 0202 30 ja 0206 29 91 kuuluvan jäädytetyn ja jalostukseen tarkoitetun naudanlihan 54 703 tonnin tuontikiintiön osalta neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen määrätä, että koko kiintiö tai osa siitä kattaa vastaavan määrän laatulihaa muuntokurssilla 4,375.

2. Espanjan 2 000 000 maissitonnin ja 300 000 durratonnin tuontitariffikiintiön sekä Portugalin 500 000 maissitonnin tuontitariffikiintiön osalta 148 artiklassa tarkoitettuihin yksityiskohtaisiin sääntöihin on sisällyttävä myös säännökset, jotka ovat tarpeen tariffikiintiötuonnin ja tarvittaessa kyseisten jäsenvaltioiden maksajavirastojen tuomien määrien julkisen varastoinnin ja kyseisten jäsenvaltioiden markkinoille saattamisen toteuttamiseksi.

147 artikla

Banaaneista kannettavat tullit

Tämän luvun soveltaminen ei rajoita neuvoston asetuksen (EY) N:o 1964/2005 ([1]) soveltamista.

148 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio hyväksyy tämän jakson täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti ne, jotka koskevat:

a) takeita tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkuperästä;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen takeiden tarkistamisen mahdollistavan asiakirjan hyväksymistä;

c) tuontitodistusten myöntämisedellytyksiä ja voimassaoloaikaa.

([1]) EUVL L 316, 2.12.2005, s. 1.

▼B

IV jakso

Eräitä tuotteita koskevat erityissäännökset

I alajakso

Tuontia koskevat erityissäännökset vilja- ja riisialalla

149 artikla

Eri viljojen seosten tuonti

Liitteessä I olevan I osan a ja b kohtaan kuuluvista viljoista koostuviin seoksiin sovellettava tuontitulli on vahvistettava seuraavasti:

a) jos seos koostuu kahdesta tällaisesta viljasta, tuontitulli on se, jota sovelletaan:

   i) painoltaan suurempaan ainesosaan, jos se on vähintään 90 prosenttia seoksen painosta;

   ii) ainesosaan, jolla on korkeampi tuontitulli, jos kumpikaan ainesosista ei ole vähintään 90 prosenttia seoksen painosta;

b) jos seos koostuu useammasta kuin kahdesta tällaisesta viljasta ja jos useista viljoista kukin on enemmän kuin 10 prosenttia seoksen painosta, seokseen sovellettava tuontitulli on korkein näihin viljoihin sovellettavista tuontitulleista, siinäkin tapauksessa, että kahdella tai useammalla niistä on sama tuontitulli.

   Jos ainoastaan yksi vilja on enemmän kuin 10 prosenttia seoksen painosta, sovellettava tuontitulli on tähän viljaan sovellettava tuontitulli;

c) kaikissa a ja b alakohdan soveltamisalaan kuulumattomissa tapauksissa sovellettava tuontitulli on seokseen kuuluviin viljoihin sovellettavista tuontitulleista korkein, siinäkin tapauksessa, että kahdella tai useammalla viljalla on sama tuontitulli.

150 artikla

Viljoista ja riisistä koostuvien seosten tuonti

Yhdestä tai useammasta liitteessä I olevan I osan a ja b kohtaan kuuluvasta viljasta sekä yhdestä tai useammasta liitteessä I olevan II osan a ja b kohtaan kuuluvasta tuotteesta koostuviin seoksiin sovellettava tuontitulli on se, jota sovelletaan ainesosaan tai tuotteeseen, jolla on korkein tuontitulli.

151 artikla

Riisiseosten tuonti

Useampiin eri jalostusryhmiin tai -asteisiin luokiteltavasta riisistä koostuviin seoksiin taikka useampiin eri jalostusryhmiin tai -asteisiin

▼B

luokiteltavasta riisistä ja rikkoutuneista riisinjyvistä koostuviin sekoituksiin sovellettava tuontitulli on se, jota sovelletaan:

a) painoltaan suurimpaan ainesosaan, jos se on vähintään 90 prosenttia seoksen painosta;

b) ainesosaan, jolla on korkein tuontitulli, jos yksikään ainesosista ei ole vähintään 90 prosenttia seoksen painosta.

152 artikla

Tariffiluokittelun sovellettavuus

Jos 149–151 artiklassa säädettyä tuontitullin vahvistamismenettelyä ei voida soveltaa, mainituissa artikloissa tarkoitettuihin seoksiin sovellettava tulli on seosten tariffiluokittelun perusteella määritelty tulli.

II alajakso

Sokerin tuontietuusjärjestelyt

153 artikla

Perinteinen hankintatarve puhdistusta varten

▼M3

1. Puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin perinteiseksi hankintatarpeeksi yhteisössä vahvistetaan markkinointivuotta kohden 2 424 735 tonnia valkoisena sokerina ilmaistuna.

▼B

Perinteinen hankintatarve jakautuu markkinointivuonna 2008/2009 seuraavasti:

a) Bulgaria 198 748 tonnia;

b) Ranska 296 627 tonnia;

c) Italia 100 000 tonnia;

d) Portugali 291 633 tonnia;

e) Romania 329 636 tonnia;

f) Slovenia 19 585 tonnia;

g) Suomi 59 925 tonnia;

h) Yhdistynyt kuningaskunta 1 128 581 tonnia.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua perinteistä hankintatarvetta korotetaan 65 000 tonnilla. Tämä määrä koskee raakaa ruokosokeria, ja se varataan markkinointivuodeksi 2008/2009 ainoata Portugalissa vuonna 2005 toiminnassa olevaa sokerijuurikkaan jalostustehdasta varten. Tätä jalostustehdasta pidetään päätoimisena puhdistamona.

3. Puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin tuontitodistuksia saa myöntää vain päätoimisille puhdistamoille sillä edellytyksellä, että asianomaiset määrät eivät ylitä määriä, jotka saadaan tuoda 1 kohdassa tarkoitetun perinteisen hankintatarpeen puitteissa. Todistuksia voidaan siirtää ainoastaan päätoimisten puhdistamojen kesken, ja niiden voimassaolo lakkaa sen markkinointivuoden lopussa, jolle ne on myönnetty.

▼B

Tätä kohtaa sovelletaan markkinointivuoteen 2008/2009 ja kunkin seuraavan markkinointivuoden ensimmäisiin kolmeen kuukauteen.

4. Tuontitullien soveltaminen liitteessä XIX tarkoitetuista valtioista peräisin olevaan puhdistettavaksi tarkoitettuun, CN-koodiin 1701 11 10 kuuluvaan ruokosokeriin keskeytetään sellaisen täydentävän määrän osalta, joka tarvitaan markkinointivuonna 2008/2009 päätoimisten puhdistamojen riittävien hankintojen varmistamiseksi.

Komissio vahvistaa täydentävän määrän, joka perustuu 1 kohdassa tarkoitetun perinteisen hankintatarpeen ja puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin hankintaennusteiden väliseen tasapainoon kyseessä olevana markkinointivuonna. Komissio voi tarkistaa tätä tasapainoa markkinointivuoden aikana, ja se voi perustua kulutukseen tarkoitetun raakasokerin historiallisiin kiinteisiin arvioihin.

154 artikla

Takuuhinta

1. AKT-maista/Intiasta peräisin olevalle sokerille vahvistettuja takuuhintoja sovelletaan tuotaessa vakiolaatuista raakasokeria ja valkoista sokeria:

a) vähiten kehittyneistä maista neuvoston asetuksen (EY) N:o 980/2005 ([1]) 12 ja 13 artiklassa tarkoitettujen järjestelyjen mukaisesti;

b) liitteessä XIX luetelluista valtioista silloin kun kyseessä on 153 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu täydentävä määrä.

2. Takuuhintaista sokeria koskevissa tuontitodistushakemuksissa on oltava mukana vientimaan viranomaisten myöntämä vientitodistus, jossa todistetaan sokerin olevan asianomaisissa sopimuksissa vahvistettujen sääntöjen mukaista.

155 artikla

Sokeripöytäkirjan mukaiset sitoumukset

Komissio voi toteuttaa toimenpiteitä varmistaakseen, että AKT-maista/Intiasta peräisin oleva sokeri tuodaan yhteisöön AKT–EY-kumppanuussopimuksen liitteessä V olevassa pöytäkirjassa nro 3 ja Euroopan yhteisön ja Intian tasavallan välisessä ruokosokeria koskevassa sopimuksessa vahvistetuin edellytyksin. Nämä toimenpiteet voivat tarvittaessa poiketa tämän asetuksen 153 artiklasta.

156 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tämän alajakson soveltamista erityisesti kansainvälisten sopimusten noudattamiseksi. Ne voivat sisältää myös muutoksia liitteeseen XIX.

([1]) EUVL L 169, 30.6.2005, s. 1.

▼B

III alajakso

Hampun tuontia koskevat erityissäännökset

157 artikla

Hampun tuonti

1. Seuraavia tuotteita voidaan tuoda yhteisöön vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) CN-koodiin 5302 10 00 kuuluvan raa'an hampun on täytettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklassa säädetyt edellytykset;

b) CN-koodiin ex 1207 99 15 kuuluvien, kylvettäviksi tarkoitettujen hampunsiementen mukana on oltava selvitys siitä, että tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC) ei ylitä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan mukaisesti vahvistettua pitoisuutta;

c) CN-koodiin 1207 99 91 kuuluvia, muita kuin kylvettäviksi tarkoitettuja hampunsiemeniä tuovat vain jäsenvaltion hyväksymät tuojat, jotta varmistetaan, että tällaisia siemeniä ei käytetä kylvämiseen.

2. Tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen tuotteiden yhteisöön tuontiin on tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisen määrittelemistä varten sovellettava tarkastuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission 194 artiklan mukaisesti mahdollisesti antamien erityissäännösten soveltamista.

3. Tämän artiklan soveltaminen ei rajoita niiden tiukempien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat antaneet perustamissopimuksen ja WTO:n maataloussopimukseen perustuvien velvoitteiden noudattamiseksi.

IV alajakso

Humalan tuontia koskevat erityissäännökset

158 artikla

Humalan tuonti

1. Humala-alan tuotteita voidaan tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos niiden laatuominaisuudet vastaavat vähintään yhteisössä korjatuille ja yhteisössä korjatuista tuotteista valmistetuille tuotteille vahvistettuja vaatimuksia.

2. Tuotteilla katsotaan olevan 1 kohdassa tarkoitetut ominaisuudet, jos niiden mukana seuraa alkuperämaan viranomaisten myöntämä ja 117 artiklassa tarkoitettua varmennustodistusta vastaavaksi todettu todistus.

Humalajauheen, lupuliinipitoisen humalajauheen, humalauutteen ja humalatuotteiden seosten osalta todistus voidaan todeta varmennustodistusta vastaavaksi ainoastaan, jos kyseisten tuotteiden alfahappopitoisuus ei ole pienempi kuin sen humalan alfahappopitoisuus, josta ne on valmistettu.

Todistusten vastaavuus on tarkastettava komission hyväksymiä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.

▼M10

V alajakso

Viinin tuontia koskevat erityissäännökset

158 a artikla

Viinin tuontia koskevat erityisvaatimukset

1. Jollei toisin säädetä tai erityisesti perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyissä sopimuksissa toisin määrätä, alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja päällysmerkintöjä koskevia, tämän asetuksen II osan II osaston I luvun I a jakson I alajaksossa sekä 113 d artiklan 1 kohdassa vahvistettuja säännöksiä sovelletaan yhteisöön tuotaviin, CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 kuuluviin tuotteisiin.

2. Jollei perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyissä sopimuksissa toisin määrätä, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet on tuotettava OIV:n suosittelemien ja julkaisemien tai yhteisön tässä asetuksessa ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden perusteella sallimien viininvalmistusmenetelmien mukaisesti.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnin edellytyksenä on

a) toimivaltaisen viranomaisen, joka sisältyy komission julkaisemaan luetteloon, tuotteen alkuperämaassa antama todistus siitä, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä noudatetaan;

b) tuotteen alkuperämaan nimeämän elimen tai viranomaisen laatima määritystodistus, jos tuotteet on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi.

4. Komissio vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

▼B

V jakso

Suojatoimenpiteet ja sisäinen jalostus

159 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komissio toteuttaa yhteisöön suuntautuvaa tuontia vastaan suojatoimenpiteitä neuvoston asetusten (EY) N:o 519/94 ([1]) ja (EY) N:o 3285/94 ([2]) mukaisesti.

2. Jollei muiden neuvoston säädösten nojalla toisin säädetä, komissio toteuttaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suojatoimenpiteitä sellaista yhteisöön suuntautuvaa tuontia vastaan, josta määrätään perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa.

3. Komissio voi toteuttaa ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jos komissio saa

([1]) EYVL L 67, 10.3.1994, s. 89.
([2]) EYVL L 349, 31.12.1994, s. 53.

▼B

jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Jäsenvaltioille ilmoitetaan tällaisista toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

Mikä tahansa jäsenvaltio voi saattaa komission 1 ja 2 kohdan mukaisesti tekemän päätöksen neuvoston käsiteltäväksi viiden työpäivän kuluessa sen tiedoksisaamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen päätöksen yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Jos komissio katsoo, että mikä tahansa 1 tai 2 kohdan mukaisesti toteutettu suojatoimenpide olisi kumottava tai sitä olisi muutettava, se toimii seuraavasti:

a) jos toimenpiteestä on päättänyt neuvosto, komissio ehdottaa neuvostolle suojatoimenpiteen muuttamista tai kumoamista. Neuvosto päättää asiasta määräenemmistöllä;

b) kaikissa muissa tapauksissa komissio kumoaa yhteisön suojatoimenpiteet tai muuttaa niitä ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta.

160 artikla

Sisäisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

▼M3

1. ►M10 Jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan keskeyttää osittain tai kokonaan sisäisen jalostusmenettelyn käytön vilja-, riisi-, sokeri-, oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna-, siipikarja-alojen ja maatalousperäisen etyylialkoholialan tuotteiden osalta. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. ◄

▼B

Jäsenvaltioille ilmoitetaan tällaisista toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

Mikä tahansa jäsenvaltio voi saattaa komission ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi viiden työpäivän kuluessa sen tiedoksisaamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

2. Siinä määrin kuin se on tarpeen maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen kieltää sisäisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

▼B

III LUKU

Vienti

I jakso

Vientitodistukset

161 artikla

Vientitodistukset

1. Komissio voi edellyttää seuraavien alojen yhden tai useamman tuotteen yhteisöstä vientiä varten vientitodistuksen esittämistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan vientitodistuksia:

a) vilja;

b) riisi;

c) sokeri;

d) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit liitteessä I olevan VII osan a kohdassa tarkoitetun oliiviöljyn osalta;

▼M3

da) hedelmät ja vihannekset;

db) hedelmä- ja vihannesjalosteet;

▼M10

d c) viini;

▼B

e) naudanliha;

f) maito ja maitotuotteet;

g) sianliha;

h) lampaan- ja vuohenliha;

i) munat;

j) siipikarjanliha;

k) maatalousperäinen etyylialkoholi.

Komissio ottaa ensimmäistä alakohtaa soveltaessaan huomioon vientitodistusten tarpeen kyseessä olevien markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti kyseisten tuotteiden viennin seurannan kannalta.

2. Edellä olevaa 131–133 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

3. Komissio vahvistaa 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan luettuina todistusten voimassaoloajat ja vakuuden suuruuden.

II jakso

Vientituet

162 artikla

Vientitukien soveltamisala

1. Jotta vienti olisi maailmanmarkkinanoteerausten ja -hintojen perusteella mahdollista sekä perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvissa rajoissa, mainittujen noteerausten

▼B

tai hintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan seuraavien tuotteiden osalta kattaa vientituella:

a) seuraavien alojen tuotteet, jotka viedään sellaisenaan:

i) vilja;

ii) riisi;

iii) sokeri liitteessä I olevan III osan b, c, d ja g kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta;

iv) naudanliha;

v) maito ja maitotuotteet;

vi) sianliha;

vii) munat;

viii) siipikarjanliha;

b) edellä a alakohdan i, ii, iii, v ja vii alakohdassa luetellut tuotteet, jotka viedään liitteissä XX ja XXI lueteltuina tavaroina.

Kun kyse on liitteessä XX olevassa IV osassa lueteltuina tuotteina vietävistä maidosta ja maitotuotteista, vientitukia voidaan myöntää ainoastaan liitteessä I olevan XVI osan a–e ja g kohdassa luetelluille tuotteille.

2. Vientituki tuotteille, jotka viedään liitteissä XX ja XXI lueteltuina jalostettuina tavaroina, ei saa olla suurempi kuin samojen, sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituki.

3. Tiettyjen viljasta saatavien alkoholipitoisten juomien valmistuksen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi komissio voi mukauttaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vientitukien myöntämisperusteita ja valvontamenetelmiä tarpeellisessa määrin tähän erityistilanteeseen soiviksi.

163 artikla

Vientituen jakaminen

Määrät, jotka voidaan viedä vientituella, myönnetään noudattamalla menetelmää, joka:

a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon yhteisön viennin tehokkuus ja rakenne, aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää kyseessä olevien toimijoiden ja etenkin suurten ja pienten toimijoiden välillä;

b) on toimijoille hallinnollisesti kevein, kun hallinnolliset vaatimukset otetaan huomioon.

c) estää kaikenlaisen syrjinnän kyseessä olevien toimijoiden välillä.

▼B

164 artikla

Vientituen vahvistaminen

1. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä. Se voi vaihdella määräpaikan mukaan, erityisesti jos maailmanmarkkinatilanne, tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset tai perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat velvoitteet niin edellyttävät.

2. Komissio vahvistaa vientituet.

Vientituet voidaan vahvistaa:

a) säännöllisin määräajoin;

b) sellaisia tuotteita koskevilla tarjouskilpailuilla, joiden osalta on ennen tämän asetuksen soveltamisen aloittamista 204 artiklan 2 kohdan mukaisesti säädetty tällaisesta menettelystä.

Tarjouskilpailulla vahvistettua tukea lukuun ottamatta luettelo tuotteista, joille myönnetään vientitukea, sekä vientitukien määrä on vahvistettava vähintään kerran kolmessa kuukaudessa. Vientituen määrä voi kuitenkin pysyä samana pidempään kuin kolme kuukautta ja tarvittaessa komissio voi ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta tarkistaa sitä muuna ajankohtana joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

3. Tiettyä tuotetta koskevia vientitukia vahvistettaessa on otettava huomioon yksi tai useampi seuraavista seikoista:

a) vallitseva tilanne ja kehitysnäkymät seuraavien seikkojen osalta:

— kyseisen tuotteen hinnat ja saatavuus yhteisön markkinoilla,

— kyseisen tuotteen hinnat maailmanmarkkinoilla;

b) yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joiden tarkoituksena on taata tasapaino markkinoilla sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys;

c) tarve välttää häiriöitä, jotka saattavat luoda pitkäaikaista epätasapainoa kysynnän ja tarjonnan välillä yhteisön markkinoilla;

d) suunnitellun viennin taloudelliset näkymät;

e) perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajoitukset;

f) tarve säilyttää tasapaino yhteisöstä kolmansiin maihin jalostettuina tuotteina vietävien maatalouden perustuotteiden ja kolmansista maista tuotavien sisäiseen jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden käytön välillä;

g) suotuisimmat kaupan pitämisen kustannukset ja kuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta yhteisön satamiin tai muihin vientipaikkoihin, mukaan luettuina kuljetuskustannukset määrämaihin;

h) kysyntä yhteisön markkinoilla;

i) sianliha-, muna- ja siipikarjanliha-alojen osalta näiden alojen tuotteiden tuottamiseen yhteisössä tarvittavan rehuviljamäärän hintojen erotus yhteisön sisällä ja maailmanmarkkinoilla.

▼B

4. Komissio voi vahvistaa vientitukiin sovellettavan korjausmäärän vilja- ja riisialojen osalta. Komissio voi kuitenkin ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta tarvittaessa muuttaa korjausmääriä.

Ensimmäistä alakohtaa voidaan soveltaa myös tuotteisiin, jotka viedään liitteessä XX lueteltuina tavaroina.

165 artikla

Varastossa olleen maltaan vientituki

Edellisen markkinointivuoden lopussa varastossa olleen maltaan tai mainittuna aikana varastossa olleesta ohrasta valmistetun maltaan vientiin sovelletaan markkinointivuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana tukea, jota olisi sovellettu kyseisen vientitodistuksen osalta edellisen markkinointivuoden viimeisen kuukauden aikana toteutuneeseen vientiin.

166 artikla

Vientituen tarkistaminen viljan osalta

Jollei komissio toisin säädä, komissio tarkistaa liitteessä I olevan I osan a ja b kohdassa luetelluille tuotteille maksettavaa, 167 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettua vientitukea interventiohintaan sovellettavien kuukausittaisten korotusten ja tarvittaessa tämän hinnan muutosten mukaisesti.

Ensimmäistä kohtaa voidaan soveltaa kokonaan tai osittain liitteessä I olevan I osan c ja d kohdassa lueteltuihin tuotteisiin sekä liitteessä I olevassa I osassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka viedään liitteessä XX olevassa I osassa tarkoitettuina tavaroina. Siinä tapauksessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tarkistusta korjataan soveltamalla kuukausittaiseen korotukseen kerrointa, joka kuvaa suhdetta perustuotteen määrän ja vietävän jalostustuotteen sisältämän tai vietävässä kauppatavarassa käytetyn perustuotteen määrän välillä.

167 artikla

Vientituen myöntäminen

1. Edellä 162 artiklan 1 kohdan a alakohdassa luetelluille sellaisenaan vietäville tuotteille voivaan myöntää tukea vain hakemuksesta ja esittämällä asianmukaisen vientitodistuksen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa vientitukea tai tapauksen mukaan asianomaiseen tarjousmenettelyyn perustuvaa vientitukea ja eriytetyn tuen osalta vientitukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan:

a) todistuksessa esitettyyn määräpaikkaan; tai

b) tapauksen mukaan todelliseen määräpaikkaan, jos se ei ole sama kuin todistuksessa mainittu määräpaikka, jolloin sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin vientitodistuksessa mainittuun määräpaikkaan sovellettava määrä.

Komissio voi toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä tässä kohdassa säädetyn jouston väärinkäytön välttämiseksi.

▼B

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio voi päättää, että vientitodistukset voidaan siitosmunien ja päivänikäisten untuvikkojen osalta myöntää jälkikäteen.

4. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 ([1]) 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan päättää, että 1 ja 2 kohtaa sovelletaan tämän asetuksen 162 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tavaroihin.

5. Komissio voi myöntää poikkeuksia 1 ja 2 kohdasta elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien tuotteiden osalta.

6. Vientituki maksetaan, kun esitetään selvitys siitä, että:

a) tuotteet on viety yhteisöstä;

b) tuotteet ovat eriytetyn vientituen tapauksessa saapuneet todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan b alakohdan soveltamista.

Komissio voi kuitenkin sallia poikkeuksia, jos säädetään edellytyksistä, jotka tarjoavat vastaavat takuut.

7. Komissio voi yhden tai useamman tuotteen osalta vahvistaa vientituen myöntämiselle lisäedellytyksiä. Niissä voidaan vaatia, että:

a) vientitukia maksetaan ainoastaan yhteisöstä peräisin oleville tuotteille;

b) tuontituotteista maksettavan vientitukien määrän on oltava samansuuruinen kuin tuotaessa kannetut tuontitullit, jos ne ovat pienempiä kuin sovellettava vientituki.

168 artikla

Elävistä eläimistä naudanliha-alalla maksettavat vientituet

Naudanliha-alan tuotteiden osalta eläviä eläimiä koskevien vientitukien myöntäminen ja maksaminen edellyttää eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen säännösten noudattamista.

169 artikla

Vientirajoitukset

Perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten sitoumusten noudattaminen taataan kyseessä oleviin tuotteisiin sovellettavien viiteajanjaksojen osalta myönnettyjen vientitodistusten perusteella. WTO:n maataloussopimuksesta johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viitejakson päättyminen ei vaikuta vientitodistusten voimassaoloon.

([1]) EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18.

▼B

170 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Komissio vahvistaa tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti:

a) ne, jotka koskevat sellaisten vietävissä olevien määrien uudelleenjakamista, joita ei ole myönnetty eikä käytetty;

b) ne, jotka koskevat vientitukikelpoisten tuotteiden laatua ja muita erityisvaatimuksia ja -edellytyksiä;

c) ne, jotka koskevat vientitukien ja kaikkien muiden vientitoimiin liittyvien taloudellisten suoritusten maksuun oikeuttavien toimien, fyysiset ja asiakirjatarkastukset mukaan luettuina, toteuttamista ja säännönmukaisuutta.

Komissio tekee liitteeseen XX tarvittavat muutokset ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 3448/93 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut perusteet.

Edellä olevan 167 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on kuitenkin 162 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta vahvistettava asetuksen (EY) N:o 3448/93 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

III jakso

Vientikiintiön hallinnointi maito- ja maitotuotealalla

171 artikla

Kolmansien maiden avaamien tariffikiintiöiden hallinnointi

1. Jos perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyssä sopimuksessa määrätään jonkin kolmannen maan maidon ja maitotuotteiden osalta avaaman tariffikiintiön hallinnoinnista kokonaan tai osittain, komissio vahvistaa sovellettavan hallinnointimenetelmän ja sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tariffikiintiöitä on hallinnoitava tavalla, jolla vältetään kaikenlainen kyseessä olevien toimijoiden välinen syrjintä ja varmistetaan kyseisen kiintiön tarjoamien mahdollisuuksien täysipainoinen hyödyntäminen soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä, niiden yhdistelmää tai jotain muuta asianmukaista menetelmää:

a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (”ensin tullutta palvellaan ensin” -periaate);

b) menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä (”samanaikaisen tarkastelun menetelmä”);

c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä (”perinteiset/uudet toimijat -menetelmä”).

▼B

IV jakso

Erityistuontikohtelu kolmansissa maissa

172 artikla

Erityistuontikohtelun kolmannessa maassa saavien tuotteiden todistukset

1. Vietäessä tuotteita, jotka yhteisön perustamissopimuksen 300 artiklan nojalla tekemien sopimusten mukaisesti voivat saada erityiskohtelun tuonnissa kolmanteen maahan, jos tiettyjä edellytyksiä noudatetaan, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava pyynnöstä ja asianmukaisten tarkastusten jälkeen asiakirja, jolla todistetaan edellytysten täyttyminen.

2. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamiseksi.

V jakso

Eläviä kasveja koskevat erityissäännökset

173 artikla

Viennin vähimmäishinnat

1. Komissio voi vahvistaa kullekin CN-koodiin 0601 10 kuuluvalle elävien kasvien alan tuotteelle hyvissä ajoin ennen markkinointikautta yhden tai useamman vähimmäishinnan kolmansiin maihin vientiä varten.

Tällaisten tuotteiden vienti on sallittu ainoastaan, jos se tapahtuu yhtä suureen tai korkeampaan hintaan kuin kyseiselle tuotteelle vahvistettu vähimmäishinta.

2. Komissio hyväksyy 1 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä sopimuksista aiheutuvia velvoitteita noudattaen.

VI jakso

Ulkoinen jalostus

174 artikla

Ulkoisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

1. ►M10 Jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä ulkoisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan keskeyttää osittain tai kokonaan ulkoisen jalostusmenettelyn käytön vilja-, riisi-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudanliha-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha- sekä siipikarja-alojen tuotteiden osalta. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. ◄

Jäsenvaltioille ilmoitetaan tällaisista toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

▼B

Mikä tahansa jäsenvaltio voi saattaa komission ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi viiden työpäivän kuluessa sen tiedoksisaamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

2. Siinä määrin kuin se on tarpeen maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen kieltää ulkoisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

IV OSA

KILPAILUSÄÄNNÖT

I LUKU

Yrityksiin sovellettavat säännöt

▼M10

175 artikla

Perustamissopimuksen 81–86 artiklan soveltaminen

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 81–86 artiklaa sekä niiden täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä sovelletaan kaikkiin perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja 82 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantoa tai kauppaa, ►M16 jollei tämän asetuksen 176–177 a artiklasta muuta johdu ◄.

▼B

176 artikla

Poikkeukset

1. Perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 175 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka kuuluvat olennaisena osana kansalliseen markkinajärjestelyyn tai jotka ovat tarpeen perustamissopimuksen 33 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Erityisesti perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisiin yksittäisen jäsenvaltion maataloustuottajien, tuottajien yhteenliittymien tai tällaisten yhteenliittymien muodostamien liittojen sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa tai myyntiä taikka maataloustuotteiden yhteisten varastointi-, käsittely- tai jalostuslaitosten käyttöä sikäli kuin niihin ei sisälly velvoitetta noudattaa määrättyjä hintoja, jollei komissio totea, että kilpailu tällöin estyy tai että perustamissopimuksen 33 artiklassa mainittujen tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu.

2. Jollei yhteisöjen tuomioistuimen toimivallasta tutkia komission päätöksiä muuta johdu, ainoastaan komissiolla on toimivalta, sen jälkeen kun se on kuullut jäsenvaltioita ja niitä yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä, joita asia koskee, sekä muita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden kuulemista se pitää tarpeellisena, ratkaista päätöksellään, joka on julkaistava, mitkä sopimukset, päätökset ja menettelytavat täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

▼B

Komissio tekee kyseisen ratkaisun joko omasta aloitteestaan taikka jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisen yrityksen tai yritysten yhteenliittymän pyynnöstä, jota asia koskee.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksessä on mainittava asianosaisten nimet ja päätöksen pääasiallinen sisältö. Siinä on otettava huomioon yritysten perustellut edut niiden liikesalaisuuksien suojan suhteen.

▼M3

176 a artikla

Hedelmä- ja vihannesalan sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niihin hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tavoitteena on tämän asetuksen 123 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttaminen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos

a) sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle;

b) komissio ei ole kahden kuukauden kuluessa kaikkien tarvittavien tietojen saamisesta havainnut sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan yhteensopimattomia yhteisön sääntöjen kanssa.

3. Sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei voida panna täytäntöön ennen 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä.

4. Seuraavien sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen katsotaan olevan ristiriidassa yhteisön sääntöjen kanssa:

a) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista yhteisössä;

b) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa;

c) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisia organisaatioiden toimilla pyritään;

d) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka merkitsevät hintojen vahvistamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten toimien soveltamista, joita toimialakohtaiset organisaatiot toteuttavat yhteisön erityissääntöjen mukaisesti;

e) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.

5. Jos komissio toteaa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan umpeutumisen jälkeen, että 1 kohdan soveltamisedellytykset eivät täyty, komissio tekee päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen, päätökseen ja yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa.

▼M3

Komission päätös voi tulla voimaan aikaisintaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle järjestölle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai on väärinkäyttänyt 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuotena annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimuksen kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa lausunnon yhteensopimattomuudesta.

▼B

177 artikla

Tupakka-alan sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tupakka-alan hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön tämän asetuksen 123 artiklan c alakohdassa tarkoitetut tavoitteet, edellyttäen että:

a) sopimuksista ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle;

b) komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa kaikkien vaadittavien yksityiskohtaisten tietojen saamisesta todennut näiden sopimusten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan yhteisön kilpailusääntöjen vastaisia.

Sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei saa panna täytäntöön mainitun kolmen kuukauden jakson aikana.

2. Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat on julistettava yhteisön kilpailusääntöjen vastaisiksi seuraavissa tapauksissa:

a) ne voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista yhteisön sisällä;

b) ne voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa;

c) ne voivat luoda kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisen organisaation toimenpiteellä pyritään;

d) ne sisältävät hintojen tai kiintiöiden vahvistamisen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimenpiteitä, joita toimialakohtaiset organisaatiot toteuttavat yhteisön sääntöihin sisältyvien erityisten säännösten soveltamiseksi;

e) ne voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua kyseisten tuotteiden merkittävältä osalta.

3. Jos komissio toteaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan jälkeen, että tämän luvun soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty, se tekee ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa.

Tätä päätöstä ei voida soveltaa ennen kuin sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle organisaatiolle, paitsi jos viimeksi mainittu on antanut virheellisiä tietoja tai on käyttänyt väärin 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

▼M16

177 a artikla

Maito- ja maitotuotealan sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niiden hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tavoitteena on tämän asetuksen 123 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttaminen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos

a) sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle; ja

b) komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa kaikkien vaadittavien yksityiskohtaisten tietojen saamisesta todennut 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta, että nämä sopimukset, päätökset tai yhdenmukaistetut menettelytavat ovat unionin sääntöjen vastaisia.

3. Sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei saa panna täytäntöön ennen kuin 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu määräaika päättyy.

4. Sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen on aina katsottava olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa, jos ne:

a) voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista unionissa;

b) voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa;

c) voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä eivätkä ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisten organisaatioiden toimilla pyritään;

d) merkitsevät hintojen vahvistamista; tai

e) voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.

5. Jos komissio toteaa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymisen jälkeen, että edellytykset 1 kohdan soveltamiselle eivät täyty, se tekee 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Komission päätöstä voidaan soveltaa aikaisintaan päivästä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle organisaatiolle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai käyttänyt tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta väärin.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuotena annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimuksen kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa lausunnon yhteensopimattomuudesta.

7. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan yhdenmukaista soveltamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

178 artikla

Tupakka-alan sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen sitova vaikutus toimialakohtaisiin organisaatioihin kuulumattomiin toimijoihin

1. Tupakka-alan toimialakohtaiset organisaatiot voivat pyytää, että niiden tietyistä sopimuksista tai yhdenmukaistetuista menettelytavoista tehdään rajoitetuksi ajaksi sitovia niiden jäsenistön edustamiin ammattialoihin kuulumattomille saman talouden alan yksittäisille toimijoille tai näiden ryhmittymille alueella, jolla ne harjoittavat toimintaansa.

Sääntöjen laajennuksen soveltamiseksi toimialakohtaisten organisaatioiden on edustettava vähintään kahta kolmasosaa kyseisestä tuotannosta ja/tai kaupasta. Jos ehdotettu sääntöjen laajennus koskee useampaa aluetta, toimialakohtaisten organisaatioiden on osoitettava, että niillä on vähimmäisedustavuus jokaisella jäsenistönsä edustamalla ammattialalla jokaisella niistä alueista, joille niiden toiminta ulottuu.

2. Sääntöjen, joiden soveltamisalan laajentamista pyydetään, on pitänyt olla voimassa vähintään vuoden ja niiden on liityttävä johonkin seuraavista tavoitteista:

a) tuotannon ja markkinoiden tuntemus;

b) vähimmäislaatujen määrittely;

c) ympäristönsuojelun vaatimukset täyttävien viljelymenetelmien käyttö;

d) pakkaamista ja tarjontamuotoa koskevien vähimmäisvaatimusten määrittely;

e) varmennettujen siementen käyttö ja tuotteiden laadun valvonta.

3. Sääntöjen laajentamisen edellytyksenä on komission antama hyväksyntä.

▼M3

179 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan sekä tupakka-alan sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskevat täytäntöönpanosäännöt

Komissio voi antaa yksityiskohtaiset säännöt 176 a, 177 ja 178 artiklan soveltamiseksi, mukaan luettuina tiedoksi antamista ja julkaisemista koskevat säännöt.

▼B

II LUKU

Valtiontukisäännöt

▼M10

180 artikla

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan soveltaminen

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot suorittavat tämän asetuksen 44–48, 102, 102 a, 103, 103 a, 103 b, 103 e, 103 g a, 104, 105, 182 ja 182 a artiklan sekä II osan I osaston III luvun IV a jakson III alajakson ja II osan

▼M10

I osaston IV luvun IV b alajakson nojalla tämän asetuksen mukaisesti. Kuitenkin 103 n artiklan 4 kohdan osalta vain perustamissopimuksen 88 artiklaa ei sovelleta.

▼B

181 artikla

Maito- ja maitotuotealaa koskevat erityissäännökset

Jollei perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, kielletään tuet, joiden määrä vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I olevassa XVI osassa lueteltujen tuotteiden hinnan tai määrän perusteella.

Kielletään myös kansalliset toimenpiteet, jotka sallivat tämän asetuksen liitteessä I olevassa XVI osassa lueteltujen tuotteiden hintojen tasaamisen.

182 artikla

Kansalliset erityissäännökset

1. Suomi ja Ruotsi voivat komission suostumuksella myöntää tukea porojen ja porotuotteiden (CN-koodit ex 0208 ja ex 0210) tuotantoon ja kaupan pitämiseen sikäli kuin niistä ei aiheudu perinteisten tuotantotasojen lisäystä.

▼M3

2. Suomi voi komission suostumuksella myöntää tukia enintään satovuoteen 2010 asti, mainittu satovuosi mukaan luettuna, tietyille määrille siemeniä ja siemenviljaa, jotka on tuotettu yksinomaan Suomessa, timotein (*Phleum pratense* L.) siemeniä lukuun ottamatta.

Suomen on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 yksityiskohtainen kertomus sallitun tuen tuloksista.

▼B

3. Jäsenvaltiot, jotka alentavat asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä III 20 päivänä helmikuuta 2006 vahvistettua sokerikiintiötään yli 50 prosenttia, voivat myöntää väliaikaista valtiontukea ajanjaksona, jona sokerijuurikkaan viljelijöille tarkoitettua siirtymäkauden tukea maksetaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 f luvun mukaisesti. Komissio tekee kyseessä olevan jäsenvaltion hakemuksesta päätöksen tätä toimenpidettä varten käytettävissä olevan valtiontuen kokonaismäärästä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu väliaikainen tuki ei saa Italian osalta olla yli 11 euroa markkinointivuotta ja sokerijuurikastonnia kohden, ja se on myönnettävä sokerijuurikkaan viljelijöille ja sokerijuurikkaiden kuljetuksiin.

Suomi saa myöntää sokerijuurikkaan viljelijöille tukea enintään 350 euroa hehtaaria ja markkinointivuotta kohden.

Kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle markkinointivuonna tosiasiallisesti myönnetty valtiontuen määrä 30 päivän kuluessa kunkin markkinointivuoden päättymisestä.

▼M14

4. Tämän asetuksen 180 artiklan toiseen kohtaan sisältyvää poikkeusta sovelletaan tukeen, jota Saksa myöntää kansallisen alkoholimonopolinsa puitteissa tuotteille, joita monopoli pitää jatkojalostuksen jälkeen kaupan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I mainittuna maatalousperäisenä etyylialkoholina. Tätä poikkeusta sovelletaan ainoastaan 31 päivään joulukuuta 2017 saakka, se ei vaikuta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 1 kohdan ja 108 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen soveltamiseen ja sen soveltaminen edellyttää, että seuraavia säännöksiä noudatetaan:

a) monopolin alaisen tukea saavan etyylialkoholin kokonaistuotannon on vähennyttävä asteittain vuoden 2011 600 000 hehtolitran suuruisesta enimmäismäärästä 420 000 hehtolitraan vuonna 2012 ja 240 000 hehtolitraan vuonna 2013, ja se voi olla enintään 60 000 hehtolitraa vuodessa ajanjaksolla 1 päivästä tammikuuta 201431 päivään joulukuuta 2017, jolloin monopolin on lakattava olemasta olemassa;

b) tukea saavien maaseutualueiden sinettitislaamoiden tuotannon on vähennyttävä asteittain vuoden 2011 540 000 hehtolitrasta 360 000 hehtolitraan vuonna 2012 ja 180 000 hehtolitraan vuonna 2013. Kaikkien maaseutualueiden sinettitislaamojen on irtauduttava monopolista viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Monopolista irtaantuville maaseutualueiden sinettitislaamoille myönnetään korvauksena 257,50 euroa hehtolitralta asiaan sovellettavassa Saksan lainsäädännössä tarkoitettuja nominaalisia tislausoikeuksia. Kyseinen korvaava tuki on myönnettävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Se voidaan kuitenkin maksaa useina erinä siten, että viimeinen erä maksetaan 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä;

c) monopolista voidaan myöntää tukea pientislaamoille, joille määritellään tuotannon vakiomäärä, tislaamojen käyttäjille ja hedelmäosuuskuntien tislaamoille 31 päivään joulukuuta 2017 saakka, jos tukea saava tuotanto ei ylitä 60 000:ta hehtolitraa vuodessa;

d) tuen, joka maksetaan 1. tammikuuta 2011 ja 31. joulukuuta 2013 välisenä aikana, kokonaismäärä voi olla enintään 269,9 miljoonaa euroa, ja tuen, joka maksetaan 1. tammikuuta 2014 ja 31. joulukuuta 2017 välisenä aikana 2017, kokonaismäärä voi olla enintään 268 miljoonaa euroa; ja

e) Saksan on vuosittain ennen 30 päivää kesäkuuta toimitettava komissiolle edellisvuotta koskeva kertomus monopolin toiminnasta ja sen puitteissa myönnetystä tuesta. Komissio välittää raportin Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Lisäksi vuosina 2013–2016 toimitettaviin vuosikertomuksiin on sisällyttävä asteittaista luopumista koskeva seuraavan vuoden vuosisuunnitelma pientislaamoille, joille määritellään tuotannon vakiomäärä, tislaamojen käyttäjille ja hedelmäosuuskuntien tislaamoille.

▼M3

5. Jäsenvaltiot voivat jatkaa nykyisten järjestelmien mukaisen valtiontuen maksamista CN-koodiin 0701 kuuluvien tuoreiden tai jäähdytettyjen perunoiden tuotannon ja kaupan osalta 31 päivään joulukuuta 2011.

▼M3

6. Jäsenvaltiot voivat hedelmä- ja vihannesalan osalta maksaa valtiontukea 31 päivään joulukuuta 2010 asti seuraavin edellytyksin:

a) valtiontukea maksetaan ainoastaan hedelmien ja vihannesten tuottajille, jotka eivät ole hyväksytyn tuottajaorganisaation jäseniä ja jotka allekirjoittavat hyväksytyn tuottajaorganisaation kanssa sopimuksen, jossa ne sitoutuvat soveltamaan kyseisen tuottajaorganisaation kriisinehkäisy- ja -hallintatoimenpiteitä;

b) tällaisille tuottajille maksettavan tuen määrä on enintään 75 prosenttia kyseisen tuottajaorganisaation jäsenten saaman yhteisön tuen määrästä; ja

c) kyseinen jäsenvaltio toimittaa komissiolle joulukuun 31 päivään 2010 mennessä valtiontuen tehokkuudesta ja toimivuudesta selvityksen, jossa arvioidaan erityisesti, missä määrin sillä on tuettu alan järjestelyä. Komissio tarkastelee selvitystä ja päättää asianmukaisten ehdotusten tekemisestä.

▼M7

7. Jäsenvaltiot voivat myöntää maitoalan tuottajille 31 päivään maaliskuuta 2014 asti valtiontukea vuosittain yhteensä 55 prosenttia asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetystä ylärajasta mainitun asetuksen 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti myönnetyn yhteisön tuen lisäksi. ►C1 Mainitun asetuksen 69 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisen yhteisön tuen ja valtiontuen yhteismäärä ei saa kuitenkaan missään tapauksessa ylittää 69 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua ylärajaa. ◄

▼M10

182 a artikla

Kansallinen tislaustuki kriisitapauksessa

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää 1 päivästä elokuuta 2012 kansallista tukea viinintuottajille vapaaehtoista tai pakollista viinin tislaamista varten perustelluissa kriisitapauksissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuen on oltava suhteellista ja mahdollistettava kriisin ratkaisu.

3. Jäsenvaltiossa käytettävissä olevien tukien kokonaismäärä tiettynä vuotena ei tällaisen tuen osalta saa ylittää 15:tä prosenttia liitteessä X b vahvistetuista kutakin jäsenvaltiota varten kyseisenä vuotena käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista.

▼M10

4. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua tukea, on toimitettava asianmukaisesti perusteltu ilmoitus komissiolle. Komissio tekee päätöksen siitä, onko toimenpide hyväksytty ja voidaanko tukea myöntää.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

6. Komissio voi vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

▼B

V OSA

YKSITTÄISIÄ ALOJA KOSKEVAT ERITYISET SÄÄNNÖKSET

183 artikla

Maito- ja maitotuotealan myynninedistämismaksu

Rajoittamatta tämän asetuksen 180 artiklan mukaisesti perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan soveltamista, jäsenvaltio voi periä kaupan pidetyistä maitomääristä ja maitoa vastaavista tuotemääristä maidontuottajiltaan myynninedistämismaksua rahoittaakseen kulutuksen edistämistä yhteisössä, maidon ja maitotuotteiden markkinoiden laajentamista ja laadun parantamista koskevia toimenpiteitä.

184 artikla

Tiettyjä aloja koskevat kertomukset

1) tämän asetuksen sisältämien säännösten arvioinnin perusteella ennen 30 päivää syyskuuta 2008 neuvostolle kuivarehualaa koskevan kertomuksen, jossa käsitellään erityisesti palkokasvirehun ja muun tuorerehun viljelyalojen kehittymistä, kuivatun rehun tuotantoa ja saavutettua fossiilisten polttoaineiden säästöä. Kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia;

2) joka kolmas vuosi ja ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen II osan I osaston IV luvun VI jaksossa vahvistettujen mehiläishoitoalaa koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanosta;

3) ennen 31 päivää joulukuuta 2009 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 182 artiklan 4 kohdassa säädetyn Saksan alkoholimonopolia koskevan poikkeuksen soveltamisesta, mukaan luettuna kyseisen monopolin puitteissa myönnettyjen tukien arviointi, ja tarvittaessa asianmukaiset ehdotukset;

▼M3

4) ennen 31 päivää joulukuuta 2013 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen II osan I osaston IV luvun IV a alajaksossa ja II osan II osaston II luvussa annettujen säännösten täytäntöönpanosta hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden, toimintarahastojen ja toimintaohjelmien osalta;

▼M6

5) ennen 31 päivää elokuuta 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 103 g a artiklassa säädetyn kouluhedelmäjärjestelmän soveltamisesta; kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia. Kertomuksessa käsitellään erityisesti sitä, missä määrin

▼M6

järjestelmä on edistänyt moitteettomasti toimivien kouluhedelmäjärjestelmien käyttöönottoa jäsenvaltioissa ja miten järjestelmä on vaikuttanut lasten ruokailutottumusten paranemiseen;

▼M16

6) ennen 31 päivää joulukuuta 2010 ja ennen 31 päivää joulukuuta 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle markkinatilanteen kehitystä ja sen vaikutuksia maitokiintiöjärjestelmän sujuvan asteittaisen poistamisen edellytyksiin koskevan kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia;

▼M10

7) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 103 p artiklassa tarkoitettujen viinialan menekinedistämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta;

8) vuoden 2012 loppuun mennessä viinialaa koskevan kertomuksen ottaen erityisesti huomioon uudistuksen täytäntöönpanosta saadut kokemukset;

▼M16

9) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle maito- ja maitotuotealan markkinatilanteen kehitystä ja erityisesti 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii a alakohdan, 123 artiklan 4 kohdan, 126 c, 126 d, 177 a sekä 185 e ja 185 f artiklan soveltamista sekä tuottajille yhteistuotantosopimusten tekemiseksi myönnettäviä mahdollisia kannustimia koskevan kertomuksen, jossa arvioidaan erityisesti epäedullisessa asemassa olevien alueiden maidontuottajiin ja maidontuotantoon kohdistuvia vaikutuksia näillä alueilla tapahtuvan tuotannon säilyttämistä koskevan yleisen tavoitteen yhteydessä ja joka sisältää tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.

▼B

185 artikla

Humala-alan sopimusten rekisteröinti

1. Kunkin tuottajajäsenvaltion sitä varten nimeämien elinten on rekisteröitävä kaikki yhteisössä tuotetun humalan toimitusta koskevat sopimukset, jotka on tehty tuottajan tai tuottajaorganisaation ja ostajan välillä.

2. Määrättyjen määrien toimittamista sovittuun hintaan yhtenä tai useampana satokautena koskevia sopimuksia, jotka on tehty ennen asianomaisen ensimmäisen satovuoden 1 päivää elokuuta, pidetään ”etukäteen tehtyinä sopimuksina”. Ne on rekisteröitävä erikseen.

3. Rekisteröinnissä kirjattuja tietoja saa käyttää vain tämän asetuksen soveltamiseksi.

4. Komissio vahvistaa humalan toimitussopimusten rekisteröintiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

▼M10

185 a artikla

Viinitilarekisteri ja tuotantokykyselvitys

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä viinitilarekisteriä, joka sisältää ajantasaiset tiedot tuotantokyvystä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuus ei koske jäsenvaltioita, joissa 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltaviin rypälelajikkeisiin kuuluvien viiniköynnösten kokonaispinta-ala on pienempi kuin 500 hehtaaria.

▼M10

3. Jäsenvaltioiden, joiden tukiohjelmiin sisältyy ”viinitilojen rakenneuudistus- ja uusiin lajikkeisiin siirtymistoimenpide” 103 q artiklan mukaisesti, on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä maaliskuuta tuotantokykyään koskeva ajantasainen selvitys viinitilarekisterin perusteella.

4. Komissio vahvistaa viinitilarekisteriä ja tuotantokykyselvitystä koskevat yksityiskohtaiset säännöt erityisesti sen osalta, miten viinitilarekisteriä ja tuotantokykyselvitystä käytetään tuotantokyvyn seurantaan ja valvontaan sekä alojen mittaukseen.

Komissio voi päättää milloin tahansa 1 päivän tammikuuta 2016 jälkeen, ettei 1–3 kohtaa enää sovelleta.

185 b artikla

Viinialan pakolliset ilmoitukset

1. Viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden tuottajien sekä rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien on ilmoitettava vuosittain toimivaltaisille kansallisille viranomaisille edellisestä sadosta tuotetut määrät.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden kauppiaita ilmoittamaan vuosittain edellisestä sadosta kaupan pidetyt määrät.

3. Rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien sekä kauppiaiden – vähittäiskauppiaita lukuun ottamatta – on vuosittain ilmoitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille hallussaan olevan rypäleen puristemehun ja viinin määrä riippumatta siitä, ovatko ne peräisin kyseisen vuoden vai edellisvuosien sadosta. Kolmansista maista tuodut rypäleen puristemehut ja viinit on mainittava erikseen.

4. Komissio voi vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin voi erityisesti sisältyä sääntöjä, jotka koskevat seuraamuksia silloin kun raportointivelvoitteita ei ole noudatettu.

185 c artikla

Saateasiakirjat ja rekisteri viinialalla

1. Viinialan tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen yhteisössä ainoastaan, jos niiden mukana on virallisesti hyväksytty saateasiakirja.

2. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on ammattinsa harjoittamista varten hallussaan viinialan tuotteita, erityisesti tuottajien, pullottajien, jalostajien ja komission määrittelemien kauppiaiden, on pidettävä kirjaa edellä mainittujen tuotteiden saapuvista ja lähtevistä eristä.

3. Komissio voi vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

185 d artikla

Kansallisten vastuuviranomaisten nimeäminen viinialalla

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi viranomainen, joka on vastuussa siitä, että yhteisön sääntöjen noudattaminen viinialalla turvataan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen muiden, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten määrittämistä koskevien säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on erityisesti nimettävä laboratoriot, joilla on lupa suorittaa virallisia määrityksiä viinialalla. Nimettyjen laboratorioiden on oltava testauslaboratorioiden toiminnalle standardissa ISO/IEC 17025 asetettujen yleisten perusteiden mukaisia.

▼M10

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja laboratorioiden nimet ja osoitteet. Komissio julkaisee nämä tiedot ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean avustusta.

▼M16

185 e artikla

Pakolliset ilmoitukset maito- ja maitotuotealalla

Raakamaidon ensiostajien on 1 päivästä huhtikuuta 2015 ilmoitettava toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle niille kunkin kuukauden aikana toimitetun raakamaidon määrä.

Tässä artiklassa ja 185 f artiklassa 'ensiostajalla' tarkoitetaan yritystä tai ryhmää, joka ostaa maitoa tuottajilta

a) kerätäkseen, pakatakseen, varastoidakseen, jäähdyttääkseen tai jalostaakseen sitä, myös toimeksiantona;

b) myydäkseen sen yhdelle tai useammalle maitoa tai muita maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun raakamaidon määrä.

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tällaisten ilmoitusten sisältöä, muotoa ja toimittamisajankohtaa koskevat säännöt sekä jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti antamiin ilmoituksiin liittyvät toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

185 f artikla

Sopimussuhteet maito- ja maitotuotealalla

1. Jos jäsenvaltio päättää, että jokaisen sen alueella tapahtuvan raakamaidon toimituksen tuottajalta raakamaidon jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, ja/tai päättää, että ensiostajan on tehtävä kirjallinen tarjous tuottajan toimittamaa raakamaitoa koskevan sopimuksen tekemisestä, tällaisen sopimuksen ja/tai tarjouksen sopimuksen tekemisestä on täytettävä 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

Jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon toimitusten tuottajalta raakamaidon jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, sen on myös päätettävä, mikä toimituksen vaihe kuuluu tai mitkä toimituksen vaiheet kuuluvat tällaisen sopimuksen piiriin, jos raakamaidon toimitus tapahtuu yhden tai useamman kerääjän toimesta. Tässä artiklassa "kerääjällä" tarkoitetaan yritystä, joka kuljettaa raakamaidon tuottajalta tai toiselta kerääjältä raakamaidon jalostajalle tai toiselle kerääjälle, jos raakamaidon omistusoikeus siirtyy kussakin tapauksessa.

2. Sopimus ja/tai tarjous sopimuksen tekemisestä on

a) tehtävä ennen toimitusta;

b) tehtävä kirjallisesti; ja

c) siihen on sisällyttävä erityisesti seuraavat ehdot:

i) toimituksesta maksettava hinta,

— jonka on oltava kiinteä ja sopimuksessa vahvistettu, ja/tai

▼M16

— joka lasketaan yhdistämällä erilaisia sopimuksessa mainittuja tekijöitä, joita voivat olla markkinaindikaattorit, jotka heijastelevat markkinaolojen vaihtelua, toimitettu määrä ja toimitetun raakamaidon laatu tai koostumus;

ii) raakamaidon määrä, joka voidaan toimittaa ja/tai on toimitettava, sekä tällaisten toimitusten ajankohta;

iii) sopimuksen kesto, jolloin sopimus voi olla joko määräaikainen tai toistaiseksi voimassa oleva siten, että sopimukseen sisällytetään irtisanomislauseke;

iv) maksuaikoja ja -menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset tiedot;

v) raakamaidon keräämistä tai toimittamista koskevat järjestelyt; ja

vi) ylivoimaisen esteen sattuessa sovellettavat säännöt.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, sopimusta ja/tai tarjousta sopimuksen tekemisestä ei vaadita silloin, kun tuottaja toimittaa raakamaidon osuuskunnalle, jonka jäsen tuottaja on, jos kyseisen osuuskunnan sääntöihin tai näillä säännöillä vahvistettuihin taikka niistä johdettuihin sääntöihin ja päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutukseltaan vastaavat 2 kohdan a, b ja c alakohdan säännöksiä.

4. Kaikista raakamaidon tuottajien, kerääjien tai jalostajien tekemien raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten ehdoista, 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut ehdot mukaan luettuina, voidaan vapaasti neuvotella osapuolten kesken.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään:

i) jos jäsenvaltio päättää tehdä raakamaidon toimituksia koskevat kirjalliset sopimukset pakollisiksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, se voi määrittää vähimmäiskeston, jota sovelletaan ainoastaan tuottajan ja raakamaidon ensiostajan välisiin kirjallisiin sopimuksiin. Tämän vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, ja se ei saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa; ja/tai

ii) jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon ensiostajan on 1 kohdan mukaisesti tehtävä tuottajalle kirjallinen tarjous sopimuksen tekemisestä, se voi säätää, että tarjouksen on sisällettävä kansallisessa lainsäädännössä tältä osin vahvistettu sopimuksen vähimmäiskesto. Tällaisen vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Toinen alakohta ei rajoita tuottajan oikeutta hylätä tällainen vähimmäiskesto, jos hylkääminen tehdään kirjallisesti. Tässä tapauksessa osapuolet voivat vapaasti neuvotella kaikista sopimuksen ehdoista, mukaan luettuina 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut ehdot.

5. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tässä artiklassa tarkoitettuja vaihtoehtoja, on ilmoitettava komissiolle, miten niitä sovelletaan.

6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan sekä 3 kohdan yhdenmukaista soveltamista varten, sekä toimenpiteet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti tekemiin ilmoituksiin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

186 artikla

Sisämarkkinahintoihin liittyvät häiriöt

Komissio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet seuraavissa tilanteissa, jos kyseiset tilanteet näyttävät jatkuvan, minkä vuoksi markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä:

▼M12

a) sokeri-, humala-, naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote- sekä lampaan- ja vuohenliha-alan tuotteiden osalta, jos minkä tahansa kyseisen tuotteen yhteisön markkinahinta nousee tai laskee merkittävästi;

▼B

b) sianliha-, muna- ja siipikarjanliha-alan tuotteiden sekä oliiviöljyn osalta, jos minkä tahansa kyseisen tuotteen yhteisön markkinahinta nousee merkittävästi.

187 artikla

Maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen aiheuttamat häiriöt

Jos yhden tai useamman vilja-, riisi-, sokeri- ja maito- tai maitotuotealan tuotteen maailmanmarkkinanoteeraukset tai -hinnat saavuttavat tason, joka häiritsee tai uhkaa häiritä tuotteiden saatavuutta yhteisön markkinoilla, ja jos tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena ja huononevan, komissio voi toteuttaa kyseessä olevan alan osalta tarvittavat toimenpiteet. Se voi erityisesti keskeyttää tuontitullien kantamisen kokonaan tai osittain tiettyjen määrien osalta.

188 artikla

Häiriötilanteissa sovellettavia toimenpiteitä koskevat edellytykset ja täytäntöönpanosäännöt

1. Edellä 186 ja 187 artiklassa säädetyt toimenpiteet voidaan toteuttaa:

a) edellyttäen, että kaikki muut tämän asetuksen nojalla käytettävissä olevat toimenpiteet vaikuttavat riittämättömiltä;

b) perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisista sopimuksista aiheutuvia velvoitteita noudattaen.

2. Komissio voi hyväksyy 186 ja 187 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

▼M10

188 a artikla

Kertomukset ja arviointi viinialalla

1. Kun kyseessä ovat 85 a artiklassa tarkoitetut 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen laittomasti istutetut alat, jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä alat, joille

▼M10

on istutettu viiniköynnöksiä ilman lupaa 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen, sekä alat, jotka on raivattu kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Kun kyseessä on 85 b artiklassa tarkoitettu ennen 1 päivää syyskuuta 1998 laittomasti istutettujen alojen pakollinen säännönmukaistaminen, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asianomaisen vuoden 1 päivään maaliskuuta mennessä:

a) alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa ennen 1 päivää syyskuuta 1998;

b) alat, jotka on säännönmukaistettu kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseisessä kohdassa säädetyt maksut sekä kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetty alueellisten istutusoikeuksien keskimääräinen arvo.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2010 mennessä alat, jotka on raivattu 85 b artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Tässä kohdassa säädettyihin velvoitteisiin ei vaikuta 85 g artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättyminen 31 päivänä joulukuuta 2015.

3. Kun kyseessä ovat II osan I osaston III luvun IV a jakson III alajaksossa säädetyssä raivausjärjestelmässä jätetyt tukihakemukset, jäsenvaltioiden on vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä ilmoitettava komissiolle hyväksytyt hakemukset alueiden ja satoluokkien mukaan eriteltyinä sekä alueen maksamien raivauspalkkioiden kokonaismäärä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain 1 päivään joulukuuta mennessä edelliseltä viinivuodelta

a) raivatut alueet alueittain ja satoluokittain eriteltyinä;

b) alueen maksamien raivauspalkkioiden kokonaismäärä.

4. Kun kyseessä ovat 85 u artiklan mukaiset raivausjärjestelmään osallistumisen poikkeukset, jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää kyseisen artiklan 4–6 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, on ilmoitettava toteutettavasta raivaustoimenpiteestä seuraavat tiedot komissiolle vuosittain 1 päivään elokuuta mennessä:

a) tukeen kelpaamattomiksi katsotut alat;

b) perusteet sille, miksi alat katsotaan tukeen kelpaamattomiksi 85 u artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä ja ensimmäisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2010 mennessä kertomus II osan I osaston IV luvun IV b jaksossa tarkoitettuihin tukiohjelmiinsa kuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanosta edellisenä varainhoitovuonna.

Kertomuksissa on lueteltava ja kuvattava toimenpiteet, joille on myönnetty tukiohjelmissa yhteisön tukea, ja erityisesti annettava tietoa 103 p artiklassa tarkoitettujen menekinedistämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta.

▼M10

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 päivään maaliskuuta 2011 mennessä ja toisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2014 mennessä arviointi tukiohjelman kustannuksista ja tuloksista sekä suunnitelma niiden tehokkuuden parantamiseksi.

7. Komissio vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

▼B

189 artikla

Tiedonannot etyylialkoholialalla

1. Jäsenvaltioiden on etyylialkoholialan tuotteiden osalta annettava komissiolle seuraavat tiedot:

a) maatalousperäisen etyylialkoholin tuotanto hehtolitroina puhdasta alkoholia, eriteltynä alkoholin valmistukseen käytetyn tuotteen mukaan;

b) maatalousperäisen etyylialkoholin myynti hehtolitroina puhdasta alkoholia, eriteltynä käyttötarkoitusalan mukaan;

c) kyseisessä jäsenvaltiossa edellisen vuoden lopussa käytettävissä olleet maatalousperäisen etyylialkoholin varastot;

d) kuluvan vuoden tuotantoa koskevat arviot.

Komissio hyväksyy näiden tietojen toimittamista koskevat säännöt ja erityisesti tietojen toimittamistiheyden ja käyttötarkoitusalojen määrittelyn.

2. Komissio laatii 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja muiden saatavilla olevien tietojen perusteella ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta tilaston yhteisön maatalousperäisen etyylialkoholin markkinoista edellisenä vuonna ja tilastoarvion kuluvalle vuodelle.

Yhteisön tilasto sisältää myös tietoja muusta kuin maatalousperäisestä etyylialkoholista. Komissio vahvistaa näiden tietojen täsmällisen sisällön ja menetelmät niiden keräämiseksi.

Tätä kohtaa sovellettaessa ”muulla kuin maatalousperäisellä etyylialkoholilla” tarkoitetaan CN-koodeihin 2207, 2208 90 91 ja 2208 90 99 kuuluvia tuotteita, jotka on saatu muusta kuin perustamissopimuksen liitteessä I luetellusta tietystä maataloustuotteesta.

3. Komissio antaa jäsenvaltioille tiedoksi 2 kohdassa tarkoitetut tilastot ja arviot.

VI OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

190 artikla

Rahoitusta koskevat säännökset

Asetusta (EY) N:o 1290/2005 ja sen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan menoihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämisestä.

▼M10

190 a artikla

Viinialalla käytettävissä olevien määrien siirtäminen maaseudun kehittämiseen

1. Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja maatalousmarkkinoiden sääntelemiseksi tehtäviä interventiotoimenpiteitä varten 2 kohdassa vahvistetut määrät, jotka perustuvat asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisiin aiempiin menoihin, ovat käytettävissä kalenterivuosittain yhteisön lisävaroina viinintuotantoalueilla asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti rahoitettavissa maaseudun kehittämisohjelmissa toteutettavia toimenpiteitä varten.

2. Seuraavina kalenterivuosina käytettävissä ovat seuraavat määrät:

— 2009: 40 660 000 euroa,

— 2010: 82 110 000 euroa,

— vuodesta 2011 alkaen: 122 610 000 euroa.

3. Edellä 2 kohdassa vahvistetut määrät jaetaan jäsenvaltioille liitteen X c mukaisesti.

▼B

191 artikla

Kiireelliset toimenpiteet

Komissio toteuttaa toimenpiteet, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa.

Nämä toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajan kuin on ehdottoman välttämätöntä.

192 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission välinen tiedonvaihto

1. Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen tai markkinoiden seurannan ja analysoinnin ja 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita koskevien kansainvälisten velvoitteiden noudattamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

2. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt sen määrittelemiseksi, mitkä tiedot ovat tarpeen 1 kohdan soveltamiseksi sekä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat näiden tietojen muotoa, sisältöä, aikataulua ja määräaikoja sekä tietojen ja asiakirjojen toimittamista tai käyttöön saattamista koskevia järjestelyjä.

193 artikla

Säännösten kiertämistä koskeva lauseke

Tässä asetuksessa säädettyjä etuuksia ei myönnetä luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joiden osalta on osoitettu, että näiden etuuksien saamiseen vaaditut edellytykset on luotu keinotekoisesti ja tämän asetuksen mukaisten tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityisten säännösten soveltamista.

▼B

194 artikla

Tarkastukset ja hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset sekä niistä raportointi

Komissio määrittelee:

a) säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden toteuttamia tämän asetuksen soveltamisesta aiheutuvien velvoitteiden noudattamiseen liittyviä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia;

b) hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten soveltamista koskevan järjestelmän, kun havaitaan tämän asetuksen soveltamisesta aiheutuvien velvoitteiden noudattamatta jättämisiä;

c) säännöt tämän asetuksen soveltamisen seurauksena aiheettomasti maksettujen maksujen takaisinperinnästä;

d) säännöt, jotka koskevat toteutettujen tarkastusten ja niiden tulosten raportointia.

Edellä d alakohdassa tarkoitetut hallinnolliset seuraamukset on porrastettava havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan.

▼M10

Komissio voi myös vahvistaa alojen mittaamista viinialalla koskevat säännöt tässä asetuksessa säädettyjen yhteisön säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tällaiset säännöt voivat koskea erityisesti tarkastuksia ja sääntöjä, joilla säännellään tarkastusten parantamiseksi toteutettavia erityisiä rahoitusmenettelyjä.

194 a artikla

Yhteensopivuus yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa

Jäsenvaltioiden on tämän asetuksen soveltamiseksi viinialalla varmistettava, että 194 artiklan ensimmäisessä ja kolmannessa kohdassa tarkoitetut hallinto- ja valvontamenettelyt, jotka liittyvät aloihin, ovat yhteensopivia yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa seuraavilta osin:

a) sähköinen tietokanta;

b) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;

c) hallinnolliset tarkastukset.

Menettelyjen on mahdollistettava ongelmaton ja ristiriidaton yhteistoiminta tai tietojenvaihto yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa.

▼B

VII OSA

TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Täytäntöönpanosäännökset

195 artikla

Komitea

▼M10

1. Komissiota avustaa maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitea, jäljempänä 'hallintokomitea'.

▼B

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

▼M10

3. Komissiota avustaa myös sääntelykomitea.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

196 artikla

Hallintokomitean työskentelyn järjestäminen

Edellä 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hallintokomitean kokousten järjestämisessä on erityisesti otettava huomioon sen vastuualan laajuus, käsiteltävien kysymysten erityispiirteet sekä tarve saada käyttöön asianmukaista asiantuntemusta.

▼M16

196 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 126 e artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 2 päivästä huhtikuuta 2012 alkaen. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

▼M16

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 126 e artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 126 e artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

196 b artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, jota kutsutaan maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komiteaksi. Tämä komitea on yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 ([1]) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

▼B

II LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

197 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 muutokset

Kumotaan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 74–76 artikla.

198 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 muutokset

Kumotaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 ja 47 artikla.

199 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2201/96 muutokset

Kumotaan asetuksen (EY) N:o 2201/96 29 ja 30 artikla.

([1]) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

▼B

200 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1184/2006 muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 1184/2006 seuraavasti:

1) Korvataan nimi seuraavasti:

”Neuvoston asetus (EY) N:o 1184/2006, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006, tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta tiettyjen maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan”.

2) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan perustamissopimuksen 81–86 artiklan sekä 88 artiklan eräiden määräysten soveltamiseen, jotka koskevat perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoa tai kauppaa, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (*) 1 artiklan 1 kohdan a–h, k sekä m–u alakohdassa ja 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tuotteita lukuun ottamatta.

1 a artikla

Jollei tämän asetuksen 2 artiklasta muuta johdu, perustamissopimuksen 81–86 artiklaa sekä niiden täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä sovelletaan kaikkiin perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja 82 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoa tai kauppaa.

(*) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.”

3) Korvataan 2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisiin tämän asetuksen 1 a artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka kuuluvat olennaisena osana kansallisiin markkinoihin tai jotka ovat tarpeen perustamissopimuksen 33 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.”

4) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohtaa ja 88 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotannon tai kaupan tukeen.”

201 artikla

Kumoamiset

1. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, kumotaan seuraavat asetukset:

a) asetukset (ETY) N:o 234/68, (ETY) N:o 827/68, (ETY) N:o 2517/69, (ETY) N:o 2728/75, (ETY) N:o 1055/77, (ETY) N:o 2931/79, (ETY) N:o 1358/80, (ETY) N:o 3730/87, (ETY) N:o 4088/87, (ETY) N:o 404/93, (EY) N:o 670/2003 ja (EY) N:o 797/2004, 1 päivästä tammikuuta 2008;

▼B

b) asetukset (ETY) N:o 707/76, (EY) N:o 1786/2003, (EY) N:o 1788/2003 ja (EY) N:o 1544/2006, 1 päivästä huhtikuuta 2008;

c) asetukset (ETY) N:o 315/68, (ETY) N:o 316/68, (ETY) N:o 2729/75, (ETY) N:o 2759/75, (ETY) N:o 2763/75, (ETY) N:o 2771/75, (ETY) N:o 2777/75, (ETY) N:o 2782/75, (ETY) N:o 1898/87, (ETY) N:o 1906/90, (ETY) N:o 2204/90, (ETY) N:o 2075/92, (ETY) N:o 2077/92, (ETY) N:o 2991/94, (EY) N:o 2597/97, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1255/1999, (EY) N:o 2250/1999, (EY) N:o 1673/2000, (EY) N:o 2529/2001, (EY) N:o 1784/2003, (EY) N:o 865/2004, (EY) N:o 1947/2005, (EY) N:o 1952/2005 ja (EY) N:o 1028/2006, 1 päivästä heinäkuuta 2008;

d) asetus (EY) N:o 1785/2003, 1 päivästä syyskuuta 2008;

e) asetus (EY) N:o 318/2006, 1 päivästä lokakuuta 2008;

f) asetukset (ETY) N:o 3220/84, (ETY) N:o 386/90, (ETY) N:o 1186/90, (ETY) N:o 2137/92 ja (EY) N:o 1183/2006, 1 päivästä tammikuuta 2009.

2. Kumotaan päätös 74/583/ETY 1 päivästä tammikuuta 2008.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen asetusten kumoaminen ei vaikuta:

a) kyseisten asetusten perusteella annettujen yhteisön säädösten voimassaoloon; eikä

b) kyseisillä asetuksilla muihin yhteisön lainsäädännön säädöksiin, joita ei kumota tällä asetuksella, tehtyjen muutosten voimassaoloon.

202 artikla

Viittaukset

Viittauksia 197–201 artiklalla muutettuihin tai kumottuihin säännöksiin ja asetuksiin on pidettävä viittauksina tähän asetukseen, ja ne on luettava liitteessä XXII esitettyjen vastaavuustaulukkojen mukaisesti.

203 artikla

Siirtymäsäännökset

Komissio voi toteuttaa toimenpiteitä, joilla helpotetaan siirtymistä 197–201 artiklalla muutetuissa tai kumotuissa asetuksissa säädetyistä järjestelyistä niihin, jotka on vahvistettu tässä asetuksessa.

▼M3

203 a artikla

Hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan siirtymäsäännöt

1. Asetuksessa (EY) N:o 2201/96 ja tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetussa asetuksessa (EY) N:o 2202/96 ([1]) säädettyjä tukijärjestelmiä, jotka kumotaan asetuksella (EY) N:o 1182/2007, sovelletaan edelleen kuhunkin asianomaiseen tuotteeseen sen markkinointivuoden osalta, joka päättyy vuonna 2008.

([1]) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 49, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1933/2001 (EYVL L 262, 2.10.2001, s. 6).

▼M3

2. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla ennen tämän asetuksen voimaantuloa jo hyväksytyt tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät ovat edelleen hyväksyttyjä tämän asetuksen nojalla. Tarvittaessa niiden on tehtävä tämän asetuksen vaatimusten edellyttämät mukautukset 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä.

Asetuksen (EY) N:o 1182/2007 nojalla jo hyväksytyt tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden liitot ovat edelleen hyväksyttyjä tämän asetuksen nojalla.

3. Tuottajaorganisaation pyynnöstä asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla ennen asetuksen (EY) N:o 1182/2007 voimaantuloa hyväksytty toimintaohjelma voidaan:

a) pitää voimassa sen päättymiseen asti; tai

b) muuttaa vastaamaan tämän asetuksen vaatimuksia; tai

c) korvata uudella tämän asetuksen nojalla hyväksytyllä toimintaohjelmalla.

Edellä 103 d artiklan 3 kohdan e ja f alakohtaa sovelletaan toimintaohjelmiin, jotka on esitetty vuonna 2007 mutta joita ei ole vielä hyväksytty päivänä, josta alkaen tätä asetusta sovelletaan, ja jotka muuten täyttävät kyseisissä alakohdissa säädetyt perusteet.

4. Tuottajaryhmittymien osalta, joille on myönnetty esihyväksyntä asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla, kyseinen esihyväksyntä pysyy voimassa tämän asetuksen nojalla. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla hyväksytyt hyväksymissuunnitelmat pysyvät voimassa tämän asetuksen nojalla. Suunnitelmia on kuitenkin muutettava tarvittaessa siten, että tuottajaryhmittymä pystyy täyttämään tämän asetuksen 125 b artiklassa vahvistetut tuottajaorganisaatioon sovellettavat hyväksymisperusteet. Siltä osin kuin on kyse sellaisten jäsenvaltioiden tuottajaryhmittymistä, jotka liittyivät Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen, 103 a artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitettyjä tukitasoja on sovellettava hyväksymissuunnitelmiin tämän asetuksen soveltamispäivästä alkaen.

5. Asetuksen (EY) N:o 2202/96 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja sopimuksia, jotka kattavat sitrushedelmien jalostustukijärjestelmän osalta useamman kuin yhden markkinointivuoden 1 päivänä lokakuuta 2008 alkavasta tai sen jälkeisestä markkinointivuodesta alkaen, voidaan molempien osapuolten suostumuksella muuttaa tai ne voidaan päättää, jotta otetaan huomioon mainitun asetuksen kumoaminen asetuksella (EY) N:o 1182/2007 ja siitä johtuva tuen kumoutuminen. Asianomaisiin osapuoliin ei sovelleta minkäänlaisia mainitun asetuksen tai sen täytäntöönpanosääntöjen mukaisia seuraamuksia tällaisen muuttamisen tai päättämisen johdosta.

6. Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan tai 143 bc artiklan mukaisia siirtymäjärjestelyjä, asetuksen (EY) N:o 2201/96 6 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 2202/96 6 artiklan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä jalostettavaksi toimitetun raaka-aineen vähimmäisominaisuuksista ja lopputuotteiden vähimmäislaatuvaatimuksista sovelletaan edelleen sen alueella korjattuun raaka-aineeseen.

7. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 ja (EY) N:o 2201/96 nojalla määriteltyjä kaupan pitämisen vaatimuksia sovelletaan edelleen siihen asti, kun hedelmä- ja vihannesalalla sekä hedelmä- ja vihannesjalostealalla annetaan 113 ja 113 a artiklan mukaisesti uusia kaupan pitämisen vaatimuksia.

▼M3

8. Komissio voi päättää toimenpiteistä, joita tarvitaan helpottamaan siirtymistä asetuksissa (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96, (EY) N:o 2202/96 ja (EY) N:o 1182/2007 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin, mukaan luettuina tämän artiklan 1–7 kohdassa tarkoitetut järjestelyt.

▼M10

203 b artikla

Siirtymäkauden säännöt viinialalla

Komissio voi toteuttaa toimenpiteitä, joilla helpotetaan siirtymistä asetuksissa (EY) N:o 1493/1999 ja (EY) N:o 479/2008 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin.

▼B

204 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008.

Sitä sovelletaan kuitenkin:

a) vilja-, siemen-, humala-, oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, pellava- ja hamppu-, raakatupakka-, naudanliha-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna- ja siipikarjanliha-alan osalta 1 päivästä heinäkuuta 2008;

b) riisialan osalta 1 päivästä syyskuuta 2008;

c) sokerialan osalta 1 päivästä lokakuuta 2008 lukuun ottamatta 59 artiklaa, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008;

d) kuivarehualan ja silkkiäistoukka-alan osalta 1 päivästä huhtikuuta 2008;

e) viinialan sekä 197 artiklan osalta 1 päivästä elokuuta 2008;

f) maito- ja maitotuotealan osalta, II osan I osaston III luvussa vahvistettuja säännöksiä lukuun ottamatta, 1 päivästä heinäkuuta 2008;

g) tämän asetuksen II osan I osaston III luvussa vahvistetun maidontuotannon rajoittamista koskevan järjestelmän osalta 1 päivästä huhtikuuta 2008;

h) 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön ruhojen luokitteluasteikkojen osalta 1 päivästä tammikuuta 2009.

Edellä olevia 27, 39 ja 172 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008 ja 149–152 artiklaa 1 päivästä heinäkuuta 2008 kaikkien asianomaisten tuotteiden osalta.

3. Sokerialan osalta II osan I osastoa sovelletaan sokerin markkinointivuoden 2014/2015 päättymiseen asti.

4. Tämän asetuksen II osan I osaston III luvussa vahvistettuun maidontuotannon rajoittamista koskevaan järjestelmään liittyviä säännöksiä sovelletaan 66 artiklan mukaisesti 31 päivään maaliskuuta 2015.

▼**M7**

5. Perunatärkkelyksen osalta II osan I osaston III luvun III a jaksoa sovelletaan perunatärkkelystä koskevan markkinointivuoden 2011/2012 loppuun.

▼**M15**

_____

▼**M16**

7. Maito- ja maitotuotealalla sovelletaan 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii a alakohtaa, 123 artiklan 4 kohtaa ja 126 a, 126 b, 126 e ja 177 a artiklaa 2 päivästä huhtikuuta 201230 päivään kesäkuuta 2020 sekä 126 c, 126 d, 185 e ja 185 f artiklaa 3 päivästä lokakuuta 201230 päivään kesäkuuta 2020.

▼**B**

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

LUETTELO 1 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUISTA TUOTTEISTA

I osa: Vilja

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat vilja-alan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	0709 90 60	Sokerimaissi, tuore tai jäähdytetty
	0712 90 19	Kuivattu sokerimaissi, kokonainen, paloiteltu, viipaloitu, rouhittu tai jauhettu, mutta ei enempää valmistettu, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi
	1001 90 91	Tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, siemenvilja
	1001 90 99	Spelttivehnä, tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
	1002 00 00	Ruis
	1003 00	Ohra
	1004 00	Kaura
	1005 10 90	Maissin, muun kuin hybridimaissin siemenet
	1005 90 00	Maissi, ei kuitenkaan siemenvilja
	1007 00 90	Durransiemenet, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut hybridit
	1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
b)	1001 10	Durumvehnä
c)	1101 00 00	Hienot vehnäjauhot tai vehnän ja rukiin sekajauhot
	1102 10 00	Hienot ruisjauhot
	1103 11	Vehnärouhe ja karkeat jauhot
	1107	Maltaat, myös paahdetut
d)	0714	Maniokki- (kassava-), arrow- ja salepjuuret, maa-artisokat, bataatit ja niiden kaltaiset runsaasti tärkkelystä tai inuliinia sisältävät juuret ja mukulat, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös paloitellut tai pelleteiksi valmistetut; saagoydin
	ex 1102	Muut hienot viljajauhot kuin vehnäjauhot tai vehnän ja rukiin sekajauhot:
	1102 20	– maissijauho
	1102 90	– muut:
	1102 90 10	– – ohrajauho
	1102 90 30	– – kaurajauho
	1102 90 90	– – muu
	ex 1103	Viljarouheet, karkeat viljajauhot ja viljapelletit, ei kuitenkaan alanimikkeen 1103 11 vehnä eikä alanimikkeen 1103 19 50 riisi eikä alanimikkeen 1103 20 50 riisipelletit

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 1104	Muulla tavoin käsitellyt viljanjyvät (esim. kuoritut, valssatut, hiutaleiksi valmistetut, pyöristetyt, leikatut tai karkeasti rouhitut), ei kuitenkaan nimikkeen 1006 riisi eikä alanimikkeen 1104 19 91 riisihiutaleet; viljanjyvien alkiot, kokonaiset, valssatut, hiutaleiksi valmistetut tai jauhetut
1106 20	Nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot
ex 1108	Tärkkelys; inuliini:
	– tärkkelys:
1108 11 00	– – vehnätärkkelys
1108 12 00	– – maissitärkkelys
1108 13 00	– – perunatärkkelys
1108 14 00	– – maniokkitärkkelys (kassavatärkkelys)
ex 1108 19	– – muu tärkkelys:
1108 19 90	– – – muu
1109 00 00	Vehnägluteeni, myös kuivattu
1702	Muut sokerit, myös kemiallisesti puhdas laktoosi, maltoosi, glukoosi ja fruktoosi (levuloosi), jähmeät; lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät sokerisiirapit; keinotekoinen hunaja, myös luonnonhunajan kanssa sekoitettuna; sokeriväri:
ex 1702 30	– glukoosi ja glukoosisiirappi, joissa ei ole lainkaan fruktoosia tai joissa sitä on vähemmän kuin 20 prosenttia kuivapainosta:
	– – muut:
	– – – muut:

▼M9

ex 1702 30 50	– – muut: valkoisena kiteisenä jauheena, myös yhteenpuristettuna, jossa on vähemmän kuin 99 prosenttia glukoosia kuivapainosta
ex 1702 30 90	– – – muut, joissa on vähemmän kuin 99 prosenttia glukoosia kuivapainosta

▼B

ex 1702 40	– glukoosi ja glukoosisiirappi, jossa on vähintään 20 prosenttia, mutta vähemmän kuin 50 prosenttia fruktoosia kuivapainosta, ei kuitenkaan inverttisokeri:
1702 40 90	– – muu
ex 1702 90	– muut, myös inverttisokeri ja muut sokeri- ja sokerisiirappiseokset, joissa on fruktoosia 50 prosenttia kuivapainosta:
1702 90 50	– – maltodekstriini ja maltodekstriinisiirappi
	– – sokeriväri:
	– – – muut:
1702 90 75	– – – – jauheena, myös yhteenpuristettuna

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1702 90 79	– – – – muut
2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
ex 2106 90	– muut
	– – lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit:
	– – – muut
2106 90 55	– – – – glukoosi- ja maltodekstriinisiirappi
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut
ex 2303	Tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet, sokerijuurikasjätemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet, rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2303 10	– tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet
2303 30 00	– rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet
ex 2306	Öljykakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa muodostuneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 tai 2305 kuuluvat, jotka ovat peräisin:
	– muut
2306 90 05	– – maissinalkioista
ex 2308	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasvialkuperäiset jätteet sekä kasvialkuperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 40	– Tammenterhot ja hevoskastanjat; hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristejäännös
2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	– koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 11 2309 10 13 2309 10 31 2309 10 33 2309 10 51 2309 10 53	►M9 – – joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita ◄
ex 2309 90	►M9 muut: ◄
2309 90 20	►M9 – – yhdistetyn nimikkeistön 23 ryhmän 5 lisähuomautuksessa tarkoitetut tuotteet ◄
	►M9 – – muut, myös sekavalmisteet ◄

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
2309 90 31 2309 90 33 2309 90 41 2309 90 43 2309 90 51 2309 90 53	►M9 – – joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita ◄

II osa: Riisi

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat riisialan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	1006 10 21— 1006 10 98	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi), muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
	1006 20	Esikuorittu (ruskea) riisi
	1006 30	Osittain tai kokonaan hiottu riisi, myös kiillotettu tai lasitettu
b)	1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät
c)	1102 90 50	Hienot riisijauhot
	1103 19 50	Riisistä valmistetut rouheet ja karkeat jauhot
	1103 20 50	Riisipelletit
	1104 19 91	Riisihiutaleet
	ex 1104 19 99	Valssatut riisinjyvät
	1108 19 10	Riisitärkkelys

III osa: Sokeri

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat sokerialan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	1212 91	Sokerijuurikas
	1212 99 20	Sokeriruoko
b)	1701	Ruoko- ja juurikassokeri sekä kemiallisesti puhdas sakkaroosi, jähmeä
c)	1702 20	Vaahterasokeri ja vaahterasiirappi
	►M9 1702 60 95 ja 1702 90 95 ◄	Muut sokerit ja sokerisiirapit, lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät, ei kuitenkaan laktoosi tai glukoosi, maltodekstriini ja isoglukoosi
▼M9	_____	
▼B		
	1702 90 71	Sokeriväri, jossa on sakkaroosia vähintään 50 prosenttia kuivapainosta
	2106 90 59	Lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit, muut kuin isoglukoosi-, laktoosi-, glukoosi- ja maltodekstriinisiirapit

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
d) 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglukoosi
e) 1702 60 80 1702 90 80	Inuliinisiirappi
f) 1703	Sokerin erottamisessa ja puhdistamisessa syntyvä melassi
g) 2106 90 30	Maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit
h) 2303 20	Sokerijuurikasjätemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet

IV osa: Kuivattu rehu

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat kuivarehualan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) ex 1214 10 00	– sini- eli rehumailasjauho (alfalfajauho) ja -pelletit
	– muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
ex 1214 90 90	– keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita
	– muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
b) ex 2309 90 99	– sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet
	– yksinomaan edellä tarkoitettujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäännöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet

V osa: Siemenet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat siemenalan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0712 90 11	Sokerimaissihybridit:
	– kylvämiseen tarkoitetut
0713 10 10	Herneet (*Pisum sativum*):
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 20 00	Kahviherneet (garbanzot):
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 31 00	*Vigna mungo* (L.) Hepper - tai *Vigna radiata* (L.) Wilczek -lajin pavut:
	– kylvämiseen tarkoitetut

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0713 32 00	Adsukipavut (*Phaseolus* tai *Vigna angularis*):
	– kylvämiseen tarkoitetut
0713 33 10	Tarhapavut (*Phaseolus vulgaris*):
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 39 00	Muut pavut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 40 00	Linssit eli kylvövirvilät:
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 50 00	Härkäpavut (*Vicia faba* var. *major*, *Vicia faba* var. *equina* ja *Viciafaba* var. *minor*):
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 90 00	Muut kuivatut palkokasvit:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1001 90 10	Spelttivehnä:
	– kylvämiseen tarkoitettu
ex 1005 10	Hybridimaissi, siemenvilja
1006 10 10	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi):
	– siemenvilja
1007 00 10	Durrahybridit:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1201 00 10	Soijapavut, myös murskatut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1202 10 10	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuorelliset:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1204 00 10	Pellavansiemenet, myös murskatut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1205 10 10 ja ex 1205 90 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet, myös murskatut, kylvämiseen tarkoitetut
	– muut
1206 00 10	Auringonkukansiemenet, myös murskatut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 1207	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1209	Siemenet, hedelmät ja itiöt, jollaisia käytetään:
	– kylvämiseen

VI osa: Humala

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat humala-alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1210	Tuoreet tai kuivatut humalantähkät, myös murskatut, jauhetut tai pelleteiksi valmistetut; lupuliini

▼B

2. Tämän asetuksen kaupan pitämistä ja kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevia sääntöjä sovelletaan lisäksi seuraaviin tuotteisiin:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1302 13 00	Humalasta saadut kasvimehut ja -uutteet

VII osa: Oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	1509	Oliiviöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
	1510 00	Muut yksinomaan oliiveista saadut öljyt ja niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, myös näiden öljyjen tai jakeiden ja nimikkeen 1509 öljyjen tai jakeiden sekoitukset
b)	0709 90 31	Tuoreet tai jäädytetyt oliivit, muuhun käyttöön kuin öljyn valmistukseen tarkoitetut
	0709 90 39	Muut oliivit, tuoreet tai jäähdytetyt
	0710 80 10	Oliivit (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), jäädytetyt
	0711 20	Oliivit, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina
	ex 0712 90 90	Kuivatut oliivit, kokonaiset, paloitellut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut
	2001 90 65	Oliivit, etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt
	ex 2004 90 30	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, jäädytetyt
	2005 70	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, muut kuin jäädytetyt
c)	1522 00 31 1522 00 39	Rasva-aineiden tai eläin- tai kasvivahojen käsittelyssä syntyneet jätteet, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
	2306 90 11 2306 90 19	Öljykakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet jätetuotteet

VIII osa: Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava ja hamppu

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
5301	Pellava, raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; pellavarohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)
5302	Hamppu (*Cannabis sativa* L.), raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; hamppurohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)

▼B

IX osa: Hedelmät ja vihannekset

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat hedelmä- ja vihannesalan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0702 00 00	Tuoreet tai jäähdytetyt tomaatit
0703	Sipuli, tuoreet tai jäähdytetyt kepa-, salotti-, valko- ja purjosipulit sekä muut *Allium*-sukuiset kasvikset
0704	Tuore tai jäähdytetty keräkaali, kukkakaali, kyssäkaali ja lehtikaali sekä niiden kaltainen *Brassica*-sukuinen syötävä kaali
0705	Tuoreet tai jäähdytetyt salaatit (*Lactuca sativa*) sekä sikurit ja endiivit (*Cichorium spp.*)
0706	Tuoreet tai jäähdytetyt porkkanat, nauriit, punajuuret, kaurajuuret, mukulasellerit, retiisit ja retikat sekä niiden kaltaiset syötävät juuret
0707 00	Tuoreet tai jäähdytetyt kurkut
0708	Tuoreet tai jäähdytetyt palkokasvit, myös silvityt
ex 0709	Muut tuoreet tai jäähdytetyt kasvikset, ei kuitenkaan alanimikkeiden 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 ja 0709 90 60 kasvikset
ex 0802	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat, ei kuitenkaan alanimikkeen 0802 90 20 areca- eli betel-pähkinät ja koolapähkinät (colapähkinät)
0803 00 11	Tuoreet jauhobanaanit
ex 0803 00 90	Kuivatut jauhobanaanit
0804 20 10	Tuoreet viikunat
0804 30 00	Ananakset
0804 40 00	Avokadot
0804 50 00	Guavat, mangot ja mangostanit
0805	Tuoreet tai kuivatut sitrushedelmät
0806 10 10	Tuoreet, syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet
0807	Tuoreet melonit (myös vesimelonit) ja papaijat
0808	Tuoreet omenat, päärynät ja kvittenit
0809	Tuoreet aprikoosit, kirsikat, persikat (myös nektariinit), luumut ja oratuomenmarjat
0810	Muut tuoreet hedelmät
0813 50 31 0813 50 39	Sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan nimikkeiden 0801 ja 0802 kuivattuja pähkinöitä
0910 20	Sahrami
ex 0910 99	Tuore tai jäähdytetty timjami
ex 1211 90 85	Tuore tai jäähdytetty basilika, sitruunamelissa, minttu, mäkimeirami (*origanum vulgare*), rosmariini, salvia
1212 99 30	Johanneksenleipä

▼B

X osa: Hedelmä- ja vihannesjalosteet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat jalostetut hedelmä- ja vihannestuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), ei kuitenkaan alanimikkeen 0710 40 00 sokerimaissi, alanimikkeen 0710 80 10 oliivit eivätkä alanimikkeen 0710 80 59 *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeen 0711 20oliivit, alanimikkeen 0711 90 10 *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät eikä alanimikkeen 0711 90 30 sokerimaissi
ex 0712	Kuivatut kasvikset, myös paloitellut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0712 90 05 lämpökuivauksella keinotekoisesti kuivatut perunat, jotka eivät sovellu ihmisravinnoksi, alanimikkeiden ex 0712 90 11 and 0712 90 19 sokerimaissi eivätkä alanimikkeen ex 0712 90 90 oliivit
0804 20 90	Kuivatut viikunat
0806 20	Kuivatut viinirypäleet
ex 0811	Jäädytetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0811 90 95 jäädytetyt banaanit
ex 0812	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0812 90 98 banaanit
ex 0813	Kuivatut hedelmät, nimikkeisiin 0801–0806 kuulumattomat; tämän ryhmän pähkinöiden tai kuivattujen hedelmien sekoitukset, ei kuitenkaan alanimikkeiden 0813 50 31 ja 0813 50 39 sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä
0814 00 00	Sitrushedelmien ja melonin (myös vesimelonin) kuoret, tuoreet, jäädytetyt, kuivatut tai väliaikaisesti suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa säilöttyinä
0904 20 10	Kuivatut makeat ja miedot paprikat, murskaamattomat ja jauhamattomat

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
b) ex 0811	Jäädytetyt hedelmät ja vihannekset, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
ex 1302 20	Pektiiniaineet ja pektinaatit
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, ei kuitenkaan: — alanimikkeen 2001 90 20 *Capsicum*-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat — alanimikkeen 2001 90 30 sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*) — alanimikkeen 2001 90 40 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä — alanimikkeen 2001 90 60 palmunsydämet — alanimikkeen 2001 90 65 oliivit — alanimikkeen ►M9 ex 2001 90 97 ◄ viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat
2002	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt tomaatit
2003	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt sienet ja multasienet (tryffelit)
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 2004 90 10 sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*), alanimikkeen ex 2004 90 30 oliivit eivätkä alanimikkeen 2004 10 91 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen 2005 70 oliivit, alanimikkeen 2005 80 00 sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*), alanimikkeen 2005 99 10*Capsicum*-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat eivätkä alanimikkeen 2005 20 10 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat
ex 2006 00	Sokerilla säilötyt (valellut, lasitetut tai kandeeratut) hedelmät, pähkinät, hedelmänkuoret ja muut kasvinosat, ei kuitenkaan alanimikkeiden ex 2006 00 38 ja ex 2006 00 99 sokerilla säilötyt banaanit
ex 2007	Keittämällä valmistetut hillot, hedelmähyytelöt, marmelaatit, hedelmä- ja pähkinäsoseet sekä hedelmä- ja pähkinäpastat, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan: — alanimikkeen ex 2007 10 homogenoidut banaanivalmisteet — alanimikkeiden ex 2007 99 39, ►M9 ex 2007 99 50 ◄ ja ►M9 ex 2007 99 97 ◄ banaanista valmistetut hillot, hyytelöt, marmelaatit, soseet tai pastat

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat, ei kuitenkaan: — alanimikkeen 2008 11 10 maapähkinävoi — alanimikkeen 2008 91 00 palmunsydämet — alanimikkeen 2008 99 85 maissi — alanimikkeen 2008 99 91 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä — alanimikkeen ex 2008 99 99 viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat — alanimikkeiden ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 ja ex 2008 92 98 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanisekoitukset — alanimikkeiden ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 ja ex 2008 99 99 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanit
ex 2009	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (ei kuitenkaan alanimikkeiden 2009 61ja 2009 69 viinirypälemehu ja rypäleen puristemehu eikä alanimikkeen ex 2009 80 banaanimehu) ja vihannesmehut, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät

XI osa: Banaanit

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat banaanialan tuotteet:

CN-koodit	Tavaran kuvaus
0803 00 19	Tuoreet banaanit, ei kuitenkaan jauhobanaanit
ex 0803 00 90	Kuivatut banaanit, ei kuitenkaan jauhobanaanit
ex 0812 90 98	Väliaikaisesti säilötyt banaanit
ex 0813 50 99	Sekoitukset, jotka sisältävät kuivattuja banaaneja
1106 30 10	Banaanista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauheet
ex 2006 00 99	Sokerilla säilötyt banaanit
ex 2007 10 99	Homogenoidut banaanivalmisteet
ex 2007 99 39 ►M9 ex 2007 99 50 ◄ ►M9 ex 2007 99 97 ◄	Banaanista valmistetut hillot, hyytelöt, marmelaatit, soseet ja pastat
ex 2008 92 59 ex 2008 92 78 ex 2008 92 93 ex 2008 92 98	Sekoitukset, jotka sisältävät muuten valmistettuja tai säilöttyjä banaaneja, lisättyä alkoholia sisältämättömät
ex 2008 99 49 ex 2008 99 67 ex 2008 99 99	Muuten valmistetut tai säilötyt banaanit
ex 2009 80 35 ex 2009 80 38 ex 2009 80 79 ex 2009 80 86 ex 2009 80 89 ex 2009 80 99	Banaanimehut

▼B

XII osa: Viini

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat viinialan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 2009 61 2009 69	Viinirypälemehu (mukaan lukien rypäleen puristemehu ”grape must”)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Muu rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin käymistilassa tai jonka käyminen on pysäytetty muuten kuin alkoholia lisäämällä
b) ex 2204	Tuoreista rypäleistä valmistettu viini, myös väkevöity viini; rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin nimikkeeseen 2009 kuuluva, ei kuitenkaan alanimikkeiden 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 ja 2204 30 98 muu rypäleen puristemehu
c) 0806 10 90	Tuoreet viinirypäleet, muut kuin syötäväksi tarkoitetut
2209 00 11 2209 00 19	Viinietikka
d) 2206 00 10	Piquette (puristejäännöksestä valmistettu viini)
2307 00 11 2307 00 19	Viinisakka
2308 00 11 2308 00 19	Viinirypäleiden puristejäännös

XIII osa: Elävät puut ja muut elävät kasvit, sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet, leikkokukat ja leikkovihreä

Elävien puiden ja muiden elävien kasvien, sipulien, juurien ja niiden kaltaisten tuotteiden, leikkokukkien ja leikkovihreän alalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat kaikki yhdistetyn nimikkeistön 6 ryhmään kuuluvat tuotteet.

XIV osa: Raakatupakka

Raakatupakka-alalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön CN-nimikkeeseen 2401 kuuluvat raakatupakka tai valmistamaton tupakka ja tupakanjätteet.

XV osa: Naudanliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat naudanliha-alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 0102 90 05– 0102 90 79	Elävät, kotieläiminä pidettävät nautaeläimet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
0201	Naudanliha, tuore tai jäähdytetty
0202	Naudanliha, jäädytetty
0206 10 95	Pallealiha ja kuveliha, tuore tai jäähdytetty
0206 29 91	Pallealiha ja kuveliha, jäädytetty
0210 20	Naudanliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
0210 99 51	Pallealiha ja kuveliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
0210 99 90	Lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1602 50 10	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, kypsentämättömät; kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
1602 90 61	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, kypsentämättömät; kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
b) 0102 10	Elävät nautaeläimet, puhdasrotuiset siitoseläimet
►M9 0206 10 98 ◄	Muut tuoreet tai jäähdytetyt nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha, muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Muut jäädytetyt nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha, muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
0210 99 59	Muut suolatut, suolavedessä olevat, kuivatut tai savustetut nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha
ex 1502 00 90	Muiden kuin nimikkeen 1503 nautaeläintenrasva
►M9 1602 50 31 ja 1602 50 95 ◄	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, muu kuin kypsentämätön liha tai kypsentämättömät muut eläimenosat ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
1602 90 69	Muut valmisteet ja säilykkeet, joissa on muuta kuin kypsentämätöntä naudan lihaa tai muita naudanosia, ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet

XVI osa: Maito ja maitotuotteet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat maito- ja maitotuotealan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 0401	Maito ja kerma, tiivistämätön ja lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön
b) 0402	Maito ja kerma, tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä
c) 0403 10 11– 0403 10 39 0403 90 11– 0403 90 69	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
d) 0404	Hera, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä; muualle kuulumattomat maidon luonnollisista ainesosista koostuvat tuotteet, myös sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
e) ex 0405	Voi ja muut maitorasvat; maidosta valmistetut levitteet, joiden rasvapitoisuus on suurempi kuin 75 mutta pienempi kuin 80 painoprosenttia
f) 0406	Juustot ja juustoaine
g) 1702 19 00	Laktoosi ja laktoosisiirappi, lisättyä maku- tai väriainetta sisältämätön, laktoosipitoisuus vedettömänä laktoosina ilmaistuna vähemmän kuin 99 prosenttia kuiva-aineen painosta
h) 2106 90 51	Maku- tai väriainetta sisältävä laktoosisiirappi
i) ex 2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan: – valmisteet ja rehut, joissa on tuotteita, joihin sovelletaan tätä asetusta suoraan tai asetuksen (EY) N:o 1667/2006 nojalla, lukuun ottamatta valmisteita ja rehuja, joihin sovelletaan tämän liitteen I osaa

XVII osa: Sianliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat sianliha-alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) ex 0103	Elävät siat, kotieläinlajit, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
b) ex 0203	Kesyn sian liha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
ex 0206	Kesyn sian muut syötävät osat, tuoreet, jäädytetyt tai jäähdytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut
ex 0209 00	Siansilava vailla lihaskudosta, sianrasva, sulattamattomat tai muutoin erottamattomat, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
ex 0210	Kesyn sian liha ja kesyä sikaa olevat muut syötävät osat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
1501 00 11 1501 00 19	Sianrasva, myös sianihra (laardi)
c) 1601 00	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä; näihin tuotteisiin perustuvat elintarvikevalmisteet
1602 10 00	Homogenoidut valmisteet lihasta, muista eläimenosista tai verestä
1602 20 90	Muusta eläimenmaksasta kuin hanhen- tai ankanmaksasta valmistetut valmisteet ja säilykkeet
1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11– 1602 49 50	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu kesyn sian lihasta tai kesyä sikaa olevista muista eläimenosista
1602 90 10	Eläimenverestä tehdyt valmisteet
1602 90 51	Muut valmisteet tai säilykkeet, joissa on kesyn sian lihaa tai kesyä sikaa olevia muita eläimenosia
1902 20 30	Täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut, joissa on enemmän kuin 20 painoprosenttia makkaraa ja sen kaltaisia tuotteita, lihaa ja muita eläimenosia (mukaan lukien rasva lajista tai alkuperästä riippumatta)

▼B

XVIII osa: Lampaan- ja vuohenliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat lampaan- ja vuohenliha-alan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	0104 10 30	Karitsat (enintään vuoden ikäiset)
	0104 10 80	Elävät lampaat, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet ja karitsat
	0104 20 90	Elävät vuohet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
	0204	Lampaan- tai vuohenliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
	0210 99 21	Lampaan- ja vuohenliha, luullinen, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 99 29	Lampaan- ja vuohenliha, luuton, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
b)	0104 10 10	Elävät lampaat, puhdasrotuiset siitoseläimet
	0104 20 10	Elävät vuohet, puhdasrotuiset siitoseläimet
	0206 80 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, tuoreet tai jäähdytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut
	0206 90 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, jäädytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut
	0210 99 60	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	ex 1502 00 90	Lampaan ja vuohen rasva, muut kuin nimikkeeseen 1503 kuuluvat
c)	1602 90 72	Muut valmisteet ja säilykkeet lampaan- tai vuohenlihasta tai muista lampaan tai vuohen osista, kypsentämättömät;
	1602 90 74	Kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
d)	1602 90 76 1602 90 78	Muut valmisteet ja säilykkeet lampaan- ja vuohenlihasta tai muista lampaan tai vuohen osista, muut kuin kypsentämättömät tai kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet

XIX osa: Munat

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat muna-alan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt
b)	0408 11 80 0408 19 81 0408 19 89 0408 91 80 0408 99 80	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, muut kuin ihmisravinnoksi soveltumattomat

▼B

XX osa: Siipikarjanliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat siipikarjanliha-alan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	0105	Elävä siipikarja eli kanat, ankat, hanhet, kalkkunat ja helmikanat
b)	ex 0207	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha ja muut syötävät osat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt, ei kuitenkaan c alakohtaan kuuluva maksa
c)	0207 13 91	Siipikarjan maksa, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
	0207 14 91	
	0207 26 91	
	0207 27 91	
	0207 34	
	0207 35 91	
	0207 36 81	
	0207 36 85	
	0207 36 89	
	0210 99 71	Siipikarjan maksa, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 99 79	
d)	0209 00 90	Siipikarjanrasva, sulattamaton tai muutoin erottamaton, tuore, jäähdytetty, jäädytetty, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
e)	1501 00 90	Siipikarjanrasva
f)	►M9 1602 20 10 ◄	Hanhen- tai ankanmaksa, muulla tavalla valmistettu tai säilötty
	1602 31	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha tai muut eläimen osat, muulla tavalla valmistetut tai säilötyt
	1602 32	
	1602 39	

XXI osa: Muut tuotteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0101	Elävät hevoset, aasit, muulit ja muuliaasit:
0101 10	– puhdasrotuiset siitoseläimet:
0101 10 10	– – hevoset ([a])
0101 10 90	– – muu
0101 90	– muut:
	– – hevoset:
0101 90 19	– – – muut kuin teuraseläimet
0101 90 30	– – aasit
0101 90 90	– – muulit ja muuliaasit
ex 0102	Elävät nautaeläimet:
ex 0102 90	– muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet:
0102 90 90	– – muut kuin kotieläinlajit

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0103	Elävät siat:
0103 10 00	– puhdasrotuiset siitoseläimet ([b])
	– muut:
ex 0103 91	– – paino pienempi kuin 50 kg:
0103 91 90	– – – muut kuin kotieläinlajit
ex 0103 92	– – paino vähintään 50 kg
0103 92 90	– – muut kuin kotieläinlajit
0106 00	Muut elävät eläimet
ex 0203	Sianliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty:
	– tuore tai jäähdytetty:
ex 0203 11	– – ruhot ja puoliruhot:
0203 11 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 12	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0203 12 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 19	– – muut:
0203 19 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– – jäädytetty:
ex 0203 21	– – ruhot ja puoliruhot:
0203 21 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 22	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0203 22 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 29	– – muut:
0203 29 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0205 00	Aasin-, muulin- tai muuliaasinliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty:
ex 0206	Naudan, sian, lampaan, vuohen, hevosen, aasin, muulin ja muuliaasin muut syötävät osat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt:
ex 0206 10	– nautaa, tuoreet tai jäähdytetyt:
0206 10 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
	– nautaa, jäädytetyt:
ex 0206 22 00	– – maksa:
	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
ex 0206 29	– – muut:
0206 29 10	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut ([c])

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0206 30 00	– sikaa, tuoreet tai jäähdytetyt:
	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
	– – muut:
	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– sikaa, jäädytetyt:
ex 0206 41 00	– – maksa:
	– – – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
	– – – muuta:
	– – – – muuta kuin kesyä sikaa
▼M9	
ex 0206 49 00	– – muut:
	– – – kesyä sikaa:
	– – – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
▼B	
►M9 ——— ◄	– – – muuta
ex 0206 80	– muut, tuoreet tai jäähdytetyt:
0206 80 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
	– – muut:
0206 80 91	– – – hevosta, aasia, muulia tai muuliaasia
ex 0206 90	– muut, jäädytetyt:
0206 90 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut (c)
	– – muut:
0206 90 91	– – – hevosta, aasia, muulia tai muuliaasia
0208	Muu liha ja muut syötävät eläimenosat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt
ex 0210	Liha ja muut syötävät eläimenosat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut; lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho tai jauhe:
	– sianliha:
ex 0210 11	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0210 11 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0210 12	– – kylki ja kuve (lihaskudosta sisältävä silava) sekä niiden palat:
0210 12 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0210 19	– – muut:
0210 19 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– muut, myös lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe:
0210 91 00	– – kädellistä nisäkästä
0210 92 00	– – valasta, delfiiniä ja pyöriäistä (*Cetacea*-lahkon nisäkästä); manaattia ja merilehmää eli dugongia (*Sirenia*-lahkon nisäkästä)

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0210 93 00	– – Matelijaa (myös käärmettä ja kilpikonnaa)
ex 0210 99	– – muu:
	– – – liha:
0210 99 31	– – – – poronliha
0210 99 39	– – – – muu
	– – – muut eläimenosat:
	– – – – muuta kuin kesyä sikaa, nautaa, lammasta ja vuohta
0210 99 80	– – – – – muu kuin siipikarjan maksa
ex 0407 00	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt:
0407 00 90	– muut kuin siipikarjan munat
ex 0408	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:
	– munankeltuainen:
ex 0408 11	– – kuivattu:
0408 11 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumaton ([d])
ex 0408 19	– – muu:
0408 19 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumaton ([d])
	– muu:
ex 0408 91	– – kuivattu:
0408 91 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumaton ([d])
ex 0408 99	– – muut:
0408 99 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumaton ([d])
0410 00 00	Eläinperäiset syötävät tuotteet, muualle kuulumattomat
0504 00 00	Eläinten (muiden kuin kalan) suolet, rakot ja vatsat, kokonaisina tai paloina, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
ex 0511	Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet:
0511 10 00	– naudan siemenneste
	– muut:
0511 91	– – kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista saadut tuotteet; kuolleet 3 ryhmän eläimet
ex 0511 99	– – muut:
►M3 ——— ◄	– – – pesusienet, eläinperäiset
	– – – muut

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0709	Muut tuoreet tai jäädytetyt kasvikset:
ex 0709 60	– *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät:
	– – muut:
0709 60 91	– – – *Capsicum*-sukuiset hedelmät, kapsasiinin tai *Capsicumin* alkoholipitoisten oleoresiinien valmistukseen tarkoitetut ([c])
0709 60 95	– – – haihtuvien öljyjen ja resinoidien teolliseen valmistukseen tarkoitetut ([c])
0709 60 99	– – – muut
ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
ex 0710 80	– muut kasvikset:
	– – *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät:
0710 80 59	– – – muut kuin makeat tai miedot paprikat
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
ex 0711 90	– muut kasvikset; kasvissekoitukset:
	– – kasvikset:
0711 90 10	– – – *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät, ei kuitenkaan makeat ja miedot paprikat
ex 0713	Kuivattu, silvitty palkovilja, myös kalvoton tai halkaistu
ex 0713 10	– herneet (*Pisum sativum*):
0713 10 90	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut:
ex 0713 20 00	– kahviherneet (garbanzot):
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut:
	– pavut (*Vigna* spp. ja *Phaseolus* spp.):
ex 0713 31 00	– – (*Vigna mungo* (L.) Hepper - tai *Vigna radiata* (L.) Wilczek -lajin pavut:
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut:
ex 0713 32 00	– – Adsukipavut (*Phaseolus* tai *Vigna angularis*):
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 33	– – tarhapavut (*Phaseolus vulgaris*):
0713 33 90	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 39 00	– – muut:
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 40 00	– linssit eli kylvövirvilät:
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0713 50 00	– härkäpavut (*Vicia faba* var. *major*, *Vicia faba* var. *equina* ja *Vicia faba* var. *minor*):
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 90 00	– muut:
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
0801	Tuoreet tai kuivatut kookos-, para- ja cashewpähkinät, myös kuorettomat
ex 0802	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat:
ex 0802 90	– muut:
ex 0802 90 20	– – areca- eli betelpähkinät ja koolapähkinät (colapähkinät)
ex 0804	Tuoreet tai kuivatut taatelit, viikunat, ananakset, avokadot, guavat, mangot ja mangostanit:
0804 10 00	– taatelit
0902	Tee, myös maustettu
ex 0904	*Piper*-sukuinen pippuri; kuivatut, murskatut tai jauhetut *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät: ei kuitenkaan alanimikkeen 0904 20 10 makeat tai miedot paprikat
0905 00 00	Vanilja
0906	Kaneli ja kanelinnuput
0907 00 00	Mausteneilikka (hedelmät, kukannuput ja kukkavarret)
0908	Muskottipähkinä, muskottikukka ja kardemumma
0909	Aniksen, tähtianiksen, fenkolin (saksankuminan), korianterin, roomankuminan tai kuminan hedelmät ja siemenet; katajanmarjat
ex 0910	Inkivääri, kurkuma, laakerinlehdet, curry ja muut mausteet timjamia ja sahramia lukuun ottamatta
ex 1106	Nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta, nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe; 8 ryhmän tuotteista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe:
1106 10 00	– nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta valmistetut
ex 1106 30	– 8 ryhmän tuotteista valmistetut:
1106 30 90	– – muista kuin banaaneista valmistetut
ex 1108	Tärkkelys; inuliini:
1108 20 00	– Inuliini
1201 00 90	Soijapavut, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1202 10 90	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuorelliset, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1202 20 00	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuoritut, myös murskatut
1203 00 00	Kopra

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1204 00 90	Pellavansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1205 10 90 ja ex 1205 90 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1206 00 91	Auringonkukansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1206 00 99	
1207 20 90	Puuvillansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 40 90	Seesaminsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 50 90	Sinapinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 91 90	Unikonsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 99 91	Hampunsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 1207 99 97	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1208	Öljysiemen- ja öljyhedelmäjauhot, ei kuitenkaan sinappijauho
1211	►M3 Kasvit ja kasvinosat (myös siemenet ja hedelmät), jollaisia käytetään pääasiallisesti hajusteisiin, farmaseuttisiin tuotteisiin, hyönteisten ja sienitautien torjunta-aineisiin tai niiden kaltaisiin tuotteisiin, tuoreet tai kuivatut, myös paloitellut, murskatut tai jauhetut, lukuun ottamatta CN-koodiin 1211 90 85 ex kuuluvia, tämän liitteen IX osassa lueteltuja tuotteita ◄
ex 1212	Johanneksenleipä, merilevät ja muut levät, sokerijuurikas ja sokeriruoko, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös jauhetut; hedelmänkivet ja -sydämet sekä muut kasvituotteet (myös paahtamattomat juurisikurin *Cichorium intybus sativum* juuret), jollaisia käytetään pääasiallisesti ihmisravinnoksi, muualle kuulumattomat:
ex 1212 20 00	– merilevät ja muut levät, jollaisia käytetään pääasiallisesti farmaseuttisiin tuotteisiin ja ihmisravinnoksi
	– muut:
ex 1212 99	– – muu kuin sokeriruoko:
1212 99 41 ja 1212 99 49	– – – johanneksenleivän siemenet
ex 1212 99 70	– – – muut, ei kuitenkaan juurisikurin juuret
1213 00 00	Valmistamattomat oljet ja akanat, myös silputut, jauhetut, puristetut tai pelleteiksi valmistetut
ex 1214	Lantut, rehujuurikkaat ja muut rehujuuret, heinä, sinieli rehumailanen (alfalfa), apila, esparsetti, rehukaali, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, myös pelleteiksi valmistetut:

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 1214 10 00	Sini- eli rehumailasjauho ja -pelletit (alfalfa), ei kuitenkaan: – Keinotekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta valmistetut tai muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut
ex 1214 90	– muut:
1214 90 10	– – rehujuurikkaat, lantut ja muut rehujuuret
ex 1214 90 90	– – muut, ei kuitenkaan:
	– keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita
	– muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
ex 1502 00	Nautaeläinten, lampaan tai vuohen rasva, muut kuin nimikkeeseen 1503 kuuluvat:
ex 1502 00 10	– muuhun teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettu, ei kuitenkaan luista ja jätteistä saatu rasva ([c])
1503 00	Laardistearii ni, laardiöljy, oleostearii ni, oleomargariini ja taliöljy, emulgoimattomat, sekoittamattomat tai muutoin valmistamattomat
1504	Kala- ja merinisäkäsrasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1507	Soijaöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1508	Maapähkinäöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1511	Palmuöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1512	Auringonkukka-, saflori- ja puuvillansiemenöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1513	Kookos- (kopra-), palmunydin- ja babassuöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1514	Rapsi-, rypsi- ja sinappiöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
ex 1515	Muut kasvirasvat ja rasvaiset kasviöljyt (ei kuitenkaan alanimikkeen 1515 90 11 jojobaöljy) sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 1516	Eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, osittain tai kokonaan hydratut, vaihtoesteröidyt, uudelleen esteröidyt tai elaidinoidut, myös puhdistetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeen 1516 20 10 hydrattu risiiniöljy (opaalivaha)
ex 1517	Margariini; syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen ja öljyjen jakeista, muut kuin nimikkeen 1516 syötävät rasvat ja öljyt sekä niiden jakeet, eivät kuitenkaan alanimikkeet 1517 10 10, 1517 90 10 ja 1517 90 93
1518 00 31 1518 00 39	Rasvaisten kasviöljyjen seokset, nestemäiset, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
1522 00 91	Öljyjen pohjasakat; neutralointimassa (soap-stock), rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivahojen käsittelyssä syntyneet, eivät kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
1522 00 99	Muut rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivahojen käsittelyssä syntyneet jätteet, eivät kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
ex 1602	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä:
	– siasta valmistetut:
ex 1602 41	– – kinkku ja sen palat:
1602 41 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 42	– – lapa ja sen palat:
1602 42 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 49	– – muut, myös sekavalmisteet:
1602 49 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 90	– muut, myös eläimenverestä tehdyt valmisteet:
	– – muut kuin eläimenverestä tehdyt valmisteet:
1602 90 31	– – – riistasta tai kanista valmistetut

▼M9

_____

▼B

►M9 1602 90 99 ◄	– – – – – – muut kuin lampaasta tai vuohesta valmistetut

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1603 00	Lihasta, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista saadut uutteet ja mehut
1801 00 00	Kaakaopavut, kokonaiset tai rouhitut, raa'at tai paahdetut
1802 00 00	Kaakaonkuoret ja -kalvot sekä muut kaakaonjätteet
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat:
ex 2001 90	– muut:
2001 90 20	– – *Capsicum*-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
ex 2005 99	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2005 99 10	– – *Capsicum*-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat
ex 2206	Muut käymisen avulla valmistetut juomat (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoitukset sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholittomien juomien sekoitukset, muualle kuulumattomat:
2206 00 31 - 2206 00 89	– muu kuin piquette
ex 2301	Lihasta, muista eläimenosista, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut ihmisravinnoksi soveltumattomat jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet:
2301 10 00	– lihasta tai muista eläimenosista valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan tai palkoviljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2302 50 00	– palkoviljasta peräisin olevat
2304 00 00	Öljykakut ja muut soijaöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut
2305 00 00	Öljykakut ja muut maapähkinäöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut
ex 2306	Öljykakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 tai 2305 kuuluvat, ei kuitenkaan CN-alanimikeet 2306 90 05 (Öljykakut ja muut maissinalkioiden erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet) ja 2306 90 11 ja 2306 90 19 (Öljykakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet)

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2307 00	Viinisakka; raaka viinikivi:
2307 00 90	– raaka viinikivi
ex 2308 00	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasvialkuperäiset jätteet sekä kasvialkuperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 90	– – muut kuin viinirypäleiden puristejäännös, tammenterhot ja hevoskastanjat sekä hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristejäännös
ex 2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	– koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 90	– – muut kuin sellaiset, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 51–1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita
ex 2309 90	– muut:
2309 90 10	– – kala- tai merinisäkäsliimavesi
	– – muut, myös esiseokset:
ex 2309 90 91 - 2309 90 99	– – – muut kuin sellaiset, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 51–1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita, ei kuitenkaan:
	– sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet
	– yksinomaan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäännöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet

([a]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa yhteisön säännöksissä määrättyjä edellytyksiä (ks. neuvoston direktiivi 94/28/EY (EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66); komission päätös 93/623/ETY (EYVL L 298, 3.12.1993, s. 45).

([b]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa yhteisön säännöksissä määrättyjä edellytyksiä (ks. neuvoston direktiivi 88/661/ETY (EYVL L 382, 31.12.1988, s. 36); neuvoston direktiivi 94/28/EY (EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66); komission päätös 96/510/ETY (EYVL L 210, 20.8.96, s. 53).

([c]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa yhteisön säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1) 291–300 artikla ja myöhemmät muutokset).

([d]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava yhdistetyn nimikkeistön johdantomääräysten II osaston F kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

▼B

LIITE II

LUETTELO 1 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUISTA TUOTTEISTA

I osa: Maatalousperäinen etyylialkoholi

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat etyylialkoholialan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2207 10 00	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia, saatu perustamissopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista
ex 2207 20 00	Denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta, saatu perustamissopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista
ex 2208 90 91 ja ex 2208 90 99	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia, saatu perustamissopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista

2. Tuontitodistuksia koskevaa III osan II luvun I jaksoa ja kyseisen osan III luvun I jaksoa sovelletaan myös CN-koodiin 2208 kuuluviin yli kahden litran astioissa oleviin maatalousperäisestä etyylialkoholista saatuihin tuotteisiin, joilla on kaikki 1 kohdassa kuvatun etyylialkoholin ominaisuudet.

II osa: Mehiläistuotteet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat mehiläishoitoalan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0409	Luonnonhunaja
ex 0410 00 00	Syötävä emoaine ja kittivaha
ex 0511 99 85	Muu kuin syötävä emoaine ja kittivaha
ex 1212 99 70	Siitepöly
ex 1521 90	Mehiläisvaha

III osa: Silkkiäistoukat

Silkkiäistoukkien osalta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat CN-koodiin ex 0106 90 00 kuuluvat silkkiäistoukat ja CN-koodiin ex 0511 99 85 kuuluvat silkkiäismunat.

▼B

LIITE III

2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT

I osa: Riisialan määritelmät

I. Ilmaisut ’paddy- eli raakariisi’, ’esikuorittu riisi’, ’osittain hiottu riisi’, ’kokonaan hiottu riisi’, ’lyhytjyväinen riisi’, ’keskipitkäjyväinen riisi’, ’luokan A tai B pitkäjyväinen riisi’ ja ’rikkoutuneet riisinjyvät’ määritellään seuraavasti:

1. a) ’Paddy- eli raakariisillä’ tarkoitetaan riisiä, jossa on ulkokuori jäljellä vielä puimisen jälkeen.

   b) ’Esikuoritulla riisillä’ tarkoitetaan raakariisiä, josta ainoastaan ulkokuori on poistettu. Esimerkkejä tämän määritelmän riiseistä ovat riisit, joiden kaupalliset nimet ovat ’ruskeariisi’, ’cargoriisi’, ’loonzain’ ja ’riso sbramato’.

   c) ’Osittain hiotulla riisillä’ tarkoitetaan raakariisiä, josta on poistettu ulkokuori, osa alkiota sekä siemenkalvon uloimmat kerrokset kokonaan tai osittain, mutta ei sisempiä kerroksia.

   d) ’Kokonaan hiotulla riisillä’ tarkoitetaan raakariisiä, josta on poistettu ulkokuori, siemenkalvon ulko- ja sisäkerrokset kokonaisuudessaan, koko alkio, kun kyseessä on pitkä- tai keskipitkäjyväinen riisi, tai ainakin osa siitä, kun kyseessä on lyhytjyväinen riisi, mutta jossa enintään 10 prosenttiin jyvistä voi jäädä pitkittäisiä valkeita juovia.

2. a) ’Lyhytjyväisellä riisillä’ tarkoitetaan riisiä, jonka jyvien pituus on enintään 5,2 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on alle 2.

   b) ’Keskipitkäjyväisellä riisillä’ tarkoitetaan riisiä, jonka jyvien pituus on yli 5,2 millimetriä ja enintään 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on enintään 3.

   c) ’Pitkäjyväisellä riisillä’ tarkoitetaan:

      i) luokka A: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on yli 2 ja alle 3,

      ii) luokka B: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on vähintään 3.

   d) ’Jyvien mittauksella’ tarkoitettaan jyvien mittausta, joka suoritetaan kokonaan hiotulla riisillä seuraavan menetelmän mukaan:

      i) otetaan edustava näyte erästä,

      ii) lajitellaan näyte siten, että mittaus voi tapahtua kokonaisista jyvistä, mukaan lukien surkastuneet jyvät,

      iii) suoritetaan kaksi mittausta, joissa molemmissa 100 jyvää, ja lasketaan keskiarvo,

      iv) määritetään tulos millimetreinä yhden desimaalin tarkkuudella pyöristettynä.

3. ’Rikkoutuneilla riisinjyvillä’ tarkoitetaan jyvänpalasia, joiden pituus on enintään 3/4 kokonaisen jyvän keskipituudesta.

II. Muut kuin laadultaan moitteettomat jyvät ja rikkoutuneet riisinjyvät määritellään seuraavasti:

A. ’Kokonaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden kärjestä on poistettu ainoastaan osa, riippumatta kullekin jalostusasteelle tyypillisistä ominaisuuksista.

B. ’Leikatuilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden koko kärki on poistettu.

▼B

C. ’Rikkoutuneilla jyvillä tai jyvänpalasilla’ tarkoitetaan jyviä, joista on poistettu kärkeä suurempi osa. Rikkoutuneet riisinjyvät koostuvat:

— suurista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään puolet jyvän pituudesta mutta jotka eivät muodosta kokonaista jyvää),

— keskikokoisista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään neljännes jyvän pituudesta mutta jotka eivät saavuta ’suurten rikkoutuneiden riisinjyvien’ vähimmäiskokoa),

— hienoista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on alle neljänneksen jyvän pituudesta mutta jotka eivät läpäise seulaa, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä),

— palasista (jyvän pienet palaset tai hiukkaset, joiden on läpäistävä seula, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä); palasiin sisältyvät myös haljenneet jyvät (jyvien palaset, jotka ovat syntyneet jyvän haljettua pitkittäin).

D. ’Vihreillä jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, jotka eivät ole täysin kypsyneitä.

E. ’Jyvillä, joissa on luonnollisia epämuodostumia’ tarkoitetaan luonnollisina epämuodostumina pidetään periytyviä tai periytymättömiä epämuodostumia, verrattuina lajikkeelle tyypillisiin morfologisiin ominaisuuksiin.

F. ’Liitumaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden pinnasta vähintään kolme neljäsosaa näyttää himmeältä ja jauhomaiselta.

G. ’Punajuovaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joissa on voimakkuudeltaan ja sävyltään erilaisia punaisia pitkittäisiä juovia, jotka aiheutuvat siemenkalvon jäänteistä.

H. ’Täplikkäillä jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joissa on tumma, tarkkarajainen, melko säännöllisen muotoinen pieni ympyrä; täplikkäinä jyvinä pidetään lisäksi jyviä, joiden pinnassa on ohuita mustia juovia; juovilla ja täplillä ei saa olla keltaista tai tummaa kehää.

I. ’Laikukkailla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden pinnan luonnollinen väri on selvästi muuttunut pienellä alueella; laikut voivat olla erivärisiä (mustahkoja, punertavia, ruskeita); laikkuina pidetään myös syviä mustia juovia. Jos laikkujen väri (musta, vaaleanpunainen, punaruskea) on voimakkuudeltaan sellainen, että se näkyy heti ja jos laikku peittää vähintään puolet jyvästä, jyviä on pidettävä keltaisina jyvinä.

J. ’Keltaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden luonnollinen väri on muuttunut kokonaan tai osittain sitruunankeltaisen tai oranssinkeltaisen eri sävyiksi muulla tavalla kuin kuivaamalla.

K. ’2019Kellanruskeilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden koko pinnan väri on tasaisesti hieman muuttunut muulla tavalla kuin kuivaamalla; jyvien väri on muuttunut vaalean kullankeltaiseksi.

II osa: Sokerialan määritelmät

1. ’Valkoisella sokerilla’ tarkoitetaan maustamatonta, värjäämätöntä ja muita aineita sisältämätöntä sokeria, jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on vähintään 99,5 prosenttia;

2. ’raakasokerilla’ tarkoitetaan maustamatonta ja värjäämätöntä sokeria, johon ei ole lisätty muita aineita ja jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on pienempi kuin 99,5 prosenttia;

3. ’isoglukoosilla’ tarkoitetaan glukoosista tai sen polymeereistä saatua tuotetta, jonka fruktoosipitoisuus kuivapainosta määritettynä on vähintään 10 prosenttia;

4. ’inuliinisiirapilla’ tarkoitetaan tuotetta, joka on saatu välittömällä inuliinin ja oligofruktoosien hydrolyysilla ja joka sisältää kuiva-aineesta laskettuna vähintään 10 prosenttia vapaassa muodossa olevaa fruktoosia tai sakkaroosiksi laskettuna ja ilmoitettuina sokeri/isoglukoosiekvivalentteina. Komissio voi

▼B

muuttaa tätä määritelmää, jotta vältetään markkinarajoituksia, jotka koskevat inuliinikuituvalmistajan inuliinisiirappikiintiön ulkopuolella valmistamia lievästi makeuttavia tuotteita;

5. ’kiintiösokerilla’, ’kiintiöisoglukoosilla’ tai ’kiintiöinuliinisiirapilla’ tarkoitetaan sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna asianomaisen yrityksen kiintiön rajoissa;

6. ’teollisuudelle tarkoitetulla sokerilla’ tarkoitetaan sokerimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna, joka ylittää 5 kohdassa tarkoitetun sokerimäärän ja joka on tarkoitettu teollisuuden käyttöön jonkin 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen valmistukseen;

7. ’teollisuudelle tarkoitetulla isoglukoosilla’ tai ’teollisuudelle tarkoitetulla inuliinisiirapilla’ tarkoitetaan isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna ja joka on tarkoitettu teollisuuden käyttöön jonkin 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen valmistukseen;

8. ’yijäämäsokerilla’, ’ylijäämäisoglukoosilla’ tai ’ylijäämäinuliinisiirapilla’ tarkoitetaan sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna ja joka ylittää asianomaisen 5, 6 ja 7 kohdassa tarkoitetun määrän;

9. ’kiintiösokerijuurikkaalla’ tarkoitetaan kiintiösokeriksi jalostettavia sokerijuurikkaita.

10. ’Toimitussopimuksella’ tarkoitetaan myyjän ja yrityksen tekemää sopimusta ja sitoumusta toimittaa sokerijuurikasta sokerin valmistukseen;

11. ’toimialakohtaisella sopimuksella’ tarkoitetaan jotakin seuraavista:

a) yritysten kansallisen järjestöryhmittymän ja myyjien kansallisen järjestöryhmittymän yhteisön tasolla ennen toimitussopimusten tekemistä tekemä sopimus;

b) yritysten tai asianomaisen jäsenvaltion hyväksymän yritysten järjestön ja asianomaisen jäsenvaltion hyväksymän myyjien järjestön ennen toimitussopimusten tekemistä tekemä sopimus;

c) jollei a tai b alakohdassa tarkoitettua sopimusta ole, yhtiö- tai osuuskuntaoikeuteen liittyvät määräykset siinä määrin kuin ne koskevat yhtiön osakkeenomistajien tai jäsenten tai sokeria valmistavan osuuskunnan sokerijuurikkaiden toimittamista;

d) jollei a tai b alakohdassa tarkoitettua sopimusta ole, ennen toimitussopimusten tekemistä toteutuneet järjestelyt, jos järjestelyn hyväksyvät myyjät toimittavat vähintään 60 prosenttia kaikista yrityksen ostamista sokerijuurikkaista, jotka on tarkoitettu sokerinvalmistukseen yhdessä tai useammassa tehtaassa;

12. ’AKT-maista/Intiasta peräisin olevalla sokerilla’ tarkoitetaan CN-koodiin 1701 kuuluvaa sokeria, joka on peräisin liitteessä XIX luetelluista maista ja joka tuodaan yhteisöön:

— AKT–EY-kumppanuussopimuksen liitteessä V olevan pöytäkirjan nro 3 mukaisesti, tai

— Euroopan yhteisön ja Intian tasavallan välisen ruokosokeria koskevan sopimuksen ([1]) mukaisesti;

▼A1

13. ’päätoimisella puhdistamolla’ tarkoitetaan tuotantoyksikköä

— jonka ainoa toiminta on tuodun raa’an ruokosokerin puhdistaminen,

tai

— joka puhdisti markkinointivuonna 2004/2005 vähintään 15 000 tonnia tuotua raakaa ruokosokeria. Tätä luetelmakohtaa sovellettaessa Kroatian osalta kyseinen markkinointivuosi on markkinointivuosi 2007/2008.

([1]) EYVL L 190, 23.7.1975, s. 36.

▼B

III osa: Humala-alan määritelmät

1. ’Humalalla’ tarkoitetaan köynnösmäisen humalan (*Humulus lupulus*) (emikasvin) kuivattuja kukintoja, joita kutsutaan myös tähkiksi; näissä kellanvihreissä soikeissa kukinnoissa on kukkaperä, ja niiden suurin halkaisija vaihtelee 2 ja 5 senttimetrin välillä;

2. ’humalajauheella’ tarkoitetaan humalasta jauhamalla saatua tuotetta, joka sisältää humalan kaikki luonnolliset osat;

3. ’lupuliinipitoisella humalajauheella’ tarkoitetaan tuotetta, joka on saatu humalasta jauhamalla sen jälkeen kun siitä on mekaanisesti poistettu osa lehdistä, varsista, suojuslehdistä ja kukkavarsista;

4. ’humalauutteella’ tarkoitetaan humalasta tai humalajauheesta uuttamalla saatuja tiivistettyjä tuotteita;

5. ’humalatuotteiden seoksella’ tarkoitetaan kahden tai useamman 1–4 kohdassa tarkoitetun tuotteen seosta.

▼M10

III a osa: Viinialalla sovellettavat määritelmät

Viiniköynnöksiin liittyvät määritelmät

1. ’Raivaus’ tarkoittaa kaikkien viiniköynnösten täydellistä poistamista viiniköynnöstä kasvavalta alalta.

2. ’Istutus’ tarkoittaa vartettujen tai varttamattomien viinitaimien tai viinitaimien osien lopullista istuttamista rypäleiden tuotantoa tai emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatusta varten.

3. ’Uudelleenvarttaminen’ tarkoittaa jo kertaalleen vartetun viiniköynnöksen varttamista.

Tuotteeseen liittyvät määritelmät

4. ’Tuore viinirypäle’ tarkoittaa viiniköynnöksestä saatavaa kypsää tai jopa hieman kuivunutta hedelmää, jota käytetään viiniyttämisessä ja joka voidaan murskata tai puristaa tavanomaisilla viinikellarimenetelmillä ja joka voi saada aikaan luonnollisen alkoholikäymisen.

5. ’Tuore rypäleen puristemehu, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia’, tarkoittaa tuotetta,

   a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 ja enintään 15 tilavuusprosenttia;

   b) joka valmistetaan lisäämällä käymättömään rypäleen puristemehuun, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia ja joka on peräisin yksinomaan 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltävistä rypälelajikkeista,

      i) joko viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,

      ii) tai puhdistamatonta viinin tislaamisesta saatua tuotetta, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta enintään 80 tilavuusprosenttia.

6. ’Viinirypälemehu’ tarkoittaa käymätöntä mutta käymiskykyistä nestemäistä tuotetta, joka

   a) käsitellään siten, että se on valmis nautittavaksi sellaisenaan;

   b) saadaan tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta tai laimentamalla. Jos se saadaan laimentamalla, se on laimennettava väkevöidystä tai tiivistetystä rypäleen puristemehusta.

   Viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

7. ’Tiivistetty viinirypälemehu’ tarkoittaa sokeriväriä sisältämätöntä viinirypälemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypälemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen niin,

▼M10

että refraktometrin, jota käytetään erikseen säädettävän menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetyn viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

8. ’Viinisakka’ tarkoittaa jäännöstä,

a) joka jää viiniä sisältävien säiliöiden pohjalle käymisen jälkeen, varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen;

b) joka tulee a alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista;

c) joka jää rypäleen puristemehua sisältävien säiliöiden pohjalle varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen; tai

d) joka tulee c alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista.

9. ’Rypäleiden puristejäännös’ tarkoittaa tuoreiden rypäleiden puristamisesta tulevaa jäännöstä, joka on käynyt tai käymätön.

10. ’Puristejäännöksestä valmistettu viini (piquette)’ tarkoittaa tuotetta, joka saadaan

a) vedessä maseroidun käyttämättömän puristejäännöksen käymisestä;

b) käyneen puristejäännöksen liuottamisesta vedessä.

11. ’Tislausta varten väkevöity viini’ tarkoittaa tuotetta,

a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 18 ja enintään 24 tilavuusprosenttia;

b) joka on valmistettu ainoastaan lisäämällä jäännössokeria sisältämättömään viiniin puhdistamatonta tuotetta, jota saadaan viinin tislaamisesta ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 86 tilavuusprosenttia; tai

c) jonka haihtuvien happojen potoisuus on enintään 1,5 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

12. ’Cuvée’ tarkoittaa

a) rypäleen puristemehua;

b) viiniä; tai

c) ominaisuuksiltaan erilaisten rypäleen puristemehujen ja/tai viinien sekoituksia, jotka on tarkoitettu tietynlaisten kuohuviinien valmistukseen.

Alkoholipitoisuuteen liittyvät määritelmät

13. ’Todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina’ tarkoittaa 100 litrassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.

14. ’Potentiaalinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina’ tarkoittaa 100 litrassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä syntyvän puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.

15. ’Kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina’ tarkoittaa todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää.

16. ’Luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina’ tarkoittaa tuotteen kokonaisalkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina ennen väkevöintiä.

17. ’Todellinen alkoholipitoisuus painoprosentteina’ tarkoittaa 100 kilogrammassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina.

18. ’Potentiaalinen alkoholipitoisuus painoprosentteina’ tarkoittaa sitä puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina, joka syntyisi 100 kilogrammassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä.

19. ’Kokonaisalkoholipitoisuus painoprosentteina’ tarkoittaa todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää.

▼B

IV osa: Naudanliha-alan määritelmät

1. ’Nautaeläimillä’ tarkoitetaan CN-koodeihin ex 0102 10 ja 0102 90 05–0102 90 79 kuuluvia kotieläiminä pidettäviä nautoja;

2. ’täysikasvuisilla nautaeläimillä’ tarkoitetaan nautaeläimiä, joiden elopaino on yli 300 kilogrammaa.

V osa: Maito- ja maitotuotealan määritelmät

1. Uudesta-Seelannista peräisin olevaa voita koskevan tariffikiintiön täytäntöönpanemista varten ilmaisu ’valmistettu suoraan maidosta tai kermasta’ ei sulje pois voita, joka on valmistettu maidosta tai kermasta ilman varastoituja aineksia, soveltamalla yksittäistä, itsenäistä ja keskeytymätöntä menettelyä, jonka aikana kerma voi välillä olla voiöljynä ja/tai maitorasvan fraktiona.

2. Kaseiinien ja kaseinaattien käyttöä juuston valmistuksessa koskevan 119 artiklan soveltamiseksi:

   a) ’juustolla’ tarkoitetaan CN-koodiin 0406 kuuluvia tuotteita, jotka valmistetaan yhteisön alueella;

   b) ’kaseiineilla ja kaseinaateilla’ tarkoitetaan CN-koodeihin 3501 10 90 ja 3501 90 90 kuuluvia tuotteita, jotka käytetään sellaisenaan tai seoksena.

VI osa: Muna-alan määritelmät

1. ’Kuorellisilla munilla’ tarkoitetaan kuorellisia siipikarjan munia tuoreina, säilöttyinä tai keitettyinä, lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja haudottavia munia;

2. ’siitosmunilla’ tarkoitetaan haudottaviksi tarkoitettuja siipikarjan munia;

3. ’kokonaisilla tuotteilla’ tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvia kuorettomia linnunmunia, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävinä;

4. ’erotetuilla tuotteilla’ tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvia linnunmunien keltuaisia, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävinä.

VII osa: Siipikarjanliha-alan määritelmät

1. ’Elävällä siipikarjalla’ tarkoitetaan eläviä kanoja, ankkoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja, joiden yksikköpaino on suurempi kuin 185 grammaa;

2. ’poikasilla’ tarkoitetaan eläviä kanoja, ankkoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja, joiden yksikköpaino on enintään 185 grammaa;

3. ’teurastetulla siipikarjalla’ tarkoitetaan kuolleita kanoja, ankkoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja kokonaisina, myös ilman muita eläimenosia;

4. ’johdetuilla tuotteilla’ tarkoitetaan seuraavia tuotteita:

   a) liitteessä I olevan XX osan a alakohdassa tarkoitetut tuotteet;

   b) liitteessä I olevan XX osan b alakohdassa tarkoitetut tuotteet, lukuun ottamatta teurastettua siipikarjaa ja muita syötäviä eläimenosia, joita kutsutaan ’siipikarjan paloiksi’;

   c) liitteessä I olevan XX osan a alakohdassa tarkoitetut muut syötävät eläimenosat;

   d) liitteessä I olevan XX osan c alakohdassa tarkoitetut tuotteet;

   e) liitteessä I olevan XX osan d ja e alakohdassa tarkoitetut tuotteet;

   f) liitteessä I olevan XX osan f alakohdassa tarkoitetut tuotteet, eivät kuitenkaan CN-koodeihin 1602 20 11 ja 1602 20 19 kuuluvat tuotteet.

▼B

VIII osa: Mehiläishoitoalan määritelmät

1. ’Hunajalla’ tarkoitetaan luontoperäistä makeaa ainetta, jonka hunajamehiläinen (*Apis mellifera*) on tuottanut kukkien medestä tai kasvien elävien osien eritteistä tai tiettyjen kasveja imevien hyönteislajien kasvien elävillä osilla olevista eritteistä, ja jota mehiläiset keräävät, muuntavat yhdistellen tiettyjen itsestään peräisin olevien aineiden kanssa, saostavat, kuivaavat, varastoivat sekä jättävät kehittymään ja kypsymään hunajakennoihin.

   Hunajan päälajit ovat seuraavat:

   a) alkuperän mukaan:

      i) kukkaishunaja tai mesihunaja: hunaja, joka on saatu kasvien medestä;

      ii) mesikastehunaja: hunaja, joka on saatu pääasiassa kasveja imevien hyönteislajien (*Hemiptera*) kasvien elävillä osilla olevista eritteistä tai kasvien elävien osien eritteistä;

   b) tuotantotavan ja/tai olomuodon mukaan:

      iii) kennohunaja: hunaja, jota mehiläiset varastoivat vastarakennetuissa sikiöttömissä hunajakakuissa tai ainoastaan mehiläisvahaa sisältäviin pohjakakkulevyihin ja jota myydään kuorimattomana kokonaisina kakkuina tai kakun palasina;

      iv) palahunaja tai leikattu kennohunaja: hunaja, joka sisältää yhden tai useamman palan kennohunajaa;

      v) valutettu hunaja: hunaja, joka on saatu valuttamalla kuorittuja, sikiöttömiä hunajakakkuja;

      vi) lingottu hunaja: hunaja, joka on saatu linkoamalla kuorittuja, sikiöttömiä hunajakakkuja;

      vii) puristettu hunaja: hunaja, joka on saatu puristamalla sikiöttömiä hunajakakkuja käyttämällä tai käyttämättä kohtuullista, enintään 45 asteen lämpöä;

      viii) suodatettu hunaja: hunaja, joka on saatu poistamalla vierasta epäorgaanista tai orgaanista ainetta siten, että merkittävä osa siitepölystä on poistettu.

   ’Taloushunajalla’ tarkoitetaan hunajaa, joka:

   a) soveltuu teollisuuskäyttöön tai muiden myöhemmin jalostettavien elintarvikkeiden ainesosaksi ja

   b) mahdollisesti

      — sisältää vieraita makuja tai hajuja, tai

      — on alkanut käydä tai on jo käynyt, tai

      — jota on ylikuumennettu.

2. ’Mehiläistuotteilla’ tarkoitetaan hunajaa, mehiläisvahaa, emoainetta, kittivahaa ja siitepölyä.

▼B

LIITE IV

RIISIN JA SOKERIN VAKIOLAATU

A. ***Paddy- eli raakariisin vakiolaatu***

Vakiolaatuisen paddyriisin on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) sen on oltava laadultaan virheetöntä, aitoa ja myyntikelpoista sekä hajutonta;

b) sen kosteuspitoisuuden on oltava enintään 13 prosenttia;

c) kokonaan hiotun riisin tuotoksen on oltava kokonaisten jyvien painosta 63 prosenttia (leikatuissa jyvissä sallittu poikkeama on 3 prosenttia), josta kokonaan hiotun riisin jyvien, jotka eivät ole laadultaan moitteettomia, prosenttiosuus painosta voi olla:

CN-koodeihin 1006 10 27 ja 1006 10 98 kuuluvat paddyriisin liitumaiset jyvät:	1,5 %
muihin kuin CN-koodeihin 1006 10 27 ja 1006 10 98 kuuluvat paddyriisin liitumaiset jyvät:	2,0 %
punajuovaiset jyvät	1,0 %
täplikkäät jyvät	0,50 %
laikukkaat jyvät	0,25 %
keltaiset jyvät	0,02 %
kellanruskeat jyvät	0,05 %

B. ***Sokerin vakiolaadut:***

I *Sokerijuurikkaan vakiolaatu*

Vakiolaatuisilla juurikkailla on oltava seuraavat ominaispiirteet:

a) virheetön, aito ja myyntikelpoinen laatu

b) vastaanotettaessa 16 prosentin sokeripitoisuus.

II *Valkoisen sokerin vakiolaatu*

1. Vakiolaatuisella valkoisella sokerilla on oltava seuraavat ominaispiirteet:

   a) virheetön, aito ja myyntikelpoinen laatu, kuiva, tasainen kiderakenne, vapaasti juokseva;

   b) polarisaatio vähintään: 99,7°;

   c) kosteuspitoisuus enintään: 0,06 %;

   d) inverttisokeripitoisuus enintään: 0,04 %;

   e) jäljempänä olevan 2 kohdan mukaisesti vahvistettu kokonaispistemäärä on enintään 22 ja enintään

      — 15 tuhkapitoisuuden osalta,

      — 9 värityypiltä, määritettynä Brunswick Institute of Agricultural Technologyn menetelmän, jäljempänä ”Brunswickin menetelmä”, mukaisesti,

      — 6 liuoksen värisävyltä, määritettynä International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses -menetelmän, jäljempänä ”Icumsa-menetelmä”, mukaisesti.

2. Yksi piste vastaa

   a) 0,0018 prosentin tuhkapitoisuutta, määritettynä Icumsa-menetelmän mukaisesti 28 Brix-asteessa;

   b) 0,5 värityyppiyksikköä, määritettynä Brunswick-menetelmän mukaisesti;

▼B

c) 7,5 liuoksen väripitoisuuden yksikköä, määritettynä Icumsa-menetelmän mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ominaisuuksien määrittämisessä käytetään samoja menetelmiä kuin interventiotoimenpiteiden yhteydessä samojen ominaisuuksien määrittämisessä.

III. *Raakasokerin vakiolaatu*

1. Vakiolaatuinen raakasokeri on saannoltaan 92 prosenttia olevaa valkoista sokeria.

2. Juurikasraakasokerin saanto lasketaan vähentämällä tämän sokerin polarisaatioasteesta:

a) sen tuhkapitoisuuden prosenttiosuus kerrottuna neljällä;

b) sen inverttisokeripitoisuuden prosenttiosuus kerrottuna kahdella;

c) luku 1.

3. Ruokoraakasokerin saanto lasketaan vähentämällä tämän sokerin kahdella kerrotusta polarisaatioasteesta luku 100.

▼B

LIITE V

42 ARTIKLASSA TARKOITETUT YHTEISÖN RUHOJEN LUOKITTELUASTEIKOT

A. ***Yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikko:***

I *Määritelmät*

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1. ’ruholla’: teurastettujen eläinten kokoruhoja, joista on laskettu veri, poistettu sisälmykset ja jotka on nyljetty;

2. ’puoliruholla’: tuotetta, joka on saatu halkaisemalla 1 kohdassa tarkoitettu ruho symmetrisesti kunkin kaula-, selkä-, lanne- ja ristinikaman keskikohdasta sekä rintalastan ja häpyliitoksen keskikohdasta.

II *Luokat*

Ruhot jaetaan luokkiin seuraavasti:

A: nuorempien kuin kaksivuotiaiden kuohitsemattomien sonnien ruhot;

B: muiden urospuolisten kuohitsemattomien eläinten ruhot;

C: kuohittujen sonnien ruhot;

D: lehmien ruhot;

E: muiden naaraspuolisten nautojen ruhot.

III *Luokittelu*

Ruhojen luokittelu suoritetaan arvioimalla erikseen:

1. Lihakkuus, joka määritellään seuraavasti:

Ruhon muotojen kehittyneisyys, erityisesti sen pääosien osalta (reisi, selkä, lapa)

Lihakkuusluokka	Tavaran kuvaus
S ylivertainen	Kaikki muodot äärimäisen paljon ulospäin kaarevat; poikkeuksellisen kehittyneet lihakset (kaksoislihastyyppi)
E erinomainen	Kaikki muodot ulospäin kaarevista erityisen paljon ulospäin kaareviin; poikkeuksellisen kehittyneet lihakset
U erittäin hyvä	Yleensä ulospäin kaarevat muodot; erittäin kehittyneet lihakset
R hyvä	Yleensä suorat muodot; hyvin kehittyneet lihakset
O melko hyvä	Muodot suorista sisäänpäin kaareviin; keskinkertaisesti kehittyneet lihakset
P heikko	Kaikki muodot sisäänpäin kaarevista erittäin paljon sisäänpäin kaareviin; vähän kehittyneet lihakset

2. Rasvaisuus, joka määritellään seuraavasti:

Ulkoisen rasvan paksuus ruhon pinnassa ja rintaontelon sisäpinnassa

▼B

Rasvaisuusluokka	Tavaran kuvaus
1 hyvin ohut	Ei rasvakerrosta tai hyvin ohut rasvakerros
2 ohut	Ohut rasvakerros lihakset lähes kaikkialla näkyvissä
3 keskinkertainen	Lihakset reittä ja lapaa lukuun ottamatta lähes kaikkialla rasvan peitossa; ohuita rasvakasautumia rintaontelon kalvon alla
4 paksu	Lihakset rasvan peitossa, mutta vielä osittain näkyvissä reiden ja lavan kohdalla; muutamia selviä rasvakasautumia rintaontelon kalvon alla
5 hyvin paksu	Koko ruho rasvan peitossa, paksuja kasautumia rintaontelon kalvon alla

Jäsenvaltioilla on lupa jakaa kukin 1 ja 2 kohdassa vahvistetuista luokista enintään kolmeen alaluokkaan.

IV *Tarjontamuoto*

Ruhot ja puoliruhot on tarjottava:

1. ilman päätä ja sorkkia; pään on oltava katkaistu ylemmän niskanivelen etupuolelta, sorkat on oltava katkaistu etupolvinivelistä tai kinnernivelistä,

2. ilman rinta- ja vatsaontelon elimiä, munuaisineen, munuaisrasvoineen ja lantion rasvakasautumineen tai ilman niitä,

3. ilman sukuelimiä ja niihin kiinnittyneitä lihaksia, ilman utareita tai utarerasvaa.

Markkinahintojen toteamista varten voidaan vahvistaa erilainen tarjontamuoto 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

V *Luokittelu ja tunnistemerkitseminen*

Eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 ([1]) 4 artiklan nojalla hyväksyttyjen teurastamojen on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki kyseisissä laitoksissa teurastettujen täysikasvuisten nautaeläinten ruhot ja puoliruhot, jotka on merkitty ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004 ([2]) 5 artiklan 2 kohdassa yhdessä liitteessä I olevan I jakson III luvun kanssa säädetyllä terveysmerkillä, luokitellaan ja tunnistemerkitään yhteisön asteikon mukaisesti.

Ennen tunnistemerkitsemistä jäsenvaltiot voivat antaa luvan ulkoisen rasvan poistamiseen ruhoista tai puoliruhoista, mikäli se on perusteltua rasvaisuuden kannalta.

B. ***Yhteisön sianruhojen luokitusasteikko:***

I *Määritelmä*

”ruholla” tarkoitetaan kokonaista tai keskeltä jaettua teurastetun sian ruumista, joka on pistetty ja jonka elimet on poistettu.

([1]) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

([2]) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006.

▼B

II *Luokittelu*

Ruhot on luokiteltava niiden arvioidun vähärasvaisen lihan osuuden mukaan ja ne on jaettava luokkiin seuraavasti:

Luokat	Vähärasvaisen lihan prosenttiosuus ruhon painosta
S	60 tai enemmän (*)
E	55 tai enemmän
U	vähintään 50, mutta vähemmän kuin 55
R	vähintään 45, mutta vähemmän kuin 50
O	vähintään 40, mutta vähemmän kuin 45
P	vähemmän kuin 40

(*) Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön omalla alueellaan teurastetuille sioille erillisen vähärasvaisen lihan 60 prosentin ja suuremman osuuden luokan, jota merkitään kirjaimella S.

III *Tarjontamuoto*

Ruhot tarjotaan ilman kieltä, karvoja, sorkkia, sukuelimiä, kylkirasvaa, munuaisia ja palleaa.

Jäsenvaltiot voivat saada alueellaan teurastettujen sikojen osalta luvan säätää sianruhojen erilaisesta tarjontamuodosta, jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1. kun niiden alueella tavanomaisesti noudatettu kauppatapa eroaa ensimmäisessä alakohdassa määritellystä vakiotarjontamuodosta,

2. kun se on oikeutettua teknisten vaatimusten kannalta,

3. kun ruhoista on poistettu yhdenmukaisesti nahka.

IV *Vähärasvaisen lihan osuus*

1. Vähärasvaisen lihan osuus arvioidaan komission hyväksymien luokitusmenetelmien avulla. Ainoastaan sellaiset arviointimenetelmät hyväksytään, jotka ovat tilastollisesti testattuja ja jotka perustuvat sianruhon yhden tai useamman anatomisen osan fyysiseen mittaukseen. Luokitusmenetelmien hyväksyminen perustuu arvioinnin tilastolliseen enimmäisvirhepoikkeamaan.

2. Ruhojen kaupallista arvoa ei kuitenkaan määritetä ainoastaan niiden vähärasvaisen lihan arvioidun osuuden mukaan.

V *Ruhojen tunnistemerkitseminen*

Jollei komissio toisin säädä, luokitellut ruhot on varustettava yhteisön asteikon mukaisella tunnistemerkinnällä.

C. ***Yhteisön lampaanruhojen luokitusasteikko:***

I *Määritelmä*

Käsitteiden ”ruho” ja ”puoliruho” osalta noudatetaan A kohdan I kohdassa esitettyjä määritelmiä.

II *Luokat*

Lampaanruhot jaetaan luokkiin seuraavasti:

A nuorempien kuin 12-kuukautisten lampaiden ruhot,

B muiden lampaiden ruhot.

▼B

III *Luokittelu*

1. Ruhot on luokiteltava soveltamalla soveltuvin osin A kohdan III kohdan säännöksiä. Korvataan kuitenkin A kohdan III kohdan 1 kohdassa ja A kohdan III kohdan 2 kohdassa olevan taulukon 3 ja 4 rivillä olevat ilmaisut ”reittä/reiden” ilmaisuilla ”takaneljännestä/takaneljänneksen”.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio voi kuitenkin ilman 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta antaa jäsenvaltioille luvan käyttää ruhopainoltaan kevyempien kuin 13 kilogrammaa painavien lampaiden luokittelussa seuraavia ominaisuuksia:

   a) ruhopaino,

   b) lihan väri,

   c) rasvaisuus.

IV *Tarjontamuoto*

Ruhot ja puoliruhot on tarjottava ilman päätä (oltava katkaistu ylemmän niskanivelen etupuolelta, sorkkia (oltava katkaistu etupolvinivelistä tai kinnernivelistä), häntää (katkaistu kuudennen ja seitsemännen häntänikaman välistä), utareita, sukuelimiä, maksaa ja keuhkoja. Munuaiset ja munuaisrasva kuuluvat ruhoon.

Jäsenvaltioilla on kuitenkin lupa hyväksyä muita tarjontamuotoja, jos vakiotarjontamuotoa ei käytetä. Tällöin tarvittavat korjaukset näiden tarjontamuotojen sovittamiseksi vakiotarjontamuotoon määritetään 195 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

V *Ruhojen tunnistemerkitseminen*

Luokitellut ruhot ja puoliruhot on varustettava yhteisön asteikon mukaisella tunnistemerkinnällä.

▼A1

LIITE VI

KANSALLISET JA ALUEELLISET KIINTIÖT

markkinointivuodesta 2010/2011 alkaen

(tonnia)

Jäsenvaltio tai alue	Sokeri	Isoglukoosi	Inuliinisiirappi
Belgia	676 235,0	114 580,2	0
Bulgaria	0	89 198,0	
Tšekki	372 459,3		
Tanska	372 383,0		
Saksa	2 898 255,7	56 638,2	
Irlanti	0		
Kreikka	158 702,0	0	
Espanja	498 480,2	53 810,2	
Ranska (emämaa)	3 004 811,15		0
Ranskan merentakaiset departementit	432 220,05		
Kroatia	192 877,0		
Italia	508 379,0	32 492,5	
Latvia	0		
Liettua	90 252,0		
Unkari	105 420,0	220 265,8	
Alankomaat	804 888,0	0	0
Itävalta	351 027,4		
Puola	1 405 608,1	42 861,4	
Portugali (manneralue)	0	12 500,0	
Azorien itsehallintoalue	9 953,0		
Romania	104 688,8	0	
Slovenia	0		
Slovakia	112 319,5	68 094,5	
Suomi	80 999,0	0	
Ruotsi	293 186,0		
Yhdistynyt kuningaskunta	1 056 474,0	0	
YHTEENSÄ	13 529 618,20	690 440,8	0

▼B

LIITE VII

58 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT ISOGLUKOOSIN TÄYDENTÄVÄT KIINTIÖT

Jäsenvaltio	Lisäkiintiö (tonnia)
Italia	60 000
Liettua	8 000
Ruotsi	35 000

▼M3

LIITE VII a

59 ARTIKLAN 2 KOHDAN TOISEN ALAKOHDAN MUKAISESTI VAHVISTETTAVAN PROSENTTIOSUUDEN LASKEMINEN

1. Jäljempänä 2 kohdassa vahvistetussa laskelmassa noudatetaan seuraavia määritelmiä:

   a) ”jäsenvaltiotason prosenttiosuudella” tarkoitetaan 2 kohdan mukaisesti vahvistettavaa prosenttiosuutta kyseisen jäsenvaltion tasolla alennettavan kokonaismäärän määrittämiseksi;

   b) ”yhteisellä prosenttiosuudella” tarkoitetaan komission 59 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistamaa yhteistä prosenttiosuutta;

   c) ”alennuksella” tarkoitetaan lukua, joka saadaan jakamalla jäsenvaltion kiintiöiden kokonaisalennus asetuksen (EY) N:o 318/2006 1 päivänä heinäkuuta 2006 sovelletun toisinnon liitteessä III vahvistetuilla kansallisilla kiintiöillä. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät olleet yhteisön jäseniä 1 päivänä heinäkuuta 2006, viittaus kyseiseen liitteeseen koskee toisintoa, jota sovellettiin niiden liittymispäivänä yhteisöön.

2. Jäsenvaltiotason prosenttiosuus on yhteinen prosenttiosuus kerrottuna luvulla 1 – [(1/0,6) × alennus].

   Kun saatu tulos on pienempi kuin 0, sovellettava prosenttiosuus on 0.

▼M3

LIITE VII b

59 ARTIKLAN 2 KOHDAN TOISEN ALAKOHDAN MUKAISESTI YRITYKSIIN SOVELLETTAVAN PROSENTTIOSUUDEN LASKEMINEN

1. Jäljempänä 2 kohdassa vahvistetussa laskelmassa noudatetaan seuraavia määritelmiä:

   a) ’sovellettavalla prosenttiosuudella’ tarkoitetaan 2 kohdan mukaisesti vahvistettavaa prosenttiosuutta, jota sovelletaan kyseiselle yritykselle myönnettyyn kiintiöön;

   b) ’jäsenvaltiotason yhteisellä prosenttiosuudella’ tarkoitetaan prosenttiosuutta, joka lasketaan kyseisen jäsenvaltion osalta seuraavalla kaavalla:

   $$Qty/\Sigma\ [(1 - R/K) \times Q]$$

   jossa

   Qty = liitteessä VII a olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltiotasolla alennettava määrä,

   R = c alakohdassa tarkoitettu kiintiön luovutus tietyn yrityksen osalta,

   Q = vuoden 2010 helmikuun lopussa kyseisen yrityksen käytettävissä oleva kiintiö,

   K = d alakohdan mukaisesti laskettu määrä,

   Σ viittaa kaavan (1 – R/K) × Q lopputulokseen, joka lasketaan kunkin yrityksen osalta, jolla on kiintiö jäsenvaltion alueella; kun saatu tulos on pienempi kuin 0, tulos on 0;

   c) ’luovutuksella’ tarkoitetaan määrää, joka saadaan jakamalla kyseisen yrityksen luovuttamien kiintiöiden määrä sille asetuksen (EY) N:o 318/2006 7 artiklan ja 11 artiklan 1–3 kohdan sekä tämän asetuksen 60 artiklan 1–3 kohdan mukaisesti myönnetyllä kiintiöllä;

   d) ’K’ lasketaan kussakin jäsenvaltiossa jakamalla kyseisen jäsenvaltion koko kiintiöalennus (vapaaehtoiset luovutukset ja liitteessä VII a olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltiotasolla vähennettävä määrä) sille asetuksen (EY) N:o 318/2006 1 päivänä heinäkuuta 2006 sovelletun toisinnon liitteessä III vahvistetulla alkuperäisellä kiintiöllä. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät olleet yhteisön jäseniä 1 päivänä heinäkuuta 2006, viittaus kyseiseen liitteeseen koskee toisintoa, jota sovellettiin niiden liittymispäivänä yhteisöön.

2. Sovellettava prosenttiosuus on jäsenvaltiotason yhteinen prosenttiosuus kerrottuna luvulla 1 – [(1/K) × alennus].

   Kun saatu tulos on pienempi kuin 0, sovellettava prosenttiosuus on 0.

▼M3

LIITE VII c

52 A ARTIKLAN 1 KOHDAN MUKAISESTI VAHVISTETTAVAN KERTOIMEN LASKEMINEN

1. Jäljempänä 2 kohdassa vahvistetussa laskelmassa noudatetaan seuraavia määritelmiä:

   a) ’jäsenvaltiotason kertoimella’ tarkoitetaan 2 kohdan mukaisesti vahvistettua kerrointa;

   b) ’alennuksella’ tarkoitetaan lukua, joka saadaan jakamalla jäsenvaltion sokerikiintiöiden kokonaisalennus, mukaan luettuina sen markkinointivuoden, jona markkinoiltapoistoa sovelletaan, kiintiöistä luopumiset, asetuksen (EY) N:o 318/2006 1 päivänä heinäkuuta 2006 sovelletun toisinnon liitteessä III vahvistetuilla kansallisilla sokerikiintiöillä. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät olleet yhteisön jäseniä 1 päivänä heinäkuuta 2006, viittaus kyseiseen liitteeseen koskee toisintoa, jota sovellettiin niiden liittymispäivänä yhteisöön;

   c) ’kertoimella’ tarkoitetaan komission 52 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistamaa kerrointa.

2. Markkinointivuosina 2008/2009 ja 2009/2010 jäsenvaltiotason kerroin on kerroin lisättynä luvulla [(1/0,6) × alennus] × (1 – kerroin).

   Kun saatu tulos on suurempi kuin 1, sovellettava kerroin on 1.

▼B

LIITE VIII

SOKERI- TAI ISOGLUKOOSIKIINTIÖIDEN SIIRTOA 60 ARTIKLAN MUKAISESTI KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT

I

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

a) ’yritysten sulautumisella’ kahden tai useamman yrityksen yhdentymistä yhdeksi ainoaksi yritykseksi;

b) ’yrityksen luovuttamisella’ sellaisen yrityksen omaisuuden siirtämistä yhdelle tai useammalle yritykselle, jolla on kiintiö, tai tämän yrityksen omaisuuden ottamista hoidettavaksi;

c) ’tehtaan luovuttamisella’ teknistä yksikköä, jossa on kaikki kyseisen tuotteen valmistukseen tarvittavat laitteistot, koskevan omistusoikeuden siirtämistä yhdelle tai useammalle yritykselle siten, että tämä tai nämä ottavat hoidettavakseen koko omistusoikeuden siirtävän yrityksen tuotannon tai osan siitä;

d) ’Åtehtaan vuokraamisella’ sellaista teknistä yksikköä, jossa on kaikki sokerin valmistukseen tarvittavat laitteistot, koskevan vuokrasopimuksen tekemistä tuotannon harjoittamista varten vähintään kolmen perättäisen markkinointivuoden ajaksi siten, että osapuolet sitoutuvat olemaan purkamatta sopimusta ennen kolmannen markkinointivuoden päättymistä, sellaisen yrityksen kanssa, joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin missä kyseinen tehdas sijaitsee, jos vuokrasuhteen voimaantulon jälkeen sitä yritystä, joka vuokraa mainitun tehtaan, voidaan pitää koko tuotantonsa osalta vain sokeria tuottavana yrityksenä.

II

1. Rajoittamatta 2 kohdan soveltamista sokerintuotantoyritysten sulautuessa tai niitä luovutettaessa sekä sokeritehtaita luovutettaessa kiintiötä on muutettava seuraavasti:

   a) jos sokerintuotantoyritykset sulautuvat, jäsenvaltion on myönnettävä sulautumisessa syntyneelle yritykselle kiintiö, joka vastaa ennen sulautumista kyseisille sokerintuotantoyrityksille myönnettyjen kiintiöiden yhteismäärää;

   b) sokerintuotantoyritystä luovutettaessa jäsenvaltion on myönnettävä sokerin tuotannon osalta luovutettavan yrityksen kiintiö luovutuksen vastaanottavalle yritykselle tai, jos luovutuksen vastaanottavia yrityksiä on useita, niille on myönnettävä kiintiöt suhteessa niiden hoidettavakseen ottamiin sokerin tuotannon määriin;

   c) jos sokeritehdas luovutetaan, jäsenvaltion on vähennettävä tuotantolaitoksen omistusoikeuden luovuttavan yrityksen kiintiötä ja lisättävä kyseisen tuotantolaitoksen saavan yhden tai useamman sokerintuotantoyrityksen kiintiötä vähennetyllä määrällä suhteessa sen hoidettavakseen ottamaan tuotannon määrään.

2. Jos osa sokerijuurikkaan- tai -ruo'on viljelijöistä, joita 1 kohdassa tarkoitetun toimen vaikutukset suoraan koskevat, nimenomaan tuo esille halukkuutensa toimittaa juurikkaansa tai ruokonsa sellaiselle sokerintuotantoyritykselle, joka ei ole ollut näissä toimissa osallisena, jäsenvaltio voi toteuttaa kiintiön myöntämisen sen perusteella, millaisen määrän tuotannosta yritys, jolle tuottajat aikovat juurikkaansa tai sokeriruokonsa toimittaa, ottaa hoidettavakseen.

3. Lakkautettaessa toimintaa muuten kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa

   a) sokerintuotantoyrityksen osalta;

▼B

b) sokerintuotantoyrityksen yhden tai useamman tehtaan osalta,

jäsenvaltio voi myöntää kiintiöiden osat, joita lakkautus koskee, yhdelle tai useammalle sokerintuotantoyritykselle.

Edellisen kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa jäsenvaltio voi silloin, kun osa kyseisistä tuottajista nimenomaisesti ilmaisee halunsa toimittaa sokerijuurikkaansa tai sokeriruokonsa tietylle sokerintuotantoyritykselle, myöntää kyseistä sokerijuurikas- tai sokeriruokomäärää vastaavan osuuden kiintiöistä yritykselle, jolle tuottajat aikovat sokerijuurikkaansa ja sokeriruokonsa toimittaa.

4. Asetuksen 50 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuun poikkeukseen turvauduttaessa asianomainen jäsenvaltio voi vaatia niitä sokerijuurikkaanviljelijöitä ja sokeriyrityksiä, joihin mainittua poikkeusta sovelletaan, sisällyttämään toimialakohtaisiin sopimuksiinsa erityismääräyksiä, joiden mukaan jäsenvaltio voi soveltaa tämän kohdan 2 ja 3 kohdan määräyksiä.

5. Sokerintuotantoyritykselle kuuluvaa tehdasta vuokrattaessa jäsenvaltio voi pienentää tämän tehtaan vuokralle antavan yrityksen kiintiötä ja myöntää kiintiöstä lohkaistun osan yritykselle, joka vuokraa tehtaan tuottaakseen siinä sokeria.

Jos vuokrasuhde päättyy I kohdan d alakohdassa tarkoitettujen kolmen markkinointivuoden aikana, jäsenvaltion on peruutettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla toteutettu kiintiöiden mukauttaminen taannehtivasti vuokrasopimuksen voimaantulopäivästä. Jos vuokrasuhde kuitenkin päättyy ylivoimaisen esteen vuoksi, jäsenvaltion ei tarvitse peruuttaa mukauttamista.

6. Jos sokerintuotantoyritys ei enää kykene varmistamaan sille yhteisön lainsäädännön mukaan kuuluvien kyseisiä sokerijuurikkaan- tai sokeriruo'ontuottajia koskevien velvoitteiden täyttämistä ja kun kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän todenneet, jäsenvaltio voi myöntää osan kyseisistä kiintiöistä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi yhdelle tai useammalle sokerintuotantoyritykselle suhteessa niiden hoidettavakseen ottamiin tuotannon määriin.

7. Jos sokerintuotantoyritys saa jäsenvaltiolta hinta- ja myyntitakuita sokerijuurikkaan etyylialkoholiksi jalostamista varten, asianomainen jäsenvaltio voi yhteisymmärryksessä tämän yrityksen ja kyseisten juurikkaanviljelijöiden kanssa myöntää sokerintuotantokiintiöt tai osan niistä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi yhdelle tai useammalle muulle yritykselle.

III

Isoglukoosintuotantoyritysten sulautuessa tai niitä luovutettaessa taikka isoglukoositehdasta luovutettaessa jäsenvaltio voi myöntää asianomaiset isoglukoosin tuottamiseksi myönnetyt kiintiöt yhdelle tai useammalle yritykselle riippumatta siitä, onko näillä ennestään tuotantokiintiötä.

IV

Edellä II ja III kohdan nojalla toteutettavat toimenpiteet voivat tulla voimaan ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) jokaisen asianomaisen osapuolen etu otetaan huomioon;

b) ne ovat kyseisen jäsenvaltion mielestä omiaan parantamaan juurikkaantuotantoalan, sokeriruo'ontuotantoalan tai sokerinvalmistusalan rakenteita;

c) ne koskevat samalle alueelle, jolle liitteessä IV vahvistetaan kiintiö, sijoittautuneita yrityksiä.

V

Jos sulautuminen tai luovutus tapahtuu 1 päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 30 päivän huhtikuuta välisenä aikana, II ja III kohdassa tarkoitetut toimenpiteet tulevat voimaan kuluvana markkinointivuonna.

▼B

Jos sulautuminen tai luovutus tapahtuu 1 päivän toukokuuta ja saman vuoden 30 päivän syyskuuta välisenä aikana, II ja III kohdassa tarkoitetut toimenpiteet tulevat voimaan seuraavana markkinointivuonna.

▼M3

VI

Sovellettaessa 59 artiklan 2 kohtaa jäsenvaltion on myönnettävä mukautetut kiintiöt helmikuun loppuun mennessä, jotta niitä voidaan soveltaa seuraavana markkinointivuonna.

▼B

VII

Edellä II ja III kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mukautetut kiintiöt viidentoista päivän kuluessa V kohdassa tarkoitettujen jaksojen päättymisestä.

▼B

LIITE IX

66 ARTIKLASSA TARKOITETUT KANSALLISET KIINTIÖT JA RAKENNEUUDISTUSVARANNON MÄÄRÄT

▼M7

1. *Kansalliset kiintiöt: määrät (tonneina) 12 kuukauden jaksoa ja jäsenvaltiota kohti:*

Jäsenvaltio	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgia	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bulgaria	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1 028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Tšekin tasavalta	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Tanska	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Saksa	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Viro	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Irlanti	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Kreikka	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Espanja	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Ranska	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
▼A1 Kroatia						765 000	765 000
▼M7 Italia	10 740 661,200	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866
Kypros	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Latvia	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Liettua	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luxemburg	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Unkari	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Alankomaat	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Itävalta	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Puola	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056
Portugali	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Romania	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478

▼M7

Jäsenvaltio	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Slovenia	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Slovakia	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Suomi	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Ruotsi	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Yhdistynyt kuningaskunta	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566

▼**B**

2. *Erityisen rakenneuudistusvarannon määrät*

▼**A1**

Jäsenvaltio	Tonnia
Bulgaria	39 180
Kroatia	15 000
Romania	188 400

▼B

LIITE X

70 ARTIKLASSA TARKOITETTU VIITERASVAPITOISUUS

Jäsenvaltio	G/kg
Belgia	36,91
Bulgaria	39,10
Tšekki	42,10
Tanska	43,68
Saksa	40,11
Viro	43,10
Kreikka	36,10
Espanja	36,37
Ranska	39,48
▼A1	
Kroatia	40,70
▼B	
Irlanti	35,81
Italia	36,88
Kypros	34,60
Latvia	40,70
Liettua	39,90
Luxemburg	39,17
Unkari	38,50
Alankomaat	42,36
Itävalta	40,30
Puola	39,00
Portugali	37,30
Romania	38,50
Slovenia	41,30
Slovakia	37,10
Suomi	43,40
Ruotsi	43,40
Yhdistynyt kuningaskunta	39,70

▼M7

LIITE X a

Asetuksen 84 *a* artiklassa tarkoitetut perunatärkkelyskiintiöt markkinointivuotta kohti

Jäsenvaltio	(tonnia)
Tšekin tasavalta	33 660
Tanska	168 215
Saksa	656 298
Viro	250
Espanja	1 943
Ranska	265 354
Latvia	5 778
Liettua	1 211
Alankomaat	507 403
Itävalta	47 691
Puola	144 985
Slovakia	729
Suomi	53 178
Ruotsi	62 066
YHTEENSÄ	1 948 761

▼M10

LIITE X b

TUKIOHJELMIEN MÄÄRÄRAHAT (103 N ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT)

tuhatta euroa

Varainhoitovuosi	2009	2010	2011	2012	2013	2014 alkaen
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	3 770	3 937	5 119	5 041	5 045
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	0	61	67	124	120	120

(*) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VIII olevia kansallisia enimmäismääriä, jotka vastaavat vuosia 2008, 2009 ja 2010, vähennetään Italian osalta 20 miljoonalla eurolla, ja nämä määrät on sisällytetty tässä taulukossa vahvistettuihin Italian määrärahoihin varainhoitovuosien 2009, 2010 ja 2011 osalta.

▼A1

tuhatta euroa

Varainhoitovuosi	2013	2014	2015	2016	2017 alkaen
HR	0	11 885	11 885	11 885	10 832

▼M10

LIITE X c

MÄÄRÄRAHAT MAATALOUDEN KEHITTÄMISEEN (190 A ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT)

tuhatta euroa

Varainhoitovuosi	2009	2010	2011 alkaen
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	1 050	1 050
SK	—	—	—
UK	160	160	160

▼**M10**

LIITE X d

RAIVAUSPALKKIOJÄRJESTELMÄN MÄÄRÄRAHAT

Asetuksen 85 s artiklan 3 kohdassa tarkoitetun raivausjärjestelmän käytettävissä olevat määrärahat ovat seuraavat:

a) viinivuonna 2008/2009 (varainhoitovuosi 2009): 464 000 000 euroa;

b) viinivuonna 2009/2010 (varainhoitovuosi 2010): 334 000 000 euroa;

c) viinivuonna 2010/2011 (varainhoitovuosi 2011): 276 000 000 euroa.

▼M10

LIITE X e

ALAT, JOIDEN JÄSENVALTIOT VOIVAT KATSOA OLEVAN RAIVAUSJÄRJESTELMÄÄN KELPAAMATTOMIA (85 U ARTIKLAN 1, 2 JA 5 KOHDASSA TARKOITETUT)

hehtaareina

Jäsenvaltio	Viiniköynnöstä kasvava kokonaisala	85 u artiklan 5 kohdassa tarkoitetut alat
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646

▼B

LIITE XI

▼M1

A.I 94 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pitkien pellavakuitujen taatun enimmäismäärän jako jäsenvaltioiden kesken

Belgia	13 800
Bulgaria	13
Tšekki	1 923
Saksa	300
Viro	30
Espanja	50
Ranska	55 800
Latvia	360
Liettua	2 263
Alankomaat	4 800
Itävalta	150
Puola	924
Portugali	50
Romania	42
Slovakia	73
Suomi	200
Ruotsi	50
Yhdistynyt kuningaskunta	50

A.II ►M7 ►C2 94 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetun lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen taatun enimmäismäärän jako jäsenvaltioiden kesken kunakin markkinointivuotena alkaen 2009/2010 ja päättyen 2011/2012 ◄ ◄

94 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettu määrä jaetaan:

a) seuraavien jäsenvaltioiden kesken taattuina kansallisina määrinä seuraavasti:

Belgia	10 350
Bulgaria	48
Tšekki	2 866
Saksa	12 800
Viro	42
Espanja	20 000
Ranska	61 350
Latvia	1 313
Liettua	3 463
Unkari (*)	2 061
Alankomaat	5 550
Itävalta	2 500
Puola	462
Portugali	1 750
Romania	921
Slovakia	189
Suomi	2 250
Ruotsi	2 250
Yhdistynyt kuningaskunta	12 100

(*) Unkarille vahvistettu taattu kansallinen määrä koskee ainoastaan hamppukuituja.

▼M7

▼C2

b) 5 000 tonnia jaettavaksi taattuina kansallisina määrinä kunakin markkinointivuotena alkaen 2009/2010 ja päättyen 2011/2012 Tanskan, Irlannin, Kreikan, Italian ja Luxemburgin kesken. Jako tehdään niiden pinta-alojen perusteella, joista on tehty 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimus tai sitoumus.

▼M1

A.III 94 a artiklassa tarkoitetut tukikelpoiset alueet

Tuotantoalue I

1. Alankomaiden alue.

2. Seuraavat Belgian kunnat: Assenede, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide (paitsi Vladslo ja Woumen), Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reininge, Middelkerke, Nieuwpoort, Oostende, Oudenburg, Sint-Gillis-Waas (ainoastaan Meerdonk), Sint-Laureins, Veurne ja Zuienkerke.

Tuotantoalue II

1. Muut kuin tuotantoalueen I piiriin luetellut Belgian alueet.

2. Seuraavat Ranskan alueet:

— Nordin departementti,

— Béthunen, Lensin, Calais'n ja Saint-Omerin arrondissementit sekä Marquisen hallintopiiri Pas-de-Calais'n departementissa,

— Saint-Quentinin ja Vervins'in arrondissementit Aisnen departementissa,

— Charleville-Mézièresin arrondissementti Ardennien departementissa.

▼B

B. 89 artiklassa tarkoitetun taatun enimmäismäärän jako jäsenvaltioiden kesken

Jäsenvaltio	Tonnia
Belgian ja Luxemburgin talousliitto (BLEU)	8 000
Tšekki	27 942
Tanska	334 000
Saksa	421 000
Kreikka	37 500
Espanja	1 325 000
Ranska	1 605 000
Irlanti	5 000
Italia	685 000
Liettua	650
Unkari	49 593
Alankomaat	285 000
Itävalta	4 400
Puola	13 538
Portugali	30 000
Slovakia	13 100
Suomi	3 000
Ruotsi	11 000
Yhdistynyt kuningaskunta	102 000

▼M3

LIITE XI a

ENINTÄÄN 12 KUUKAUDEN IKÄISISTÄ NAUTAELÄIMISTÄ PERÄISIN OLEVAN LIHAN KAUPAN PITÄMINEN 113 B ARTIKLAN MUKAISESTI

I. **Määritelmä**

Tässä liitteessä 'lihalla' tarkoitetaan ihmisravinnoksi tarkoitettuja, enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevia ruhoja, luullista tai luutonta lihaa ja muita eläimenosia, leikattuja tai leikkaamattomia, jotka tarjotaan tuoreena, pakastettuna tai jäädytettynä riippumatta siitä, onko ne kauppakunnostettu tai pakattu.

II. **Enintään 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten luokittelu teurastamossa**

Toimijoiden on jaettava teurastettaessa kaikki enintään 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet tämän liitteen VII kohdan 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa jompaankumpaan seuraavista luokista:

A) Luokka V: enintään 8 kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: V;

B) Luokka Z: yli 8 mutta enintään 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: Z.

Tämä luokittelu on tehtävä nautaeläinten mukana seuraavan passin tietojen perusteella, tai jos sellaista ei ole, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 (*) 5 artiklassa säädetyn atk-tietokannan perusteella.

(*) EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

III. **Myyntinimikkeet**

1. Myyntinimike on nimi, jolla elintarvike myydään ja jota tarkoitetaan direktiivin 2000/13/EY 5 artiklan 1 kohdassa.

2. Enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevaa lihaa saa pitää jäsenvaltioissa kaupan ainoastaan seuraavilla, kutakin jäsenvaltiota varten vahvistetuilla myyntinimikkeillä:

A) Luokkaan V kuuluvista nautaeläimistä peräisin oleva liha:

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimike
Belgia	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgaria	месо от малки телета*
Tšekki	telecí
Tanska	lyst kalvekød
Saksa	Kalbfleisch
Viro	vasikaliha
Kreikka	μοσχάρι γάλακτος
Espanja	ternera blanca, carne de ternera blanca

▼M3

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimike
Ranska	veau, viande de veau
▼M19 Kroatia	teletina
▼M3 Irlanti	veal
Italia	vitello, carne di vitello
Kypros	μοσχάρι γάλακτος
Latvia	teļa gaļa
Liettua	veršiena
Luxemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Unkari	borjúhús
Malta	vitella
Alankomaat	kalfsvlees
Itävalta	Kalbfleisch
Puola	cielęcina
Portugali	vitela
Romania	carne de vițel
Slovenia	teletina
Slovakia	teľacie mäso
Suomi	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Ruotsi	ljust kalvkött
Yhdistynyt kuningaskunta	veal

B) Luokkaan Z kuuluvista nautaeläimistä peräisin oleva liha:

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimike
Belgia	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundsvlees/Jungrindfleisch
Bulgaria	телешко месо
Tšekki	hovězí maso z mladého skotu
Tanska	Kalvekød
Saksa	Jungrindfleisch
Viro	noorloomaliha
Kreikka	νεαρό μοσχάρι
Espanja	ternera, carne de ternera
Ranska	jeune bovin, viande de jeune bovin
▼M19 Kroatia	mlada junetina
▼M3 Irlanti	rosé Veal
Italia	vitellone, carne di vitellone
Kypros	νεαρό μοσχάρι
Latvia	jaunlopa gaļa
Liettua	Jautiena

▼M3

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimike
Luxemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Unkari	növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Alankomaat	rosé kalfsvlees
Itävalta	Jungrindfleisch
Puola	młoda wołowina
Portugali	vitelão
Romania	carne de tineret bovin*
Slovenia	meso težjih telet
Slovakia	mäso z mladého dobytka
Suomi	vasikanliha/kalvkött
Ruotsi	kalvkött
Yhdistynyt kuningaskunta	beef

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja myyntinimikkeitä voidaan täydentää kyseisten lihanpalojen tai muiden eläimenosien nimeä tai kuvausta tarkoittavalla merkinnällä.

4. Edellä 2 kohdassa esitetyn taulukon A kohdassa lueteltuja luokan V myyntinimikkeitä tai niistä johdettuja uusia nimikkeitä saa käyttää ainoastaan, jos kaikki tämän liitteen vaatimukset täyttyvät.

   Erityisesti termejä ”veau”, ”telecí”, ”Kalb”, ”μοσχάρι”, ”ternera””kalv”, ”veal”, ”vitello”, ”vitella”, ”kalf”, ”vitela” ja ”teletina” ei saa käyttää myyntinimikkeessä eikä mainita yli 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevan lihan päällysmerkinnässä.

IV. **Päällysmerkinnän pakolliset tiedot**

1. Toimijoiden on ilmoitettava enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevan lihan päällysmerkinnässä kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa seuraavat tiedot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/13/EY 3 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1760/2000 13, 14 ja 15 artiklan soveltamista:

   a) eläinten teurastusikä ilmoitettuna tapauksen mukaan joko muodossa ”teurastusikä: enintään 8 kuukautta”, kun on kyse enintään 8 kuukauden ikäisistä eläimistä peräisin olevasta lihasta, tai ”teurastusikä: 8–12 kuukautta”, kun on kyse yli 8 ja enintään 12 kuukauden ikäisistä eläimistä peräisin olevasta lihasta;

   b) myyntinimike tämän liitteen III kohdan mukaisesti.

   Poiketen siitä, mitä a alakohdassa säädetään, toimijat voivat kuitenkin kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa, paitsi luovutuksessa loppukuluttajalle, korvata teurastusiän tämän liitteen II kohdassa määritellyllä luokan kirjaintunnuksella.

2. Kun on kyse enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevasta lihasta, joka tarjotaan myyntiin pakkaamattomana vähittäismyyntipaikalla loppukuluttajalle, jäsenvaltioiden on säädettävä yksityiskohtaiset säännöt siitä, miten 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ilmoitetaan.

V. **Päällysmerkinnän vapaaehtoiset tiedot**

Toimijat voivat täydentää IV kohdassa tarkoitettuja pakollisia tietoja asetuksen (EY) N:o 1760/2000 16 tai 17 artiklassa säädettyä menettelyä käyttäen hyväksytyillä vapaaehtoisilla tiedoilla.

▼M3

VI. **Rekisteröinti**

Toimijoiden on IV ja V kohdassa tarkoitettujen päällysmerkinnän tietojen todenperäisyyden takaamiseksi rekisteröitävä enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevan lihan kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa erityisesti seuraavat tiedot:

a) eläinten tunnistenumero ja syntymäaika (ainoastaan teurastamotasolla);

b) viitenumero, jonka avulla voidaan todeta yhteys yhtäältä lihan alkuperänä olevien eläinten tunnistamisen ja toisaalta lihan päällysmerkinnässä olevan myyntinimikkeen, teurastusiän ja luokan kirjaintunnuksen välillä;

c) eläinten ja lihan laitokseen saapumispäivä ja laitoksesta poistumispäivä, jotta saapumisten ja poistumisten välinen suhde voidaan todeta.

VII. **Viralliset tarkastukset**

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ennen 1 päivää heinäkuuta 2008 yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa virallisista tarkastuksista 113 b artiklan ja tämän liitteen soveltamisen varmistamiseksi, ja annettava ne komissiolle tiedoksi.

2. Toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset suorittavat viralliset tarkastukset rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 (*) yleisten periaatteiden mukaisesti.

3. Komissio varmistaa yhdessä toimivaltaisten viranomaisten kanssa, että jäsenvaltiot noudattavat 113 b artiklan ja tämän liitteen säännöksiä.

4. Komission asiantuntijat tekevät tarvittaessa yhdessä asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja tarvittaessa jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa tarkastuksia paikalla 113 b artiklan ja tämän liitteen säännösten täytäntöönpanon varmistamiseksi.

5. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tehdään, on annettava komissiolle kaikki apu, jota se tehtäviensä hoidossa tarvitsee.

(*) EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 180/2008 (EUVL L 56, 29.2.2008, s. 4).

VIII. **Kolmansista maista tuotu liha**

1. Kolmansista maista tuotu enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha on pidettävä yhteisössä kaupan 113 b artiklan ja tämän liitteen säännösten mukaisesti.

2. Kolmannen maan toimijan, joka haluaa saattaa yhteisön markkinoille 1 kohdassa tarkoitettua lihaa, on annettava mainitun kolmannen maan nimeämän toimivaltaisen viranomaisen, tai jos sellaista ei ole, ulkopuolisen riippumattoman elimen valvoa toimintaansa. Riippumattoman elimen on annettava takeet eurooppalaisessa standardissa EN 45011 tai julkaisussa Guide ISO/IEC 65 vahvistettujen edellytysten noudattamisesta (”Tuotteita sertifioivat elimet. Yleiset vaatimukset”).

3. Toimivaltaisen viranomaisen tai tarvittaessa ulkopuolisen riippumattoman elimen on varmistettava, että 113 b artiklan ja tämän liitteen edellytyksiä noudatetaan.

▼M3

IX. **Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt 113 b artiklan ja tämän liitteen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden erityissäännösten soveltamista, joita komissio voi vahvistaa tämän asetuksen 194 artiklan mukaisesti. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä seuraamuksia koskevista säännöksistä komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2009 ja ilmoitettava komissiolle niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

▼M10

LIITE XI b

RYPÄLETUOTTEIDEN LUOKAT

1. **Viini**

Viini on tuote, joka saadaan murskatuista tai murskaamattomista tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta ainoastaan täydellisellä tai osittaisella alkoholikäymisellä.

Viinin on oltava seuraavien edellytysten mukaista:

a) sen todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on joko liitteessä XV a olevassa B kohdassa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, jos viini on valmistettu ainoastaan tämän liitteen lisäyksessä tarkoitetuilta A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä poimituista rypäleistä, ja vähintään 9 tilavuusprosenttia muiden viininviljelyvyöhykkeiden osalta;

b) jos viinillä on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä, sen todellinen alkoholipitoisuus on – poiketen muutoin sovellettavasta todellisen alkoholipitoisuuden vähimmäistilavuusprosentista – joko liitteessä XV a olevassa B kohdassa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 4,5 tilavuusprosenttia;

c) sen kokonaisalkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia. Tästä poiketen

   — kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi olla komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tekemän päätöksen mukaisesti 20 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat tietyillä viininviljelyalueilla yhteisössä tuotetut viinit, jotka on valmistettu ilman väkevöimistä,

   — kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi ylittää 15 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat viinit, joilla on suojattu alkuperänimitys ja jotka on valmistettu ilman väkevöimistä;

d) sen kokonaishappopitoisuus viinihappona ilmaistuna on vähintään 3,5 grammaa litrassa eli 46,6 milliekvivalenttia litrassa, ellei komission mahdollisesti 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksymistä poikkeuksista muuta johdu.

Retsina on viini, jota tuotetaan ainoastaan Kreikan maantieteellisellä alueella rypäleen puristemehusta, johon on lisätty Aleppo-mäntypihkaa. Aleppo-mäntypihkaa saa käyttää ainoastaan retsinaviinin valmistuksessa niiden edellytysten mukaisesti, jotka on vahvistettu Kreikassa sovellettavissa säännöksissä.

Edellä olevasta b alakohdasta poiketen Tokaji eszenciaa ja Tokajská esenciaa pidetään viininä.

2. **Käymistilassa oleva uusi viini**

Käymistilassa oleva uusi viini on viini, jonka alkoholikäyminen ei ole vielä päättynyt ja jota ei ole vielä erotettu sakastaan.

3. **Väkevä viini**

Väkevä viini on tuote,

a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 15 ja enintään 22 tilavuusprosenttia;

b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laatimaan luetteloon;

c) joka on saatu

   — käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta,

   — viinistä,

   — edellisten sekoituksesta, tai

▼M10

— rypäleen puristemehusta tai rypäleen puristemehun ja viinin sekoituksesta, kun kyseessä ovat komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrittelemät suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit;

d) jonka alkuperäinen luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laatimaan luetteloon;

e) johon on lisätty

i) joko yksinään tai sekoitettuna:

— viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,

— viinistä tai kuivatuista rypäleistä saatavaa tislettä, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia;

ii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

— tiivistetty rypäleen puristemehu,

— jokin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitetun rypäleen puristemehun kanssa;

f) johon on e alakohdan poikkeusta soveltaen lisätty, silloin kun kyseessä ovat tietyt suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit, jotka sisältyvät komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laatimaan luetteloon,

i) jotakin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettua tuotetta yksinään tai sekoitettuna; tai

ii) yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

— viinistä tai kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholi, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 ja enintään 96 tilavuusprosenttia,

— viinistä tai rypäleen puristejäännöksestä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia,

— kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta alle 94,5 tilavuusprosenttia; ja

iii) tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

— kuivuneista viinirypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu,

— avotulikäsittelyllä saatu tiivistetty rypäleen puristemehu, joka vastaa tätä toimenpidettä lukuun ottamatta tiivistetyn rypäleen puristemehun määritelmää,

— tiivistetty rypäleen puristemehu,

— jokin f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuun rypäleen puristemehuun.

4. **Kuohuviini**

Kuohuviini on tuote,

a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla

— tuoreista rypäleistä,

— rypäleen puristemehusta tai

— viinistä;

▼M10

b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;

c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja

d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia.

5. **Laatukuohuviini**

Laatukuohuviini on tuote,

a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla

— tuoreista rypäleistä,

— rypäleen puristemehusta tai

— viinistä;

b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;

c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja

d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia.

6. **Maustettu laatukuohuviini**

Maustettu laatukuohuviini on laatukuohuviiniä,

a) joka saadaan käyttämällä cuvéen valmistukseen ainoastaan komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laatimassa luettelossa mainituista rypälelajikkeista peräisin olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua. Komissio määrittelee 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen maustetut laatukuohuviinit, jotka valmistetaan perinteisesti käyttämällä cuvéen valmistukseen viinejä;

b) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa;

c) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 6 tilavuusprosenttia; ja

d) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 10 tilavuusprosenttia.

Komissio hyväksyy 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen muita täydentäviä erityisominaisuuksia tai tuotantoon ja liikkuvuuteen liittyviä vaatimuksia koskevat erityissäännöt.

7. **Hiilihapotettu kuohuviini**

Hiilihapotettu kuohuviini on tuote,

a) joka on saatu viinistä, jolla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää;

b) josta purkautuu säiliötä avatessa hiilidioksidia, joka on peräisin kokonaisuudessaan tai osittain tämän kaasun lisäämisestä; ja

c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa.

8. **Helmeilevä viini**

Helmeilevä viini on tuote,

▼M18

a) joka on saatu viinistä, käymistilassa olevasta uudesta viinistä, rypäleen puristemehusta tai osittain käyneestä rypäleen puristemehusta, jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia;

▼M10

b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia;

c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja

▼M10

d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

9. **Hiilihapotettu helmeilevä viini**

Hiilihapotettu helmeilevä viini on tuote,

▼M18

a) joka on valmistettu viinistä, käymistilassa olevasta uudesta viinistä, rypäleen puristemehusta tai osittain käyneestä rypäleen puristemehusta;

▼M10

b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia ja kokonaisalkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia;

c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja

d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

10. **Rypäleen puristemehu**

Rypäleen puristemehu on nestemäinen tuote, joka saadaan tuoreista rypäleistä luonnollisilla tai fysikaalisilla menetelmillä. Rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

11. **Osittain käynyt rypäleen puristemehu**

Käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun käymistuote, jonka todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1 tilavuusprosentti ja pienempi kuin kolme viidesosaa sen kokonaisalkoholipitoisuudesta.

12. **Kuivuneista rypäleistä saatu osittain käynyt rypäleen puristemehu**

Kuivuneista rypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun osittaisesta käymisestä saatu tuote, joka valmistetaan kuivuneista rypäleistä, joiden kokonaissokeripitoisuus ennen käymistä on vähintään 272 grammaa litrassa ja joiden luonnollinen ja todellinen alkoholipitoisuus ei saa olla pienempi kuin 8 tilavuusprosenttia. Tiettyjä nämä vaatimukset täyttäviä viinejä, jotka komissio määrittelee 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, ei kuitenkaan pidetä kuivuneista rypäleistä saatuna osittain käyneenä rypäleen puristemehuna.

13. **Tiivistetty rypäleen puristemehu**

Tiivistetty rypäleen puristemehu on sokeriväriä sisältämätöntä viinirypäleen puristemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 120 g artiklan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetyn viinirypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

▼M18

14. **Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu**

Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu on

a) nestemäinen tuote, johon ei ole lisätty sokeriväriä ja

i) joka saadaan osittaisella veden poistamisella rypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 120 g artiklan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 61,7;

ii) joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä;

▼M18

iii) jolla on seuraavat ominaisuudet:

— pH on 25°:ssa Brixin asteikolla enintään 5,

— optinen tiheys on 425 nanometrissä yhden senttimetrin paksuudessa tiivistetyssä rypäleen puristemehussa 25°:ssa Brixin asteikolla enintään 0,100,

— sakkaroosipitoisuutta ei voida havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,

— Folin-Ciocalteu-luku on 25°:ssa Brixin asteikolla enintään 6,00,

— kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta;

— rikkidioksidipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— johtokyky on 25°:ssa Brixin asteikolla ja 20 °C:ssa enintään 120 mikrosiemensiä senttimetrissä,

— hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— sisältää mesoinositolia;

b) kiinteä tuote, johon ei ole lisätty sokeriväriä ja

i) joka on saatu kiteyttämällä nestemäistä puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua ilman liuottimia;

ii) joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä;

iii) jolla on seuraavat ominaisuudet sen jälkeen, kun se on laimennettu liukoseksi, joka on 25° Brixin asteikolla:

— pH on enintään 7,5,

— optinen tiheys 425 nanometrissä yhden senttimetrin paksuudessa on enintään 0,100,

— sakkaroosipitoisuutta ei voida havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,

— Folin-Ciocalteu-luku on enintään 6,00,

— kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta;

— rikkidioksidipitoisuus on enintään 10 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— johtokyky on 20 celsiusasteessa enintään 120 mikrosiemensiä senttimetrissä,

— hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— sisältää mesoinositolia.

Puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

▼M10

15. **Kuivatuista rypäleistä valmistetut viinit**

Kuivatuista rypäleistä valmistettu viini on tuote,

a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä viinirypäleistä, jotka on jätetty aurinkoon tai varjoon veden osittaista poistamista varten;

b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia; ja

c) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia (tai 272 grammaa sokeria litrassa).

▼**M10**

16. **Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini**

Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini on tuote,

a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä;

b) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia; ja

c) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 15 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 12 tilavuusprosenttia.

Jäsenvaltiot voivat säätää tätä tuotetta koskevasta vanhentamiskaudesta.

17. **Viinietikka**

Viinietikka on etikka,

a) joka on valmistettu ainoastaan viinin etikkakäymisellä; ja

b) jonka kokonaishappopitoisuus on vähintään 60 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

▼M10

Liitteen XI b lisäys

Viininviljelyvyöhykkeet

Viininviljelyvyöhykkeet ovat seuraavat:

1. A-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

   a) Saksassa: muut kuin 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut viiniviljelmät;

   b) Luxemburgissa: koko Luxemburgin viininviljelyalue;

   c) Alankomaissa, Belgiassa, Irlannissa, Puolassa, Ruotsissa, Tanskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa: näiden maiden kaikki viininviljelyalueet;

   d) Tšekissä: Čechyn viininviljelyalue.

2. B-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

   a) Saksassa viiniviljelmät Badenin määritellyllä alueella;

   b) Ranskassa niissä departementeissa olevat viiniviljelmät, joita ei mainita tässä liitteessä, sekä seuraavissa departementeissa seuraavilla alueilla sijaitsevat viiniviljelmät:

      — Alsace: Bas-Rhin ja Haut-Rhin,

      — Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle ja Vosges,

      — Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne ja Seine-et-Marne,

      — Jura: Ain, Doubs, Jura ja Haute-Saône,

      — Savoie: Savoie, Haute-Savoie ja Isère (Chapareillanin kunta),

      — Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée ja Vienne sekä Nièvren departementissa sijaitsevan Cosne-sur-Loiren arrondissementin viiniviljelmät;

   c) Itävallassa Itävallan kaikki viininviljelyalueet;

   d) Tšekissä Moravan viininviljelyalue ja 1 kohdan d alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;

   e) Slovakiassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Malokarpatská vinohradnícka oblast', Južnoslovenská vinohradnícka oblast', Nitrianska vinohradnícka oblast', Stredoslovenská vinohradnícka oblast' ja Východoslovenská vinohradnícka oblast' sekä 3 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viininviljelyalueet;

   f) Sloveniassa seuraavien alueiden viiniviljelmät:

      — Podravjen alue: Štajerska Slovenija ja Prekmurje;

      — Posavjen alue: Bizeljsko Sremič, Dolenjska ja Bela krajina sekä viiniviljelmät 4 kohdan d alakohtaan kuulumattomilla alueilla;

   g) Romaniassa Podişul Transilvaniein alue;

▼A1

   h) Kroatiassa viiniviljelmät seuraavilla osa-alueilla: Moslavina, Prigorje Bilogora, Plešivica, Pokuplje ja Zagorje Međimurje.

▼M10

3. C I -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

   a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

      — seuraavissa departementeissa: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (lukuun ottamatta Chapareillanin kuntaa), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (lukuun ottamatta Cosne-sur-Loiren arrondissementtia), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne ja Yonne,

      — Drômen departementissa sijaitsevat Valencen ja Dien arrondissementit (lukuun ottamatta kantoneita Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar),

▼M10

— Ardèchen departementissa sijaitsevassa Tournonin arrondissementissa sekä seuraavissa kantoneissa: Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge ja Voulte-sur-Rhône;

b) Italiassa Valle d'Aostan alueen sekä Sondrion, Bolzanon, Trenton ja Bellunon provinssien viiniviljelmät;

c) Espanjassa viiniviljelmät La Coruñan, Asturian, Cantabrian, Guipúzcoan ja Vizcayan provinsseissa;

d) Portugalissa viiniviljelmät Norten alueen siinä osassa, joka vastaa määriteltyä Vinho Verde -viinialuetta, sekä kunnat Bombarral, Lourinhã, Mafra ja Torres Vedras (lukuun ottamatta Carvoeiran ja Dois Portosin piirejä), jotka kuuluvat Região viticola da Extremadura -viinialueeseen;

e) Unkarissa kaikki viiniviljelmät;

f) Slovakiassa Tokajská vinohradnícka oblast' -alueen viiniviljelmät;

g) Romaniassa 2 kohdan g alakohtaan tai 4 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;

▼A1

h) Kroatiassa viiniviljelmät seuraavilla osa-alueilla: Hrvatsko Podunavlje ja Slavonija.

▼M10

4. C II -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

— seuraavissa departementeissa: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (lukuun ottamatta kantoneita Olette ja Arles-sur-Tech) ja Vaucluse,

— siinä osassa Varin departementtia, jonka eteläosaa rajaavat seuraavien kuntien pohjoisrajat: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,

— Nyonsin arrondissementissa ja Drômen departementin kantonissa Loriol-sur-Drôme,

— Ardèchen departementin alueilla, joita ei mainita 3 kohdan a alakohdassa;

b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (lukuun ottamatta Sondrion provinssia), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria ja Veneto (lukuun ottamatta Bellunon provinssia), mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Elba, sekä muut Toscanan saaristoon kuuluvat saaret, Ponza-saaret, Capri ja Ischia;

c) Espanjassa seuraavien provinssien viiniviljelmät:

— Lugo, Orense ja Pontevedra,

— Ávila (lukuun ottamatta paikallisia hallintoalueita, jotka kuuluvat Cebreroksen määriteltyyn comarca-viinialueeseen), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid ja Zamora,

— La Rioja,

— Álava,

— Navarra,

— Huesca,

— Barcelona, Girona ja Lleida,

— siinä osassa Zaragozan provinssia, joka sijaitsee Ebrojoen pohjoispuolella,

— Tarragonan provinssiin kuuluvissa kunnissa, jotka kuuluvat Penedésin alkuperänimityksen alueeseen,

— Tarragonan provinssiin kuuluvalla Conca de Barberán hallinnollisella viinialueella ("comarca");

▼M10

d) Sloveniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Brda tai Goriška Brda, Vipavska dolina tai Vipava, Kras ja Slovenska Istra;

e) Bulgariassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) ja Rozova Dolina (Розова долина);

f) Romaniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ja Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării ja eteläinen viinialue hietikoineen ja muine suotuisine alueineen;

▼A1

g) Kroatiassa viiniviljelmät seuraavilla osa-alueilla: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija ja Srednja i Južna Dalmacija.

▼M10

5. C III a -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Kreikassa seuraavilla nomos-alueilla sijaitsevat viiniviljelmät: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Lefkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklion, Hania, Rethymnon, Samos, Lasithi ja Thiran saari (Santorini);

b) Kyproksessa yli 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;

c) Bulgariassa 4 kohdan e alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.

6. C III b -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

— Korsikan departementit,

— se osa Varin departementin aluetta, joka sijaitsee meren ja seuraavien samaan viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvien kuntien välissä: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,

— Pyrénées-Orientales-departementin alueella sijaitsevat kantonit Olette ja Arles-sur-Tech;

b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia ja Sisilia, mukaan luettuina näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Pantelleria ja Lipari sekä Egadin ja Pelagiset saaret;

c) Kreikassa 5 kohdan a alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;

d) Espanjassa 3 kohdan c alakohtaan tai 4 kohdan c alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;

e) Portugalissa viiniviljelmät alueilla, jotka eivät kuulu 3 kohdan d alakohtaan;

f) Kyproksessa enintään 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;

g) Maltassa kaikki viiniviljelmät.

7. Tässä liitteessä mainittujen hallinnollisten yksiköiden alueet on rajattu 15 päivänä joulukuuta 1981 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti sekä Espanjan osalta 1 päivänä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivänä maaliskuuta 1998 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti.

▼B

LIITE XII

114 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MAIDON JA MAITOTUOTTEIDEN MÄÄRITELMÄT JA NIMITYKSET

I *Määritelmät*

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

a) ’kaupan pitämisellä’ tavaran pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, myyntiä, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista;

b) ’nimityksellä’ kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa käytettyä nimeä.

II *Ilmaisun ’maito’ käyttö*

1. Ilmaisulla ’maito’ tarkoitetaan yksinomaan tavanomaista yhdellä tai useammalla lypsämisellä utareista erittynyttä tuotetta, johon ei ole lisätty mitään ja josta ei ole poistettu mitään.

   Ilmaisua ’maito’ saa kuitenkin käyttää:

   a) maidosta, jota on käsitelty sen koostumusta muuttamatta, tai maidosta, jonka rasvapitoisuus on vakioitu 114 artiklan 2 kohdan ja liitteen XIII mukaisesti;

   b) maidon perusmuotoa, laatuluokkaa, alkuperää ja/tai suunniteltua käyttöä määrittävän sanan tai määrittävien sanojen yhteydessä tai kuvaamaan maidon läpikäymää fyysistä käsittelyä tai maidon koostumukselle tehtyjä muutoksia sillä edellytyksellä, että nämä muutokset rajoittuvat maidon luontaisten ainesosien lisäämiseen ja/tai poistamiseen.

2. Tässä liitteessä ’maitotuotteilla’ tarkoitetaan yksinomaan maidosta saatuja tuotteita ottaen huomioon, että niihin voidaan lisätä niiden valmistuksen kannalta tarpeellisia aineita sillä edellytyksellä, ettei näitä aineita käytetä maidon minkään ainesosan osittaiseen tai täydelliseen korvaamiseen.

   Maitotuotteita koskevat ainoastaan:

   a) seuraavat nimitykset:

      i) hera,

      ii) kerma,

      iii) voi,

      iv) piimä,

      v) voiöljy,

      vi) kaseiinit,

      vii) vedetön maitorasva,

      viii) juusto,

      ix) jogurtti,

      x) kefiiri,

      xi) kumissi,

      xii) viili/fil,

      xiii) smetana,

      xiv) fil;

▼B

b) myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ([1]) 5 artiklassa tarkoitetut nimitykset tai nimet, joita tosiasiallisesti käytetään maitotuotteista.

3. Ilmaisua ”maito” tai maitotuotteesta käytettäviä nimityksiä voidaan käyttää myös jonkin sanan tai sanojen yhteydessä, kun tarkoitetaan yhdistettyjä tuotteita, joissa mikään osa ei korvaa tai joissa mitään osaa ei ole tarkoitettu korvaamaan mitään maidon ainesosaa ja joissa maito tai maitotuote on olennainen osa määränsä tai tuotetta kuvaavan vaikutuksensa puolesta.

4. Jos komissio määrittelee, että maito tai maitotuote on peräisin muista kuin nautaeläimistä, on alkuperä mainittava.

III *Nimitysten käyttö kilpailevien tuotteiden osalta*

1. Tämän liitteen II kohdassa tarkoitettuja nimityksiä saa käyttää ainoastaan mainitussa kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

   Tätä säännöstä ei sovelleta kuitenkaan sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä.

2. Muiden kuin tämän liitteen II kohdassa tarkoitettujen tuotteiden etiketeissä, kaupallisissa asiakirjoissa, julkisessa aineistossa tai minkäänlaisessa harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 10 päivänä syyskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/450/ETY ([2]) 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritellyssä mainonnassa tai minkäänlaisessa esillepanossa ei saa käyttää väitteitä, ilmaisuja tai vihjeitä siitä, että kyseessä olisi maitotuote.

   Tuotteesta, joka sisältää maitoa tai maitotuotteita, saa kuitenkin käyttää nimitystä ”maito” tai tämän liitteen II kohdan 2 alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja nimityksiä kuvaamaan vain perusraaka-aineita ja luettelemaan tuotteen ainesosat direktiivin 2000/13/EY mukaisesti.

IV *Tuoteluettelot ja tiedonannot*

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi ohjeellinen luettelo tuotteista, joita ne pitävät III kohdan 1 alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja tuotteita alueellaan vastaavina tuotteina.

   Jäsenvaltioiden on tarvittaessa täydennettävä tätä luetteloa myöhemmin ja ilmoitettava tästä komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on joka vuosi ennen 1 päivää lokakuuta raportoitava komissiolle maitotuotteiden ja tämän liitteen täytäntöönpanon osalta kilpailevien tuotteiden markkinoiden kehityksestä, jotta komissio pystyy raportoimaan neuvostolle ennen seuraavan vuoden 1 päivää maaliskuuta.

([1]) EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/89/EY (EUVL L 308, 25.11.2003, s. 15).

([2]) EYVL L 250, 19.9.1984, s. 17, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/29/EY (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

▼B

LIITE XIII

114 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTU IHMISRAVINNOKSI TARKOITETUN MAIDON KAUPAN PITÄMINEN

I *Määritelmät*

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

a) ’maidolla’ yhdestä tai useammasta lehmästä lypsettyä tuotetta;

b) ’kulutukseen tarkoitetulla maidolla’ III kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi sellaisenaan kuluttajalle;

c) ’rasvapitoisuudella’ maitorasvayksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa;

d) ’proteiinipitoisuudella’ maitoproteiiniyksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa (saadaan kertomalla painoprosenttina ilmaistu maidon kokonaistyppipitoisuus 6,38:lla).

II *Toimitus tai myynti loppukuluttajalle*

1. Vain sellaista maitoa, joka täyttää kulutukseen tarkoitetulle maidolle asetetut vaatimukset, saa toimittaa tai luovuttaa jalostamattomana loppukuluttajalle suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai muiden vastaavien suurkeittiöiden välityksellä.

2. Näiden tuotteiden myyntinimitykset mainitaan tämän liitteen III kohdassa. Niitä saa käyttää ainoastaan mainitussa kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden käyttöä yhdistetyissä nimityksissä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä antaakseen kuluttajille tietoa kyseisten tuotteiden laadusta ja koostumuksesta aina, kun tällaisen tiedon poisjättäminen todennäköisesti aiheuttaa sekaannusta.

III *Kulutukseen tarkoitettu maito*

1. Seuraavia tuotteita pidetään kulutukseen tarkoitettuna maitona:

a) raakamaito: maito, jota ei ole kuumennettu yli 40 ^{o}C:n lämpötilaan tai käsitelty vaikutukseltaan vastaavalla tavalla;

b) täysmaito: lämpökäsitelty maito, joka rasvapitoisuuden osalta täyttää yhden seuraavista vaatimuksista:

i) vakioitu täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuus on vähintään 3,50 prosenttia (m/m). Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää ylimääräisestä täysmaidon luokasta, jonka rasvapitoisuus on vähintään 4,00 prosenttia (m/m);

ii) vakioimaton täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuutta ei ole muutettu käsittelyvaiheen jälkeen rasvaa lisäämällä tai vähentämällä eikä sekoittamalla sitä maitoon, jonka luonnollista rasvapitoisuutta on muutettu. Rasvapitoisuus ei saa kuitenkaan olla alle 3,50 prosenttia (m/m);

c) kevytmaito: lämpökäsitelty maito, jonka rasvapitoisuus on muutettu vähintään 1,50 prosentiksi (m/m) ja enintään 1,80 prosentiksi (m/m);

▼B

d) rasvaton maito: lämpökäsitelty maito, jonka rasvapitoisuus on muutettu enintään 0,50 prosentiksi (m/m).

▼M3

Lämpökäsiteltyä maitoa, jonka rasvapitoisuus ei ole ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen, voidaan pitää kulutukseen tarkoitettuna maitona edellyttäen, että rasvapitoisuus ilmoitetaan pakkauksessa yhden desimaalin tarkkuudella ja selvästi ja helposti luettavasti muodossa ”… prosenttia rasvaa”. Tällaista maitoa ei saa kuvailla täysmaidoksi, kevytmaidoksi tai rasvattomaksi maidoksi.

▼B

2. Rajoittamatta 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamista ainoastaan seuraavat muutokset ovat sallittuja:

a) maidon luonnollisen rasvapitoisuuden muuttaminen poistamalla tai lisäämällä kermaa tai lisäämällä täysmaitoa, kevytmaitoa tai rasvatonta maitoa kulutukseen tarkoitetulle maidolle säädettyjen rasvapitoisuuksien aikaansaamiseksi;

b) maitoproteiinin, kivennäisaineiden tai vitamiinien lisääminen maitoon;

c) maidon laktoosipitoisuuden hydrolysointi glukoosiksi ja galaktoosiksi.

Edellä b ja c alakohdassa tarkoitetut maidon koostumuksen muutokset sallitaan vain, jos ne mainitaan tuotteen pakkauksessa helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla. Tämä merkintä ei kuitenkaan vapauta velvoitteesta tehdä elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnöistä 24 päivänä syyskuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/496/ETY ([1]) tarkoitettu ravintoarvomerkintä. Lisättäessä proteiineja maidon proteiinipitoisuuden on oltava vähintään 3,8 prosenttia (m/m).

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa b ja c alakohdassa tarkoitettuja maidon koostumuksen muutoksia tai kieltää ne.

3. Kulutukseen tarkoitetun maidon

a) jäätymispisteen on oltava lähellä kulutukseen tarkoitetun maidon alkuperäisellä keräilyalueella todettua raakamaidon keskimääräistä jäätymispistettä;

b) painon on oltava vähintään 1 028 g/l maitoa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m) ja lämpötila on 20 °C, tai vastaava paino litraa kohti, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen;

c) sisällettävä vähintään 2,9 prosenttia (m/m) valkuaisaineita maidossa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m), tai vastaava pitoisuus, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen.

IV *Tuodut tuotteet*

Yhteisöön tuotujen kulutukseen tarkoitettuna maitona myytävien tuotteiden on oltava tämän asetuksen säännösten mukaisia.

V Direktiiviä 2000/13/EY sovelletaan erityisesti kulutukseen tarkoitetun maidon merkintöjä koskevien kansallisten säännösten osalta.

VI *Tarkastukset ja seuraamukset sekä niistä raportointi*

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet tämän asetuksen soveltamisen valvomisen, sen rikkomisesta aiheutuvien seuraamusten sekä petosten ennakoimisen ja ehkäisemisen varmistamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission tämän asetuksen 194 artiklan mukaisesti mahdollisesti antamien erityissäännösten soveltamista.

Nämä toimenpiteet ja niihin mahdollisesti tehtävät muutokset on ilmoitettava komissiolle niiden hyväksymistä seuraavan kuukauden aikana.

([1]) EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

LIITE XIV

116 ARTIKLASSA TARKOITETUT MUNA- JA SIIPIKARJA-ALOJEN TUOTTEIDEN KAUPAN PITÄMISTÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

A. *Gallus gallus* -lajien munien kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

I *Soveltamisala*

1. Rajoittamatta tässä liitteessä olevan C osan, joka koskee siitosmunien ja siipikarjan poikasten tuotantoa ja kaupan pitämistä, soveltamista, tätä osa säännöksiä sovelletaan yhteisössä tuotettujen, kolmansista maista tuotujen tai yhteisön ulkopuolelle vietäviksi tarkoitettujen munien kaupan pitämiseen yhteisössä.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää tämän liitteen tässä osassa säädettyjen vaatimusten, lukuun ottamatta III kohdan 3 kohtaa, soveltamisen ulkopuolelle munat, jotka tuottaja myy suoraan lopulliselle kuluttajalle:

   a) tuotantopaikalla; tai

   b) paikallisessa torikaupassa tai ovelta ovelle myynnissä kyseisen jäsenvaltion tuotantoalueella.

   Jos tällainen poikkeus myönnetään, kukin tuottaja voi valita, soveltaako poikkeusta vai ei. Mikäli tätä poikkeusta sovelletaan, ei voida käyttää mitään laatu- eikä painoluokitusta.

   Jäsenvaltio voi antaa paikallista torikauppaa, ovelta ovelle myyntiä ja tuotantoaluetta koskevat määritelmät kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

II *Laatu- ja painoluokitus*

1. Munat on luokiteltava laadun mukaan seuraavasti:

   — A-luokka: tuoreet munat,

   — B-luokka.

2. A-luokan munat on luokiteltava myös painon mukaan. Painon mukaan tapahtuvaa luokitusta ei kuitenkaan vaadita elintarvike- tai muuhun kuin elintarviketeollisuuteen toimitettavien munien osalta.

3. B-luokan munia saa toimittaa ainoastaan elintarvike- ja muulle kuin elintarviketeollisuudelle.

III *Munien merkitseminen*

1. A-luokan munat on merkittävä tuottajakoodilla.

   B-luokan munat on merkittävä tuottajakoodilla ja/tai jollain muulla merkinnällä.

   Jäsenvaltiot voivat vapauttaa B-luokan munat tästä vaatimuksesta, mikäli niitä pidetään kaupan ainoastaan niiden alueella.

2. Munat on merkittävä 1 kohdan mukaisesti tuotantopaikassa tai ensimmäisessä pakkaamossa, johon munat toimitetaan.

3. Tuottajan loppukuluttajalle paikallisessa torikaupassa kyseisen jäsenvaltion tuotantoalueella myymät munat on merkittävä 1 kohdan mukaisesti.

   Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa tästä vaatimuksesta tuottajat, joilla on enintään 50 munivaa kanaa edellyttäen, että tuottajan nimi ja osoite ilmoitetaan myyntipaikalla.

▼B

IV *Munien tuonti*

1. Komissio arvioi ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta munia vievissä kolmansissa maissa munien kaupan pitämiseen sovellettavat vaatimukset asianomaisen maan pyynnöstä. Arviointi ulottuu kaupan pitämistä, merkintöjä, tuotantotapoja ja tarkastuksia koskeviin sääntöihin sekä niiden täytäntöönpanoon. Jos komissio toteaa, että sovellettavat säännöt tarjoavat riittävät takeet siitä, että ne vastaavat yhteisön lainsäädäntöä, asianomaisista kolmansista maista tuodut munat on merkittävä tuottajakoodia vastaavalla tunnusnumerolla.

2. Komissio käy ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta tarvittaessa kolmansien maiden kanssa neuvotteluja, joissa pyritään löytämään sopivat keinot 1 kohdassa tarkoitettujen takeiden antamiseen ja tällaisia takeita koskevien sopimusten tekemiseen.

3. Jos riittäviä takeita sääntöjen vastaavuudesta ei anneta, asianomaisesta kolmannesta maasta tuoduissa munissa on oltava koodi, josta käy ilmi alkuperämaa, sekä maininta siitä, että tuotantotapa on ”määrittelemätön”.

B. **Siipikarjanlihan kaupan pitämistä koskevat vaatimukset**

I *Soveltamisala*

▼M11

1. Rajoittamatta tässä liitteessä olevan, siitosmunien ja siipikarjan poikasten tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevan C osan säännösten soveltamista, näitä säännöksiä sovelletaan seuraavista lajeista peräisin olevan tietyntyyppisen ja tiettyä tarjontamuotoa edustavan siipikarjanlihan sekä siipikarjanlihasta tai siipikarjan muista osista saatujen liitteessä I olevassa XX osassa säädettyjen raakalihavalmisteiden ja lihavalmisteiden liiketoimintana tai kauppana tapahtuvaan kaupan pitämiseen yhteisössä:

— kanat (*Gallus domesticus*),

— ankat,

— hanhet,

— kalkkunat,

— helmikanat.

Näitä säännöksiä sovelletaan myös liitteessä I olevassa XXI osassa tarkoitettuun, CN-koodiin 0210 99 39 kuuluvaan suolaliuoksessa olevaan siipikarjanlihaan.

▼B

2. Tätä osaa ei sovelleta:

a) vientiin yhteisön ulkopuolelle tarkoitettuun siipikarjanlihaan,

b) eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 853/2004 ([1]) tarkoitettuun siipikarjaan, jonka sisäelinten poistamista on lykätty.

3. Jäsenvaltiot voivat poiketa tämän asetuksen vaatimuksista tapauksissa, joissa tuottaja toimittaa suoraan pieniä määriä siipikarjanlihaa asetuksen (EY) N:o 853/2004 1 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti, ja vuosituotanto on alle 10 000 lintua.

([1]) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55. Oikaistu toisinto julkaistu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

▼B

II *Määritelmät*

Rajoittamatta täydentäviä määritelmiä, joita komissio vahvistaa erikseen tämän osan soveltamiseksi:

1. ’siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan: ihmisravinnoksi soveltuvaa siipikarjanlihaa, jolle ei ole tehty muuta käsittelyä kuin kylmäkäsittely;

▼M11

2. ’tuoreella siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka ei ole jäykistynyt missään vaiheessa jäähdytyksen aikana ja jota on jatkuvasti säilytettävä vähintään –2 °C:n ja enintään +4 °C:n lämpötilassa; jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia vähimmäisajaksi, joka tarvitaan tuoreen siipikarjanlihan leikkaamiseen ja käsittelyyn vähittäismyymälöissä tai myyntipisteiden yhteydessä olevissa tiloissa, kun leikkaaminen ja käsittely suoritetaan yksinomaan kuluttajalle paikalla tapahtuvaa tarjontaa varten;

3. ’jäädytetyllä siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka on jäädytettävä mahdollisimman nopeasti tavanomaisen teurastusmenettelyn yhteydessä ja jota on jatkuvasti säilytettävä vähintään –12 °C:n lämpötilassa;

▼B

4. ’pakastetulla siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan: siipikarjanlihaa, jota säilytetään vähintään –18 °C:n lämpötilassa kaikkina aikoina ihmisravinnoksi tarkoitettuja pakastettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivissä 89/108/ETY ([1]) säädettyjen poikkeamien rajoissa;

▼M11

5. ’siipikarjasta saadulla raakalihavalmisteella’ tarkoitetaan siipikarjanlihaa, jauhettu siipikarjanliha mukaan luettuna, johon on lisätty elintarvikkeita, mausteita tai lisäaineita tai jota on jalostettu, mutta ei kuitenkaan siten, että lihan sisäinen lihassyyrakenne olisi muuttunut;

6. ’tuoreesta siipikarjanlihasta saadulla raakalihavalmisteella’ tarkoitetaan siipikarjanlihasta saatua raakalihavalmistetta, johon on käytetty tuoretta siipikarjanlihaa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia, joita sovelletaan tarvittavana vähimmäisaikana ja vain siinä määrin kuin se on tarpeen tehtaassa tapahtuvan leikkaamisen ja käsittelyn helpottamiseksi valmistettaessa tuoreesta siipikarjanlihasta saatuja raakalihavalmisteita;

7. ’siipikarjanlihavalmisteella’ tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 7.1 kohdassa määriteltyä lihavalmistetta, johon on käytetty siipikarjanlihaa.

▼B

III *Laatu- ja painoluokitus*

1. Siipikarjanliha on luokiteltava joko A- tai B-luokkaan ruhon tai sen palojen rakenteen ja ulkonäön perusteella.

▼M11

_____

▼B

Tässä luokittelussa on otettava otetaan huomioon erityisesti lihan ja rasvan määrä sekä mahdollisten vaurioiden ja ruhjeiden määrä.

2. ►M11 Siipikarjanlihaa ja siipikarjanlihasta saatuja raakalihavalmisteita pidetään kaupan seuraavin edellytyksin: ◄

— tuoreena,

([1]) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 51, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/107/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 411).

▼B

— jäädytettynä tai

— pakastettuna.

▼M11

_____

▼B

C. **Siitosmunien ja siipikarjan poikasten tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset**

I *Soveltamisala*

1. Tätä osaa sovelletaan siitosmunien ja siipikarjan poikasten kaupan pitämiseen ja kuljetukseen sekä siitosmunien hautomiseen yhteisössä tapahtuvan kaupan tai kaupallisten tarkoitusten osalta.

2. Jalostuslaitosten ja siitosmunien tuotantolaitosten, joissa on vähemmän kuin 100 lintua, sekä hautomojen, joiden suorituskyky on pienempi kuin 1 000 siitosmunaa, ei kuitenkaan tarvitse noudattaa tätä osaa.

II *Siitosmunien merkitseminen ja pakkaaminen*

1. Poikasten tuotantoon tarkoitetut siitosmunat on merkittävä yksittäin.

2. Siitosmunat on kuljetettava moitteettoman puhtaissa, yksinomaan saman lajin, luokan ja siipikarjatyypin siitosmunia sisältävissä pakkauksissa, jotka ovat lähtöisin samasta laitoksesta.

3. Kolmansista maista tuotavien siitosmunien pakkauksissa saa olla yksinomaan saman lajin, luokan ja siipikarjatyypin siitosmunia, jotka ovat lähtöisin samasta alkuperämaasta ja samalta lähettäjältä.

III *Poikasten pakkaaminen*

1. Poikaset on pakattava lajeittain, tyypeittäin ja siipikarjaluokittain.

2. Laatikot saavat sisältää yksinomaan saman hautomon poikasia, ja niihin on merkittävä vähintään hautomon tunnusnumero.

3. Kolmansista maista lähtöisin olevia poikasia voidaan tuoda ainoastaan, jos ne jaotellaan 1 kohdan mukaisesti. Laatikoiden on sisällettävä yksinomaan saman alkuperämaan ja saman lähettäjän poikasia.

▼B

LIITE XV

115 ARTIKLASSA TARKOITETUT LEVITETTÄVIIN RASVOIHIN SOVELLETTAVAT VAATIMUKSET

I *Myyntinimikkeet*

1. Asetuksen 111 artiklassa tarkoitettuja tuotteita voidaan toimittaa tai luovuttaa kuluttajalle sellaisenaan joko suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai vastaavien laitosten välityksellä ainoastaan, jos ne vastaavat liitteen lisäyksessä vahvistettuja vaatimuksia.

2. Näiden tuotteiden myyntinimikkeet mainitaan liitteen lisäyksessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän liitteen II kohdan 2 alakohdan tai III kohdan 2 ja 3 alakohdan soveltamista.

   Liitteen lisäyksessä mainitut myyntinimikkeet varataan siinä määritellyille tuotteille.

   Tätä kohtaa ei kuitenkaan sovelleta:

   a) sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä;

   b) tiivistettyihin tuotteisiin (voi, margariini, seokset), joiden rasvapitoisuus on vähintään 90 prosenttia.

II *Merkinnät ja esillepano*

1. Direktiivissä 2000/13/EY vahvistettujen sääntöjen lisäksi tämän liitteen I kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnöissä ja esillepanossa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

   a) liitteen lisäyksessä määritelty myyntinimike;

   b) kokonaisrasvapitoisuus painoprosentteina liitteen lisäyksessä tarkoitettujen tuotteiden tuotantohetkellä;

   c) kasvirasva-, maitorasva- tai muut eläinrasvapitoisuudet prosentteina kokonaispainosta liitteen lisäyksessä olevassa C osassa tarkoitettujen rasvaseosten tuotantohetkellä painon mukaan alenevasti jaoteltuna;

   d) liitteen lisäyksessä tarkoitettujen tuotteiden suolapitoisuus on merkittävä painoprosentteina erittäin selvästi ainesluetteloon.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, nimikkeitä ”minariini” tai ”halvariini” saa käyttää liitteen lisäyksessä olevan B osan 3 kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua myyntinimikettä saa käyttää yhdessä yhden tai useamman ilmaisun kanssa kuvaamaan kasvi- ja/tai eläinlajia, josta tuotteet ovat peräisin, tai tuotteiden aiottua käyttöä sekä muiden ilmaisujen kanssa, jotka viittaavat tuotantomenetelmään, jos nämä ilmaisut eivät ole ristiriidassa yhteisön muiden säännösten ja erityisesti maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2006 ([1]) kanssa.

([1]) EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.

▼B

Myös maantieteellisen alkuperän osoittavia ilmaisuja on mahdollista käyttää, jollei maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetusta neuvoston asetuksesta (EY) N:o 510/2006 [1] muuta johdu.

4. Ilmaisua ”kasvi-” saa käyttää yhdessä liitteen lisäyksessä olevassa B osassa mainittujen myyntinimitysten kanssa edellyttäen, että tuote sisältää vain kasviperäisiä rasvoja ja eläinperäisiin rasvoihin sovellettava sallittu poikkeama on 2 prosenttia rasvapitoisuudesta. Tätä poikkeamaa sovelletaan myös kasvilajeja koskeviin viittauksiin.

5. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava helposti ymmärrettävissä, ja ne on merkittävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla.

6. Komissio voi ottaa käyttöön 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tietoja koskevia erityistoimenpiteitä tietyntyyppisen mainonnan osalta.

III *Ilmaisut*

1. Ilmaisua ”perinteinen” saa käyttää yhdessä liitteen lisäyksessä olevan A osan 1 kohdassa mainitun nimikkeen ”voi” kanssa, kun tuote on saatu suoraan maidosta tai kermasta.

Tätä kohtaa sovellettaessa ”kermalla” tarkoitetaan maidosta saatua tuotetta, joka on öljy vedessä -emulsio ja jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 10 prosenttia.

2. Liitteen lisäyksessä tarkoitettujen tuotteiden osalta kielletään ilmaisut, joissa rasvapitoisuuden ilmoitetaan, annetaan ymmärtää tai vihjataan olevan muu kuin mainitussa liitteen lisäyksessä ilmoitettu.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, on luvallista lisätä:

a) maininta ”vähemmän rasvaa” lisäyksessä tarkoitettuihin tuotteisiin, joiden rasvapitoisuus on enemmän kuin 41 prosenttia ja enintään 62 prosenttia;

b) ilmaisut ”vähärasvainen”, ”light” tai ”kevyt” lisäyksessä tarkoitettuihin tuotteisiin, joiden rasvapitoisuus on enintään 41 prosenttia.

Ilmaisuilla ”vähemmän rasvaa” ja ilmaisuilla ”vähärasvainen”, ”light” tai ”kevyt” voidaan kuitenkin korvata vastaavasti lisäyksessä tarkoitetut ilmaisut ”kolme neljäsosaa” tai ”puoli”.

IV *Kansalliset säännöt*

1. Jollei tämän liitteen säännöksistä muuta johdu, jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa laatutason erittelyä koskevat kansalliset säännöksensä. Näissä säännöksissä on sallittava laatutasojen arviointi erityisesti käytettyjä raaka-aineita, tuotteiden organoleptisiä ominaisuuksia sekä niiden fyysistä ja mikrobiologista säilyvyyttä koskevin perustein.

Tätä vaihtoehtoa hyväkseen käyttävien jäsenvaltioiden on varmistettava, että mainituissa säännöksissä vahvistettuja perusteita noudattavien toisten jäsenvaltioiden tuotteissa voidaan syrjimättömin edellytyksin käyttää ilmaisuja, joissa kyseisten perusteiden ilmoitetaan täyttyvän mainittujen säännösten perusteella.

2. Edellä II kohdan 1 alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja myyntinimityksiä voidaan täydentää viittaamalla kyseisen tuotteen omaan laatutasoon.

[1] EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että laatutasojen määrittämisessä käytettäviä 1 alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen perusteiden soveltamista valvotaan. Yhden tai useamman jäsenvaltion nimeämän julkisoikeudellisen elimen tai jäsenvaltion valvoman hyväksytyn elimen on tarkastettava lopputuote säännöllisesti ja toistuvasti. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo nimeämistään elimistä.

V *Tuodut tuotteet*

Yhteisöön tuotujen tuotteiden on oltava tämän liitteen mukaisia sen I kohdan 1 alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

VI *Seuraamukset*

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 115 artiklaa ja tätä liitettä rikottaessa sovellettavat tehokkaat seuraamukset ja tarvittaessa täytäntöönpanoa koskevat kansalliset toimenpiteet sekä ilmoitettava niistä komissiolle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission 194 artiklan mukaisesti mahdollisesti antamien erityissäännösten soveltamista.

▼B

Liitteen XV lisäys

Rasvaryhmä Määritelmät	Myyntinimikkeet	Tuoteluokat Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosentteina
A. Maitorasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu yksinomaan maidosta ja/tai tietyistä maitotuotteistaja ja joissa rasva on arvon kannalta olennainen osa. Muita niiden valmistuksessa tarvittavia aineita voidaan kuitenkin lisätä, jollei näitä aineita käytetä korvamaan joko kokonaan tai osittain maidon ainesosia.	1. Voi	Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia, vesipitoisuus enintään 16 prosenttia ja maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus enintään 2 prosenttia.
	2. Voi 60 (*)	Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.
	3. Voi 40 (**)	Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.
	4. Maitorasvalevite X %	Tuote, jonka maitorasvapitoisuudet ovat seuraavat: — vähemmän kuin 39 prosenttia, — enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, — enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.
B. Margariinit Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nestemäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on enintään 3 prosenttia rasvapitoisuudesta.	1. Margariini	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia.
	2. Margariini 60 (***)	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.
	3. Margariini 40 (****)	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.
	4. Rasvalevite X %	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat: — vähemmän kuin 39 prosenttia, — enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, — enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.

▼B

Rasvaryhmä	Myyntinimikkeet	Tuoteluokat
Määritelmät		Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosentteina
C. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä tuotteista koostuvat rasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nestemäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on 10–80 prosenttia rasvapitoisuudesta.	1. Rasvaseos	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia.
	2. Rasvaseos 60 (*****)	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.
	3. Rasvaseos 40 (******)	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.
	4. Rasvaseoslevite X %	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat: — vähemmän kuin 39 prosenttia, — enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, — enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.

(*) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”smør 60”.
(**) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”smør 40”.
(***) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”margarine 60”.
(****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”margarine 40”.
(*****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”blandingsprodukt 60”.
(******) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”blandingsprodukt 40”.

Huomautus: Tässä liitteen lisäyksessä lueteltujen tuotteiden maitorasva-ainesosaa voidaan muuttaa ainoastaan fysikaalisin menetelmin.

▼M10

LIITE XV a

VÄKEVÖIMINEN SEKÄ HAPPAMUUDEN LISÄÄMINEN JA VÄHENTÄMINEN ERÄILLÄ VIININVILJELYVYÖHYKKEILLÄ

A. **Väkevöimisen rajoitukset**

1. Kun ilmasto-olot tietyillä liitteen XI b lisäyksessä mainituilla yhteisön viininviljelyvyöhykkeillä sitä edellyttävät, asianomaiset jäsenvaltiot voivat sallia 120 a artiklan 2 kohdan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista peräisin olevien tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin sekä viinin tilavuusprosentteina ilmaistun luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäämisen.

2. Luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääminen on suoritettava B kohdassa tarkoitettujen viininvalmistuskäytäntöjen mukaisesti, eikä se saa ylittää seuraavia rajoja:

   a) 3 tilavuusprosenttia liitteen XI b lisäyksessä mainitulla A-viininviljelyvyöhykkeellä;

   b) 2 tilavuusprosenttia liitteen XI b lisäyksessä mainitulla B-viininviljelyvyöhykkeellä;

   c) 1,5 tilavuusprosenttia liitteen XI b lisäyksessä mainitulla C-viininviljelyvyöhykkeellä.

3. Poikkeuksellisen epäsuotuisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat pyytää, että 2 kohdassa säädettyjä rajoja nostetaan 0,5 prosentilla. Vastauksena tällaiseen pyyntöön komissio esittää lainsäädäntötoimen luonnoksen 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle hallintokomitealle mahdollisimman pian. Komissio pyrkii tekemään päätöksensä neljän viikon kuluessa pyynnön esittämisestä.

B. **Väkevöimiskäsittelyt**

1. Edellä A kohdassa tarkoitettua tilavuusprosentteina ilmaistua luonnollista alkoholipitoisuutta saa lisätä ainoastaan

   a) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua, kun kyseessä ovat tuoreet rypäleet, käymistilassa oleva rypäleen puristemehu ja käymistilassa oleva uusi viini;

   b) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua taikka osittaisella tiivistämisellä, käänteinen osmoosi mukaan luettuna, kun kyseessä on rypäleen puristemehu;

   c) osittaisella tiivistämisellä jäähdyttämisen avulla, kun kyseessä on viini.

2. Jokainen 1 kohdassa tarkoitettu menetelmä sulkee pois muiden menetelmien käytön, kun viiniä tai rypäleen puristemehua väkevöidään tiivistetyllä rypäleen puristemehulla tai puhdistetulla tiivistetyllä rypäleen puristemehulla ja tukea maksetaan 103 y artiklan nojalla.

3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu sakkaroosin lisääminen on sallittu ainoastaan kuivasokeroimalla ja vain seuraavilla alueilla:

   a) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla A-viininviljelyvyöhykkeellä;

   b) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla B-viininviljelyvyöhykkeellä;

▼M10

c) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla C-viininviljelyvyöhykkeellä, lukuun ottamatta viinitiloja, jotka sijaitsevat Italiassa, Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa, Kyproksessa sekä seuraavien muutoksenhakutuomioistuinten tuomiovaltaan kuuluvissa Ranskan departementeissa:

— Aix-en-Provence,

— Nîmes,

— Montpellier,

— Toulouse,

— Agen,

— Pau,

— Bordeaux,

— Bastia.

Kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin poikkeuksellisesti sallia väkevöittämisen kuivasokeroimalla edellä mainituissa Ranskan departementeissa. Ranskan on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä tällaisista luvista.

4. Tiivistetyn rypäleen puristemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun lisääminen ei saa aiheuttaa murskattujen tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun tai käymistilassa olevan uuden viinin alkuperäisen määrän lisääntymistä yli 11 prosenttia liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla A-viininviljelyvyöhykkeellä, yli 8 prosenttia kyseisessä lisäyksessä tarkoitetulla B-viininviljelyvyöhykkeellä ja yli 6,5 prosenttia kyseisessä lisäyksessä tarkoitetulla C-viininviljelyvyöhykkeellä.

5. Rypäleen puristemehun ja viinin, joille tehdään 1 kohdassa tarkoitettu käsittely, tiivistäminen

a) saa vähentää tuotteen alkuperäistä määrää enintään 20 prosenttia;

b) saa lisätä tuotteen luonnollista alkoholipitoisuutta enintään 2 tilavuusprosentilla, sen estämättä mitä A kohdan 2 kohdan c alakohdassa säädetään.

6. Edellä 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla käsittelyillä saa lisätä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin ja viinin tilavuusprosentteina ilmaistun kokonaisalkoholipitoisuuden

a) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla A-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 11,5 tilavuusprosenttiin;

b) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla B-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12 tilavuusprosenttiin;

c) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla C I -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12,5 tilavuusprosenttiin;

d) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla C II -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13 tilavuusprosenttiin; ja

e) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla C III -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13,5 tilavuusprosenttiin.

7. Edellä olevasta 6 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat

a) punaviinin osalta nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisrajan liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla A-viininviljelyvyöhykkeellä 12 tilavuusprosenttiin ja liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla B-viininviljelyvyöhykkeellä 12,5 tilavuusprosenttiin;

b) nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotannon osalta tasoon, jonka jäsenvaltiot määrittävät.

▼M10

C. **Happamuuden lisääminen ja vähentäminen**

1. Tuoreille rypäleille, rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle uudelle viinille ja viinille voidaan tehdä

   a) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetuilla A-, B- ja C I -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden vähentäminen;

   b) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetuilla C I-, C II- ja C III a -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 kohdan soveltamista; tai

   c) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla C III b -viininviljelyvyöhykkeellä happamuuden lisääminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin viinin happamuutta voidaan lisätä enintään 1,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 20 milliekvivalenttia litraa kohti.

3. Viinien happamuutta saa lisätä enintään 2,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 33,3 milliekvivalenttia litraa kohti.

4. Viinien happamuutta saa vähentää enintään 1 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 13,3 milliekvivalenttia litraa kohti.

5. Tiivistettäväksi tarkoitetun rypäleen puristemehun happamuutta voidaan osittain vähentää.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, poikkeuksellisten ilmastoolojen vuosina jäsenvaltiot voivat sallia 1 kohdassa tarkoitettujen, liitteen XI b lisäyksessä tarkoitettujen A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiden tuotteiden happamuuden lisäämisen 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.

7. Saman tuotteen happamuuden lisääminen ja väkevöiminen, ellei komissio päätä poikkeuksesta 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, sekä tuotteen happamuuden lisääminen ja sen happamuuden vähentäminen sulkevat pois toisensa.

D. **Käsittelyt**

1. Edellä B ja C kohdassa tarkoitetut käsittelyt viinin happamuuden lisäämistä ja vähentämistä lukuun ottamatta ovat sallittuja vain, jos ne suoritetaan komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistamin edellytyksin jalostettaessa tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa uutta viiniä viiniksi tai muuksi 1 artiklan 1 kohdan l alakohdassa tarkoitetuksi suoraan ihmisravinnoksi tarkoitetuksi juomaksi kuin kuohuviiniksi tai hiilihapotetuksi kuohuviiniksi sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.

2. Viinien tiivistäminen on suoritettava sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.

3. Viinin happamuutta voidaan lisätä ja vähentää ainoastaan siinä viininvalmistuslaitoksessa ja sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta viininvalmistuksessa käytettävät rypäleet on korjattu.

4. Jokaisesta 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetusta käsittelystä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee niitä tiivistetyn rypäleen puristemehun, puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun tai sakkaroosin määriä, jotka luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai henkilöryhmittymillä on hallussaan ammattinsa harjoittamista varten, erityisesti tuottajilla, pullottajilla, jalostajilla sekä komission 195 artiklan 4

▼**M10**

kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrittelemillä kauppiailla, samoin kuin heidän samaan aikaan ja samassa paikassa pitämänsä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun ja irtotavarana olevan viinin määriä. Näiden määrien ilmoittaminen voidaan kuitenkin korvata niiden merkitsemisellä saapumis- ja varastonkäyttöluetteloon.

5. Jokainen B ja C kohdassa tarkoitettu käsittely on merkittävä 185 c artiklassa säädettyyn saateasiakirjaan, jonka perusteella nämä käsittelyt läpikäyneet tuotteet luovutetaan liikkeeseen.

6. Erityisistä ilmasto-oloista johtuvia poikkeuksia lukuun ottamatta kyseisiä käsittelyjä ei saa tehdä

   a) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetulla C-viininviljelyvyöhykkeellä 1 päivän tammikuuta jälkeen;

   b) liitteen XI b lisäyksessä tarkoitetuilla A- ja B-viininviljelyvyöhykkeillä 16 päivän maaliskuuta jälkeen, ja ne on tehtävä ainoastaan näitä määräaikoja välittömästi edeltävän viinisadon tuotteille.

7. Tiivistämistä jäähdyttämisen avulla sekä happamuuden lisäämistä ja vähentämistä saa kuitenkin tehdä koko vuoden ajan, sen estämättä mitä 6 kohdassa säädetään.

▼M10

LIITE XV b

RAJOITUKSET

A. **Yleistä**

1. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu veden lisääminen, jollei se ole välttämätöntä erityisen teknisen tarpeen vuoksi.

2. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu alkoholin lisääminen lukuun ottamatta menettelyjä, jotka liittyvät tuoreista rypäleistä valmistetun rypäleen puristemehun, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, väkevän viinin, kuohuviinin, tislausta varten väkevöidyn viinin ja helmeilevän viinin valmistamiseen.

3. Tislausta varten väkevöityä viiniä voidaan käyttää ainoastaan tislaukseen.

B. **Tuoreet rypäleet, rypäleen puristemehu ja viinirypälemehu**

1. Tuoreista rypäleistä valmistettua rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, saa käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29. Edellä esitetty ei rajoita jäsenvaltiota soveltamasta tiukempia säännöksiä sen alueella tapahtuvaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29.

2. Viinirypälemehua ja tiivistettyä viinirypälemehua ei saa käyttää viiniyttämiseen eikä lisätä viiniin. Niitä ei saa käyttää alkoholiksi yhteisön alueella.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta tuotteisiin, joista valmistetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa ja Puolassa CN-koodiin 2206 00 kuuluvia tuotteita, joista jäsenvaltiot voivat sallia käytettävän yhdysnimikettä, joka sisältää myyntinimityksen ”viini”.

4. Kuivuneista viinirypäleistä saatua käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua saa saattaa markkinoille ainoastaan väkevän viinin valmistukseen ainoastaan niillä viinialueilla, joilla tämä käyttö oli perinteistä 1 päivänä tammikuuta 1985, sekä viinin valmistukseen ylikypsistä rypäleistä.

5. Kolmansista maista peräisin olevista tuoreista rypäleistä, rypäleen puristemehusta, käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta, tiivistetystä rypäleen puristemehusta, puhdistetusta tiivistetystä rypäleen puristemehusta, rypäleen puristemehusta, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia, viinirypälemehusta ja tiivistetystä viinirypälemehusta ja viinistä tai kyseisten tuotteiden sekoituksista ei saa tehdä liitteessä XI b tarkoitettuja tuotteita eikä niitä saa lisätä tällaisiin tuotteisiin yhteisön alueella, jollei neuvosto toisin päätä yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

C. **Viinien sekoittaminen**

Kolmannesta maasta peräisin olevan viinin leikkaaminen yhteisön viinin kanssa samoin kuin kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen keskenään on kielletty yhteisössä, jollei neuvosto toisin päätä yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

D. **Sivutuotteet**

1. Rypäleiden ylipuristaminen on kielletty. Jäsenvaltio voi päättää paikalliset olosuhteet ja tekniset edellytykset huomioon ottaen alkoholin vähimmäismäärästä, joka puristejäännöksen ja sakan on sisällettävä rypäleiden puristamisen jälkeen.

   Jäsenvaltiot päättävät kyseisten sivutuotteiden sisältämän alkoholin määrän, jonka on oltava vähintään 5 prosenttia tuotetun viinin sisältämän alkoholin määrästä.

▼**M10**

2. Alkoholia, puristejäännöksestä tislattua alkoholijuomaa ja puristejäännöksestä valmistettua viiniä (piquette) lukuun ottamatta yhteisöstä peräisin olevasta viinisakasta ja rypäleen puristejäännöksestä ei saa valmistaa viiniä tai muuta suoraan ihmisravinnoksi tarkoitettua juomaa. Viinin kaataminen viinisakan, puristejäännöksen tai aszú-lajikkeen puristetun hedelmälihan päälle on sallittua komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistamin edellytyksin, jos tätä käsittelyä on perinteisesti käytetty Tokaji fordítás- ja Tokaji máslás -viinien tuotannossa Unkarissa sekä Tokajský forditáš- ja Tokajský mášláš -viinien tuotannossa Slovakiassa.

3. Viinisakan puristaminen ja puristejäännöksen uudelleenkäyttäminen muihin tarkoituksiin kuin tislaukseen tai puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) tuotantoon on kielletty. Viinisakan suodatusta ja sentrifugointia ei pidetä puristamisena, jos saadut tuotteet ovat virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia.

4. Jos puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) valmistaminen on jäsenvaltiossa sallittua, sitä saa käyttää ainoastaan tislaukseen tai viininviljelijän perheen omaan käyttöön.

5. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on hallussaan tämän viininvalmistuksen sivutuotteita, on hävitettävä ne valvonnan alaisena ja komission 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistamien edellytysten mukaisesti, sanotun vaikuttamatta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen päättää vaatia sivutuotteiden hävittämistä tislaamalla.

▼B

LIITE XVI

118 ARTIKLASSA TARKOITETUT OLIIVIÖLJYJEN JA OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJYJEN KUVAUKSET JA MÄÄRITELMÄT

1. NEITSYOLIIVIÖLJYT

Öljyt, jotka on saatu oliivipuun hedelmistä ainoastaan mekaanisia tai muita fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen sellaisissa olosuhteissa, jotka eivät johda öljyn laadun heikkenemiseen, ja joita ei ole käsitelty muuten kuin pesemällä, dekantoimalla, sentrifugoimalla tai suodattamalla; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu liuottimilla uuttamalla, käyttämällä apuainetta, jolla on kemiallista tai biokemiallista vaikutusta, tai uudelleen esteröimällä, eikä oliiviöljyn ja muiden öljyjen keskinäiset seokset.

Neitsytoliiviöljyt luokitellaan ja kuvataan yksinomaan seuraavasti:

a) *Ekstra-neitsytoliiviöljy*

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,8 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

b) *Neitsytoliiviöljy*

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 2 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

c) *Oliivilamppuöljy*

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enemmän kuin 2 g / 100 g ja/tai jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

2. JALOSTETTU OLIIVIÖLJY

Neitsytoliiviöljyä jalostamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

3. JALOSTETUSTA OLIIVIÖLJYSTÄ JA NEITSYTOLIIVIÖLJYSTÄ VALMISTETTU OLIIVIÖLJY

Jalostettua oliiviöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

4. RAAKA OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Öljy, joka on valmistettu oliivin puristemassasta liuottimia tai fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen, tai öljy, joka tiettyjä ominaisuuksia lukuun ottamatta vastaa oliivilamppuöljyä, ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu uudelleen esteröimällä tai sekoittamalla muita öljyjä.

5. JALOSTETTU OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Raakaa oliivin puristemassaöljyä jalostamalla saatu öljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

▼B

6. OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Jalostettua oliivin puristemassaöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

▼M3

LIITE XVI a

TÄYDELLINEN LUETTELO SÄÄNNÖISTÄ, JOTKA VOIDAAN 125 F JA 125 L ARTIKLAN NOJALLA LAAJENTAA KOSKEMAAN TUOTTAJAORGANISAATIOIHIN KUULUMATTOMIA TUOTTAJIA

1. **Tuotantoon liittyviä tietoja koskevat säännöt**

   a) ilmoitus viljelysuunnitelmista tuotekohtaisesti ja tapauksen mukaan lajikekohtaisesti;

   b) ilmoitus viljelystä;

   c) ilmoitus viljellystä kokonaispinta-alasta eriteltynä tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain;

   d) ilmoitus ennakoitavasta tonnimäärästä sekä todennäköisistä sadonkorjuuajankohdista tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain;

   e) kausittainen ilmoitus korjatun sadon määrästä tai käytettävissä olevista varastomääristä lajikkeittain;

   f) tiedot varastointikapasiteetista.

2. **Tuotantoa koskevat säännöt**

   a) käytettävien siementen valinta tuotteen käyttötarkoituksen perusteella: tuoremarkkinat tai teollinen jalostus;

   b) hedelmätarhojen harventaminen.

3. **Kaupan pitämistä koskevat säännöt**

   a) sadonkorjuulle määrätyt alkamispäivämäärät ja kaupan pitämisen porrastaminen;

   b) laatua ja kokoa koskevat vähimmäisvaatimukset;

   c) kauppakunnostus, tarjontamuoto, pakkaaminen ja merkinnät markkinoille saattamisen ensimmäisessä vaiheessa;

   d) tuotteen alkuperää koskevat merkinnät.

4. **Ympäristönsuojelua koskevat säännöt**

   a) lannoitteiden ja lannan käyttö;

   b) kasvinsuojeluaineiden ja muiden viljelysten suojelua koskevien menetelmien käyttö;

   c) hedelmien ja vihannesten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden jäämien enimmäispitoisuudet;

   d) sivutuotteiden ja käytettyjen tarvikkeiden hävittämiseen liittyvät säännöt;

   e) markkinoilta poistettuja tuotteita koskevat säännöt.

5. **Säännöt, jotka koskevat 103 c artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista menekinedistämistä ja tiedotusta kriisinehkäisyn ja -hallinnan yhteydessä.**

▼B

LIITE XVII

137 JA 139 ARTIKLASSA TARKOITETUT RIISIN TUONTITULLIT

1. *Esikuoritun riisin tuontitullit*

a) 30 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:

i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät eivät saavuta 137 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vuosittaista viitemäärää vähennettynä 15 prosentilla,

ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät eivät saavuta 137 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua osittaista viitemäärää vähennettynä 15 prosentilla;

b) 42,5 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:

i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 137 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuosittaisen viitemäärän vähennettynä 15 prosentilla ja että ne eivät ylitä samaa vuosittaista viitemäärää korotettuna 15 prosentilla,

ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 137 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun osittaisen viitemäärän vähennettynä 15 prosentilla ja että ne eivät ylitä samaa osittaista viitemäärää korotettuna 15 prosentilla;

c) 65 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:

i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 137 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuosittaisen viitemäärän korotettuna 15 prosentilla,

ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 137 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun osittaisen viitemäärän korotettuna 15 prosentilla.

2. *Hiotun riisin tuontitullit*

a) 175 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:

i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät ylittävät 387 743 tonnia,

ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät ylittävät 182 239 tonnia;

b) 145 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:

i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät eivät ylitä 387 743:a tonnia,

ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät eivät ylitä 182 239:ää tonnia.

▼B

LIITE XVIII

138 ARTIKLASSA TARKOITETUT BASMATI-RIISIN LAJIKKEET

Basmati 217

Basmati 370

Basmati 386

Kernel (Basmati)

Pusa Basmati

Ranbir Basmati

Super Basmati

Taraori Basmati (HBC-19)

Type-3 (Dehradun)

▼B

LIITE XIX

153 ARTIKLAN 3 KOHDASSA JA 154 ARTIKLAN 1 KOHDAN b ALAKOHDASSA SEKÄ LIITTEESSÄ III OLEVAN II OSAN 12 KOHDASSA TARKOITETUT VALTIOT

Barbados

Belize

Norsunluurannikko

Kongon tasavalta

Fidži

Guayana

Intia

Jamaika

Kenia

Madagaskar

Malawi

Mauritius

Mosambik

Saint Kitts ja Nevis — Anguilla

Suriname

Swazimaa

Tansania

Trinidad ja Tobago

Uganda

Sambia

Zimbabwe

▼B

LIITE XX

VILJA-, RIISI-, SOKERI-, MAITO- JA MUNA-ALAN TAVARALUETTELO 23 ARTIKLAN a ALAKOHDAN ii ALAKOHDASSA SÄÄDETTYÄ TARKOITUSTA JA III OSAN III LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN

I osa: Vilja

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0403	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
0403 10	– jogurtti:
0403 10 51– 0403 10 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
0403 90	– muu:
0403 90 71– 0403 90 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
0710 40 00	– sokerimaissi
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
0711 90 30	– sokerimaissi
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa), lukuun ottamatta alanimikkeen 1704 90 10 lakritsiuutetta
1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitetut
1901 90	– muut:
1901 90 11— 1901 90 19	– – mallasuute

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
	– – muut:
1901 90 99	– – – muu
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
	– kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu:
1902 11 00	– – munaa sisältävät
1902 19	– – muut
ex 1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
	– – muu:
1902 20 91	– – – kypsennetyt
1902 20 99	– – – muut
1902 30	– muut makaronivalmisteet
1902 40	– couscous
1903 00 00	Tapioka ja tärkkelyksestä valmistetut tapiokankorvikkeet, hiutaleina, jyvinä, helmisuurimoina, seulomisjääminä tai niiden kaltaisessa muodossa
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat:
1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat:
	– muut:
2001 90 30	– – sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
2001 90 40	– – jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2004 10	– perunat:
	– – muut:
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
2004 90	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2004 90 10	– – sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2005 80 00	– sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat:
	– muut, myös sekoitukset, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 2008 19 kuuluvat:
2008 99	– – muut:
	– – – lisättyä alkoholia sisältämättömät:
	– – – – lisättyä sokeria sisältämättömät:
2008 99 85	– – – – – maissi, muu kuin sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
2008 99 91	– – – – – – jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on tärkkelystä vähintään 5 painoprosenttia
ex 2101	Kahvi-, tee-, ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet
2101 12	– – näihin uutteisiin, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12 98	– – – muut
2101 20	– tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
2101 20 98	– – – muut
2101 30	Paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
	– – paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet:
2101 30 19	– – – muut
	– – paahdetun juurisikurin uutteet, esanssit ja tiivisteet ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet:
2101 30 99	– – – muu

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2102	Hiivat (elävä eli aktiivinen tai kuollut eli inaktiivinen); muut kuolleet yksisoluiset mikro-organismit (ei kuitenkaan nimikkeen 3002 rokotteet);
2102 10	– elävä eli aktiivinen hiiva:
2102 10 31 ja 2102 10 39	– – leivontahiiva
2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet myös kaakaota sisältävät
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
2106 90	– muut:
	– – muut:
2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	– – – muut
2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- tai kasvismehut
2205	Vermutti ja muu tuoreista rypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla
ex 2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, likööri t ja muut alkoholipitoiset juomat:
2208 30	– viski:
2208 30 32– 2208 30 88	– – muu kuin bourbon
2208 50	– gini ja genever
2208 60	– votka
2208 70	– likööri t
2208 90	– muut:
	– – muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat:
	– – – enintään 2 litraa vetävissä astioissa:
2208 90 41	– – – – ouzo
	– – – – muut:
	– – – – – väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan likööri t):
	– – – – – – muut:
2208 90 52	– – – – – – – korn
2208 90 54	– – – – – – – tequila
2208 90 56	– – – – – – – muut

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
2208 90 69	– – – – – muut alkoholipitoiset juomat
	– – – enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa:
	– – – – väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan likööri-rit):
2208 90 75	– – – – – tequila
2208 90 77	– – – – – muut
2208 90 78	– – – – muut alkoholipitoiset juomat
2905 43 00	– – mannitoli:
2905 44	– – D-glusitoli (sorbitoli)
ex 3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:
3302 10	– jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa:
	– – jollaisia käytetään juomateollisuudessa:
	– – – valmisteet, joissa on kaikki juomille luonteenomaiset aromiaineet:
	– – – – muut:
3302 10 29	– – – – – muut
3505	Dekstriini ja muu modifioitu tärkkelys (esimerkiksi esihyytelöity tai esteröity tärkkelys) tärkkelykseen, dekstriiniin tai muuhun modifioituun tärkkelykseen perustuvat liimat ja liisterit
ex 3809	Viimeistelyvalmisteet, valmisteet, jotka nopeuttavat värjäytymistä tai väriaineiden kiinnittymistä, sekä muut tuotteet ja valmisteet (esim. liistausaineet ja peittausaineet), jollaisia käytetään tekstiili-, paperi-, nahka- tai niiden kaltaisessa teollisuudessa, muualle kuulumattomat:
3809 10	– tärkkelyspitoisiin aineisiin perustuvat
3824 60	– sorbitoli, muu kuin alanimikkeeseen 2905 44 kuuluva

II osa: Riisi

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0403	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
0403 10	– jogurtti:
0403 10 51– 0403 10 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0403 90	– muu:
0403 90 71– 0403 90 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa):
1704 90 51– 1704 90 99	– – muu
ex 1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet, eivät kuitenkaan alanimikkeiden 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 ja 1806 90 90 tavarat
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitetut
1901 90	– muut:
1901 90 11– 1901 90 19	– – mallasuute
	– – muut:
1901 90 99	– – – muut
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
	– – muut
1902 20 91	– – – kypsennetyt
1902 20 99	– – – muut
1902 30	– muut makaronivalmisteet
1902 40	– Couscous:
1902 40 90	– – muu
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 90 20	– – ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2004 10	– perunat:
	– – muut:
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2101	Kahvi-, tee-, ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
2101 12	– – näihin uutteisiin, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12 98	– – – muut
2101 20	– tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
2101 20 98	– – – muut
2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet myös kaakaota sisältävät
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
2106 90	– muut:
	– – muut:
2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	– – – muut

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 3505	Dekstriini ja muu modifioitu tärkkelys (esimerkiksi esihyytelöity tai esteröity tärkkelys); tärkkelykseen, dekstriiniin tai muuhun modifioituun tärkkelykseen perustuvat liimat ja liisterit, lukuun ottamatta nimikkeen 3505 10 50 tärkkelystä
ex 3809	Viimeistelyvalmisteet, valmisteet, jotka nopeuttavat värjäytymistä tai väriaineiden kiinnittymistä, sekä muut tuotteet ja valmisteet (esim. liistausaineet ja peittausaineet), jollaisia käytetään tekstiili-, paperi-, nahka- tai niiden kaltaisessa teollisuudessa, muualle kuulumattomat:
3809 10	– tärkkelyspitoisiin aineisiin perustuvat

III osa: Sokeri

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0403	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
0403 10	– Jogurtti:
0403 10 51– 0403 10 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
0403 90	– muu:
0403 90 71– 0403 90 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
0710 40 00	– sokerimaissi
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
0711 90	– muut kasvikset; kasvissekoitukset:
	– – kasvikset:
0711 90 30	– – – sokerimaissi
1702 50 00	– kemiallisesti puhdas fruktoosi
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa), lukuun ottamatta alanimikkeen 1704 90 10 lakritsiuutetta
1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitetut
1901 90	– muut:
	– – muut:
1901 90 99	– – – muut
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
	– – muut:
1902 20 91	– – – kypsennetyt
1902 20 99	– – – muut
1902 30	– muut makaronivalmisteet
1902 40	– couscous:
1902 40 90	– – muu
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 10 00	– näkkileipä
1905 20	– maustekakut
1905 31	– – makeat pikkuleivät (sweet biscuits)
1905 32	– – vohvelit ja vohvelikeksit
1905 40	– korput, paahdettu leipä ja niiden kaltaiset paahdetut tuotteet

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1905 90	– muut:
	– – muut:
1905 90 45	– – – keksit ja pikkuleivät (biscuits)
1905 90 55	– – – puristetut tai paisutetut tuotteet, maustetut tai suolatut
	– – – muut:
1905 90 60	– – – – lisättyä makeutusainetta sisältävät
1905 90 90	– – – – muut
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat:
2001 90	– muut:
2001 90 30	– – sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
2001 90 40	– – jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2004 10	– perunat
	– – muut
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2004 90	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2004 90 10	– – sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2005 80 00	– sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
ex 2101	Kahvi-, tee-, ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
	– kahviuutteet, -esanssit ja -tiivisteet ja kahviuutteisiin, -esansseihin tai -tiivisteisiin taikka kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12	– – näihin uutteisiin, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12 98	– – – muut:

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
2101 20	– tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
	– – valmisteet
2101 20 98	– – – muut
2101 30	– paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
	– – paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet:
2101 30 19	– – – muut
	– – paahdetun juurisikurin ja muiden paahdettujen kahvinkorvikkeiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
2101 30 99	– – – muut
2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet myös kaakaota sisältävät
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
ex 2106 90	– muut:
	– – muut:
2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	– – – muut
2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- tai kasvismehut
2205	Vermutti ja muu tuoreista viinirypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla
ex 2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, likööri ja muut alkoholipitoiset juomat:
2208 20	– väkevät alkoholijuomat, rypäleviinistä tai viininvalmistuksen puristejäännöksestä tislaamalla valmistetut
ex 2208 50	– genever
2208 70	– liköörit
ex 2208 90	– muut
2208 90 41– 2208 90 78	– – muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat:
2905 43 00	– – mannitoli
2905 44	– D-glusitoli (sorbitoli)

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:
3302 10	– jollaisia käytetään elintarvike- ja juomateollisuudessa
	– – jollaisia käytetään juomateollisuudessa:
	– – – valmisteet, joissa on kaikki juomille luonteenomaiset aromiaineet:
	– – – – – muut, todellinen alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia
3302 10 29	– – – – – muut
ex 38 luku	Erinäiset kemialliset tuotteet:
3824 60	– sorbitoli, muu kuin alanimikkeeseen 2905 44 kuuluva

IV osa: Maito

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0405	Voi ja muut maitorasvat, maidosta valmistetut levitteet:
0405 20	– maidosta valmistetut levitteet:
0405 20 10	– – rasvapitoisuus vähintään 39 mutta pienempi kuin 60 painoprosenttia
0405 20 30	– – rasvapitoisuus vähintään 60 mutta enintään 75 painoprosenttia
ex 1517	Margariini; syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen ja öljyjen jakeista, muut kuin nimikkeen 1516 syötävät rasvat ja öljyt sekä niiden jakeet:
1517 10	– margariini, ei kuitenkaan nestemäinen margariini:
1517 10 10	– – jossa on enemmän kuin 10 painoprosenttia mutta enintään 15 painoprosenttia maitorasvaa
1517 90	– muut:
1517 90 10	– – jossa on enemmän kuin 10 painoprosenttia mutta enintään 15 painoprosenttia maitorasvaa
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa):
ex 1704 90	– muut, ei kuitenkaan lakritsiuute, jossa on sakkaroosia enemmän kuin 10 painoprosenttia, mutta ei muita lisättyjä aineita

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet, ei kuitenkaan alanimikkeen 1806 10 ainoastaan sakkaroosilla makeutettu kaakaojauhe
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitetut
1901 90	– muut:
	– – muut:
1901 90 99	– – – muut
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
	– kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu:
1902 19	– – muut
1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
	– – muut:
1902 20 91	– – – kypsennetyt
1902 20 99	– – – muut
1902 30	– muut makaronivalmisteet
1902 40	– couscous:
1902 40 90	– – muu
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 10 00	näkkileipä

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1905 20	– maustekakut
	– makeat pikkuleivät (sweet biscuits), vohvelit ja vohvelikeksit:
1905 31	– – makeat pikkuleivät (sweet biscuits)
1905 32	– – vohvelit ja vohvelikeksit
1905 40	– korput, paahdettu leipä ja niiden kaltaiset paahdetut tuotteet
1905 90	– muut:
	– – muut:
1905 90 45	– – – keksit ja pikkuleivät (biscuits)
1905 90 55	– – – puristetut tai paisutetut tuotteet, maustetut tai suolatut
	– – – muut:
1905 90 60	– – – – lisättyä makeutusainetta sisältävät
1905 90 90	– – – – muut
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2004 10	– perunat:
	– – muut:
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet myös kaakaota sisältävät
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
2106 90	– muut:
	– – muut:
2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	– – – muut
ex 2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- ja kasvismehut:
2202 90	– muut:
	– – muut, jotka sisältävät nimikkeiden 0401–0404 tuotteista saatuja rasvoja:

▼B

CN-koodi	Tavaran kuvaus
2202 90 91	– – – vähemmän kuin 0,2 painoprosenttia
2202 90 95	– – – vähintään 0,2 painoprosenttia, mutta vähemmän kuin 2 painoprosenttia
2202 90 99	– – – vähintään 2 painoprosenttia
ex 2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, likööri ja muut alkoholipitoiset juomat:
2208 70	– likööri
2208 90	– muut:
	– – muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat:
	– – – enintään 2 litraa vetävissä astioissa:
	– – – – muut:
2208 90 69	– – – – – muut alkoholipitoiset juomat
	– – – enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa:
2208 90 78	– – – – muut alkoholipitoiset juomat
ex 3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:
3302 10	– jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa:
	– – jollaisia käytetään juomateollisuudessa:
	– – – valmisteet, joissa on kaikki juomille luonteenomaiset aromiaineet:
	– – – – muut:
3302 10 29	– – – – – muut
3501	Kaseiini, kaseinaatit ja muut kaseiinijohdannaiset; kaseiiniliimat
ex 3502	Albumiinit (myös kahden tai useamman heraproteiinin tiivisteet, joiden heraproteiinipitoisuus on suurempi kuin 80 prosenttia kuiva-aineen painosta), albuminaatit ja muut albumiinijohdannaiset:
3502 20	– maitoalbumiini (laktalbumiini), myös kahden tai useamman heraproteiinin tiivisteet:
	– – muu:
3502 20 91	– – – kuivattu (esim. levyinä, suomuina, hiutaleina, jauheena)
3502 20 99	– – – muu

▼B

V osa: Munat

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0403 10 51 – ex 0403 10 99 ja ex 0403 90 71 – ex 0403 90 99	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
ex 1901	Muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa on vähemmän kuin 5 painoprosenttia kaakaota täysin rasvattomasta aineesta laskettuna
1902 11 00	– Kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu, munaa sisältävät
ex 1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 20	– maustekakut
1905 31	– makeat pikkuleivät (sweet biscuits)
1905 32	– vohvelit ja vohvelikeksit
1905 40	– korput, paahdettu leipä ja niiden kaltaiset paahdetut tuotteet
ex 1905 90	– muut, ei kuitenkaan nimikkeiden 1905 90 10–1905 90 30 tuotteet
ex 2105 00	Jäätelö, mehujää ja niiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, kaakaota sisältävät
2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, likööri ja muut alkoholipitoiset juomat:
ex 2208 70	– – likööri t
3502	Albumiinit (myös kahden tai useamman heraproteiinin tiivisteet, joiden heraproteiinipitoisuus on suurempi kuin 80 prosenttia kuiva-aineen painosta), albuminaatit ja muut albumiinijohdannaiset:
3502 11 90	– – – muu kuivattu muna-albumiini
3502 19 90	– – – muu muna-albumiini

▼B

LIITE XXI

LUETTELO TIETYISTÄ SOKERIA SISÄLTÄVISTÄ TAVAROISTA III OSAN III LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN

Liitteessä I olevan X osan b kohdassa luetellut tuotteet.

▼B

LIITE XXII

202 ARTIKLASSA TARKOITETUT VASTAAVUUSTAULUKOT

1. **Asetus (ETY) N:o 234/68**

Asetus (ETY) N:o 234/68	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan m alakohta
2 artikla	54 artikla
3–5 artikla	113 artikla
6 artikla	—
7 artikla	173 artikla
8 artikla	III osan II luvun I jakso
9 artikla	135 artikla
10 artiklan 1 kohta	129 artikla
10 artiklan 2 kohta	128 artikla
10a artikla	159 artikla
11 artikla	180 artikla
12 artikla	—
13 artikla	195 artikla
14 artikla	195 artikla
15 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	—

2. **Asetus (ETY) N:o 827/68**

Asetus (ETY) N:o 827/68	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan u alakohta
2 artiklan 1 kohta	135 artikla
2 artiklan 2 kohta	129 artikla
2 artiklan 3 kohta	128 artikla
3 artikla	159 artikla
4 artikla	—
5 artiklan ensimmäinen kohta	180 artikla
5 artiklan toinen kohta	182 artiklan 1 kohta
6 artikla	195 artikla
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	—

▼B

3. **Asetus (ETY) N:o 2729/75**

Asetus (ETY) N:o 2729/75	Tämä asetus
1 artikla	149 artikla
2 artiklan 1 kohta	150 artikla
2 artiklan 2 kohta	151 artikla
3 artikla	152 artikla

4. **Asetus (ETY) N:o 2759/75**

Asetus (ETY) N:o 2759/75	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan q alakohta
2 artikla	54 artikla
▼M3	
3 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen luetelmakohta	31 artiklan 1 kohdan e alakohta
▼B	
3 artiklan ensimmäisen kohdan toinen luetelmakohta	10 artiklan 2 kohta
3 artiklan toinen kohta	—
3 artiklan kolmas kohta	10 artiklan 2 kohta
4 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohdan f alakohta
4 artiklan 2 kohta	17 ja 37 artikla
4 artiklan 3 kohta	—
4 artiklan 5 kohta	42 artikla
4 artiklan 6 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	17 artikla ja 37 artiklan 1 kohta
4 artiklan 6 kohdan toinen luetelmakohta	43 artiklan d alakohta
4 artiklan 6 kohdan kolmas luetelmakohta	43 artikla
5 artiklan 1–3 kohta	24 artikla
5 artiklan 4 kohdan a alakohta	43 artiklan a alakohta
5 artiklan 4 kohdan b alakohta	24 artiklan 1 kohta ja 31 artiklan 2 kohta
5 artiklan 4 kohdan c alakohta	43 artikla
6 artikla	25 artikla
7 artiklan 1 kohta	—
7 artiklan 2 kohta	43 artikla
8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	130 artikla ja 161 artiklan 1 kohta
8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	131 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
8 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	132 ja 133 artikla sekä 161 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohta	134 artikla ja 161 artiklan 3 kohta
9 artikla	135 artikla
10 artiklan 1–3 kohta	141 artikla
10 artiklan 4 kohta	143 artikla
11 artiklan 1–3 kohta	144 artikla
11 artiklan 4 kohta	148 artikla
12 artikla	186 artiklan b alakohta
13 artiklan 1 kohta	162 artiklan 1 kohta

▼B

Asetus (ETY) N:o 2759/75	Tämä asetus
13 artiklan 2 kohta	163 artikla
13 artiklan 3 ja 4 kohta	164 artikla
13 artiklan 5 kohta	170 artikla
13 artiklan 6–10 kohta	167 artikla
13 artiklan 11 kohta	169 artikla
13 artiklan 12 kohta	170 artikla
14 artikla	167 ja 174 artikla
15 artiklan 1 kohta	129 artikla
15 artiklan 2 kohta	128 artikla
16 artikla	159 artikla
19 artikla	—
20 artiklan 1 kohta	44 artikla
20 artiklan 2–4 kohta	46 artikla
21 artikla	180 artikla
22 artikla	192 artikla
24 artikla	195 artikla
25 artikla	—
26 artikla	—
27 artikla	—

5. **Asetus (ETY) N:o 2771/75**

Asetus (ETY) N:o 2771/75	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohdan s alakohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohta	54 artikla
2 artiklan 2 kohta	166 artikla
3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	130 ja 161 artikla
3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	131 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	132 ja 133 artikla sekä 161 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohta	134 artikla ja 161 artiklan 3 kohta
4 artikla	135 artikla
5 artiklan 1–3 kohta	141 artikla
5 artiklan 4 kohta	143 artikla
6 artiklan 1–3 kohta	144 artikla
6 artiklan 4 kohta	145 ja 148 artikla
7 artikla	186 artiklan b alakohta
8 artiklan 1 kohta	162 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta	163 artikla
8 artiklan 3 ja 4 kohta	164 artikla
8 artiklan 5 kohta	170 artikla
8 artiklan 6–11 kohta	167 artikla
8 artiklan 12 kohta	169 artikla
8 artiklan 13 kohta	170 artikla

▼B

Asetus (ETY) N:o 2771/75	Tämä asetus
9 artikla	160 artikla
10 artiklan 1 kohta	129 artikla
10 artiklan 2 kohta	128 artikla
11 artikla	159 artikla
13 artikla	—
14 artiklan 1 kohdan a alakohta	44 artikla
14 artiklan 1 kohdan b alakohta	45 artikla
14 artiklan 2 ja 3 kohta	46 artikla
15 artikla	192 artikla
16 ja 17 artikla	195 artikla
18 artikla	—
19 artikla	180 artikla
20 artikla	—
21 artikla	—

6. **Asetus (ETY) N:o 2777/75**

Asetus (ETY) N:o 2777/75	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohdan t alakohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohta	54 artikla
2 artiklan 2 kohta	116 artikla
3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	130 ja 161 artikla
3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	131 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	131 ja 133 artikla sekä 161 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohta	134 artikla ja 161 artiklan 3 kohta
4 artikla	135 artikla
5 artiklan 1–3 kohta	141 artikla
5 artiklan 4 kohta	143 artikla
6 artiklan 1–3 kohta	144 artikla
6 artiklan 4 kohta	145 ja 148 artikla
7 artikla	186 artiklan b alakohta
8 artiklan 1 kohta	162 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta	163 artikla
8 artiklan 3 ja 4 kohta	164 artikla
8 artiklan 5 kohta	170 artikla
8 artiklan 6–10 kohta	167 artikla
8 artiklan 11 kohta	169 artikla
8 artiklan 12 kohta	170 artikla
9 artikla	160 ja 174 artikla
10 artiklan 1 kohta	129 artikla
10 artiklan 2 kohta	128 artikla
11 artikla	159 artikla

▼B

Asetus (ETY) N:o 2777/75	Tämä asetus
13 artikla	—
14 artiklan 1 kohdan a alakohta	44 artikla
14 artiklan 1 kohdan b alakohta	45 artikla
14 artiklan 2 ja 3 kohta	46 artikla
15 artikla	192 artikla
16 ja 17 artikla	195 artikla
18 artikla	—
19 artikla	180 artikla
20 artikla	—
21 artikla	—

7. **Asetus (ety) N:o 2782/75**

Asetus (ETY) N:o 2782/75	Tämä asetus
1 artikla	121 artiklan f alakohdan i alakohta
2 artikla	Liitteessä XIV oleva C.I jakso
3 artikla	121 artiklan f alakohdan ii alakohta
4 artikla	192 artikla
5 artikla	Liitteessä XIV oleva C.II jakso ja 121 artiklan f alakohdan iii alakohta
6 artikla	Liitteessä XIV olevan C.II jakson 3 kohta ja 121 artiklan f alakohdan iii alakohta
7 artikla	121 artiklan f alakohdan iv alakohta
8 artikla	121 artiklan f alakohdan v alakohta
9 artikla	121 artiklan f alakohdan vi alakohta
10 artikla	192 artikla
11 artikla	Liitteessä XIV olevan C.III jakson 1 ja 2 kohta
12 artikla	Liitteessä XIV olevan C.III jakson 3 kohta ja 121 artiklan g alakohdan iii alakohta
13 artikla	121 artiklan f alakohdan vii alakohta
14 artikla	121 artiklan f alakohta
15 artikla	121 artiklan f alakohta
16 artikla	192 ja 194 artikla
17 artikla	121 artiklan f alakohta

8. **Asetus (ETY) N:o 707/76**

Asetus (ETY) N:o 707/76	Tämä asetus
1 artikla	122 artikla
2 ja 3 artikla	127 artikla

▼B

9. **Asetus (ETY) N:o 1055/77**

Asetus (ETY) N:o 1055/77	Tämä asetus
1 artikla	39 artiklan 1–4 kohta
2 artikla	39 artiklan 5 kohta
3 artikla	39 artiklan 6 ja 7 kohta
4 artikla	43 artikla
5 artikla	39 artiklan 1 kohdan toinen alakohta

10. **Asetus (ETY) N:o 2931/79**

Asetus (ETY) N:o 2931/79	Tämä asetus
1 artikla	172 artikla

11. **Asetus (ETY) N:o 3220/84**

Asetus (ETY) N:o 3220/84	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	42 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	—
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	43 artiklan m alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	Liitteessä V olevat B.I ja III jaksot
2 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	Liitteessä V oleva B.III jakso
2 artiklan 2 kohta ja 3 kohdan ensimmäinen alakohta	43 artiklan m alakohta
2 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	43 artikla
2 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	Liitteessä V olevan B.IV jakson 1 kohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	43 artikla ja liitteessä V oleva B.II jakso
3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	43 artikla
3 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	Liitteessä V olevan B.IV jakson 2 kohta
3 artiklan 2 ja 3 kohta	Liitteessä V oleva B.II jakso
3 artiklan 4 kohta	43 artiklan m alakohdan iv alakohta
4 ja 5 artikla	43 artiklan m alakohta

12. **Asetus (ETY) N:o 1898/87**

Asetus (ETY) N:o 1898/87	Tämä asetus
1 artikla	114 artiklan 1 kohta yhdessä liitteessä XII olevan I kohdan kanssa
2 artikla	114 artiklan 1 kohta yhdessä liitteessä XII olevan II kohdan kanssa
3 artikla	114 artiklan 1 kohta yhdessä liitteessä XII olevan III kohdan kanssa
4 artiklan 1 ja 3 kohta	114 artiklan 1 kohta yhdessä liitteessä XII olevan IV kohdan kanssa
4 artiklan 2 kohta	121 artikla

▼B

13. **Asetus (ETY) N:o 3730/87**

Asetus (ETY) N:o 3730/87	Tämä asetus
1 artikla	27 artiklan 1 ja 2 kohta
2 artikla	27 artiklan 3 kohta
3 artikla	27 artiklan 4 kohta
4 artikla	27 artiklan 5 kohta
5 artikla	—
6 artikla	43 artikla

14. **Asetus (ETY) N:o 1186/90**

Asetus (ETY) N:o 1186/90	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	Liitteessä V olevan A.V jakson ensimmäinen kohta
1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
1 artiklan 2 kohta	43 artiklan m alakohta
2 artiklan a alakohta	43 artiklan m alakohta
2 artiklan b alakohta	43 artiklan m alakohdan iii alakohta
3 artikla	194 artikla

15. **Asetus (ETY) N:o 1906/90**

Asetus (ETY) N:o 1906/90	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	Liitteessä XIV olevan B.I jakson 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	121 artiklan e alakohdan ii alakohta
1 artiklan 3 kohta	Liitteessä XIV olevan B.I jakson 2 kohta
1 artiklan 3 kohdan a alakohta	Liitteessä XIV olevan B.I jakson 3 kohta
2 artiklan 1 kohta	Liitteessä XIV olevan B.II jakson 1 kohta
2 artiklan 2–4 kohta	121 artiklan e kohdan i alakohta
2 artiklan 5–7 kohta	Liitteessä XIV olevan B.II jakson 2-4 kohta
2 artiklan 8 kohta	121 artiklan e alakohdan i alakohta
3 artiklan 1 ja 2 kohta	Liitteessä XIV olevan B.III jakson 1 ja 2 kohta
3 artiklan 3 kohta	Liitteessä XIV olevan B.III jakson 3 kohta ja 121 artiklan e alakohta
4 artikla	121 artiklan e alakohdan iv alakohta
5 artiklan 1–5 kohta	121 artiklan e alakohdan iv alakohta
5 artiklan 6 kohta	121 artiklan e alakohdan v alakohta ja 194 artikla
6 artikla	121 artiklan e alakohdan vi alakohta
7 artikla	121 artiklan e alakohdan vii alakohta ja 194 artikla
8 artikla	192 ja 194 artikla
9 artikla	121 artiklan e alakohta
10 artikla	194 artikla
11 artikla	192 artikla

▼B

16. **Asetus (ETY) N:o 2204/90**

Asetus (ETY) N:o 2204/90	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	119 artikla
1 artiklan 2 kohta	121 artiklan i alakohta
2 artikla	119 artikla yhdessä liitteessä III olevan V osan 2 kohdan kanssa
3 artiklan 1 kohta	121 artiklan i alakohta ja 194 artikla
3 artiklan 2 kohta	192 ja 194 artikla
3 artiklan 3 kohta	194 artikla
4 artikla	—
5 artikla	121 artikla

17. **Asetus (ETY) N:o 2075/92**

Asetus (ETY) N:o 2075/92	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan n alakohta
13 artikla	104 artiklan 1 ja 2 kohta
14a artikla	104 artiklan 3 kohta
15 artikla	135 artikla
16 artiklan 1 kohta	129 artikla
16 artiklan 2 kohta	128 artikla
16a artikla	159 artikla
17 artikla	194 artikla
18 artikla	180 artikla
20 artikla	—
21 artikla	192 artikla
22 ja 23 artikla	195 artikla
24 artikla	—

18. **Asetus (ETY) N:o 2077/92**

Asetus (ETY) N:o 2077/92	Tämä asetus
1 ja 2 artikla ja 4 artiklan 1 kohta	123 artikla
3 artikla, 4 artiklan 2 ja 3 kohta sekä 5 ja 6 artikla	127 artikla
7 artikla	177 artikla
8 artikla	178 artikla
9 artikla	127 artikla
10 artikla	126 artikla
11 ja 12 artikla	127 artikla

▼B

19. **Asetus (ETY) N:o 2137/92**

Asetus (ETY) N:o 2137/92	Tämä asetus
1 artikla	42 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
2 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta	Liitteessä V oleva C.I ja IV jakso
2 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta	Liitteessä V oleva C.I jakso
2 artiklan toinen kohta	Liitteessä V olevan C.IV jakson toinen kohta
3 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva C.II jakso
3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	Liitteessä V olevan C.III jakson 1 kohta
3 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	Liitteessä V olevan C.III jakson 2 kohta ja 43 artiklan m alakohta
3 artiklan 3 kohta	43 artiklan m alakohta
4 artiklan 1 kohta	43 artiklan m alakohta
4 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva C.V jakso
4 artiklan 3 kohta	43 artiklan m alakohta
5 artikla	42 artiklan 2 kohta
6 artikla	43 artiklan m alakohta
7 artiklan 1 kohta	—
7 artiklan 2 kohta	43 artiklan m alakohta
7 artiklan 3 kohta	—
9 artikla	—

20. **Asetus (ETY) N:o 404/93**

Asetus (ETY) N:o 404/93	Tämä asetus
1 artiklan 1 ja 2 kohta	1 artiklan 1 kohdan k alakohta
1 artiklan 3 kohta	3 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artikla	113 artiklan 1 ja 2 kohta
3 artikla	113 artiklan 3 kohta
4 artikla	121 ja 194 artikla
15 artiklan 1 kohta	135 artikla
15 artiklan 2–4 kohta	141 artikla
15 artiklan 5 kohta	143 artikla
21 artikla	128 artikla
22 artikla	129 artikla
23 artikla	159 artikla
24 artikla	180 artikla
27 artikla	195 artikla
28 artikla	—
29 artikla	192 artikla

▼M7

20 a. **Asetus (ETY) N:o 1868/94**

Asetus (ETY) N:o 1868/94	Tämä asetus
1 artikla	55 artiklan 1 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta	84 a artiklan 1 ja 2 kohta
4 artikla	84 a artiklan 3 kohta
4 a artikla	95 a artiklan 2 kohta
5 artikla	95 a artiklan 1 kohta
6 artikla	84 a artiklan 4 ja 5 kohta
7 artikla	84 a artiklan 6 kohta
8 artikla	85 artiklan d alakohta ja 95 a artiklan 3 kohta

▼B

21. **Asetus (EY) N:o 2991/94**

Asetus (EY) N:o 2991/94	Tämä asetus
1 artikla	115 artikla
2 artikla	115 artikla yhdessä liitteessä XV olevan I kohdan kanssa
3 artikla	115 artikla yhdessä liitteessä XV olevan II kohdan kanssa
4 artikla	115 artikla yhdessä liitteessä XV olevan III kohdan 1 alakohdan kanssa
5 artikla	115 artikla yhdessä liitteessä XV olevan III kohdan 2 ja 3 alakohdan kanssa
6 artikla	115 artikla yhdessä liitteessä XV olevan IV kohdan kanssa
7 artikla	115 artikla yhdessä liitteessä XV olevan V kohdan kanssa
8 artikla	121 artikla
9 artikla	—
10 artikla	115 artikla yhdessä liitteessä XV olevan VI kohdan kanssa

22. **Asetus (EY) N:o 2200/96**

Asetus (EY) N:o 2200/96	Tämä asetus
1 artiklan 1 ja 2 kohta	1 artiklan 1 kohdan i alakohta
1 artiklan 3 kohta	3 artiklan 2 kohta
46 artikla	195 artikla
47 artikla	—

23. **Asetus (EY) N:o 2201/96**

Asetus (EY) N:o 2201/96	Tämä asetus
1 artiklan 1 ja 2 kohta	1 artiklan 1 kohdan j alakohta
1 artiklan 3 kohta	3 artiklan 2 kohta
29 artikla	195 artikla
30 artikla	—

▼B

24. **Asetus (EY) N:o 2597/97**

Asetus (EY) N:o 2597/97	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	114 artiklan 2 kohta
1 artiklan 2 kohta	114 artiklan 2 kohta yhdessä liitteessä XIII olevan I kohdan kanssa
2 artikla	114 artiklan 2 kohta yhdessä liitteessä XIII olevan II kohdan kanssa
3 artikla	114 artiklan 2 kohta yhdessä liitteessä XIII olevan III kohdan 1 ja 2 alakohdan kanssa
4 artikla	114 artiklan 2 kohta yhdessä liitteessä XIII olevan III kohdan 3 alakohdan kanssa
5 artikla	114 artiklan 2 kohta yhdessä liitteessä XIII olevan IV kohdan kanssa
6 artikla	114 artiklan 2 kohta yhdessä liitteessä XIII olevan V kohdan kanssa
7 artiklan 1 kohta	114 artiklan 2 kohta yhdessä liitteessä XIII olevan VI kohdan kanssa
7 artiklan 2 kohta	121 artikla

25. **Asetus (EY) N:o 1254/1999**

Asetus (EY) N:o 1254/1999	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohdan o alakohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artikla	54 artikla
26 artiklan 1 kohta	34 artikla
26 artiklan 2 kohta	8 artiklan 1 kohdan d alakohta
26 artiklan 3 kohta	31 artiklan 1 kohdan c alakohta
26 artiklan 4 kohta	8 artiklan 3 kohta ja 31 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
26 artiklan 5 kohta	31 artiklan 2 kohta ja 43 artikla
27 artiklan 1 kohta	7 artikla, 10 artiklan d alakohta, 14 artikla ja 43 artiklan a alakohta
27 artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohta
27 artiklan 3 kohta	21 artiklan 1 kohta, 40 artikla ja 43 artiklan e alakohta
27 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	43 artikla
27 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	14 artikla
28 artikla	25 artikla ja 43 artiklan e alakohta

▼B

Asetus (EY) N:o 1254/1999	Tämä asetus
29 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	130 artikla
29 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	130 ja 161 artikla
29 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	131 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
29 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	132 ja 133 artikla sekä 161 artiklan 2 kohta
29 artiklan 2 kohta	134 artikla ja 161 artiklan 3 kohta
30 artikla	135 artikla
31 artikla	141 artikla
32 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta sekä 2 ja 3 kohta	144 artikla
32 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	146 artiklan 1 kohta
32 artiklan 4 kohta	148 artikla
33 artiklan 1 kohta	162 artiklan 1 kohta
33 artiklan 2 kohta	163 artikla
33 artiklan 3 ja 4 kohta	164 artikla
33 artiklan 5 kohta	170 artikla
33 artiklan 6–8 kohta sekä 9 kohdan ensimmäinen alakohta	167 artikla
33 artiklan 9 kohdan toinen alakohta	168 artikla
33 artiklan 10 kohta	167 artiklan 7 kohta
33 artiklan 11 kohta	169 artikla
33 artiklan 12 kohta	170 artikla
34 artikla	160 ja 174 artikla
35 artiklan 1 kohta	129 artikla
35 artiklan 2 kohta	128 artikla
36 artikla	159 artikla
37 artikla	42 ja 43 artikla
38 artikla	186 artiklan a alakohta
39 artiklan 1 kohta	44 artikla
39 artiklan 2–4 kohta	46 artikla
40 artikla	180 artikla
41 artikla	192 artikla
42 ja 43 artikla	195 artikla
44 artikla	—
45 artikla	190 artikla
46–49 artikla	—
50 artiklan ensimmäinen luetelmakohta	—
50 artiklan toinen luetelmakohta	191 artikla

▼B

26. **Asetus (EY) N:o 1255/1999**

Asetus (EY) N:o 1255/1999	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan p alakohta
2 artikla	3 artiklan 1 kohdan c alakohdan v alakohta
4 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohdan e alakohta
4 artiklan 2 kohta	8 artiklan 3 kohta
5 artikla	—
▼M3	
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	15 artiklan 1 kohta ja 22 artikla
6 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta	15 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	10 artiklan 1 kohdan e alakohta
6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan toinen ja kolmas luetelmakohta ja b alakohta	10 artikla yhdessä 43 artiklan a alakohdan kanssa
6 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	10 artikla yhdessä 43 artiklan a alakohdan kanssa
6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	28 artiklan a kohta
6 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	29 artikla
6 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	43 artiklan d alakohdan i alakohta
6 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta	43 artiklan d alakohdan iii alakohta
6 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan ensimmäinen virke	25 artikla ja 43 artiklan f alakohta
6 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan toinen virke	43 artiklan d alakohdan iii alakohta
6 artiklan 5 kohta	—
6 artiklan 6 kohta	6 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta
7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	10 artiklan 1 kohdan f alakohta, 16 artiklan ensimmäinen kohta ja 43 artiklan a alakohta
7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	23 artikla ja 43 artiklan a alakohta
7 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	43 artiklan l alakohta
7 artiklan 2 kohta	16 artiklan toinen kohta
7 artiklan 4 kohta	25 artikla ja 43 artiklan e alakohta
8 artiklan 1 kohta	28 artiklan b alakohta
8 artiklan 2 ja 3 kohta	30 artikla ja 43 artiklan d alakohdan i ja iii alakohta
9 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 36 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohta	31 artiklan 2 kohta

▼M3

Asetus (EY) N:o 1255/1999	Tämä asetus
9 artiklan 3 kohta	43 artiklan d alakohdan iii alakohta
9 artiklan 4 kohta	36 artiklan 2 kohta

▼B

10 artiklan a alakohta	15 artiklan 3 kohta ja 43 artikla
10 artiklan b alakohta	29 artiklan toinen kohta, 30 artiklan ensimmäinen kohta ja 31 artiklan 2 kohta
10 artiklan c alakohta	43 artikla
11 artikla	99 artikla
12 artikla	100 artikla
13 artikla	101 artikla
14 artikla	102 artikla
15 artikla	99–102 artikla
26 artiklan 1 kohta	130 ja 161 artikla
26 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	131 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
26 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	132 ja 133 artikla sekä 161 artiklan 2 kohta
26 artiklan 3 kohta	134 artikla ja 161 artiklan 3 kohta
27 artikla	135 artikla
28 artikla	141 artikla
29 artiklan 1–3 kohta	144 artikla
29 artiklan 4 kohta	145 ja 148 artikla
30 artikla	171 artikla
31 artiklan 1 kohta	162 artiklan 1 ja 2 kohta
31 artiklan 2 kohta	163 artikla
31 artiklan 3 ja 4 kohta	164 artikla
31 artiklan 5 kohta	170 artikla
31 artiklan 6–12 kohta	167 artikla
31 artiklan 13 kohta	169 artikla
31 artiklan 14 kohta	170 artikla
32 artikla	160 artikla
33 artiklan 1 kohta	129 artikla
33 artiklan 2 kohta	128 artikla
34 artikla	187 artikla
35 artikla	159 artikla
36 artiklan 1 kohta	44 artikla
36 artiklan 2–4 kohta	46 artikla
37 artikla	180 artikla
38 artikla	181 artikla
39 artikla	183 artikla
40 artikla	192 artikla
41 ja 42 artikla	195 artikla
43 artikla	—
44 artikla	—
45 artikla	190 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1255/1999	Tämä asetus
46 artikla	—
47 artiklan ensimmäinen luetelmakohta	—
47 artiklan toinen luetelmakohta	191 artikla

27. **Asetus (EY) N:o 2250/1999**

Asetus (EY) N:o 2250/1999	Tämä asetus
1 artikla	2 artiklan 1 kohta yhdessä liitteessä III olevan V osan 1 kohdan kanssa

28. **Asetus (EY) N:o 1493/1999**

Asetus (EY) N:o 1493/1999	Tämä asetus
1 artiklan 1 ja 2 kohta	1 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
1 artiklan 4 kohta	3 artiklan 1 kohdan d alakohta
74 ja 75 artikla	195 artikla
76 artikla	—

29. **Asetus (EY) N:o 1673/2000**

Asetus (EY) N:o 1673/2000	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohdan h alakohta
1 artiklan 2 kohdan a alakohta	2 artiklan 2 kohdan a alakohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohta	91 artiklan 2 kohta
1 artiklan 3 kohta	—
2 artiklan 1 kohta	91 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	193 artikla
2 artiklan 3 ja 4 kohta	92 artikla
2 artiklan 5 kohta	93 artikla
3 artiklan 1 ja 3 kohta	94 artikla
3 artiklan 2, 4 ja 5 kohta	—
4 artikla	—
5 artikla	130 ja 157 artikla
6 artikla	128 artikla
7 artikla	159 artikla
8 artikla	180 artikla
9 artiklan ensimmäinen kohta	95 artikla
9 artiklan toinen kohta	194 artikla
10 artikla	195 artikla
11 artikla	190 artikla
12 artikla	—
13 artikla	—
14 artiklan ensimmäinen luetelmakohta	—
14 artiklan toinen luetelmakohta	191 artikla
15 artikla	—

▼B

30. **Asetus (EY) N:o 2529/2001**

Asetus (EY) N:o 2529/2001	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan r alakohta
2 artikla	54 artikla
▼M3	
12 artikla	31 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 38 artikla
▼B	
13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	130 ja 161 artikla
13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	132 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	131 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
13 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	133 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
13 artiklan 2 kohta	134 artikla ja 161 artiklan 3 kohta
14 artikla	135 artikla
15 artikla	141 artikla
16 artiklan 1–3 kohta	144 artikla
16 artiklan 4 kohdan a ja b alakohta	145 artikla
16 artiklan 4 kohdan c–e kohta	148 artikla
17 artikla	160 ja 174 artikla
18 artiklan 1 kohta	129 artikla
18 artiklan 2 kohta	128 artikla
19 artikla	159 artikla
20 artikla	42 ja 43 artikla
21 artikla	186 artiklan a alakohta
22 artiklan 1 kohta	44 artikla
22 artiklan 2–4 kohta	46 artikla
23 artikla	180 artikla
24 artikla	192 artikla
25 artikla	195 artikla
26 artikla	191 artikla
27 artikla	190 artikla
28 artikla	—
29 artikla	—
30 artikla	—

31. **Asetus (EY) N:o 670/2003**

Asetus (EY) N:o 670/2003	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 3 kohdan a alakohta
2 artikla	120 artikla
3 artikla	189 artikla
4 artiklan 1 kohta	130 ja 161 artikla
4 artiklan 2 kohta	131 ja 132 artikla sekä 161 artiklan 2 kohta
4 artiklan 3 kohta	133 artikla ja 161 artiklan 2 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 670/2003	Tämä asetus
4 artiklan 4 kohta	134 artikla ja 161 artiklan 3 kohta
5 artikla	135 artikla
6 artiklan 1–3 kohta	144 artikla
6 artiklan 4 kohta	145 ja 148 artikla
7 artikla	160 artikla
8 artiklan 1 kohta	129 artikla
8 artiklan 2 kohta	128 artikla
9 artikla	159 artikla
10 artiklan 1 kohta	180 artikla
10 artiklan 2 kohta	182 artiklan 4 kohta
10 artiklan 3 kohta	182 artiklan 4 kohta ja 184 artiklan 3 kohta
11 artikla	192 artikla
12 artikla	195 artikla
13 artikla	—
14 artikla	—
15 artiklan a alakohta	—
15 artiklan b alakohta	191 artikla

32. **Asetus (EY) N:o 1784/2003**

Asetus (EY) N:o 1784/2003	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artikla	3 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta
3 artikla	—
4 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohdan a alakohta
4 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
4 artiklan 3 kohta	8 artiklan 1 kohdan a alakohta
4 artiklan 4 kohta	8 artiklan 3 kohta
5 artiklan 1 kohta	6 artiklan 2 kohdan a alakohta, 10 artiklan a alakohta ja 43 artiklan a alakohta
5 artiklan 2 kohta	11 artikla
5 artiklan 3 kohta	18 artikla
6 artiklan a alakohta	41 artikla ja 43 artiklan j alakohta
6 artiklan b alakohta	43 artiklan a alakohta
6 artiklan c alakohta	43 artiklan c alakohta
6 artiklan d alakohta	43 artiklan d alakohta
6 artiklan e alakohta	43 artiklan f alakohta
7 artikla	47 artikla
8 artiklan 1 ja 2 kohta	96 artikla
8 artiklan 3 kohta	98 artikla
9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	130 ja 161 artikla
9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	131 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	132 ja 133 artikla sekä 161 artiklan 2 kohta
9 artiklan 2 kohta	134 artikla ja 161 artiklan 3 kohta
10 artiklan 1 kohta	135 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1784/2003	Tämä asetus
10 artiklan 2 ja 3 kohta	136 artikla
10 artiklan 4 kohta	143 artikla
11 artikla	141 artikla
12 artiklan 1–3 kohta	144 artikla
12 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	145 ja 148 artikla
12 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	146 artiklan 2 kohta
13 artiklan 1 kohta	162 artiklan 1 ja 2 kohta
13 artiklan 2 kohta	163 artikla
13 artiklan 3 kohta	164 artikla
14 artikla	167 artikla
15 artiklan 1 ja 3 kohta	166 artikla
15 artiklan 2 kohta	164 artiklan 4 kohta
15 artiklan 4 kohta	165 ja 170 artikla
16 artikla	162 artiklan 3 kohta
17 artikla	169 artikla
18 artikla	170 artikla
19 artikla	160 ja 174 artikla
20 artiklan 1 kohta	129 artikla
20 artiklan 2 kohta	128 artikla
21 artikla	187 artikla
22 artikla	159 artikla
23 artikla	180 artikla
24 artikla	192 artikla
25 artikla	195 artikla
26 artikla	—
27 artikla	191 artikla
28 artikla	190 artikla
29 artikla	—
30 artikla	—

33. **Asetus (EY) N:o 1785/2003**

Asetus (EY) N:o 1785/2003	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	5 artikla
3 artikla	3 artiklan 1 kohdan d alakohta
4 artikla	—
6 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohdan b alakohta
6 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	8 artiklan 2 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 1785/2003	Tämä asetus
6 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas virke	41 artikla ja 43 artiklan j alakohta
6 artiklan 3 kohta	43 artiklan a ja k alakohta
7 artiklan 1 kohta	10 artiklan b alakohta ja 12 artikla
7 artiklan 2 kohta	19 artikla ja 43 artiklan b alakohta
7 artiklan 3 kohta	25 artikla ja 43 artiklan e alakohta
7 artiklan 4 ja 5 kohta	43 artikla
8 artikla	48 artikla
9 artikla	192 artikla
10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	130 ja 161 artikla
10 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	131 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
10 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	132 ja 133 artikla sekä 161 artiklan 2 kohta
10 artiklan 1 a kohta	130 artikla
10 artiklan 2 kohta	134 artikla ja 161 artiklan 3 kohta
11 artiklan 1 kohta	135 artikla
11 artiklan 4 kohta	143 artikla
11 a artikla	137 artikla
11 b artikla	138 artikla
11 c artikla	139 artikla
11 d artikla	140 artikla
12 artikla	141 artikla
13 artiklan 1–3 kohta	144 artikla
13 artiklan 4 kohta	148 artikla
14 artiklan 1 kohta	162 artiklan 1 ja 2 kohta
14 artiklan 2 kohta	163 artikla
14 artiklan 3 ja 4 kohta	164 artikla
15 artikla	167 artikla
16 artikla	164 artiklan 4 kohta
17 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	167 artiklan 7 kohta
17 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohta	167 artiklan 6 kohta
17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	170 artikla
17 artiklan 2 kohta	167 artiklan 7 kohta
18 artikla	169 artikla
19 artikla	170 artikla
20 artikla	160 ja 174 artikla
21 artiklan 1 kohta	129 artikla
21 artiklan 2 kohta	128 artikla
22 artikla	187 artikla
23 artikla	159 artikla
24 artikla	180 artikla
25 artikla	192 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1785/2003	Tämä asetus
26 artikla	195 artikla
27 artikla	—
28 artikla	191 artikla
29 artikla	190 artikla
30 artikla	—
31 artikla	—
32 artikla	—

34. **Asetus (EY) N:o 1786/2003**

Asetus (EY) N:o 1786/2003	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan d alakohta
2 artikla	3 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta
3 artikla	—
4 artiklan 1 kohta	86 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	88 artiklan 1 kohta
5 artikla	89 artikla
6 artikla	88 artiklan 2 kohta
7 artikla	87 artikla
8 artikla	192 artikla
9 artiklan ensimmäinen kohta	86 artiklan 2 kohta
9 artiklan toinen kohta	90 artiklan i alakohta
10 artiklan a ja b alakohta	90 artiklan b alakohta
10 artiklan c alakohta	86 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 90 artiklan e alakohta
11 artikla	90 artiklan a alakohta
12 artikla	90 artiklan g alakohta
13 artikla	194 artikla
14 artikla	135 artikla
15 artiklan 1 kohta	129 artikla
15 artiklan 2 kohta	128 artikla
16 artikla	159 artikla
17 artikla	180 artikla
18 artikla	195 artikla
19 artikla	—
20 artiklan a alakohta	90 artikla
20 artiklan b alakohta	194 artikla
20 artiklan c alakohta	90 artiklan c alakohta
20 artiklan d alakohta	90 artiklan f alakohta
20 artiklan e alakohta	90 artiklan d alakohta
20 artiklan f alakohta	194 artikla
20 artiklan g alakohta	90 artiklan g alakohta
20 artiklan h alakohta	90 artiklan h alakohta
21 artikla	—
22 artikla	192 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1786/2003	Tämä asetus
23 artikla	184 artiklan 1 kohta
24 artikla	190 artikla
25 artikla	—

35. **Asetus (EY) N:o 1788/2003**

Asetus (EY) N:o 1788/2003	Tämä asetus
1 artikla	66 artikla ja 78 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
2 artikla	78 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
3 artikla	78 artiklan 2–4 kohta
4 artikla	79 artikla
5 artikla	65 artikla
6 artikla	67 artikla
7 artikla	68 artikla
8 artikla	69 artikla
9 artikla	70 artikla
10 artikla	80 artikla
11 artikla	81 artikla
12 artikla	83 artikla
13 artikla	84 artikla
14 artikla	71 artikla
15 artikla	72 artikla
16 artikla	73 artikla
17 artikla	74 artikla
18 artikla	75 artikla
19 artikla	76 artikla
20 artikla	77 artikla
21 artikla	82 artikla
22 artikla	—
23 artikla	195 artikla
24 artikla	85 artikla
25 artikla	—
26 artikla	—

36. **Asetus (EY) N:o 797/2004**

Asetus (EY) N:o 797/2004	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	105 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohdan b alakohta
1 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	180 artikla
1 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke ja toinen alakohta	105 artiklan 2 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 797/2004	Tämä asetus
2 artikla	106 artikla
3 artikla	107 artikla
4 artiklan 1 kohta	190 artikla
4 artiklan 2 ja 3 kohta	108 artikla
5 artikla	109 artikla
6 artikla	195 artikla
7 artikla	184 artiklan 2 kohta
8 artikla	—

37. **Asetus (EY) N:o 865/2004**

Asetus (EY) N:o 865/2004	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan g alakohta
2 artikla	3 artiklan 1 kohdan c alakohta
3 artikla	—
4 artikla	118 artikla
5 artiklan 1 kohta	113 artikla
5 artiklan 2 kohta	194 artikla
5 artiklan 3 kohta	121 artiklan h alakohta
6 artikla	31 ja 33 artikla
7 artiklan 1 kohta	125 artikla
7 artiklan 2 kohta	123 artikla
8 artikla	103 artikla
9 artiklan a alakohta	127 artikla
9 artiklan b ja c alakohta	103 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
9 artiklan d alakohta	194 artikla
9 artiklan e alakohta	127 artikla
10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	130 artikla
10 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	131 artikla
10 artiklan 2 kohta	132 ja 133 artikla
10 artiklan 3 kohta	161 artikla
10 artiklan 4 kohta	134 artikla ja 161 artiklan 3 kohta
11 artiklan 1 kohta	135 artikla
11 artiklan 2 kohta	186 artiklan b alakohta
12 artiklan 1 kohta	129 artikla
12 artiklan 2 kohta	128 artikla
13 artikla	160 artikla
14 artikla	159 artikla
15 artikla	180 artikla
16 artikla	—
17 artikla	192 artikla
18 artikla	195 artikla
19 artikla	191 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 865/2004	Tämä asetus
20 artikla	190 artikla
24 artikla	—
25 artikla	—

38. **Asetus (EY) N:o 1947/2005**

Asetus (EY) N:o 1947/2005	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan e alakohta
2 artikla	3 artiklan 1 kohdan c alakohta
3 artikla	—
4 artiklan 1 kohta	130 artikla
4 artiklan 2 kohta	131 artikla
4 artiklan 3 kohta	132 ja 133 artikla
5 artikla	135 artikla
6 artiklan 1 kohta	129 artikla
6 artiklan 2 kohta	128 artikla
7 artikla	159 artikla
8 artiklan 1 kohta	180 artikla
8 artiklan 2 kohta	182 artiklan 2 kohta
9 artikla	192 artikla
10 artikla	195 artikla
11 artikla	134 artikla
12 artikla	—

39. **Asetus (EY) N:o 1952/2005**

Asetus (EY) N:o 1952/2005	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan f alakohta
2 artikla	2 artiklan 1 kohta
3 artikla	—
4 artikla	117 artiklan 1–3 kohta
5 artikla	117 artiklan 4 ja 5 kohta
6 artikla	122 artikla
7 artikla	127 artikla
8 artikla	135 artikla
9 artikla	158 artikla
10 artiklan 1 kohta	129 artikla
10 artiklan 2 kohta	128 artikla
11 artikla	159 artikla
12 artikla	180 artikla
13 artikla	—
14 artikla	185 artiklan 1–3 kohta
15 artikla	192 artikla
16 artikla	195 artikla
17 artiklan ensimmäinen luetelmakohta	121 artiklan g alakohta

▼B

Asetus (EY) N:o 1952/2005	Tämä asetus
17 artiklan toinen luetelmakohta	127 artikla
17 artiklan kolmas luetelmakohta	127 artikla
17 artiklan neljäs luetelmakohta	185 artiklan 4 kohta
17 artiklan viides luetelmakohta	192 artikla
18 artikla	—
19 artikla	—

40. **Asetus (EY) N:o 318/2006**

Asetus (EY) N:o 318/2006	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohdan c alakohta
1 artiklan 2 kohta	3 artiklan 1 kohdan e alakohta
2 artikla	2 artiklan 1 kohta
3 artikla	8 artiklan 1 kohdan c alakohta
4 artikla	9 artikla
5 artikla	49 artikla
6 artikla	50 artikla
7 artikla	56 artikla
8 artikla	—
9 artikla	58 artikla
10 artikla	59 artikla
11 artikla	60 artikla
12 artikla	61 artikla
13 artiklan 1 ja 2 kohta	62 artikla
13 artiklan 3 kohta	97 artikla
14 artikla	63 artikla
15 artikla	64 artikla
16 artikla	51 artikla
17 artikla	57 artikla
18 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 32 artiklan 1 kohta
18 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	10 artiklan c alakohta ja 13 artiklan 1 kohta
18 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luetelmakohta	43 artiklan d alakohdan i alakohta
18 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	20 artikla
18 artiklan 3 kohta	26 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 318/2006	Tämä asetus
19 artikla	52 artikla
▼M3	
19 a artikla	52 a artikla
▼B	
20 artikla	13 artiklan 2 kohta, 32 artiklan 2 kohta, 52 artiklan 5 kohta ja 63 artiklan 5 kohta
21 artikla	129 artikla
22 artikla	128 artikla
23 artiklan 1 kohta	130 ja 161 artikla
23 artiklan 2 kohta	131 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
23 artiklan 3 kohta	132 ja 133 artikla sekä 161 artiklan 2 kohta
23 artiklan 4 kohta	134 artikla ja 161 artiklan 3 kohta
24 artikla	160 artikla
25 artikla	159 artikla
26 artiklan 1 kohta	135 artikla
26 artiklan 2 kohta	186 artiklan a alakohta ja 187 artikla
26 artiklan 3 kohta	142 artikla
27 artikla	141 artikla
28 artikla	144 artikla
29 artikla	153 artikla
30 artikla	154 artikla
31 artikla	155 artikla
32 artiklan 1 ja 2 kohta	162 artiklan 1 ja 2 kohta
32 artiklan 3 kohta	170 artikla
33 artiklan 1 kohta	163 artikla
33 artiklan 2 kohta	164 artikla
33 artiklan 3 ja 4 kohta	167 artikla
34 artikla	169 artikla
35 artikla	187 ja 188 artikla
36 artiklan 1 kohta	180 artikla
36 artiklan 2–4 kohta	182 artiklan 3 kohta
37 artikla	186 artiklan a alakohta ja 188 artikla
38 artikla	192 artikla
39 artikla	195 artikla
40 artiklan 1 kohdan a alakohta	43 artiklan b alakohta ja 49 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
40 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta	85 artikla
40 artiklan 1 kohdan d alakohta	53, 85 ja 192 artikla
40 artiklan 1 kohdan e alakohta	143 artikla, 144 artiklan 1 kohta, 145 artikla sekä 148 artikla
40 artiklan 1 kohdan f alakohta	192 artiklan 2 kohta
40 artiklan 1 kohdan g alakohta	170 ja 187 artikla
40 artiklan 2 kohdan a alakohta	53 artiklan a alakohta
40 artiklan 2 kohdan b alakohta	43 artiklan a kohta ja 50 artiklan 1 kohta
40 artiklan 2 kohdan c alakohta	85 artiklan d alakohta

▼B

Asetus (EY) N:o 318/2006	Tämä asetus
40 artiklan 2 kohdan d alakohta	43 artikla, 53 artiklan b ja c alakohta sekä 85 artiklan b alakohta
40 artiklan 2 kohdan e alakohta	130 ja 161 artikla
40 artiklan 2 kohdan f alakohta	5 artiklan toinen kohta ja 156 artikla
40 artiklan 2 kohdan g alakohta	186 artiklan a alakohta ja 188 artikla
41 artikla	—
42 artikla	191 artikla
43 artikla	190 artikla
44 artikla	—
45 artikla	—

41. **Asetus (EY) N:o 1028/2006**

Asetus (EY) N:o 1028/2006	Tämä asetus
1 artikla	Liitteessä XIV oleva A.I jakso
2 artikla	121 artiklan d alakohdan i alakohta
3 artikla	Liitteessä XIV oleva A.II jakso
4 artikla	Liitteessä XIV oleva A.III jakso
5 artikla	121 artiklan d alakohdan v alakohta
6 artikla	Liitteessä XIV oleva A.IV jakso
7 artikla	194 artikla
8 artikla	194 artikla
9 artikla	192 artikla
10 artikla	195 artikla
11 artiklan 1 kohta	121 artiklan d alakohdan ii alakohta
11 artiklan 2 kohta	121 artiklan d alakohdan iii alakohta
11 artiklan 3 kohta	121 artiklan d alakohdan iv alakohta
11 artiklan 4 kohta	121 artiklan d alakohdan v alakohta
11 artiklan 5 kohta	194 artikla
11 artiklan 6 kohta	121 artiklan d alakohdan vi alakohta
11 artiklan 7 kohta	192 artikla
11 artiklan 8 kohta	121 artiklan d alakohdan vii alakohta
11 artiklan 9 kohta	121 ja 194 artikla

42. **Asetus (EY) N:o 1183/2006**

Asetus (EY) N:o 1183/2006	Tämä asetus
1 artikla	42 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohdan a alakohta
2 artiklan a kohdan johdantolause	Liitteessä V olevan A.I jakson 1 kohta
2 artiklan a kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	Liitteessä V olevan A.IV jakson ensimmäinen kohta
2 artiklan b kohta	Liitteessä V olevan A.I jakson 2 kohta
3 artikla	Liitteessä V olevan A.IV jakson toinen kohta sekä 43 artiklan m alakohdan ii alakohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	Liitteessä V oleva A.II jakso

▼B

Asetus (EY) N:o 1183/2006	Tämä asetus
4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	43 artiklan m alakohta
4 artiklan 2 ja 3 kohta	Liitteessä V oleva A.III jakso
4 artiklan 4 kohta	Liitteessä V olevan A.III jakson 2 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 1 kohta	43 artikla
5 artiklan 2 kohta	Liitteessä V olevan A.V jakson ensimmäinen kohta
5 artiklan 3 kohta	Liitteessä V olevan A.V jakson toinen kohta
6 artikla	42 artiklan 2 kohta
7 artikla	43 artikla

43. **Asetus (EY) N:o 1184/2006**

Asetus (EY) N:o 1184/2006	Tämä asetus
1 artikla	175 artikla
2 artikla	176 artikla
3 artikla	—

44. **Asetus (EY) N:o 1544/2006**

Asetus (EY) N:o 1544/2006	Tämä asetus
1 artikla	111 artikla
2 artikla	112, 192 ja 194 artikla
3 artikla	3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta
4 artikla	195 artikla
5 artikla	190 artikla
6 artikla	—

▼M3

45. **Asetus (EY) N:o 700/2007**

Asetus (EY) N:o 700/2007	Tämä asetus
1 artiklan 1 ja 2 kohta	113 b artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
1 artiklan 3 kohta	113 b artiklan 2 kohta
2 artikla	Liitteessä XI a oleva I kohta
3 artikla	Liitteessä XI a oleva II kohta
4 artikla	Liitteessä XI a oleva III kohta
5 artikla	Liitteessä XI a oleva IV kohta
6 artikla	Liitteessä XI a oleva V kohta
7 artikla	Liitteessä XI a oleva VI kohta
8 artikla	Liitteessä XI a oleva VII kohta
9 artikla	Liitteessä XI a oleva VIII kohta
10 artikla	Liitteessä XI a oleva IX kohta
11 artiklan 1 kohta	121 artiklan ensimmäisen kohdan j alakohta
11 artiklan 2 kohta	121 artiklan toinen kohta
12 artikla	195 artikla
13 artikla	113 b artiklan 1 kohdan toinen alakohta

▼M3

46. **Asetus (EY) N:o 1182/2007**

Asetus (EY) N:o 1182/2007	Tämä asetus
1 artiklan ensimmäinen kohta	1 artiklan 1 kohdan i ja j alakohta
1 artiklan toinen kohta	1 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohta	113 a artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	113 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
2 artiklan 3 kohta	113 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta
2 artiklan 4 kohdan a alakohta	121 artiklan a kohta
2 artiklan 4 kohdan b alakohta	113 artiklan 2 kohdan a alakohta
2 artiklan 4 kohdan c alakohta	113 artiklan 2 kohdan b alakohta
2 artiklan 5 kohta	113 a artiklan 2 kohta
2 artiklan 6 kohta	113 a artiklan 3 kohta
2 artiklan 7 kohta	203 a artiklan 7 kohta
3 artiklan 1 kohdan a alakohta	122 artiklan a ja b kohta
3 artiklan 1 kohdan b alakohta	125 b artiklan 1 kohdan a alakohta
3 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta	122 artiklan c alakohdan ii alakohta
3 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohta	122 artiklan c alakohdan i alakohta
3 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohta	122 artiklan c alakohdan iii alakohta
3 artiklan 1 kohdan d alakohta	125 a artiklan 1 kohdan johdantosanat
3 artiklan 1 kohdan e alakohta	122 artikla
3 artiklan 2–5 kohta	125 a artikla
4 artikla	125 b artikla
5 artikla	125 c artikla
6 artikla	125 d artikla
7 artiklan 1 ja 2 kohta	125 e artikla
7 artiklan 3–5 kohta	103 a artikla
8 artikla	103 b artikla
9 artikla	103 c artikla
10 artikla	103 d artikla
11 artikla	103 e artikla
12 artikla	103 f artikla
13 artikla	103 g artikla
14 artikla	125 f artikla
15 artikla	125 g artikla
16 artikla	125 h artikla
17 artikla	125 i artikla
18 artikla	125 j artikla
19 artikla	184 artiklan 4 kohta
20 artikla	123 artiklan 3 kohta

▼M3

Asetus (EY) N:o 1182/2007	Tämä asetus
21 artikla	125 k artikla
22 artikla	176 a artikla
23 artikla	125 l artikla
24 artikla	125 m artikla
25 artikla	125 n artikla
26 artikla	128 artikla
27 artikla	129 artikla
28 artikla	130 artiklan 1 kohdan fa ja fb alakohta
29 artikla	131 artikla
30 artikla	132 artikla
31 artikla	133 artikla
32 artikla	134 artikla
33 artikla	135 artikla
34 artikla	140 a artikla
35 artiklan 1–3 kohta	141 artikla
35 artiklan 4 kohta	143 artikla
36 artikla	144 artikla
37 artiklan ensimmäinen alakohta	145 artikla
37 artiklan toisen kohdan a, b ja c alakohta	148 artikla
38 artikla	159 artikla
39 artikla	160 artikla
40 artikla	161 artiklan 1 kohdan da ja db alakohta
41 artikla	174 artikla
42 artiklan a alakohdan i alakohta	121 artiklan a alakohta
42 artiklan a alakohdan ii alakohta	113 a artiklan 3 kohta
42 artiklan a alakohdan iii alakohta	121 artiklan a alakohdan i alakohta
42 artiklan a alakohdan iv alakohta	121 artiklan a alakohdan ii alakohta
42 artiklan a alakohdan v alakohta	121 artiklan a alakohdan iii alakohta
42 artiklan b alakohdan i alakohta	127 artiklan e alakohta
42 artiklan b kohdan ii alakohta	103 h artiklan a alakohta
42 artiklan b alakohdan iii alakohta	103 h artiklan b alakohta
42 artiklan b alakohdan iv alakohta	103 h artiklan c alakohta
42 artiklan b alakohdan v alakohta	103 h artiklan d alakohta
42 artiklan b alakohdan vi alakohta	103 h artiklan e alakohta
42 artiklan c alakohta	127 ja 179 artikla
42 artiklan d–g alakohta	194 artikla
42 artiklan h alakohta	134 artikla, 143 artiklan b alakohta ja 148 artikla
42 artiklan i alakohta	192 artikla
42 artiklan j alakohta	203 a artiklan 8 kohta
43 artiklan ensimmäinen alakohta	1 artiklan 4 kohta ja 180 artikla

▼M3

Asetus (EY) N:o 1182/2007	Tämä asetus
43 artiklan toisen kohdan a alakohta	182 artiklan 5 kohta
43 artiklan toisen kohdan b alakohta	—
43 artiklan toisen kohdan c alakohta	182 artiklan 6 kohta
44 artikla	192 artikla
45 artikla	190 artikla
46–54 artikla	—
55 artikla	203 a artiklan 1–6 kohta

▼M10

47. **Asetus (EY) N:o 479/2008**

Asetus (EY) N:o 479/2008	Tämä asetus
1 artikla	1 artiklan 1 kohdan l alakohta
2 artikla	2 artikla ja liitteessä III oleva III a osa
3 artikla	103 i artikla
4 artikla	103 j artikla
5 artikla	103 k artikla
6 artikla	103 l artikla
7 artikla	103 m artikla
8 artikla	103 n artikla
9 artikla	103 o artikla
10 artikla	103 p artikla
11 artikla	103 q artikla
12 artikla	103 r artikla
13 artikla	103 s artikla
14 artikla	103 t artikla
15 artikla	103 u artikla
16 artikla	103 v artikla
17 artikla	103 w artikla
18 artikla	103 x artikla
19 artikla	103 y artikla
20 artikla	103 z artikla
21 artiklan 1 kohta	188 a artiklan 5 kohta
21 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	188 a artiklan 6 kohta
21 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	184 artiklan 5 kohta
22 artiklan ensimmäinen kohta ja toisen kohdan a–d alakohta	103 z a artikla
22 artiklan toisen kohdan e alakohta	188 a artiklan 7 kohta
23 artikla	190 a artikla
24 artikla	120 a artiklan 2–6 kohta
25 artiklan 1 kohta	120 a artiklan 1 kohta
25 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	113 d artikla

▼M10

Asetus (EY) N:o 479/2008	Tämä asetus
26 artikla	120 b artikla
27 artikla	120 c artikla
28 artikla	120 d artikla
29 artikla	120 e artikla
30 artikla	120 f artikla
31 artikla	120 g artikla
32 artikla	121 artiklan kolmas ja neljäs kohta
33 artikla	118 a artikla
34 artikla	118 b artikla
35 artikla	118 c artikla
36 artikla	118 d artikla
37 artikla	118 e artikla
38 artikla	118 f artikla
39 artikla	118 g artikla
40 artikla	118 h artikla
41 artikla	118 i artikla
42 artikla	118 j artikla
43 artikla	118 k artikla
44 artikla	118 l artikla
45 artikla	118 m artikla
46 artikla	118 n artikla
47 artikla	118 o artikla
48 artikla	118 p artikla
49 artikla	118 q artikla
50 artikla	118 r artikla
51 artikla	118 s artikla
52 artikla	121 artiklan ensimmäisen kohdan k alakohta
53 artikla	118 t artikla
54 artikla	118 u artikla
55 artikla	118 v artikla
56 artikla	121 artiklan ensimmäisen kohdan l alakohta
57 artikla	118 w artikla
58 artikla	118 x artikla
59 artikla	118 y artikla
60 artikla	118 z artikla
61 artikla	118 z a artikla
62 artikla	118 z b artikla
63 artikla	121 artiklan ensimmäisen kohdan m alakohta

▼C5

64 artiklan 1 kohdan a alakohta	122 artiklan toinen kohta
64 artiklan 1 kohdan b alakohta ja c alakohdan i–iv alakohta	122 artiklan kolmas kohta
64 artiklan 1 kohdan c alakohdan v–viii alakohta	122 artiklan neljäs kohta

▼M10

Asetus (EY) N:o 479/2008	Tämä asetus
64 artiklan 1 kohdan e alakohta	125 o artiklan 1 kohdan a alakohta
64 artiklan 2 kohta	125 o artiklan 2 kohta
65 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta	123 artiklan 3 kohta
65 artiklan 1 kohdan d alakohta	125 o artiklan 1 kohdan b alakohta
65 artiklan 2 kohta	125 o artiklan 2 kohdan toinen alakohta
▼C5	
66 artiklan 1 kohta	125 o artiklan 3 kohdan b alakohta
▼M10	
66 artiklan 2 kohta	125 o artiklan 3 kohta
67 artikla	113 c artiklan 1 ja 2 kohta
68 artikla	125 o artiklan 3 kohta
69 artikla	113 c artiklan 3 kohta ja 125 o artiklan 3 kohta
70 artiklan 1 kohta	135 artikla
70 artiklan 2 kohta	128 artikla
71 artikla	129 artikla
72 artikla	130 ja 161 artikla
73 artikla	131 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
74 artikla	132 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
75 artikla	133 artikla ja 161 artiklan 2 kohta
76 artikla	133 a artikla
77 artikla	134 ja 170 artikla
78 artikla	159 artikla
79 artikla	141 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
80 artikla	160 ja 174 artikla
81 artikla	143 artikla
82 artikla	158 a artikla
83 artikla	144 artikla
84 artiklan a alakohta	158 a artiklan 4 kohta
84 artiklan b ja c alakohta	148 artiklan a ja b alakohta
85 artiklan 1–3 ja 5 kohta	85 a artikla
85 artiklan 4 kohta	188 a artiklan 1 kohta
86 artiklan 1–4 ja 6 kohta	85 b artikla
86 artiklan 5 kohta	188 a artiklan 2 kohta
87 artikla	85 c artikla
88 artikla	85 d artikla
89 artikla	85 e artikla
90 artikla	85 g artikla
91 artikla	85 h artikla
92 artikla	85 i artikla
93 artikla	85 j artikla
94 artikla	85 k artikla
95 artikla	85 l artikla

▼**M10**

Asetus (EY) N:o 479/2008	Tämä asetus
96 artikla	85 m artikla
97 artikla	85 n artikla
98 artikla	85 p artikla
99 artikla	85 o artikla
100 artikla	85 q artikla
101 artikla	85 r artikla
102 artiklan 1–4 kohta ja 5 kohdan ensimmäinen alakohta	85 s artikla
102 artiklan 5 kohdan toinen alakohta ja 6 kohta	188 a artiklan 3 kohta
103 artikla	85 t artikla
104 artiklan 1–7 ja 9 kohta	85 u artikla
104 artiklan 8 kohta	188 a artiklan 4 kohta
105 artikla	85 v artikla
106 artikla	85 w artikla
107 artikla	85 x artikla
108 artikla	185 a artiklan 1 ja 2 kohta
109 artikla	185 a artiklan 3 kohta
110 artikla	185 a artiklan 4 kohdan toinen alakohta
111 artikla	185 b artikla
112 artikla	185 c artikla
113 artiklan 1 kohta	195 artiklan 2 kohta
113 artiklan 2 kohta	195 artiklan 3 ja 4 kohta
114 artikla	190 artikla
115 artikla	192 artikla
116 artikla	194 artiklan neljäs ja viides kohta
117 artiklan a alakohta	194 artiklan kolmas kohta
117 artiklan b–e alakohta	194 artiklan ensimmäinen kohta
118 artikla	185 d artikla
119 artikla	182 a artiklan 1–5 kohta
120 artikla	184 artiklan 8 kohta
121 artiklan a, b ja c alakohta	185 a artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta ja 194 artiklan kolmas kohta
121 artiklan d ja e alakohta	185 b artiklan 4 kohta
121 artiklan f alakohta	185 c artiklan 3 kohta
121 artiklan g alakohta	182 a artiklan 6 kohta
122–125 artikla	—
126 artiklan a alakohta	203 b artikla
126 artiklan b alakohta	191 artikla
127 artiklan 1 kohta	180 artiklan ensimmäinen kohta
127 artiklan 2 kohta	180 artiklan toinen kohta
129 artiklan 3 kohta	85 f artikla